

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ Η ΦΛΟΓΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΗΔΕΝΙΣΜΟ

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2024

Mauricio Morales παρών!

15 χρόνια μετά από την απόπειρα επίθεσης στην φωλιά των δεσμοφυλάκων, οι τοιχογραφίες, τα βιβλία, οι δραστηριότητες, τα εγχειρήματα αντιπληροφόρησης, τα φλεγόμενα λάστιχα, τα μπουκάλια που πετιούνται στον άνεμο, οι σφαίρες που σφυρίζουν, οι εμπρηστικοί και βομβιστικοί μηχανισμοί, συνεχίζουν να φέρνουν το όνομα του Punky Mauri στους δρόμους, διασχίζοντας γλώσσες, χιλιόμετρα και γενιές.

Τίποτα δεν έχει τελειώσει, όλα συνεχίζονται

Ένας θάνατος εν ώρα δράσης είναι ένα αιώνιο κάλεσμα για δράση

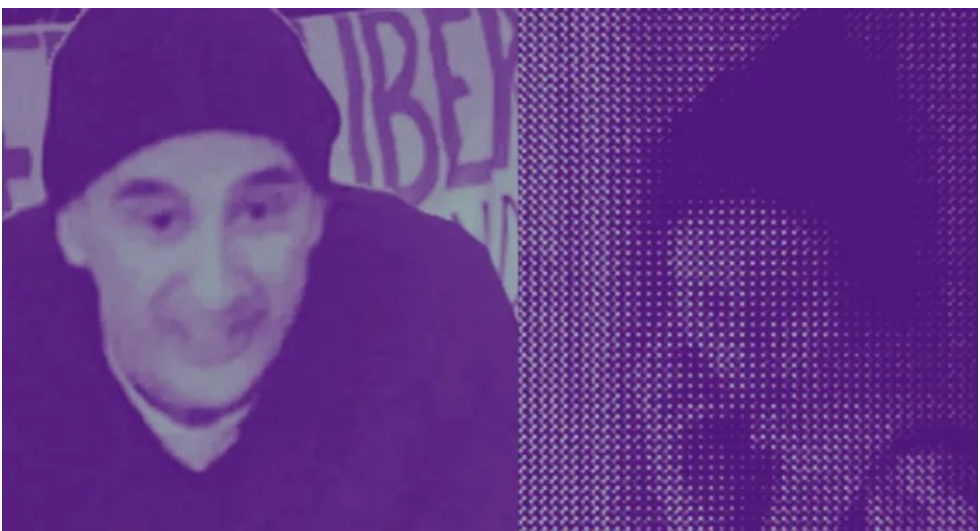

«Ο Mauricio Morales στον χάρτη της διεθνούς αναρχικής επίθεσης», σελ. 8

ΠΥΡΗΝΑΣ ABELE RICIERI FERRARI:

«...Σε ένα παρόν όπως το σημερινό, στο οποίο κάθε επαναστατική υπόθεση φαίνεται σαν μια μάταιη χίμαιρα, αποφασίσαμε να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε: **μπορεί να μας στερήσαν την ελπίδα ενός ριζικά διαφορετικού κόσμου αλλά όχι της δίψας για εκδίκηση που αισθανόμαστε προς εκείνους που διαιώνίζουν την καταπίεση...**»

Από ανάληψη ευθύνης για εμπρησμό ιδιωτικού οχήματος καραμπινιέρου στην Ρώμη, σελ. 4

Οριστικοποιήθηκαν οι ποινές 23 ετών και 17 ετών και 9 μηνών για τους **Alfredo Cospito** και **Anna Beniamino** αντίστοιχα.

Φλεγόμενα οδοφράγματα και καταστροφές στην Ρώμη με σύνθημα **«Λευτεριά στην Anna και τον Alfredo»**

(Στήλη αντιπληροφόρησης, σελ. 13)

Για να χτυπήσεις το σύστημα εκεί που πονάει, πρέπει να επιλέξεις ζητήματα στα οποία το σύστημα δεν θα ανακάμψει, στα οποία θα παλέψει μέχρι τέλους. Γιατί αυτό που χρειάζεσαι δεν είναι συμβιβασμός με το σύστημα αλλά ένας αγώνας ζωής και θανάτου.

«Ted Kaczynski: Χτύπα εκεί που πονάει», σελ. 12

Τι θα μπορούσε να εξοπλίσει τους αναρχικούς για να πραγματοποιήσουν πιο σημαντικές επιθέσεις και για να βελτιστοποιήσουν την ποιότητα δράσης που ξεπερνά το συμβολικό; [...] Η επικέντρωση σε καλά σχεδιασμένες επιθέσεις που στοχεύουν τα τρωτά σημεία της παραγωγής και των υποδομών [...]

«Κάνοντας τις δράσεις μας να μετρούν», σελ. 16

Υπάρχει ακόμα καιρός να δημιουργήσουμε και να ενισχύσουμε επιθετικές συνεργασίες, για να κρατήσουμε ζωντανή την αναρχική δράση. Για να διατηρήσουμε ζωντανή τη μνήμη εκείνων που προχώρησαν στην επίθεση, να γίνουμε μια αγκαλιά αλληλεγγύης με εκείνους που είναι στα μπουντρούμια του κεφαλαίου, να συμβάλουμε με κάποιο τρόπο στην ρήξη της πολύτιμης κοινωνικής ειρήνης του.

Από την ανάληψη ευθύνης εμπρηστικής επίθεσης του Πυρήνα Ατομικής Δράσης "Severino Di Giovanni" της Μαύρης Εκδίκησης / FAI-IRF, σελ. 7

ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

28 Φεβρουαρίου, Βερολίνο, Γερμανία: Η Daniela Klette, πρώην μαχήτρια της Φράξιας Κόκκινος Στρατός, συλλαμβάνεται από ειδικές δυνάμεις της αστυνομίας, λήγοντας ένα ανθρωποκνηνητό που διήρκεσε πάνω από τριάντα χρόνια.

Πηγή: Abolition Media

28 Φεβρουαρίου, Κεμπέκ, Καναδάς: Αναρχικοί επιτίθενται για ακόμη μία φορά στον χώρο όπου γίνονται εργασίες για την κατασκευή ενός εργοστασίου μπαταριών ηλεκτρικών αυτοκινήτων της Northvolt. Τοποθετήθηκαν μεγάλα χαλύβδινα καρφιά στα διάφορα μονοπάτια που χρησιμοποιούνται από τα μηχανήματα, καθώς επίσης τοποθετήθηκαν και καρφιά στα εναπομείναντα δέντρα για να μεγιστοποιηθεί η πιθανότητα καταστροφής των μηχανημάτων.

«...Πρέπει να θυμόμαστε ότι το ηλεκτρικό αυτοκίνητο μπορεί να ισχυριστεί ότι είναι πράσινο μόνο εντός της πόλης. Υπάρχουν ορυχεία παντού στον κόσμο, πάντα σε εδάφη ιθαγενών. Υπάρχει το τοξικό διυλιστήριο στο Rouyn-Noranda. Υπάρχουν οι επεκτάσεις των λιμανιών στον ποταμό St. Lawrence. Από την Αφρική έως την Νότια Αμερική, συνδικαλιστές και υπερασπιστές της φύσης εκτελούνται στο όνομα των Καναδικών εταιρειών εξόρυξης...»

Πηγή: Montréal Contre-Information

29 Φεβρουαρίου, Τουλούζη, Γαλλία:

Ανώνυμοι/ες αναρχικοί/ές σαμπόταραν την σιδηροδρομική γραμμή Τουλούζης-Ναρβόννης στα πλαίσια του περιβαλλοντικού αγώνα κατά της κατασκευής του αυτοκινητόδρομου A69, βάζοντας φωτιά με προσανάμματα στα καλώδια που είναι απαραίτητα για την σηματοδότηση των τρένων, με αποτέλεσμα να διακοπεί η κυκλοφορία στον άξονα Τουλούζης-Καστελνόνταρι.

«...Η SNCF (Εθνική Κρατική Σιδηροδρομική Εταιρεία της Γαλλίας) ακολουθεί το θέλημα του νεοφιλελεύθερου κράτους και εγκαταλείπει όλο και περισσότερο τις εμπορικές αμαξοστοιχίες, για να ευνοήσει την οδική μεταφορά αγαθών. Ο στόχος είναι πάντα ο ίδιος, η ροή του χρήματος στα ταμεία των ιδιωτικών εταιρειών (ιδιωτικοί μεταφορείς, κατασκευαστές και ιδιωτικοί μανάτζερς). Θέλουμε να χαιρετίσουμε τους αγωνιστές που αυτούς τους χειμερινούς μήνες προσπάθησαν να αντισταθούν με οργή και αποφασιστικότητα στην ζώνη υπεράσπισης του Crêt-Arbre ενάντια στην ισοπεδωτική μανία ενός μαφιόζικου και παιδιάστικου συστήματος. Φανταζόμαστε ότι οι λίγες αυτές νύχτες στις καλύβες θα πρέπει να ήταν πολύ ψυχρές και γεμάτες υγρασία. Για αυτό προσπαθήσαμε μέσω της δράσης μας να σας μεταφέρουμε λίγη ζεστασιά.

Επίσης δεν θέλουμε να επαινούμε τα τρένα και τις εμπορικές αμαξοστοιχίες, επειδή τα εκλαμβάνουμε ως μέρη του ίδιου καταπιεστικού και ολέθριου βιομηχανικού συστήματος. Τέλος, θα πούμε ότι δεν έχει σχέση αν τα πυρηνικά απόβλητα και τα όπλα μεταφέρονται μέσω τρένων ή φορτηγών, είναι μέσω των μεταφορών που λειτουργεί αυτό το σύστημα. Και η καταστροφή που προκαλείται από τις σιδηροδρομικές υποδομές δεν είναι λιγότερο σημαντική από αυτή ενός αυτοκινητόδρομου...»

Πηγή: Indymedia Lille

1 Μαρτίου, Αμβούργο, Γερμανία: Ομάδα ανώνυμων ατόμων εξοπλισμένα με σφυριά, μπογιά και ελαστικά βανδάλισαν τις προσόψεις δύο πολυτελών κτηματομεσιτικών γραφείων στο Elbchaussee και έστησαν ένα οδόφραγμα, σε ένδειξη αλληλεγγύης με τους

περίπου ογδόντα αγωνιστές/ριες που κατηγορούνται στην εν εξελίξει δίκη Rondenbarg για τις ταραχές που προκλήθηκαν τον Ιούλιο του 2017 ενάντια στην σύνοδο κορυφής G20

Πηγή: Γερμανικό Indymedia

1 Μαρτίου, Αθήνα, Ελλάδα: Εμπρηστική επίθεση στο σπίτι του αστυνομικού συνδικαλιστή Θεόδωρου Φούκα από τους Πυρήνες Άμεσης Δράσης. Η ανάληψη ευθύνης παρατίθεται στην σελ. 25

Πηγή: Athens Indymedia

1 Μαρτίου, Αθήνα, Ελλάδα: Σπασματική επίθεση αναρχικών σε καινούργια μαγαζιά των Εξαρχείων στα πλαίσια του αγώνα κατά του εξευγενισμού.

«...Τα Εξάρχεια ως γειτονιά και ως τόπος αντίστασης στοχοποιούνται από το κράτος και τους επενδυτές με στόχο την αποστείρωση και την μετατροπή τους σε ένα διασκεδαστήριο πλουσίων και τουριστών. Τα “νέα” μαγαζιά είναι η βιτρίνα όλου αυτού, φέρνοντας ορδές των πολιτικά και ταξικά εχθρών μας στην γειτονιά. Τα αφεντικά πλουτίζουν και οι κάτοικοι εκδιωχνόμαστε. Πόσο άλλο θα ανεχτούμε αυτή την κατάσταση, αυτό το φιάσκο, ο κόσμος είναι οργισμένος...»

Πηγή: Athens Indymedia

2 Μαρτίου, Μπωβαί, Γαλλία: Άγνωστοι/ες πυρπόλησαν το αυτοκίνητο ενός υπάλληλου των φυλακών του Μπωβαί.

Πηγή: Sans Nom

2 Μαρτίου, Αντόλ, Γκραντ Εστ, Γαλλία: Άγνωστοι/ες πυρπόλησαν κουτί οπτικών ινών.

Πηγή: Sans Nom

3 Μαρτίου, Αθήνα, Ελλάδα: Η Ομάδα Αναρχικής Επίθεσης επιτίθεται με εμπρηστικό μηχανισμό με γκαζάκια στο κτήριο του New York College στην περιοχή του Ταύρου προκαλώντας φθορές στην είσοδο.

«...Το ελληνικό κράτος, όντας πιστό σκυλάκι των ΗΠΑ ακολουθεί και εφαρμόζει και εδώ τις φιλελεύθερες πολιτικές του. Όλο και περισσότερες πτυχές των ζωών μας εμπορευματοποιούνται. Δημόσιοι ελεύθεροι χώροι καταλαμβάνονται από τραπεζοκαθίσματα “μοδάτων” καταστημάτων που μόνο την όρεξη για εμετό προσφέρουν, ατομικές και συλλογικές ελευθερίες περιορίζονται ασφυκτικά στο όνομα κάποιας “ασφάλειας” και το κεφάλαιο ανθίζει. Βασικά κοινωνικά αγαθά η υγεία, το νερό, το ρεύμα ιδιωτικοποιούνται και περνάνε στα χέρια του κεφαλαίου. Μεγάλες πολυεθνικές και εταιρίες λειτουργώντας με όρους καρτέλ επιχειρούν να εξουσιάσουν ολοκληρωτικά τη ζωή μας. Στα πλάνα αυτά δεν θα έλειπαν τα πανεπιστήμια και η εκπαίδευση. Τη βρόμικη δουλειά σε αυτή τη συνθήκη έρχεται να κάνει όλος ο κρατικός μηχανισμός συνεργαζόμενος με μεγάλα πολυεθνικά πανεπιστήμια όπως το συγκεκριμένο εντείνοντας όλο και περισσότερο τη πολιτική σύγκρουση με τα πανεπιστήμια...»

Πηγή: Athens Indymedia

4 Μαρτίου, Βρέστη, Γαλλία: Μεγάλο μέρος υποκαταστήματος της τράπεζας Crédit Agricole καταστρέφεται από εμπρησμό. Ο δράστης, που συνελήφθη, ήταν υπεύθυνος και για έναν ακόμη εμπρησμό στην ίδια τράπεζα τον Δεκέμβριο του 2023.

Πηγή: Sans Nom

5 Μαρτίου, Πόρτλαντ, ΗΠΑ: Αναρχικός/ή κατέστρεψε με εμπρηστικό μηχανισμό τρία μηχανήματα σε εργοτάξιο του Τμήματος Μεταφορών του Όρεγκον, ενάντια στην περιβαλλοντική καταστροφή που προκαλείται από την επέκταση αυτοκινητοδρόμων στο Πόρτλαντ. Η ανάληψη ευθύνης παρατίθεται στην σελ. 11

Πηγή: Rose City Counter-Info

5 Μαρτίου, Βερολίνο, Γερμανία: Η Ηφαιστειακή Ομάδα (Vulkangruppe) πραγματοποιεί εμπρηστική επίθεση πυλώνα υψηλής τάσεως με αποτέλεσμα την διακοπή λειτουργίας του μεγαλύτερου εργοστασίου παραγωγής αυτοκινήτων Tesla στην Ευρώπη για εννιά ημέρες.

Πηγή: Sans Nom

6 Μαρτίου, Γαλλία: Ως δράση αλληλεγγύης στον αγώνα ενάντια στην κατασκευή του αυτοκινητόδρομου A69, βανδαλίστηκε ένα μη-

Editorial

Υστερα από σχεδόν μισό χρόνο απουσίας, επιστρέφουμε με την έκδοση του δεύτερου τεύχους της εφημερίδας μας, παρουσιάζοντας τις διεθνείς εξεγερσιακές δράσεις και τους αγώνες των αναρχικών κρατούμενων των τελευταίων τεσσάρων περίπου μηνών, προσπαθώντας έτσι να καλύψουμε ένα μεγάλο μέρος του κενού που άφησε η απουσία μας, μιας και είμαστε πλέον το μόνο αναρχικό εγχείρημα αντιπληροφόρησης στην Ελλάδα που ασχολείται επαρκώς με αυτά τα θέματα σε διεθνές επίπεδο και που φροντίζει να μεταφράζει στα Ελληνικά αναλήψεις ευθύνης, δηλώσεις και κείμενα αναρχικών αγωνιστών από όλη την υφήλιο.

Βρισκόμαστε στο κατώφλι μιας νέας γεωπολιτικής τάξης πραγμάτων και μιας νέας τεχνολογικής και βιομηχανικής επανάστασης, δηλαδή σε μία φάση της ιστορίας που οι παγκόσμιες σχέσεις εξουσίας μεταβάλλονται και πάλι, και άρα είναι αναγκαίο να υπάρξει μία γέφυρα επικοινωνίας μεταξύ συγγενειών από όλα τα γεωγραφικά μήκη και πλάτη, αφού παρά τις ιδιαιτερότητες του κάθε τόπου, ο εχθρός παραμένει ίδιος: το σύστημα κυριαρχίας που ονομάζεται πολιτισμός.

Η ηγεμονία της Δύσης εξασθενεί, η σφαίρα επιρροής της συρρικνώνεται όσο αυξάνεται η δύναμη άλλων κρατών όπως η Ρωσία και ειδικότερα η Κίνα. Ο αγώνας για την τεχνολογική ανάπτυξη είναι ίσως το μόνο μέτωπο αυτού του θερμαινόμενου ψυχρού πολέμου που μπορεί να ελπίζει η Δύση ότι μπορεί να αποκτήσει κάποια υπεροχή. Ανεξάρτητα όμως από τον νικητή, η πορεία του τεχνοβιομηχανικού πολιτισμού θα είναι ίδια: η τεχνητή νοημοσύνη και οι νέες τεχνολογίες που υπόσχονται να συνδέσουν ακόμη περισσότερο τον φυσικό με τον ψηφιακό κόσμο, όπως το Ίντερνετ των Πραγμάτων, θα συνεχίσουν να αναπτύσσονται μέχρι να γίνουν και αυτές ένα απαραίτητο στοιχείο των ζωών μας, στρώνοντας τον δρόμο για ένα πιο απάνθρωπο τεχνοκρατικό καθεστώς όπου η διακυβέρνηση και η επιβολή της τάξης θα καθοδηγείται από την επιστήμη δεδομένων και τους αλγόριθμους, η επιτήρηση των ζωών μας θα γίνει πιο παρεμβατική και η εξημέρωση και η καταστολή πιο αποτελεσματικές.

Η ψηφιοποίηση, οι αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις, η περιστολή δικαιωμάτων, ο εξευγενισμός και γενικότερα οι πολιτικές που ακολουθούνται τα τελευταία χρόνια, με κύριο εργαλείο τα αλληπάλληλα καθεστώτα έκτακτης ανάγκης που μας επιβάλλουν με πρόσχημα τα μνημόνια, το προσφυγικό ζήτημα, τον κορωνοϊό και πάει λέγοντας, αποτελούν τα πρώτα βήματα αυτού του μεγάλου

κοινωνικο-οικονομικού μετασχηματισμού. Ασχέτως όμως από το πόσο αλλάζει ο κόσμος, στον πυρήνα του παραμένει ίδιος: ένας κόσμος χτισμένος στην συστηματική εκμετάλλευση και καταπίεση των ανθρώπων και μη όντων, στην αποξένωση και υποταγή της ατομικότητας, και στην λεηλασία της φύσης, μία πραγματικότητα που διαιώνεται, επεκτείνεται και εξελίσσεται από τότε που άρχισαν να δημιουργούνται οι πρώτες πόλεις και τα πρώτα κράτη, με άλλα λόγια από την απαρχή του πολιτισμού.

Όσες αυτοκρατορίες και αν γεννήθηκαν και πέθαναν, όσες παλιές θρησκείες και αν αντικαταστάθηκαν από καινούργιες, όσες παραδόσεις και αν έχουν αλλάξει, όσες επαναστάσεις και αν έχουν γίνει, ο πυρήνας αυτός παραμένει αμετάβλητος. Κάνοντας αυτή την διαπίστωση, απελευθερωνόμαστε από το τοξικό αίσθημα της ελπίδας και δεν μας ικανοποιεί πια η αυταπάτη ενός «καλύτερου αύριο» (ή ενός «καλύτερου χθες που πρέπει να γίνει αύριο» στην περίπτωση των πρωτογονιστών), χωρίς όμως να διαλέγουμε τον – δυστυχώς δημοφιλή – δρόμο της παραίτησης. Επαναλαμβάνοντας τα λόγια της Συνωμοσίας των Πυρήνων της Φωτιάς: «ως αναρχομηδενιστές μισούμε και το χέρι που κρατά το μαστίγιο και την πλάτη που το υπομένει και που δέχεται παθητικά τα μαστιγώματα χωρίς να αντιδρά». Πάντοτε υπήρχαν και πάντοτε θα υπάρχουν σε κάθε κοινωνία ανυπότακτα άτομα, που οπλισμένα με άρνηση τολμούν να πάρουν την ζωή στα χέρια τους, αφιφώντας τον φόβο, την ντροπή και κάθε άλλο ψυχολογικό και υλικό μέσο που χρησιμοποιούν τα ψεύτικο είδωλα του νόμου και της ηθικής. Η ατομική εξέγερση είναι ένα φυσικό επακόλουθο της ζωής μέσα σε μια κοινωνία και ο θεμέλιος λίθος πάνω στον οποίο ούτως ή άλλως χτίζονται οι συνθήκες των μαζικών εξεγέρσεων. Έτσι, η αναρχία δεν τοποθετείται κάπου στο ασαφές μέλλον, αλλά βιώνεται άμεσα εδώ και τώρα με κάθε πράξη ανυπακοής, περιφρόνησης και εξέγερσης, πράξεις που δεν υποκινούνται από κάποιο ουτοπικό όραμα, αλλά πηγάζουν από την ολική άρνηση του υπάρχοντος. Το να ξαναγίνουμε ανήμεροι, το να αγκαλιάσουμε την ατομικότητά μας, και να να επιτεθούμε στις δομές, τους θεσμούς και τα σύμβολα της εξουσίας που μόνιμα επιτίθεται στις ζωές μας, φέρνουν σε ζωή την αναρχία ως μια απελευθερωτική διαδικασία.

Υπό αυτή την οπτική παύει ο διαχωρισμός μεταξύ μέσων και σκοπού και οι έννοιες της νίκης και της ήττας χάνουν την αξία τους. Όμως για να γίνουν πραγματικά οι επιθέσεις

μας ακάθια στην σάρκα του τερατουργήματος που ονομάζεται πολιτισμός χρειάζεται επικοινωνία, οργάνωση και συντονισμός σε διεθνές επίπεδο. Αν και οι επιθέσεις της Άτυπης Αναρχικής Ομοσπονδίας έχουν ατονίσει σημαντικά τα τελευταία χρόνια, απόπειρες όπως η εκστρατεία “Switch off! The system of destruction” στις Γερμανόφωνες περιοχές της Ευρώπης δείχνουν πως η άτυπη οργάνωση ομάδων συγγένειας εξακολουθεί να είναι ένα επίκαιρο και αποτελεσματικό μοντέλο δράσης. Η συγκεκριμένη εκστρατεία ξεκίνησε πρόσφατα από ένα κάλεσμα αναρχικών, αυτόνομων και κοινωνικών επαναστα(ρι)ών για επιθετική κινητοποίηση ενάντια σε κάθε εταιρία, βιομηχανία και υποδομή που είναι υπεύθυνη για την καταστροφή του περιβάλλοντος (δηλαδή σε όλες). Έκτοτε, αμέτρητοι εμπρησμοί και σαμποτάζ διαταράσσουν την ομαλή λειτουργία του καπιταλιστικού / τεχνοβιομηχανικού συστήματος και προκαλούν ζημιές εκατομμυρίων ευρώ. Αυτή η εκστρατεία αρχίζει να επεκτείνεται και σε άλλες γωνιές της Γης, όπως οι ΗΠΑ και η Χιλή (βλ. σελ. 9). Χωρίς την διεθνή αντιπληροφόρηση δεν θα ήταν εφικτό κάτι τέτοιο.

Πέρα από αυτά, κάτι που συχνά παραβλέπεται, είναι η αναγκαίοτητα ανάπτυξης μιας στρατηγικής για τις επιθέσεις μας. Γι’ αυτό συμπεριλαμβάνουμε στο παρόν τεύχος και ορισμένες συζητήσεις γύρω από αυτό το θέμα. Είναι όμως αναγκαίο και να γνωρίζουμε με ποιους τρόπους αλλάζει ο κόσμος στις μέρες μας, όπως αναφέραμε προηγουμένως, ώστε να μπορούμε να αναγνωρίσουμε ποια θα είναι τα καινούργια τρωτά σημεία του συστήματος, ποια από τα παλιά τρωτά σημεία θα έχουν ενισχυθεί ενάντια σε επιθέσεις, με ποιον τρόπο θα αλλάξουν οι μέθοδοι καταστολής εναντίον μας και με ποιον τρόπο θα χρειαστεί αντίστοιχα να αλλάξουν οι μέθοδοι δράσης που χρησιμοποιούμε.

Έχουμε επίγνωση φυσικά πως οι ιδέες που αναφέρθηκαν σε αυτό το κείμενο χρειάζονται περισσότερες σελίδες για να εξηγηθούν επαρκώς. Παραπέμπουμε τον/ην ενδιαφερόμενο/η αναγνώστη/ρια στις δημοσιεύσεις του εγχειρήματός μας. Εδώ εκθέτουμε συνοπτικά αυτές τις ιδέες για να θέσουμε ένα πλαίσιο γύρω από το οποίο ελπίζουμε να διαβαστεί αυτή η εφημερίδα. Ήδη, όπως με χαρά παρατηρήσαμε, το πρώτο τεύχος έχει ασκήσει μια κάποια επιρροή σε πρακτικό επίπεδο, και αυτό μας δίνει περισσότερο κουράγιο για να συνεχίσουμε το εγχείρημά μας παρά τις πείσεις των προσωπικών μας ζωών.

Για την αναρχία και τον μηδενισμό

Wolfi Landstreicher: Μία μη-πρωτογονιστική κριτική του πολιτισμού (απόσπασμα)

Απόσπασμα κειμένου που γράφτηκε για την αντιπολιτισμική συγκέντρωση που είχε πραγματοποιηθεί κοντά στην Βαρκελώνη το 2007. Το παραθέτουμε εδώ ως συμπληρωματικό της αντιπολιτισμικής συζήτησης που γίνεται στο παρόν τεύχος.

Μια αναρχική κι επαναστατική κριτική του πολιτισμού δε ξεκινά από μια σύγκριση με άλλες κοινωνίες ή με κάθε μελλοντικό ιδεώδες. Ξεκινά με την αντιπαράθεσή μου, την αντιπαράθεσή σου, με την άμεση πραγματικότητα του πολιτισμού στις ζωές μας εδώ και τώρα. Είναι η αναγνώριση ότι η ολότητα των κοινωνικών σχέσεων που ονομάζουμε πολιτισμό μπορεί να υπάρξει μόνο λεηλατώντας τις ζωές μας από μας, και κατακερματίζοντάς τις σε κομμάτια που η κυρίαρχη τάξη μπορεί να χρησιμοποιεί για την αναπαραγωγή της. Δεν πρόκειται για μια διαδικασία που έχει ολοκληρωθεί μια για πάντα, κάποτε στο μακρινό παρελθόν, αλλά συνεχίζεται διαρκώς, ανά πάσα στιγμή. Εδώ είναι που υπεισέρχεται η αναρχική θεώρηση για τη ζωή. Ανά πάσα στιγμή, χρειάζεται να καθορίσουμε πώς θα αρπάξουμε πίσω την ολότητα των ζωών μας ενάντια στην ολότητα του πολιτισμού. Έτσι [...] ο αναρχισμός μας είναι ουσιαστικά καταστροφικός. Ως τέτοιος, δεν έχει ανάγκη από μοντέλα ή προγράμματα όπως αυτά του πρωτογονισμού. Όπως το έθεσε κι ένας παλιός, νεκρός πια, γενειοφόρος κλασικός του αναρχισμού: Το πάθος για καταστροφή είναι επίσης ένα πάθος δημιουργικό. Κι επίσης ένα πάθος που μπορεί να θεθεί άμεσα σε εφαρμογή. (Ένας άλλος επίσης νεκρός, αντιεξουσιαστής επαναστάτης μιας-δυο γενιών έπειτα είτε για την παθιασμένη καταστροφή ότι δεν είναι παρά «ένας τρόπος να απολαμβάνεις την ευτυχία άμεσα»). [...]

Αθήνα: Ανάληψη ευθύνης για την εμπρηστική επίθεση στα μηχανήματα του εργοταξίου του σταθμού Ελίκωνος

Σε μία κοινωνία που προτάσσει το αστικό περιβάλλον ως το μόνο τρόπο ζωής, η ελευθερία μας και η ίδια μας η φύση καταπατούνται καθημερινά. Όσο παραμένουμε έρμαιο αυτής της πραγματικότητας τόσο αυτή η καταπίεση θα διαιώνεται και θα εξελίσσεται. Είναι τουλάχιστον εξευτελιστικό να αποδεχόμαστε αυτή τη συνθήκη επιβίωσης και όχι ζωής. Οφείλουμε να την ανατρέψουμε πάση θυσία. Έτσι λοιπόν, στις 26/5 πραγματοποιήσαμε εμπρηστική επίθεση στα μηχανήματα του εργοταξίου του σταθμού Ελίκωνος της επερχόμενης γραμμής 4 του μετρό. Δεν έχουμε αυταπάτες πως το πλήγμα αυτό επαρκεί για να διακοπεί το εγχείρημα της νέας γραμμής αλλά γνωρίζουμε καλά πως είναι ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση. Κάθε τέτοιο εργοτάξιο συνεπάγεται τον εξευγενισμό της γύρω περιοχής, με μικρές επιχειρήσεις να χρεοκοπούν και νοίκια να ανεβαίνουν σε εξοργιστικές τιμές. Χρέος μας είναι να είμαστε το ανάχωμα απέναντι σ’ αυτή τη δυστοπία, ως την ολική απελευθέρωση.

Να τονίσουμε πως το μετρό στην πλατεία Εξαρχείων δε θα υλοποιηθεί ποτέ. Τόσο αυτό θα καεί ολοσχερώς όσο και οι ένστολοι σκλάβοι που το περιφρουρούν.

ΛΥΣΣΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ, ΑΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΒΙΑ, ΝΑ ΣΠΕΙΡΟΥΜΕ ΤΟ ΧΑΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΖΩΗΣ

Αναρχικού/ές

Αθήνα: Ανάλυση ευθύνης για εμπρησμό πέντε λεωφορείων ιδιωτικού σχολείου

Τα ξημερώματα της Πέμπτης 14/3 πραγματοποιήσαμε εμπρηστική επίθεση σε 5 λεωφορεία του ιδιωτικού σχολείου Κανάση επί της οδού Ταξιλου στο Ζωγράφου. Αποτέλεσμα αυτής ήταν η ολοκληρωτική καταστροφή των λεωφορείων καθώς και η πρόκληση ζημιών στο ίδιο το κτήριο. Ακόμη και σε επίπεδο λειτουργίας αποδιοργανώθηκε πλήρως το πρόγραμμα της σχολής. Καταρχάς θέλουμε να γίνει ξεκάθαρο ότι δεν τασσόμαστε υπέρ ούτε της ιδιωτικής ούτε της δημόσιας-κρατικής εκπαίδευσης. Στόχος του παρόντος εκπαιδευτικού συστήματος είναι η "εξημέρωση", ο εκπολιτισμός μέσω της εμπέδωσης των αξιών και των αρχών του συστήματος κυριαρχίας και η παραγωγή πειθαρχημένων σκλάβων, πιστών υπηκόων. Ο τρόπος διδασκαλίας είναι πλήρως τυποποιημένος και αποστειρωμένος, αποκομμένος από τη βιωματική εμπειρία, προσανατολισμένος στην ευημερία του τεχνοβιομηχανικού συστήματος. Κάθε ίχνος πρωτοβουλίας και δημιουργικότητας εξουδετερώνεται δυσχεραίνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την ανάπτυξη και την όξυνση της κριτικής σκέψης. Ένας ακόμη στόχος του εκπαιδευτικού συστήματος είναι η δόμηση προσωπικοτήτων εξ' ολοκλήρου εναρμονισμένων με τα κανονιστικά πρότυπα και τις νόρμες η οποία υλοποιείται μέσω του διπόλου τιμωρίας-επιβράβευσης. Το σχολείο απευθείας σε εισαγάγει σ' έναν προκαθορισμένο τρόπο ζωής εμποτισμένο από τη μιζέρια της ρουτίνας και νοηματοδοτημένο από τη μισθωτή σκλαβιά. Συγχρόνως, σ' εξαναγκάζει να συμμορφωθείς σ' ένα μοντέλο εξουσιαστικών σχέσεων βασιζόμενο στις ιεραρχικές φιγούρες των καθηγητών και των διευθυντών οι οποίες εν συνεχεία αντικαθίστανται από τα τιποτένια αφεντικά, τους σιχαμένους πολιτικούς, τους δικαστές, τους μπάτσους και από κάθε προνομιούχο που αποτελεί πόνι στη σκακιέρα του συστήματος. Αυτό είναι το σχολείο και το αποστειρωμένο μοτίβο ζωής που προωθεί το οποίο διαιωνίζει την αλλοτρίωση του ανθρώπου. Συμπερασματικά, το σχολείο συντελεί στην οικοδόμηση μίας αποχωνωμένης κοινωνίας που απαρτίζεται από πειθήνιους και ευκόλως χειραγωγήσιμους πολίτες, οι οποίοι συμβιβάζονται με την παρηκμασμένη τους "ζωή". Αυτές οι συγκαταβάσεις και αυτές οι παραιτήσεις για μας συνιστούν τον πραγματικό θάνατο. Γι' αυτούς τους λόγους, κάθε σχολείο, κάθε πανεπιστήμιο και κάθε εκπαιδευτικό ίδρυμα εν γένει θα έπρεπε να γίνει στάχτη. Επιπρόσθετα, θέλουμε να γίνει αντιληπτό ότι δε συμμερίζομαστε τη θέση ορισμένων αναρχικών οι οποίοι περιορίζονται σ' έναν "αγώνα" για "δικαιώματα" παραχωρημένα από το κράτος για να γευτούν την κοινωνική αποδοχή και την πιθανότητα να κερδίσουν πολιτική επηροή μέσα στους πανεπιστημιακούς μικροπολιτικούς κύκλους. Τα ΜΜΕ αμέσως διαμόρφωσαν ένα κλίμα τρομολαγνείας και η αστυνομία προέβη σε τυφλές κινήσεις που βρωμούσαν απελπισία προκειμένου να κατευνάσει την κοινωνική δυσαρέσκεια. Συγκεκριμένα, προχώρησε σε επιχείρηση εισβολής στις φοιτητικές εστίες επί της Ούλφ Πάλμε προσαγάγοντας και εν τέλει συλλαμβάνοντας άτομα που απλώς διέμεναν εκεί. Στη συνέχεια, ενώ εντόπισε και συνέλεξε πράγματα απολύτως νόμιμα τα παρυσίασε ως πιθανά ενοχοποιητικά στοιχεία και κατασκέυασε μία ψευδή εικόνα περί "οπλοστασίου" και "γιάφκας κουκουλοφόρων". Παράλληλα, στη Θεσσαλονίκη, η αστυνομία εισέβαλε αναίτια στο ΑΠΘ συλλαμβάνοντας 49 φοιτητές που βρίσκονταν στον κατελυμένο πανεπιστημιακό χώρο. Κατ' αυτόν τον τρόπο, λοιπόν, οι "ρυθμιστές του νόμου και της τάξης" εγκωμιάζονται ενώ οι ενέργειές τους στην πραγματικότητα είναι εντελώς άκαρπες καταφέροντας παρ' όλα αυτά να αποπροσανατολίσουν και να κατακυβούν τη γνώμη της κοινωνίας. Κρατικοί και καπιταλιστικοί στόχοι είναι διαθέσιμο παντού, το μόνο που μένει είναι να τους επιτιθόμαστε διαρκώς.

ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΚΡΑΤΟΥΣ, ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ, ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ανώνυμοι/ες

Jan D. Matthews: Ο ρόλος της σχολικής εκπαίδευσης στην Κοινωνία

(Πρώτο κεφάλαιο του δοκιμίου «Προς την καταστροφή της σχολικής εκπαίδευσης»)

«Όταν εξετάζεσαι, απάντα με ερωτήσεις»

Γκράφιτι στο Παρίσι, 1968

Στους περισσότερους δεν αρέσει να τους λένε τι να κάνουν. Οποιοσδήποτε θεσμός που αποσκοπεί στη διάρθρωση και τον έλεγχο της ζωής ενός ατόμου, είναι σε κάποιο βαθμό, σε σύγκρουση με αυτό το άτομο. Το ενδιαφέρον είναι ότι αυτό το άτομο δεν είναι πάντα σε σκόπιμη σύγκρουση με τον θεσμό. Εκείνοι που είναι υπάκουοι και εκπληρώνουν το ρόλο τους ως μαθητές ευλόγως προσπαθούν να αγνοούν τις αρνητικές επιπτώσεις που έχει πάνω τους η σχολική τους εκπαίδευση. Αλλά ποιος θα μπορούσε ειλικρινά να αρνηθεί ότι αυτές οι συνέπειες είναι αρκετά ορατές; Οι μαθητές διδάσκονται, μέσα από τη διαδικασία της σχολικής εκπαίδευσης, να είναι συγκαταβατικοί, πεζοί, υπάκουοι και πολλά άλλα πράγματα που θεωρούνται γενικά αρετές στον κόσμο της εργασίας. Μείνει έτσι και μπορεί να μην αισθάνεται ποτέ καλά με τον εαυτό σου, αλλά θα σε συγχαίρουν τα πρόσωπα της εξουσίας για το υπόλοιπο της ζωής σου. Νομίζω ότι τα εχθρικά συναισθήματα που έχουν οι άνθρωποι απέναντι στο σχολείο αντανακλούν αυτό που τα σχολεία προσπαθούν να σου κάνουν. Η σημερινή μας κατάσταση, στην οποία η υποχρεωτική σχολική εκπαίδευση φαίνεται τόσο φυσική, έχει ένα ιστορικό πλαίσιο. Οι δυνάμεις επί το έργον και οι λόγοι για τους οποίους περνάμε τόσο μεγάλο μέρος της ζωής μας στο σχολείο μπορούν να εξηγηθούν επαρκώς μόνο από μια προοπτική που εξετάζει τη σχολική εκπαίδευση ιστορικά από την άποψη των μέσων που χρησιμοποιούνται και των σκοπών που επιδιώκονται και εξετάζει πού αφήνουν αυτά τα θεσμικά σχέδια το άτομο που είναι παγιδευμένο στο σχολείο. Μια τέτοια προοπτική μπορεί να είναι επαναστατική μόνο αν ταυτίζεται με το άτομο που βρίσκεται στο σχολείο, με τις ανάγκες και τις επιθυμίες του, με τον θυμό και την απογοήτευσή του. Πρέπει να εξετάσουμε πώς η σχολική εκπαίδευση ταιριάζει στο σύνολο της κοινωνίας και τι είδους κοινωνικές σχέσεις και θεσμοί εξαρτώνται από το να κρατάμε αυτό το άτομο – εσένα, για όλους τους πρακτικούς σκοπούς – υποτακτικό. Το πρόβλημα, δηλαδή, ότι οι περισσότεροι άνθρωποι κάνουν ό,τι τους λένε, είναι ένα πρόβλημα με το σύνολο των πολιτισμένων κοινωνικών σχέσεων. Η σχολική εκπαίδευση είναι μια θεμελιώδης διαδικασία της κοινωνίας μας. Μπορεί να γίνει κατανοητή ως το σύνολο των τεχνικών με τις οποίες μια κοινωνία εκπαιδεύει τους νέους στις γνώσεις, τις αξίες και τις στάσεις που είναι απαραίτητες για να γίνουν υπεύθυνα μέλη της κοινωνίας, αναπαραγόντας την κυρίαρχη κοινωνική τάξη. Τα κουλτούρα, οι τάξεις, οι κανόνες, η πειθαρχία – όλα είναι σημαντικές πτυχές μιας διαδικασίας ελέγχου που αποσκοπεί στο να διαμορφώσει το άτομο σε μια μορφή πιο επιθυμητή για τους άλλους – για την εξουσία. Η εκπαίδευση, όπως και η εργασία, βασίζεται στον εξαναγκασμό. Σε γενικές γραμμές, κανείς δεν κάνει σχολική εργασία επειδή σαν εμπειρία είναι επιβραβευστική. Κανείς δεν κάνει σχολική εργασία με τους

δικούς του όρους. Επίσης, υπάρχει ένα καρότο ή ένα ραβδί που καθοδηγεί την πρόδο σου – συνήθως και τα δύο. Ο Μαξ Στίρνερ είχε δίκιο όταν είπε ότι «το ερώτημα του σχολείου είναι ένα ερώτημα της ζωής»¹.

Η πιο σημαντική δεξιοότητα ζωής που διδάσκεται στα σχολεία είναι η υποταγή. Είναι απολύτως απαραίτητη σε όλα τα ιεραρχικά κοινωνικά συστήματα. Η εκπαίδευση, όπως την όρισε κάποτε ο William Torrey Harris (Επίτροπος Εκπαίδευσης των ΗΠΑ κατά την αλλαγή του αιώνα), είναι «η υπαγωγή του ατόμου»². Κανείς δεν είναι απολύτως απαλλαγμένος από κοινωνικές πιέσεις, υλικές δυνάμεις, εξωτερικές επιρροές. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να υποταχθούμε στο ιδεώδες της «προσαρμογής» του ατόμου στο κοινωνικό έδαφος: στην τροποποίηση της συμπεριφοράς που διαχειρίζεται από τους φύλακες της Δημοκρατίας. Υπάρχει μια ουσιαστική ένταση εδώ: η ένταση μεταξύ μοναδικών ατόμων και των κοινωνικών θεσμών που εμποδίζουν την αυτοδιάθεσή τους.

Η ανάγκη για σχολεία είναι βαθιά ριζωμένη στη σύγχρονη ψυχή. Η αποδοχή οποιασδήποτε σύγχρονης πολιτικής ιδεολογίας προϋποθέτει ότι το άτομο υπάρχει για να υπηρετεί το κοινό καλό ή κάποια ανώτερη αρχή έξω από την προσωπική υποκειμενικότητα. Στην πραγματικότητα, αυτό φαίνεται να είναι η βάση όλων των ιδεολογιών, όλων των πολιτικών συστημάτων, όλων των μορφών διακυβέρνησης. Έτσι, προχωρώντας από αυτή την υπόθεση, το επαρκώς μορφωμένο άτομο – ο πανεπιστημιακός φοιτητής, για παράδειγμα – υποθέτει τη σκέψη ενός κοινωνικού σχεδιαστή όσον αφορά όλα τα πολιτικά ζητήματα. Η κριτική σκέψη είναι τόσο αποθαρρυντική που πολλοί είναι ουσιαστικά ανίκανοι να πάρουν μια αντιπολιτική στάση ενάντια σε όλο το ηθικό φορτίο της τυπικής ιδεολογίας, ενάντια στην ολότητα της «διανοητικής παραγωγής»³. Ο Alexander Inglis είχε τα εξής να πει σχετικά με αυτή την πτυχή της σχολικής εκπαίδευσης: «Πρέπει να αναγνωρισθεί ότι στην Αμερικανική κοινωνία κάθε άτομο πρέπει να είναι όχι μόνο ένας νομοταγής πολίτης, αλλά και σε κάποιο βαθμό ένας πολίτης που θεσπίζει νόμους»⁴. Σε ένα δημοκρατικό κράτος, η κοινωνική σταθερότητα στηρίζεται κυρίως στην εσωτερικοποίηση των αξιών πίσω από τους κανόνες, την ηθική πίσω από τη νομιμοποίησή της. Μπορεί να μη σου αρέσει το σχολείο και όμως να πιστεύεις στην μυθολογία του. Οι περισσότεροι άνθρωποι αυτό κάνουν. Τα στερεότυπα των καλών μαθητών, των κακών μαθητών και κάθε άλλης κατηγορίας μαθητών κρύβουν το ζήτημα της επιθυμητότητας των συστημάτων βαθμολόγησης και κατηγοριοποίησης. «Οι κοινοτοπίες, λόγω αυτού που κρύβουν, εργάζονται για την κυρίαρχη οργάνωση της ζωής ... τα λόγια δεν θα σταματήσουν να λειτουργούν μέχρι να το κάνουν οι άνθρωποι», έγραψε ο Μουσταφά Χαγιατί⁵. Η μυθολογία αυτής της κυρίαρχης οργάνωσης της ζωής αποτελείται από μύθους όπως η αναγκαιότητα να είσαι εκπαιδευμένος για να μάθεις, η αποδεδειγμένη αντικειμενικότητα (και ευφύια!) του διανοούμενου, και πολλά άλλα, που όλα αντικατοπτρίζουν καπιταλιστικές αξίες

χάνημα της NGE.

Πηγή: *Communiquer Relayeur Informer Combattre*

6 Μαρτίου, Κάρντιφ, Ουαλία: Αναρχικοί/ές διαδήλωσαν έξω από το Γραφείο Δικαστικής Επιμέλειας του Κάρντιφ σε αλληλεγγύη με τον πολιτικό κρατούμενο Toby Shone. Τα τελευταία τριςίμισα χρόνια, οι δικαστικοί επιμελητές του Κάρντιφ έχουν συνεργαστεί με την αστυνομία για να στοχοποιήσουν τον Toby λόγω των αναρχικών του ιδεών.

Πηγή: *Dark Nights*

7 Μαρτίου, Πάτρα, Ελλάδα: Σπασιματική κρησπολεύει από την Αναρχική Αντεπίθεση.

«...ο βιγκανισμός ως προσωπική επιλογή και τίποτα παραπάνω είναι ρεφορμιστικός. Ο σχολαστικός βιγκανισμός και η έμφαση στην διατροφή, διευκολύνει την αφομοίωση του από τον καπιταλισμό και τον τεχνοβιομηχανικό πολιτισμό, ως μια ακόμη lifestyle επιλογή, η οποία δεν επιτίθεται σε κανένα σύστημα βασιτισμού, καμία βιομηχανία δεν εγκωλλώνει τον σεβασμό προς την ζωή και την ελευθερία. Δεν θεωρούμε κανένα αναλώσιμο επομένως δεν αντιλαμβανόμαστε κανένα ως προϊόν. Ταυτόχρονα, επειδή η κατανώληση φυτικών προϊόντων (και ευρύτερα η κατανάλωση) δεν αποτελεί πράξη αντίστασης, στοχεύουμε στο να μην συμμετέχουμε σε οτιδήποτε γεννά και συντηρεί σχέσεις προϊόντος-καταναλώτριας. Επιπλέον, ο αγώνας για ολική απελευθέρωση είναι αταξικός, έτσι, δεν κάνουμε διακρίσεις ανάμεσα σε μεγάλες βιομηχανίες, μικρά συνοικιακά γουναράδικα και κάθε αφεντικό που κερδοφορεί από τον εγκλεισμό και την κακοποίηση των ζώων. Γι' αυτό και προτάσσουμε τον βιγκανισμό ως μια μορφή έμπρακτης άρνησης της εμπέδωσης εξουσιαστικών συμπεριφορών και σχέσεων στην καθημερινότητα μας και στηρίζουμε κάθε επίθεση, απαλλοτρίωση, σαμποτάζ κλπ. Σε όλα τα επιμέρους κομμάτια του ίδιου συστήματος...»

Πηγή: *Athens Indymedia*

7 Μαρτίου, Ιταλία [Δίκη Brenner]: Ολοκληρώθηκε η δίκη των αγωνιστών/ριών που συμμετείχαν στην μαχητική διαδήλωση ενάντια στο χτίσιμο αντιμεταναστευτικού τείχους στα Ιταλο-αυστριακά σύνορα. Αρκετοί από τους/ες συντρόφους/ισσες έχουν αθωωθεί από όλες τις κατηγορίες, η πλειοψηφία θα δεχθεί μία νέα εφετεσιακή απόφαση για την εφαρμογή υποκατάστατων μέτρων ή/και για τον επαναπροσδιορισμό της ποινής τους.

Πηγή: *La Nemesi*

8 Μαρτίου, Αθήνα, Ελλάδα: Κατά την διάρκεια της πανελλαδικής φοιτητικής διαδήλωσης ενάντια στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, η Φράξια της Τζενίν πραγματοποιήσε επίθεση με μολότοφ στο ξενοδοχείο ισραηλινών συμφερόντων NYX Esperia και στην αστυνομική διμοιρία που το φυλούσε. Η επίθεση έγινε σε αλληλεγγύη με τον Παλαστινιακό λαό.

Πηγή: *Athens Indymedia*

9 Μαρτίου, Αθήνα, Ελλάδα: Η ομάδα 'Καρναβα-ληστές' εισέβαλε σε σούπερ μάρκετ AB Βασιλόπουλος στην Ηλιούπολη και απαλλοτρίωσε είδη πρώτης ανάγκης, μοιράζοντάς τα στην διπλανή λαϊκή.

Πηγή: *Athens Indymedia*

11 Μαρτίου, Βεκβίλ, Γκραντ Εστ, Γαλλία: Η *Ατυπη Ομάδα Πειρατικής Δράσης Για Το Βούλιαγμα του Ferry* επιτέθηκε στην κύρια γραμμή τροφοδοσίας βιομηχανικού χυτηρίου της εταιρίας FERRY-CAPITAIN, με αποτέλεσμα την προσωρινή διακοπή της λειτουργίας του και την φθορά διάφορων μηχανών. Αιτία της επίθεσης ήταν η συμμετοχή της FERRY-CAPITAIN στα έργα ταφής πυρηνικών αποβλήτων CIGÉO.

«...Μέσα σε 185 χρόνια, η FERRY-CAPITAIN συνέβαλε πλήρως στην οικολογική και κοινωνική καταστροφή, καθιστώντας δυνατή, με τα εξατομικευμένα μηχανήματά της, την εξαγωγή και εκμετάλλευση πρώτων υλών από το υπέδαφος...»

Πηγή: *Indymedia Lille*

11 Μαρτίου, Βρέμη, Γερμανία: Μία ανώνυμη ομάδα αγωνιστών/ριών επιτέθηκε με πέ-

ρες στο αστυνομικό τμήμα του Neustadt σε αλληλεγγύη με την συλληφθείσα μαχήτρια Daniela Klette.

Η ανάληψη ευθύνης βρίσκεται στην σελ. 22

Πηγή: Γερμανικό Indymedia

12 Μαρτίου, Νάπολη, Ιταλία: Ο αναρχικός κρατούμενος Zac (Marco Marino) μεταφέρθηκε από την φυλακή Terni σε κατ' οίκον περιορισμό.

Πηγή: La Nemesi

14 Μαρτίου, Αθήνα, Ελλάδα: Αναρχικοί/ές πραγματοποίησαν εμπρηστική επίθεση σε πέντε λεωφορεία του ιδιωτικού σχολείου Κανάση, στην περιοχή Ζωγράφου με αποτέλεσμα την ολοκληρωτική καταστροφή τους όπως επίσης και την πρόκληση ζημιών στο ίδιο το κτήριο.

Η ανάληψη ευθύνης βρίσκεται στην σελ. 3

Πηγή: Athens Indymedia

14 Μαρτίου, κομητεία Henry, Γεωργία, ΗΠΑ: Πυρπόληση οκτώ βαρέων κατασκευαστικών μηχανημάτων της εταιρίας Brent Scarbrough, υπεύθυνα για την αποψίλωση του δάσους Weelaunee.

Πηγή: Scenes from the Atlanta Forest

14 Μαρτίου, Σαβερί, Γαλλία: Η Bande d'éclans Musqués αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό δεκαπέντε αυτοκινήτων Tesla που είχε πραγματοποιηθεί στις 6 Οκτωβρίου 2023.

«...Αυτός ο κόσμος είναι γεμάτος αυτοκίνητα και μηχανές κάθε λογής. Μερικά χρησιμοποιούν για τις μετακινήσεις των τεχνο-αστών, όπως τα αυτοκίνητα Tesla που βγαίνουν από τα εργοστάσια ενός από τους πλουσιότερους ανθρώπους στον κόσμο. Υπάρχουν μηχανές για τον σύγχρονο πόλεμο, όπου άνθρωποι που κρύβονται σε κάποιο γραφείο χρησιμοποιούν έξυπνα ντρώους για να σφάζουν άλλους ανθρώπους που κρύβονται σε κάποια τάφρο. Προκειμένου να μετακινήσουν με την ησυχία τους οι τεχνολογικοί, παίζοντας όλοι μέρα με τα smartphones τους, οι υπόλοιποι πρέπει να σφαγιάζονται ο ένας τον άλλον, επειδή η τεχνολογία δεν πέφτει από τον ουρανό: ο πόλεμος αγωνίζεται για αυτή, και με αυτή. Το αποφασιστικό ζήτημα των επόμενων συγκρούσεων, πέρα από τον ιδεολογικό ή εθνικό τους χαρακτήρα, είναι επίσης η πρόσβαση και ο έλεγχος των ενεργειακών πόρων και των υποδομών. Και οι διαταραχές που προκαλούνται από αυτόν τον ήδη παγκοσμιοποιημένο πόλεμο θα προκαλέσουν την ανάπτυξη του ηλεκτρισμού, των συγκλίνομενων τεχνολογιών, και των πυρηνικών αγορών, διατηρώντας παράλληλα αυτές του πετρελαίου. Πείτε τα αυτά σε έναν τεχνο-αστό με το Tesla του και πιθανότατα θα σας πει με μια γκριμάτσα ότι δεν έχει καμία σχέση με αυτά, ότι είναι απλώς ένας περιβαλλοντιστής και ότι είστε συνωμοσιολόγοι. Ωστόσο, πίσω από ένα κανονικό ηλεκτρικό αμάξι και τις ηλεκτρονικές πλακέτες που βρίσκονται μέσα του, αυτή είναι η πραγματικότητα που κρύβεται (δηλαδή, που όλοι προσποιούνται ότι δεν την βλέπουν). Πίσω από κάθε νέα τεχνολογία, υπάρχουν νέοι σκλάβοι, νέοι πόλεμοι και ο όλεθρος του κόσμου...»

Πηγή: Indymedia Nantes

14 Μαρτίου, Αθήνα, Ελλάδα: Σπασματική σε σούπερ μάρκετ Σκλαβενίτη και τρία ATM στην Ν. Φιλαδέλφεια από αναρχικούς ενάντια στον νέο Ποινικό Κώδικα.

«...Το ελληνικό κράτος, στις 22 Φεβρουαρίου, ψήφισε νέο Ποινικό Κώδικα και Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Ένα νόμο που στοχοποιεί ξεκάθαρα την κινηματική δράση και τις επιλογές επιβίωσης των από τα κάτω, προβλέποντας εγκλεισμό για ποινές που ξεπερνούν τον ένα χρόνο φυλάκισης, καταργώντας ουσιαστικά την αναστολή, πλην ειδικών περιπτώσεων. Ένα νόμο που οξείνει στο έπαρκο την ταξικότητα της δικαιοσύνης, ενισχύοντας το υπάρχον πλαίσιο εξαγοράς ποινών για όσους έχουν τη δυνατότητα και της καταναγκαστικής εργασίας για όσες και όσα βρίσκονται στο κοινωνικό περιθώριο. Η επιθετικότητα, η σκληρότητα και ο

– με την πιο εξέχουσα από αυτές να είναι η Πρόοδος.

Ο μαθητής, όπως και η κοινωνία, προοδεύει συνεχώς. Η πρόοδος του μαθητή, όπως και της κοινωνίας, είναι βασικά μία εξημέρωση του ανθρώπινου ζώου. Όταν ο Derrick Jensen αναρωτήθηκε γιατί η σχολική εκπαίδευση διαρκεί τόσο πολύ, η απάντηση που βρήκε ήταν σαφής και ειλικρινής: «Χρειάζεται τόσος χρόνος για να σπάσει επαρκώς η θέληση ενός παιδιού. Δεν είναι εύκολο να αποσυνδέσεις τις επιθυμίες των παιδιών, να τα αποσυνδέσεις από τις δικές τους εμπειρίες του κόσμου για να προετοιμαστούν για τη ζωή της οδυνηρής εργασίας που θα πρέπει να υπομείνουν.»⁶ Μερικούς αιώνες νωρίτερα, ο Ιμάνουελ Καντ το έθεσε πιο συνοπτικά: «Ο άνθρωπος πρέπει να είναι πειθαρχημένος επειδή είναι από τη φύση του άγριος...»⁷ Η πειθαρχία βρίσκεται στο επίκεντρο της εκπαιδευτικής επιχείρησης. Τα σχολεία προφανώς δεν οργανώνονται από τους μαθητές, είναι ο πληθυσμός που πρέπει να ελέγχεται, να παρακολουθείται, να μετριέται και να πειθαρχείται. Η πειθαρχία «είναι αυτό που το εργοστάσιο, το γραφείο και το κατάντημα μοιράζονται με τη φυλακή, το σχολείο και το ψυχιατρείο.»⁸ Υπάρχουν ορισμένοι κανόνες που πρέπει να ακολουθούνται και η μαθήτρια παρακολουθείται ανά πάσα στιγμή για να βεβαιωθεί ότι συμμορφώνεται. Η πειθαρχία είναι απαραίτητη, αλλά δεν εξηγεί όλες τις πτυχές της σχολικής εκπαίδευσης. Η γνώση, δηλαδή το εμπόρευμα που το σχολείο εναποθέτει σε εσένα ή σε κατακλύζει με αυτό, είναι κάτι εξωτερικό για την μαθήτρια, η οποία συσσωρεύει γνώση σε μια διαδικασία πέρα από τον έλεγχό της. Η γνώση είναι δύναμη, συνήθως στο βαθμό που κάποιος μπορεί να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα της εξουσίας και να εξασφαλίσει μια άνετη ή ισχυρή θέση στην κοινωνική τάξη. Ο Φουκώ επεσήμανε ότι η εξουσία παραγάγει αναγκαστικά γνώση: «... η εξουσία και η γνώση συνεπάγονται άμεσα η μία την άλλη ... δεν υπάρχει σχέση εξουσίας χωρίς τη συσχετιζόμενη συγκρότηση ενός πεδίου γνώσης, ούτε οποιαδήποτε γνώση που δεν προϋποθέτει και δεν συνιστά ταυτόχρονα σχέσεις εξουσίας.»⁹ Η ιδιαίτερα εξειδικευμένη γνώση του τύπου που παρέχουν τα σχολεία αντανακλά τις πολύπλοκες σχέσεις εξουσίας που βασίζονται σε εκτεταμένη ιε-

ραρχία και κατανομή της εργασίας. Η αυξανόμενη σημασία της σχολικής εκπαίδευσης στη σύγχρονη κοινωνία αντανακλά τον αυξανόμενο ολοκληρωτισμό της κοινωνίας, με την έννοια ότι όλο και περισσότερες ανθρώπινες δραστηριότητες υποτάσσονται και εξαρτώνται από τις προηγμένες τεχνικές μιας τεχνολογικής κοινωνίας της οποίας η κινητήρια δύναμη είναι το Κεφάλαιο.¹⁰

Είναι προφανές ότι κάθε κριτική της σχολικής εκπαίδευσης πρέπει να έχει μέσα της μια κριτική της κοινωνικής τάξης της οποίας τα σχολεία αποτελούν μέρος και αντιστρόφως. Η σχολική εκπαίδευση φαίνεται να είναι ένα σύστημα θετικής ανάδρασης: όλο και περισσότεροι άνθρωποι πηγαίνουν σε σχολεία, ο καπιταλισμός προχωράει και χρειάζονται περισσότερα σχολεία για να κρατήσουν τους ανθρώπους υποταγμένους στα αφεντικά. Η εκπαίδευση είναι ένα τόσο σημαντικό «δικαίωμα» για όλους τους ανθρώπους που «πρέπει να είναι υποχρεωτική» σύμφωνα με το Άρθρο 26 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του 1948¹¹. Η εκπαίδευση φαίνεται να είναι κάτι για το οποίο όλοι οι ιδεολόγοι μπορούν να συμφωνήσουν. Προφανώς βοηθά τους ανθρώπους να προσαρμοστούν στην τρέλα της σύγχρονης κοινωνίας. Γινόμαστε αυτόματα, υτάκουα σώματα... βολερά, χαζά και μονότονα, κάνοντας χαλεκή εργασία με τα ίδια χαρακτηριστικά. Σε γενικές γραμμές, οι μαθητές υποτάσσονται στην τροποποίηση της συμπεριφοράς τους και αναπαράγουν πίστά την τρέχουσα κοινωνική τάξη.

¹Μαξ Στίρνερ, «Οι λανθασμένες αρχές της παιδείας μας». Αυτό το άρθρο δημοσιεύθηκε αρχικά από τον Μαρξ στο *Rheinische Zeitung*. Όταν έγραψε ο Στίρνερ το αριστουργηματικό του έργο *Ο Μοναδικός και η Ιδιοκτησία Του* (ένα εξαιρετικό βιβλίο), ο Μαρξ είχε εξοργιστεί τόσο πολύ από αυτό, που αφιέρωσε ένα μεγάλο (σχεδόν όλο το βιβλίο) και κατά κύριο λόγο άσχετο μέρος της *Γερμανικής Ιδεολογίας* σε μία κριτική των ιδεών του Στίρνερ.

²John Taylor Gatto, *A Different Kind of Teacher: Solving the Crisis of American Schooling* (Berkeley, CA: Berkeley Hills Books, 2002), 61 – 62.

³«Οι ιδέες της άρχουσας τάξης είναι σε κάθε εποχή οι κυρίαρχες ιδέες: δηλαδή, η τάξη που είναι η κυρίαρχη υλική δύναμη της κοινωνίας είναι ταυτόχρονα και η κυρίαρχη πνευματική της

δύναμη. Η τάξη που έχει τα μέσα υλικής παραγωγής στη διάθεσή της, κατά συνέπεια ελέγχει και τα μέσα πνευματικής παραγωγής, έτσι ώστε οι ιδέες εκείνων που δεν έχουν τα μέσα πνευματικής παραγωγής είναι στο σύνολό τους υποκειμένες σε αυτήν. Οι κυρίαρχες ιδέες δεν είναι τίποτε άλλο παρά η ιδανική έκφραση των κυρίαρχων υλικών σχέσεων, των κυρίαρχων υλικών σχέσεων που αντιλαμβάνονται ως ιδέες, επομένως των σχέσεων που καθιστούν μια τάξη κυρίαρχη, επομένως, οι ιδέες της κυριαρχίας της.» Καρλ Μαρξ και Φρίντριχ Ένγκελς, *Η Γερμανική Ιδεολογία*

⁴Alexander Inglis, *Principles of Secondary Education* (Cambridge, Massachusetts: Riverside Press, 1918), 343.

⁵Ken Knabb ed., *Situationist International Anthology* (Berkeley, CA: Bureau of Public Secrets, 1995), 170–175. Η Καταστασιακή Διεθνής (1957 – 1972) ήταν μία σχετικά μικρή αλλά επιδραστική ομάδα βασισμένη στο Παρίσι και είχε τις ρίζες της στην αβάν γκαρντ καλλιτεχνική παράδοση. Οι καταστασιακοί είναι κυρίως γνωστοί για την ριζοσπαστική πολιτική τους θεωρία και για την επιρροή τους στις φοιτητικές και εργατικές εξεγέρσεις του Μάη του 1968 στη Γαλλία. Τα πιο σημαντικά καταστασιακά βιβλία κατά πάσα πιθανότητα είναι *Η Κοινωνία του Θεάματος* του Γκυ Ντεμπώρ, *Η Επανάσταση της Καθημερινής Ζωής* του Ραούλ Βανεγκέμ και η ανθολογία που παρατίθεται παραπάνω.

⁶Derrick Jensen, *A Language Older Than Words* (White River Junction, VT: Chelsea Green, 2000), 102. Αυτό το βιβλίο είναι πιθανότατα η πιο προσβάσιμη και πειστική κριτική του πολιτισμού.

⁷Ιμάνουελ Καντ, *The Educational Theory of Immanuel Kant* (Philadelphia: Lippincott Company, 1904), 225.

⁸Bob Black, *The Abolition of Work and Other Essays* (Port Townsend, WA: Loompanics, 1986), 20. Το θέμα του δοκιμίου «Η κατάργηση της εργασίας» του Bob Black, που βρίσκεται εύκολα στο ίντερνετ, είναι αρκετά παρόμοιο με το θέμα αυτού του δοκιμίου.

Σημείωση του Έλληνα μεταφραστή: «Η κατάργηση της εργασίας» είναι επίσης διαθέσιμη στα Ελληνικά από τις εκδόσεις *Χαραμάδα* και από τις εναλλακτικές εκδόσεις *Νότιος Άνεμος*.

⁹Μισέλ Φουκώ, *Discipline & Punish: The Birth of the Prison* (New York: Vintage, 1977), 27.

Σημείωση του Έλληνα μεταφραστή: Στα Ελληνικά είναι διαθέσιμο από τις εκδόσεις Ράππα.

¹⁰Jacques Ellul, *The Technological Society* (New York: Vintage, 1964).

¹¹www.un.org

Ρώμη: Ανάληψη ευθύνης του Πιρήνα Abele Ricieri Ferrari για επίθεση εναντίον ιδιωτικού οχήματος καραμπινιέρου

«Γρήγορα εμείς οι αναρχικοί σπεύδουμε να πιάσουμε το μαχαίρι για τη νίκη ή τον θάνατο, με πετρέλαιο και δυναμίτη, κάθε τάξη και την κυβέρνηση να εξαφανίσουμε...»

Αναρχικό τραγούδι

Ενώ η Μεσόγειος γίνεται όλο και περισσότερο ένας μαζικός τάφος γεμάτος με τα πτώματα των καταπιεσμένων από το νότο του κόσμου, η Γάζα ισοπεδώνεται μπρος στα μάτια όλου του κόσμου και οι άνεμοι του πολέμου φυσούν σε κάθε γωνιά του πλανήτη, οδηγώντας τους προλετάριους όλου του κόσμου στη σφαγή στα χέρια των συμφερόντων των εργοδοτών, αποφασίσαμε να ενεργήσουμε, να επιτεθούμε. Αναγνωρίζοντας στον στρατό όλων των πλευρών έναν εχθρό που πρέπει να καταστραφεί για όσους επιθυμούν την ελευθερία, χωρίς να παραμελούμε τις συγκεκριμένες ευθύνες του τοπικού στρατού μας, αποφασίσαμε να κατευθύνουμε το μίσος μας και την εκδίκησή μας εναντίον του στρατού του σώματος των Καραμπινιέρων.

Σε ένα παρόν όπως το σημερινό, στο οποίο κάθε επαναστατική υπόθεση φαίνεται σαν μια μάταιη χίμαιρα, αποφασίσαμε να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε: μπορεί να μας στερήσαν την ελπίδα ενός ριζικά διαφορετικού κόσμου αλλά όχι της δίψας για εκδίκηση που αισθανόμαστε προς εκείνους που διαιώνίζουν την καταπίεση μιας τάξης προς μία άλλη, και τους υπερασπιστές της (όπως η αστυνομία) και εκείνους που πλουτίζουν εξαντλώντας τον πλανήτη με μοχθηρό τρόπο.

Η επίθεση εναντίον της εξουσίας σε κάθε τόπο και χρόνο, ακόμη και σε μια στιγμή όπως σήμερα, στην οποία η καταστολή χτυπά κάθε λάμψη της σύγκρουσης όλο και πιο σκληρά και θάβει ζωντανά τα συντρόφια μας που κρατούν ομήρους στις φυλακές της χώρας μας, μας φαίνεται ο καλύτερος τρόπος για να δώσουμε συνέχεια στην υπερωμόβια σύγκρουση μεταξύ των καταπιεσμένων και των καταπιεστών, εκ των οποίων ως αναρχικοί θεωρούμε ότι είμαστε μέρος.

Ελπίζοντας ότι αυτές οι αναλαμπές της ατομικής εξέγερσης μπορούν να φωτίσουν αυτό το γκρι και ειρηνικό παρόν, επαναλαμβάνουμε ότι ως αναρχικοί τοποθετούμε την απελευθερωτική βία των καταπιεσμένων ενώπιον της συστηματικής βίας εκείνων που κατέχουν το μονοπώλιο της βίας και επιβεβαιώνουμε αποφασιστικά την εγκυρότητα της επαναστατικής βίας ως μέσο αγώνα κατά του κράτους και του κεφαλαίου. Είναι στην ακράδαντη πίστη στην ορθότητα των ιδανικών μας περί ελευθερίας και της ισότητας που βρίσκουμε το θάρρος να πολεμήσουμε, προσωπικά, επιλέγοντας να πιάσουμε το μαχαίρι από τη λαβή και να προσπαθήσουμε να επιστρέψουμε, έστω και σε ένα μικρό μέρος, τα χτυπήματα που προκάλεσε ο εχθρός.

Για αυτούς και χίλιους άλλους λόγους επιλέξαμε να επιτεθούμε, χρησιμοποιώντας εμπρηστικά εργαλεία, ένα ιδιωτικό αυτοκίνητο που ανήκει σε έναν καραμπινιέρο: η επιλογή να επιτεθούμε στο «ιδιωτικό» περιβάλλον προκύπτει από την επιθυμία να κάνουμε να πληρώσουν για τις επιλογές

τους με ολοένα και πιο στοχευμένο τρόπο εκείνοι που επιλέγουν να υπερασπιστούν την συστημική δημοκρατική κοινωνική τάξη, φορώντας μια στολή.

ΜΠΑΤΣΟΙ, ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΣΤΟΙ:

ΘΑ ΠΛΗΡΩΣΕΤΕ ΑΚΡΙΒΑ ΚΑΙ ΘΑ ΠΛΗΡΩΣΕΤΕ ΤΑ ΠΑΝΤΑ

Εκμεταλλευόμαστε αυτή την ευκαιρία για να επαναλάβουμε την αλληλεγγύη μας με τους αναρχικούς Alfredo Cospito, την Anna Beniamino, Juan Sorroche-Fernandez, Pierlorenzo Fallanca, Luca Dolce και με όλους τους αναρχικούς που αρπάχτηκαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης παντού. Δεν είστε μόνοι σύντροφοι.

Εμπρηστικούς χαιρετισμούς στους φυγόδικους, αυτή η ζωή σας χαμογελά, θα σας δούμε ξανά στα οδοφράγματα

Πιρήνας Abele Ricieri Ferrari

(Μαύρη Διεθνής 1881 – 2024)

29 Μαρτίου 2024

Σημείωση από την σελίδα αντιληροφόρησης La Nemesi: Υπάρχουν λάθη στην αρχική παράθεση των στίχων. Το τραγούδι που αναφέρθηκε είναι το “Mano alla bomba” («Το χέρι στην βόμβα»), μετάφραση του Ισπανικού τραγουδιού “Arroja la bomba” και το σωστό μέρος του κείμενου είναι το εξής: *Γρήγορα οι αναρχικοί τρέχουμε / Να παλέψουμε για τη νίκη ή τον θάνατο / Με πετρέλαιο και δυναμίτη / Κάθε τάξη και την κυβέρνηση για να εξαφανίσουμε.* Σύμφωνα με όσα είναι γνωστά, η Ιταλική έκδοση δημοσιεύθηκε στο “Guerra di Classe”, την εφημερίδα του Ιταλικού τομέα του CNT-FAI στην Βαρκελώνη, ΙΙ, 14, 1η

Μαΐου 1937, σελ. 6, με τίτλο “Mano alla bomba!”, και η ένδειξη Διασκευή του αναρχικού ύμνου του VIR “Arroja la bomba” (VIR

ήταν το ψευδώνυμο του Virgilio Gazzoli, αναρχικού της Πιστόια. Το “Arroja la bomba” συντάχθηκε κατά τη διάρκεια της δικτατορίας

του Πρίμο ντε Ριβέρα (1923 – 1930) και τραγουδιόταν στις φυλακές από φυλακισμένους αναρχικούς.

Αναρχία και εξέγερση

Η αναρχική ιδεολογία έχει ορισμένα στοιχεία τα οποία την συγκροτούν και είναι κοινά για όλες τις τάσεις της. Ο αντικρατισμός, η υπεράσπιση των φτωχών και των αδικημένων, η εναντίωση σε κάθε εξουσία, ο διεθνισμός, η κριτική στην μισθωτή εργασία, ο σεβασμός στο φυσικό περιβάλλον, η ολόπλευρη ανάπτυξη του ανθρώπου και η οριζόντια οργάνωση είναι μάλλον τα πιο βασικά. Ωστόσο, στο συγκεκριμένο κείμενο θα ασχοληθούμε με πέντε επιμέρους ιδεολογικά στοιχεία που για εμάς συνθέτουν την εξεγερσιακή τάση της Αναρχίας, την οποία αντιλαμβανόμαστε κυρίως με μία οπτική δέσμευσης, συνέπειας και αγώνα, και λιγότερο σαν μία σύντομη εκκωφαντική περίοδο ταραχών. Όταν λέμε εξέγερση δεν αναφερόμαστε τόσο σε μία μεγάλη κοινωνική έκρηξη, αλλά κατά βάση στην εξέγερση της συνείδησης του ατόμου και στην αντίστοιχη δράση και στάση ζωής που αυτή συνεπάγεται. Μία περίοδος που στον δρόμο θα διαχέεται η οργή και η σύγκρουση είναι θεμιτή, αλλά πολύ πιο επικίνδυνες για την εξουσία είναι για εμάς οι εξεγερμένες συνειδήσεις και οι χιλιάδες καθημερινές πράξεις αντίστασης και δημιουργίας που γεννιούνται μέσα από αυτές.

ΡΗΞΗ ΜΕ ΤΟ ΥΠΑΡΧΟΝ

Μία από τις αφετηρίες μας είναι η ρήξη με το υπάρχον σύστημα εξουσίας και εκμετάλλευσης. Αρνούμαστε το μοντέλο ζωής που μας πρότειναν από μικρά παιδιά: σχολείο-σχολή-μεταπτυχιακό-στρατός-οικογένεια στα 30-καριέρα-σιωπή-αδιαφορία-πλήξη-σύνταξη-θάνατος. Η εκτίμησή μας για την ζωή πάει πολύ πέρα από αυτό το πρότυπο: αρνούμαστε να αποτελέσουμε απλώς μερικά ακόμη γρανάζια σε μία απέραντη κοινωνία-μηχανή. Γεννηθήκαμε για πράγματα πολύ πιο όμορφα, μεγάλα και ουσιαστικά· δεν θα συναινέσουμε στην απομάγευση της ζωής, θέλουμε να βιώσουμε τα συναισθήματά μας και να αναπτύξουμε τις προσωπικότητές μας σε όλη τους την έκταση, με απόλυτο σεβασμό στον άνθρωπο και στην φύση.

Ακόμη, δεν θα μπορούσαμε να σιωπήσουμε μπροστά στην βαρβαρότητα και στην αδικία όπου τις αντικρίζουμε γύρω μας. Πόσο μάλλον εφόσον δεν είναι ούτε τυχαίες ούτε μεμονωμένες, αλλά αποτελούν εγγενή στοιχεία του συστήματος στο οποίο ζούμε. Δεν μπορούμε να κοιτάμε μονάχα το συμφέρον μας, δεν αποδεχόμαστε να προσκυνήσουμε στο υπάρχον για να ζήσουμε μια ήσυχη ζωή, θα πολεμάμε την εξουσία ακόμη κι αν αυτό μας βάλει σε προβλήματα. Άλλωστε, είναι κυρίως θέμα τύχης το ότι δεν βρισκόμαστε εμείς στην θέση των πιο καταπιεσμένων ανθρώπων αυτής της κοινωνίας και αυτό δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να το αγνοήσουμε.

ΑΤΥΠΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Άτυπη οργάνωση σίγουρα δεν σημαίνει μη-οργάνωση, ούτε ελλιπής οργάνωση για χάρη της ιδεολογικής μας καθαρότητας. Άτυπη οργάνωση σημαίνει, απλώς, οργάνωση χωρίς γραφειοκρατία. Δεν υπάρχουν πρωτόκολλα και επίσημα καταστατικά, υπάρχει μόνο η συνδιαμόρφωση και η συμφωνία των ανθρώπων που συναποτελούν κάθε φορά το εκάστοτε σώμα. Επιλέγουμε την συγκεκριμένη μορφή οργάνωσης, κυρίως διότι πιστεύουμε ότι αν τεθεί στις σωστές βάσεις είναι η πιο αποτελεσματική, η πιο χρήσιμη για να προχωρήσουμε μπροστά και η πιο επικίνδυνη για τον εχθρό. Η άτυπη οργάνωση είναι ευέλικτη, μπορεί να αλλάζει μορφές και σχήματα όταν είναι αναγκαίο, μπορεί να λειτουργεί άμεσα χωρίς κολλήματα, στηρίζεται στην προσωπική επαφή και εμπιστοσύνη των ατόμων, καλλιεργεί την ατομική πρωτοβουλία, επιδιώκει την οργανική συλλογική συμπίεση.

Πέρα από τα παραπάνω, άτυπη οργάνωση δεν σημαίνει ότι δεν μπορούν να υπάρξουν σταθερές μορφές οργάνωσης, όπως συλλογικότητες ή πολιτικές οργανώσεις. Εφόσον υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι συμφωνούν σε κάποιες βασικές αρχές, είναι θεμιτό να προχωρήσουν μαζί στηριζόμενοι στις συμφωνίες τους αυτές,

χωρίς αυτό να τους δεσμεύει αιώνια. Όσο διατηρούνται οι συμφωνίες και η κοινή επιθυμία προχωράμε μαζί, σε άλλη περίπτωση αναζητούμε νέες μορφές και σχήματα που θα πάρει η δράση μας. Ο αγώνας συνεχίζεται διαρκώς, στηριζόμενος στην ατομική πίστη του καθενός και της καθεμιάς από εμάς. Οι σταθερές αναρχικές δομές είναι απλώς μέσα έκφρασης του. Η άτυπη οργάνωση μπορεί να συμπεριλάβει τα πάντα με τρόπο πολύμορφο και ευέλικτο: πρωτοβουλίες για ένα συγκεκριμένο ζήτημα, συντονισμό για μία μόνο δράση, πολιτικές ομάδες με μακροπρόθεσμο ορίζοντα, δίκτυα επικοινωνίας ομάδων-συντρόφων από διαφορετικές πόλεις, ανοιχτές κοινωνικές δομές, ολιγομελείς ομάδες εμπιστοσύνης κ.λπ. Όλα τα παραπάνω σχήματα κινούνται παράλληλα και αυτόνομα το ένα από το άλλο, δεν υπάρχει μεταξύ τους ιεραρχία παρά μόνο επικοινωνία όποτε χρειαστεί, όλα συνεισφέρουν ελεύθερα στον ίδιο σκοπό.

ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ

Ως άμεση δράση, εννοούμε την κουλτούρα που θεωρεί ότι δεν υπάρχουν “ώριμες συνθήκες” για να τις περιμένουμε, αλλά ο αγώνας πρέπει να είναι καθημερινός και αδιάκοπος. Καθένας μπορεί να προσφέρει ανά πάσα στιγμή το καλύτερο που έχει να δώσει, ο εχθρός είναι πάντα εδώ και ποτέ δεν σταμάτησε να μας επιτίθεται με όλα τα μέσα, πρέπει και εμείς να σηκώσουμε ανάστημα και να αντισταθούμε, να χτίσουμε τις κοινότητές μας, να συμβάλουμε στην εξάλειψη της εξουσίας. Η ιστορία είναι απρόβλεπτη και το μόνο σίγουρο είναι ότι οφείλουμε να την επηρεάσουμε άμεσα, δεν γίνεται να αφήσουμε το κράτος και το κεφάλαιο να την καθορίζουν ανεμπόδια και μονοδιάστατα. Άμεση δράση σημαίνει να αναλάβουμε την ευθύνη της συμμετοχής μας στην ιστορία.

Επίσης, είναι σχεδόν σίγουρο ότι ποτέ δεν θα μπορέσουμε να πούμε πως η εξουσία ηττήθηκε οριστικά, πως καταστράφηκε κάθε ίχνος της απ’ τον κόσμο και πλέον ζούμε στην εποχή της Αναρχίας. Κι αν αυτό συμβεί, και πάλι θα πρέπει να επαγρυπνούμε για την πιθανή επαναφορά της εξουσίας, ποτέ δεν θα είναι ώρα για απόλυτο εφησυχασμό. Αυτό λοιπόν σημαίνει πως ο αναρχικός αγώνας είναι συνεχής και χωρίς σαφές τέλος, είναι κατά βάση μία μέθοδος διαρκούς δράσης και όχι μία πρόταση διακυβέρνησης. Δεν οραματιζόμαστε τόσο μία ιδανική μελλοντική κοινωνία την οποία επιχειρούμε να περιγράψουμε, αλλά αγωνιζόμαστε στο εδώ και στο τώρα, με ό,τι μέσα διαθέτουμε, ατομικά και συλλογικά, για να βιώνουμε την Αναρχία όσο περισσότερο μπορούμε, για να αποβάλλουμε την εξουσία απ’ τις ζωές και τις κοινωνίες μας, για να υπερασπιζόμαστε κάθε άνθρωπο που αντιμετωπίζει την αδικία και την εκμετάλλευση.

Κατά την γνώμη μας, η Αναρχία αναπτύσσεται καθημερινά όπου υπάρχουν άνθρωποι αποφασισμένοι να αγωνιστούν για αυτήν και δεν στηρίζεται στα μεγάλης έκτασης επαναστατικά γεγονότα, τα οποία θα ακολουθήσουν ως φυσική συνέπεια του καθημερινού αναρχικού αγώνα και θα αποτελέσουν αξιωματικούς στιγμές του. Κάθε αναρχική συνείδηση που γεννιέται είναι για εμάς η μεγαλύτερη νίκη. Από το πολύμορφο σαμποτάζ στο υπάρχον ως την δημιουργία δομών στις βάσεις της ελευθερίας και της αλληλεγγύης, η δράση μας οφείλει να είναι συνεχόμενη και διάχυτη. Η αλληλεγγύη, η αντίσταση και η αυτοοργάνωση δεν είναι θεωρητικές έννοιες που αφορούν κάποια αόριστη εποχή· επιζητούν να βρουν την εφαρμογή τους στο εδώ και στο τώρα.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Κριτική στην κοινωνία, είναι η αντίληψη ότι στην εξέλιξη της ανθρώπινης ιστορίας κανείς δεν είναι αμέτοχος. Πράγματι μπορεί η κοινωνία να βρίσκεται κάτω από την κυριαρχία

Εξεγερσιακή αναρχία

Οργάνωση για επίθεση!

κράτους και καπιταλισμού, ωστόσο αφενός επιλέγει να συμβιβάζεται με την υποταγή της, αφετέρου καταλήγει να αναπαράγει πολλές εξουσίες στο εσωτερικό της. Μέσα σε έναν κόσμο με πολλά στοιχεία βαρβαρότητας και βίας όπως είναι ο δικός μας, θεωρούμε ότι είναι ηθικά ανεπίτρεπτο απλώς να “κοιτάς την δουλειά σου”. Αν ποτέ κανείς δεν είχε ορθώσει το ανάστημά του κόντρα στους κυρίαρχους της εποχής του, η ανθρωπότητα δεν θα είχε κάνει ούτε ένα βήμα μπροστά.

Ακόμη περισσότερο, μία κοινωνία που εντός της αναπαράγει σε όχι αμελητέο βαθμό συμπεριφορές πατριαρχικές, ομοφοβικές, επιθετικές προς τον αδύναμο, ανταγωνιστικές μεταξύ συναδέλφων, ρατσιστικές κ.λπ., δεν είναι άμοιρη ευθυνών. Σε καμία περίπτωση δεν λέμε ότι αποτελεί τον κύριο εχθρό μας, άλλωστε κι εμείς σε αυτή την κοινωνία μεγαλώσαμε, αλλά δεν θα μπορούσαμε παρά να την κοιτάμε καχύποπτα και να της ασκούμε κριτική. Και σίγουρα όχι να μεταβάλλουμε τις αναρχικές αντιλήψεις μας με σκοπό να της γίνουμε αρεστοί. Οι άνθρωποι αλλάζουν και εξελίσσονται, αυτή είναι η ελπίδα μας, αυτό προσπαθούμε να κάνουμε κι εμείς και θα κρατήσουμε σίγουρα τις πόρτες μας ανοιχτές για όσους επιλέξουν να τις διαβούν.

ΕΜΦΑΣΗ ΣΤΟ ΑΤΟΜΟ

Ο αναρχικός αγώνας, με τον τρόπο που τον αντιλαμβανόμαστε εμείς, αρχίζει και τελειώνει στο άτομο. Ο δικός του πόνος είναι η αιτία της αφοσίωσής μας στην αναρχική δράση και η ευτυχία του αποτελεί τον σκοπό μας. Δεν μας ενδιαφέρει να φτάσουμε σε μια δήθεν ονειρεμένη κοινωνία, μας ενδιαφέρει όλοι οι άνθρωποι να μπορέσουν να νιώσουν την ευτυχία που αξίζουν. Παράλληλα, θεωρούμε ότι η αξία καθενός και καθεμιάς ξεχωριστά έχει ιδιαίτερη σημασία· δεν μηδενίζουμε το άτομο για χάρη κάποιου κοινού πολιτικού οράματος. Δεν καταπινύουμε τα επιμέρους χαρακτηριστικά του, αλλά αντιθέτως με αυτά εμπλουτίζουμε τα συλλογικά μας σχήματα. Δεν θέλουμε μία μάζα άβουλων πιστών ακόλουθων της επανάστασης, θέλουμε μία ένωση αποφασισμένων ανθρώπων που αγωνίζονται για την Αναρχία με συνείδηση και υπευθυνότητα.

Παράλληλα, η Αναρχία όχι απλώς ενθαρρύνει, αλλά στηρίζεται σε πολύ μεγάλο βαθμό στην εσωτερική εξέλιξη των ατόμων. Επιλέγει να πιστέψει στην συνεχή του αναγέννηση, στην μεθοδική προσπάθεια για αποβολή των εξουσιαστικών τους χαρακτηριστικών, στην ικανότητά τους να γίνονται όλο και πιο υπεύθυνα, όλο και πιο συντροφικά, όλο και πιο επαρκή για να συμμετέχουν ενεργά στις διαδικασίες της αυτοοργάνωσης. Δεν αποδεχόμαστε καμία εξωτερική επιβολή, άρα η μόνη λύση που έχουμε είναι η καλλιέργεια της συνείδησης κάθε ανθρώπου ξεχωριστά. Θέλουμε ανθρώπους που εξελίσσονται συνεχώς, που καλλιεργούν το πνεύμα τους, που αναπτύσσουν τις ικανότητές τους σε όλους τους τομείς και διαμορφώνουν ολοκληρωμένες προσωπικότητες.

Τέλος, αυτό ακριβώς είναι που κάνει την Αναρχία ιδιαίτερα επικίνδυνη για τον εχθρό: ότι κάθε άτομο που εμπλέκεται βαθιά στον αγώνα το κάνει απολύτως συνειδητά, στηριζόμενο στην ελεύθερη βούλησή του. Δεν είναι καθόλου εύκολο να αντιμετωπίσεις εκατοντάδες ή και χιλιάδες ανθρώπους που έχουν αποφασίσει να συνεχίζουν να αγωνίζονται και να παρεμβαίνουν σε διάφορα κοινωνικά πεδία, ανεξάρτητα απ’ τις εκάστοτε δυσμενείς συνθήκες, επίμονα και σταθερά. Θα συνεχί-

ρατισμός του αποτυπώνεται ανάγλυφα στους/στις μετανάστη(ρι)ες. Ο νόμος προβλέπει σε περίπτωση τελεσίδικης καταδίκης για κακουργηματική πράξη τη φυλάκιση και μετέπειτα απέλασή τους.

Από τη δική μας πλευρά, δε διαχωρίζουμε τη δράση μας σε νόμιμη και παράνομη, επιλέγοντας να επιτεθούμε πολύμορφα στο κράτος και το κεφάλαιο. Κόντρα στον φόβο και την απελπισία που προσπαθούν να μας φορέσουν, επιλέγουμε την επίθεση. Το τοπίο καταστολής αλλάζει με τον νέο ΠΚ, αλλά οι στόχοι είναι προσβάσιμοι παντού γύρω μας. Να μη σταματήσουμε να τους χτυπάμε.

Για έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας. Για την Αναρχία.»

Πηγή: Athens Indymedia

15 Μαρτίου, Βερολίνο, Γερμανία: Έξι μπετονιέρες καταστράφηκαν ολοσχερώς και τρεις εκσκαφείς δέχθηκαν ζημιές από φωτιά στο εργοτάξιο του αυτοκινητόδρομου A100 στο Kiefholzstrasse. Αυτά τα μηχανήματα ανήκαν στον Γερμανικό όμιλο HeidelbergMaterials, ο δεύτερος μεγαλύτερος παραγωγός τσιμέντου στον κόσμο, και ο δεύτερος μεγαλύτερος υπεύθυνος για την καταστροφή του κλίματος στην Γερμανία. Τον Δεκέμβριο του 2023 στον χώρο δραστηριοποιούνταν η CEMEX, ένας άλλος κολοσσός του τσιμέντου, όπου στις 27 εκείνου του μηνός δέχθηκε επίθεση, καταστρέφοντας πέντε μπετονιέρες, έναν μίαντα μεταφοράς και ένα τεχνικό κτήριο (*Ευλογημένη Η Φλόγα, τεύχος 1, σελ. 8*), ενώ στις 19 Ιανουαρίου 2024, δύο εκσκαφείς που βρισκότουσαν στο ίδιο εργοτάξιο είχαν επίσης κατασπαραχτεί από τις φλόγες της οργής.

Πηγή: Sans Nom

15 Μαρτίου, Πάτρα, Ελλάδα: Σπασιματική στην πρόσοψη της εταιρίας SPACE HELLAS από αναρχικούς/ές σε αλληλεγγύη με την Παλαιστινιακή αντίσταση.

Η SPACE HELLAS παρέχει υπηρεσίες ελέγχου και επιτήρησης, συνεργαζόμενη με το ελληνικό κράτος σε αστυνομικά τμήματα, στρατόπεδα, στα ελληνοτουρκικά σύνορα, σε υπουργεία και τράπεζες.

Πηγή: Athens Indymedia

16 Μαρτίου, Σενόν, Ζιρόντ, Γαλλία: Η Ομάδα Παρέμβασης Για Την Εξαφάνιση Των Εργοταξίων σαμποτάρισε δύο μηχανήματα της NGE στο εργοτάξιο του σταθμού της Σενόν χρησιμοποιώντας διάφορες μεθόδους όπως κόψιμο καλωδίων, μπλοκάρισμα κλειδαριών, κ.ά.

«...Η δράση μας είναι μέρος ενός γενικότερου κλίματος επίθεσης στις δομές της εξουσίας. Ούτε μια εβδομάδα δεν περνάει χωρίς να καίγεται μια κεραία 5G ή ένα αστυνομικό όχημα, χωρίς να εισβάλλουν ομάδες σε εταιρίες για να κάνουν σαμποτάζ, χωρίς να οργανώνονται παράλληλα δίκτυα για την αποφυγή της επιρροής του θανάσιμου καπιταλιστικού κόσμου. Ξέρουμε ότι υπάρχουν πολλοί σαν εμάς και δεν θέλουμε να περιμένουμε άλλο...»

Πηγή: La Grappe

18 Μαρτίου, Κεμπέκ, Καναδάς: Νέο σαμποτάζ ενάντια στο εργοτάξιο της Northvolt που καταστρέφει τους ντόπιους υγρότοπους.

Πηγή: Montréal Contre-Information

19 Μαρτίου, Ωντ, Οξιτανία, Γαλλία: Άγνωστοι/ες έκοψαν τα καλώδια σιδηροδρομικών γραμμών σε δύο τοποθεσίες, στον άξονα Περπινιάν-Ναβρόννη και στον άξονα Λεζιλιάν-Κορμπιέρ με αποτέλεσμα μεγάλες καθυστερήσεις δρομολογίων.

Πηγή: Attaque

20 Μαρτίου, Σαντιάγο, Χιλή: Κουκουλοφόροι του Liceo de Aplicación βγήκαν στους δρόμους για να διαδηλώσουν στην μνήμη του συντρόφου Deli (μαθητή από το ίδιο ίδρυμα που πέθανε πριν λίγο καιρό) και προκάλεσαν ταραχές λίγες μέρες πριν τις 29 Μαρτίου, επέτειο των νεαρών μαχητών.

Πηγή: Informativo Anarquista

20 Μαρτίου, Αθήνα, Ελλάδα: Σπασιματική σε AB Βασιλόπουλου, Attica Bank και τρία ATM από τους ίδιους αναρχικούς που έκαναν την επίθεση σε Σκλαβενίτη και τρία ATM στις 14 Μαρτίου ενάντια στον νέο Ποινικό

Κώδικα.

Πηγή: Athens Indymedia

22 Μαρτίου, Περινιέ, Ωβέρνη-Ρον-Αλπ, Γαλλία: Άγνωστοι/ες έσπασαν την μπροστινή πόρτα του δημαρχείου του Περινιέ και λιθοβόλησαν την κύρια τζαμαρία του.

Πηγή: Sans Nom

23 Μαρτίου, Αθήνα, Ελλάδα: Οι Σαμποτέρ υπέρ της Παλαιστίνης σαμποτάραν την παροχή νερού ξενοδοχείου που ανήκει στην ισραηλινή επενδυτική εταιρία ακινήτων Zoia, κόβοντας την παροχή και τσιμεντώνοντας το ρολόι.

Η ανάληψη ευθύνης παρατίθεται στην σελ. 18

Πηγή: Athens Indymedia

23 Μαρτίου, Βρέστη, Γαλλία: Μία πρόσφατα εγκατεστημένη κάμερα στην πλατεία της πόλης, που είχε προκαλέσει δυσαρέσκεια στην γειτονιά, καλύφθηκε με μπογιά.

Πηγή: Bourrasque-Info

24 Μαρτίου, Αμβούργο, Γερμανία: Εμπρηστική επίθεση σε εταιρικό όχημα της Noske-Kaeser, προμηθευτή του Bundeswehr (Γερμανικές ένοπλες δυνάμεις), του Ναυτικού του Ηνωμένου Βασιλείου, και του στρατού του Ισραήλ, της Νότιας Κορέας, της Αυστραλίας κ.ά.

«Τι μπορούμε να κάνουμε για τους πολέμους που συγχρηματοδοτούνται και υποστηρίζονται εδώ; Για παράδειγμα, μπορούμε να επιτεθούμε στις υποδομές που καθιστά δυνατούς αυτούς τους πολέμους από εδώ... [...]»

Ας αγωνιστούμε για τον αντιμilitarισμό, ας σταθούμε απέναντι σε εταιρείες που βγάζουν εκατομμύρια από φόνους και πολέμους και χτίζουν μια πλούσια ζωή από τη δυστυχία των ανθρώπων, των ζώων και της φύσης. Ο αντιμilitarισμός πρέπει να επιδιωχθεί ενεργά στους δρόμους και τις νύχτες. Τα λόγια και οι συζητήσεις δεν μας αρκούν, γι' αυτό τοποθετούμαστε ενεργά ενάντια στον πόλεμο, την εκμετάλλευση και τη συσσώρευση αγαθών από λίγους, με βάση τη δολοφονία και την κακοποίηση άλλων και του περιβάλλοντος. Με όλα τα μέσα που έχουμε στη διάθεσή μας...»

Πηγή: Γερμανικό Indymedia

24 Μαρτίου, Βαλлонία, Βέλγιο: Βανδαλισμός εικοσιένα μηχανών έκδοσης ειστηρίων σε διάφορους σιδηροδρομικούς σταθμούς μεταξύ Λιέγης και Σαρλερουά. Οι μέθοδοι που χρησιμοποιήθηκαν, όπως π.χ. εισαγωγή μονωτικού αφρού ή βιδών στην συσκευή ανάγνωσης τραπεζικών καρτών, χρησιμοποιήθηκαν ξανά στο παρελθόν στην περιοχή.

Πηγή: Sans Nom

25 Μαρτίου, Βασιλεία, Ελβετία: Ένα νέο κτήριο στην St. Johannispark που επρόκειτο να κατοικηθεί σύντομα, ιδιοκτησία της κτηματομεσιτικής εταιρείας "SF Urban Properties AG", δέχθηκε επίθεση με σφυριά και μπογιές στα πλαίσια του αγώνα κατά του εξευγενισμού.

Πηγή: Barrikade

26 Μαρτίου, Μιλάνο, Ιταλία: Επίθεση με βαριοπούλες σε μεσιτικό γραφείο της RE/MAX στην Via Noe του Μιλάνου σε αλληλεγγύη με τον Παλαιστινιακό λαό. Η RE/MAX αγοράζει σπίτια εκδιωγμένων Παλαιστινίων και τα νοικιάζει σε Ισραηλινούς αποίκους.

«...Υστερα από σχεδόν έξι μήνες σφαγών και φρίκης στην Γάζα και την Δυτική Όχθη, δεν θέλουμε να ξεχάσουμε ότι οι συνεργόι της γενοκτονίας βρίσκονται επίσης εδώ...»

Πηγή: La Nemesi

26 Μαρτίου, Χάλλε, Σαξονία-Αναχτ, Γερμανία: Εμπρηστική επίθεση στο κέντρο μαχητικού αθλητισμού "Gladiator Fight Academy", προκαλώντας ζημιές εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ, έναν μήνα πριν τον εγκαινιασμό του. Το Gladiator Fight Academy ήταν μία νεοναζιστική απόπειρα να ισχυροποιήσει την παρουσία του στην περιοχή, δημιουργώντας ένα εκπαιδευτικό κέντρο για ακροδεξιούς μαχητές.

Πηγή: Γερμανικό Indymedia

26 Μαρτίου, Ντιζέν, Λωραίνη, Γαλλία: Άγνωστοι/ες νεαροί/ές έσπασαν το τζάμι του γραφείου του διευθυντή του σχολείου Rouget-de-L'Isle και κατέστρεψαν τον υπο-

ζουν να είναι εκεί παρά τις επιμέρους ήττες ή απογοητεύσεις, θα συνεχίζουν να αποτελούν απειλή για κάθε εξουσία, γιατί γι' αυτούς η σύνδεση με την Αναρχία δεν είναι μόνο πολιτική αλλά και υπαρξιακή. Η αφοσίωση στην αναρχική συνείδηση είναι που μάς δίνει το περιθώριο να πειραματιστούμε πάνω στις ιδέες μας, να αξιολογήσουμε τις προσπάθειές μας και να τις επαναλάβουμε από καλύτερη αφετηρία την επόμενη φορά. Διότι, είμαστε και θα είμαστε εδώ, δεν είμαστε περαστικοί, συνεχίζουμε με πίστη να βαδίζουμε σταθερά στη διαδρομή που ελεύθερα επιλέξαμε.

δεν γονατίζουν ούτε πόντο τη ζωή τους

πεθαίνοντας δαγκώνουνε τον θάνατο στο λαρύγγι

(Γ. Λυκιαρδόπουλος)

Ανώνυμος/η

Από το Athens Indymedia, 06/06/24

Liceo de Aplicación (20 Μαρτίου)

Κουκουλοφόροι μαθητές σπάνε τις οχυρώσεις της πύλης του σχολείου τους για να βγουν στους δρόμους και να προκαλέσουν ταραχές στην μνήμη του συντρόφου Deli. Η πύλη είχε οχυρωθεί το καλοκαίρι με ασφάλινες πλάκες, ράβδους, λουκέτα και συρματοπλέγματα, σε μία προσπάθεια να αποτρέψουν τον αγώνα των μαθητών.

Rudahuel, Σαντιάγο (23 Μαρτίου)

Στιγμιότυπο από δράσεις για την Ημέρα των Νεαρών Μαχητών

Συγκρούσεις έξω από το Εθνικό Ινστιτούτο στο Σαντιάγο (16 Απριλίου)

Κονσεπσιόν (26 Απριλίου)

Δράση σε αλληλεγγύη με τους αναρχικούς και Μαπούτσε κρατούμενους.

Χιλή: Μία άνοιξη γεμάτη φωτιές, συγκρούσεις και αγκιτάτσιες

Η αναρχική μνήμη συνδέει μέσω της δράσης διαφορετικές γενιές συντρόφων και συντροφισσών, τροφοδοτώντας τους αγώνες του παρόντος και εμπνέοντας τους αγώνες του μέλλοντος. Παρακάτω παραθέτουμε ορισμένα στιγμιότυπα από πρόσφατα επεισόδια και αγκιτάτσιες που πραγματοποιήθηκαν στην Χιλή με αφορμή διάφορες επετείους μαύρης μνήμης, και όχι μόνο, καθώς επίσης και ορισμένες δηλώσεις Χιλιανών συντρόφων που η μνήμη των πεσόντων αγωνιστών γίνεται καύσιμο για τα ανατρεπτικά τους λόγια.

Συγκεκριμένα, μέσα στους τελευταίους μήνες έγιναν τα ακόλουθα:

- 8 Μαρτίου: Αγκιτάτσια στο Liceo de Aplicación εις μνήμην του συντρόφου Samu, έναν χρόνο μετά τον θάνατό του, και του Cristian Valdebenito που σκοτώθηκε από μπάτσους τέσσερα χρόνια πριν, κατά την διάρκεια της κοινωνικής – αντικοινωνικής εξέγερσης.
- 18 Μαρτίου: Εκδήλωση μνήμης για τον Javier Recabarren Olivares, έναν εντεκάχρονο αναρχικό αντισπισστή που πέθανε εννιά χρόνια πριν ύστερα από χτύπημα με λεωφορείο.
- 20 Μαρτίου: Διαδηλώσεις και αγκιτάτσια στο Liceo de Aplicación εις μνήμην του συντρόφου Deli, ενός μαθητή από το ίδιο σχολείο που πέθανε πριν λίγο καιρό. Την ίδια μέρα πραγματοποιήθηκε αγκιτάτσια στους δρόμους του Σαντιάγο σε αλληλεγγύη με τον αναρχικό κρατούμενο Marcelo Villarroel.
- 26 Μαρτίου: Αγκιτάτσια στην γειτονιά Victoria του Σαντιάγο, για τα 31 χρόνια από την δολοφονία της Norma Vergara Cáceres από μπάτσους.
- 27 Μαρτίου: Μπάχαλα έξω από διάφορα σχολεία και πανεπιστήμια του Σαντιάγο για την Ημέρα των Νεαρών Μαχητών
- 29 Μαρτίου: Εκδηλώσεις, μικροφωνική, πορείες και ταραχές στην γειτονιά Rudahuel του Σαντιάγο για την Ημέρα των Νεαρών Μαχητών. Την ίδια μέρα πραγματοποιήθηκε αγκιτάτσια στα προάστια του Σαντιάγο ενάντια στην διακίνηση ναρκωτικών, το κράτος και την αστυνομία.
- 16 Απριλίου: Μπάχαλα έξω από το Εθνικό Ινστιτούτο
- 18 Απριλίου: Εκδήλωση μνήμης στους πεσόντες αντάρτες πόλης Erick Rodríguez και Iván Palacios
- 26 Απριλίου: Φλεγόμενα οδοφράγματα και προπαγανδιστικές δράσεις στην Κονσεπσιόν (δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της Χιλής) σε αλληλεγγύη με τους αναρχικούς και Μαπούτσε κρατούμενους.
- 1 Μαΐου: Άγριες διαδηλώσεις στο Σαντιάγο για την Πρωτομαγιά και για τα 15 χρόνια από τον θάνατο του συντρόφου Mauricio Morales, με συγκρούσεις, εμπρησμούς, οδοφράγματα, λεηλασίες και δολιοφθορές
- 8 Μαΐου: Εκδήλωση μνήμης έξω από την φυλακή San Miguel για τον Mauricio Morales και για τους 81 κρατούμενους που σκοτώθηκαν από πυρκαγιά στην συγκεκριμένη φυλακή.
- 15 Μαΐου: Φλεγόμενα οδοφράγματα στην Κονσεπσιόν εις μνήμη των συντρόφων Mauricio Morales και Pablo Marchant.
- Φλεγόμενα οδοφράγματα, συγκρούσεις, εμπρηστικές επιθέσεις και αγκιτάτσιες καθ' όλη την διάρκεια του Μαΐου σε εβδομαδιαία βάση στο Σαντιάγο.

Μόνικα Caballero: «Αν οι δρόμοι μπορούσαν να μιλήσουν»

Αν οι δρόμοι αυτής της πόλης μπορούσαν να μιλήσουν, θα μας έλεγαν ιστορίες για οδοφράγματα και πυρκαγιές, ανακατεμένες με ιδρώτα, αίμα και δάκρυα. Σε αυτές τις ιστορίες θα βρισκόταν η μικρή και ανθεκτική φιγούρα της Luisa Toledo, η οποία με δυο λόγια συγκίνησε γενιές και ήταν επίσης εκείνη που, όσα χρόνια κι αν πέρασαν από τη δολοφονία των γιών της Eduardo και Rafael στα χέρια της αστυνομίας, δεν σταμάτησε ποτέ να βγαίνει στο δρόμο για να μην σταματήσει να τιμάται ο θάνατό τους και ιδιαίτερα τη ζωή τους ως νεαροί μαχητές.

Σήμερα, 29 Μαρτίου, θα γραφτούν νέες ιστορίες οδοφραγμάτων και πυρκαγιών που άναψαν ο Eduardo και ο Rafael και, με τη σειρά τους, δεκάδες νεαροί μαχητές που αποφάσισαν να πάρουν τον δρόμο της επίθεσης ενάντια στην κυριαρχία.

Οι ιστορίες του παρελθόντος των νέων που πολέμησαν τη δικτατορία μας δίνουν έναν πλούσιο και θρηπτικό δρόμο, στον οποίο μεγάλωσαν αρκετοί νέοι του σήμερα και χάραξαν νέους δρόμους για όσους θα έρθουν στο μέλλον.

Αν οι δρόμοι μπορούσαν να μιλήσουν, θα έλεγαν τις ιστορίες των νεαρών μαχητών του χτες και του σήμερα, και πρέπει να κάνουμε ό, τι μπορούμε για να τους κάνουμε να πουν τις ιστορίες αυτών που θα έρθουν. Όπως ακριβώς έκανε η Luisa Toledo με αίμα, ιδρώτα και δάκρυα.

Μόνο όσοι ξεχνιούνται πεθαίνουν. Να μην σταματήσουν ποτέ να καίγονται τα οδοφράγματα.

Monica Caballero Sepúlveda

Αναρχική κρατούμενη

Σαντιάγο: Ανάλυση ευθύνης για εμπρηστική επίθεση σε λεωφορείο από τον Εμπρηστικό Πυρήνα Για Την Ατομική Δράση "Severino Di Giovanni" της Μαύρης Εκδίκησης / FAI-IRF

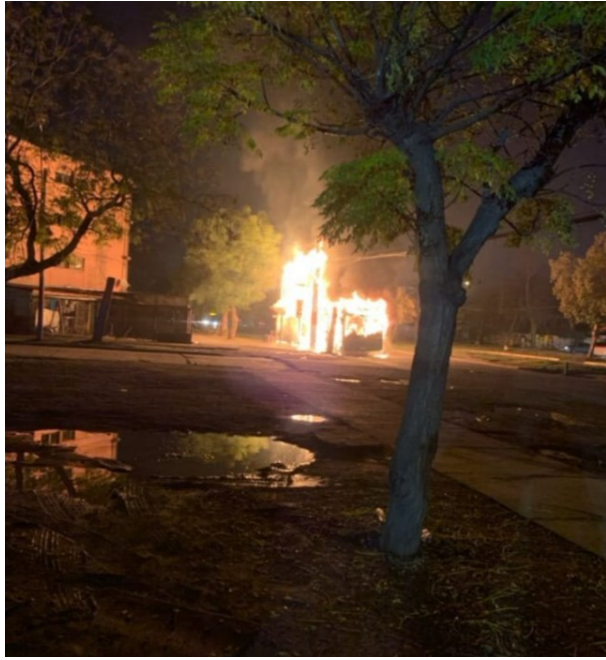
15 χρόνια μετά τον θάνατό σου εν ώρα δράσης.
MAURICIO MORALES ΖΕΙΣ ΣΤΗ ΦΩΤΙΑ.

«Ξαπλωμένος ανάσκελα στο πάτωμα του δρόμου, με το παγωμένο τσιμέντο, βλέπω την πτώση μου να πλησιάζει και βλέπω τον εαυτό μου να βρίσκεται σε αυτό ακριβώς το σημείο... με την καρδιά μου να χτυπάει βιαστικά και την βροχή να ξεπλένει δυνάτα το αίμα από τον περίγυρό μου»

Mauricio Morales

«Κρατάμε τους νεκρούς μας στις καρδιές μας. Τους κουβαλάμε μαζί μας σε άγριες στιγμές όταν η αναρχική επίθεση διαταράσσει την τάξη αυτού του κόσμου. Η αναρχία δεν έχει ούτε θύματα ούτε ήρωες.»

Συνωμοσία των Πυρήνων της Φωτιάς

Στις 27 Μαΐου 2024, λίγες ώρες πριν τα μεσάνυχτα, εισβάλαμε σε ένα λεωφορείο. Με σαφή στόχο, να σπάσει η μονοτονία του ρυθμού της πόλης και να φωτίσει την κρύα νύχτα του Μαΐου στη μνήμη του αναρχικού συντρόφου Mauricio Morales.

15 χρόνια πριν... στις 22 Μαΐου 2009 γύρω στις 1:30 πμ, ένας βρυχηθμός κλόνισε τη σιωπηλή και κρύα νύχτα της γειτονιάς Matta. Ο μηχανισμός που μεταφέρονταν προς την κατεύθυνση της καταραμένης σχολής της χωροφυλακής της Χιλής είχε εκραγεί πρόωρα, ο Punky Maui όπως ήταν γνωστός στα αναρχικά περιβάλλοντα, πέθανε την στιγμή της έκρηξης λιώνοντας με τη συσκευή που είχε προοριστεί να τοποθετηθεί σε αυτό το μοχθηρό ιδρυμα.

Σήμερα σε θυμόμαστε δρώντας. Αυτή η βόμβα με την οποία συνάντησες τον θάνατό σου αντηχεί σε κάθε συνονοχική χειρονομία που παλεύει εναντίον της κυριαρχίας.

Θέλουμε να συνεισφέρουμε στο κάλεσμα για ένα Μαύρο Μάη, ένα Μάη κατά της φυλακής, ένα αναρχικό Μάη. Υπάρχει ακόμα καιρός να δημιουργήσουμε και να ενισχύσουμε επιθετικές συνεργασίες, για να κρατήσουμε ζωντανή την αναρχική δράση. Για να διατηρήσουμε ζωντανή τη μνήμη εκείνων που προχώρησαν στην επίθεση, να γίνουμε μια αγκαλιά αλληλεγγύης με εκείνους που είναι στα μπουντρούμια του κεφαλαίου, να συμβάλουμε με κάποιο τρόπο στην ρήξη της πολύτιμης κοινωνικής ειρήνης του.

Ξεπερνώντας τον ένα χρόνο από τη σύλληψή τους, αγκαλιάζουμε τους αναρχικούς συντρόφους Aldo και Lucas Hernandez, αυτή [η δράση] πάει και για εσάς.

Καλούμε σε δράση και στο να γίνει ορατή η κατάσταση στη φυλακή και η προσπάθεια να θאφτεί μέσω της απομόνωσης ο αναρχικός σύντροφος Francisco Solar.

Λευτεριά στους: Juan Aliste, Marcelo Villaroel, Mónica Caballero, Joaquín García, Aldo και Lucas Hernández, Francisco Solar, Juan Flores, αντισπισιστές κρατούμενους, πολιτικούς κρατούμενους και Μαπούτσε πολιτικούς κρατούμενους

ΦΩΤΙΑ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΙΤΗ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ. ΦΩΤΙΑ ΚΑΙ ΜΟΛΥΒΙ ΣΤΟΝ ΔΕΣΜΟΦΥΛΑΚΑ.

ΝΑ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΕΝΤΕΙΝΟΥΜΕ ΤΙΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΑΧΥΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΑΝΤΑΡΤΙΚΟΥ ΠΟΛΗΣ.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ-ΦΥΛΑΚΗ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ.

ΖΗΤΩ Η ΑΝΑΡΧΙΑ!

Εμπρηστικός Πυρήνας Για Την Ατομική Δράση Severino Di Giovanni

Μαύρη Εκδίκηση / FAI-IRF (Ατυπη Αναρχική Ομοσπονδία – Διεθνές Επαναστατικό Μέτωπο)

Αθήνα: Ανάλυση ευθύνης για επίθεση στα ΜΑΤ στην πλατεία των Εξαρχείων εις μνήμην του Mauricio Morales

Λίγο μετά τα μεσάνυχτα του Σαββάτου πραγματοποιήσαμε μία συντονισμένη επίθεση στα ΜΑΤ που προστατεύουν το εργοτάξιο του μετρό στην πλατεία των Εξαρχείων. Τους επιτεθήκαμε ταυτόχρονα από τρεις διαφορετικούς δρόμους, τη Θεμιστοκλέους, τη Σολωμού και τη Μεταξά. Οι μπάτσοι, για ακόμη μία φορά, έτρεχαν πανικόβλητοι προσπαθώντας να προφυλαχτούν από τις φωτιές.

Αυτή η δράση συντελέστηκε εν μέσω μίας χρονικής συγκυρίας όπου οι λαμαρίνες του εργαταξίου επεκτείνονται, όπου η κυβέρνηση προετοιμάζει το έδαφος για νέα πιο καταστροφικά μέτρα, τόσο στα πανεπιστήμια όσο και ευρύτερα στις γειτονιές, εκμεταλλευόμενη ως συνήθως την καλοκαιρινή σεζόν όπου οι πιθανότητες για οργανωμένη και μαζική αντίσταση είναι μειωμένες. Αυτή είναι λοιπόν η απάντησή μας για να τους υπενθυμίσουμε ότι, όπως πάντα, θα μας βρίσκουν μπροστά τους.

15 χρόνια μετά το θάνατο του Mauricio Morales στέλνουμε ένα σινιάλο φωτιάς και συνονοχής από την Ελλάδα μέχρι τη Χιλή, τιμώντας τη διεθμιστική συνεργασία που υπήρχε ανάμεσα στα δύο αυτά εδάφη, όχι πολλά χρόνια πριν. Ας γίνει το σύνθημα "σπίθα στο Σαντιάγο, φωτιά στην Αθήνα" πραγματικότητα και πάλι.

Mauricio Morales παρών

ΜΓΑ

Από την μαχητική διαδήλωση της Πρωτομαγιάς στο Σαντιάγο.

Το πανό γράφει:

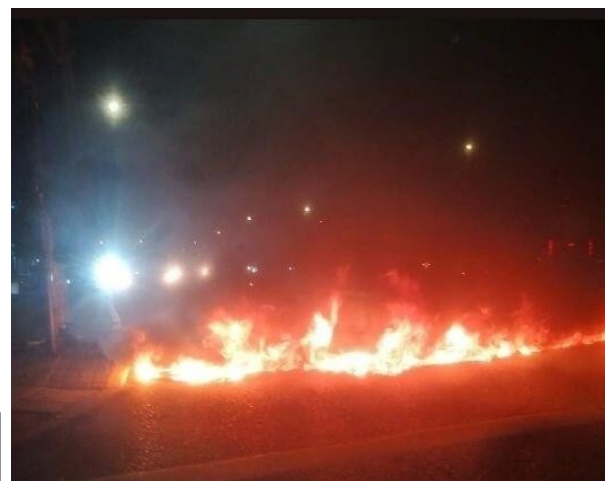
«Για την διάχυση του χάους
Ζήτω η αναρχία
Mauricio Morales παρών»

Αναρχική αγκιτάσια στους δρόμους του Σαντιάγο στην μνήμη του Mauricio Morales (3 Μαΐου)

Αναρχική αγκιτάσια στους δρόμους του Σαντιάγο στην μνήμη του Mauricio Morales (10 Μαΐου)

Κονσепσιόν (15 Μαΐου)

Φλεγόμενα οδοφράγματα στην μνήμη του Mauricio Morales και του Pablo Marchant

Πανεπιστήμιο Χιλής (23 Μαΐου)

Στιγμιότυπο από την εμπρηστική έξοδο φοιτητών από την πανεπιστημιούπολη. Πετάχτηκαν τρικάκια, στήθηκαν οδοφράγματα, έγιναν συγκρούσεις με καραμπινιέρους και μια απόπειρα εμπρησμού λεωφορείου.

λογιστή και τα φωτοτυπικά μηχανήματα.

Πηγή: Sans Nom

26 Μαρτίου, Πενσυλβάνια, ΗΠΑ: Αναρχικοί/ές προκάλεσαν δολιοφθορές σε όχημα της Securitas, εταιρία υπηρεσιών ασφαλείας ως αντίδραση στις άθλιες συνθήκες των φυλακών του SCI Rockview.

Πηγή: Philly Anti-Capitalist

27 Μαρτίου, Σαντιάγο, Χιλή: Ύστερα από επανεξέταση της ποινής του αναρχικού συντρόφου Francisco Solar, η δικαστική εξουσία απέρριψε το αίτημα υπεράσπισης και επικύρωσε την ποινή κάθειρξης 86 ετών για τις εκρηκτικές επιθέσεις που είχε πραγματοποιήσει ο σύντροφος κατά των ισχυρών, των καταστολέων και των πλουσίων.

Στην πραγματικότητα αυτή η ποινή παραμένει μια κρυφή ισόβια κάθειρξη. Επαναλαμβάνουμε το κάλεσμα να ξεπεραστεί η ανημποριά και η αγανάκτηση που επιφέρει η επικύρωση αυτής της κρατικής επίθεσης, κατανοώντας την καταδίκη αυτή ως ένα χτύπημα σε ολόκληρο το αναρχικό κίνημα. Η αλληλεγγύη μας δικαιολογεί την επίθεση και υπερασπίζεται τα συντρόφια μας σε άναρχες και άτυπες ενέργειες. Αλληλεγγύη σε όσους επιτίθενται στους ισχυρούς και στους καταπιεστές!

Francisco Solar στο δρόμο!

Πηγή: Informativo Anarquista

27 Μαρτίου, Σαντιάγο, Χιλή: Στα πλαίσια της παραμονής της Ημέρας των Νεαρών Μαχητών, μαθητές/ριες και φοιτητές/ριες βγήκαν από τις σχολές τους, έστησαν οδοφράγματα, πέταξαν τρικάκια, συγκρούστηκαν με καραμπινιέρους και πέταξαν βόμβες μολότοφ.

Πηγή: Informativo Anarquista

27 Μαρτίου, Νέα Υόρκη, ΗΠΑ: Μία ομάδα αναρχικών προκάλεσε διάφορες δολιοφθορές σε γραφείο της RE/MAX στα πλαίσια της Ημέρας της Παλαιστινιακής Γης, καθιστώντας το ανίκανο να λειτουργήσει για τις επόμενες μέρες.

Πηγή: Instagram

28 Μαρτίου, Αθήνα, Ελλάδα: Σπασιματική αναρχικών σε πρόσοψη σουπερμάρκετ AB Βασιλόπουλου. Οι αναρχικοί εντοπίστηκαν και συνελήφθησαν μετά από λίγο.

Το ανακοινωθέν των συλληφθέντων βρίσκεται στην σελ. 21.

Πηγή: Athens Indymedia

29 Μαρτίου, Ρώμη, Ιταλία: Ο Πυρήνας Abele Ricieri Ferrari της Μαύρης Διεθνούς πραγματοποιεί εμπρηστική επίθεση σε ιδιωτικό όχημα καραμπινιέρου. Η ανάλυση ευθύνης βρίσκεται στην σελ. 4

Πηγή: La Nemesi

29 Μαρτίου, Φιλαδέλφεια, ΗΠΑ: Άγνωστοί/ές βανδάλισαν αυτοκίνητα στην γειτονιά Fishtown ενάντια στον εξευγενισμό.

Πηγή: Unravel

30 Μαρτίου, Λα Μπαστίνα ντε Σερόν, Οξτανία, Γαλλία: Βανδαλισμός γηπέδου γκολφ από άγνωστους/ες. Το έδαφος γύρω από τις τρύπες σκάφτηκε με φτυάρια, τα καθίσματα των καροτσιών κόπηκαν με κόφτη, οι κοσσόλες GPS αφαιρέθηκαν ή βιάφτηκαν με το σύνθημα "ACAB". Τα καλύμματα των καροτσιών επίσης βιάφτηκαν με τον ίδιο τρόπο.

Ο ίδιος χώρος είχε δεχθεί ξανά επίθεση με ακριβώς τον ίδιο τρόπο στις 30 Ιουνίου 2023, στα πλαίσια των διαμαρτυριών κατά της δολοφονίας του Ναέλ, όπου είχαν γράψει επίσης το σύνθημα «Καμία δικαιοσύνη, καμία ειρήνη» στους τοίχους του γραφείου του αθλητικού συλλόγου.

Πηγή: Sans Nom

31 Μαρτίου, Βρυξέλλες, Βέλγιο: Οι Τυμβωρύχοι της Ιδιοκτησίας επιτέθηκαν σε περίπου δεκαπέντε κτηματομεσιτικές υπηρεσίες ριχνοντας κόλλα στις κλειδαριές των πορτών και βιάφοντας τις προσόψεις με συνθήματα.

«...Στις Βρυξέλλες, όπως και αλλού, είμαστε καταδικασμένοι να ασφυκτιούμε σε δυσβάσταχτες συνθήκες διαβίωσης. Περισσότεροι από 7.000 άνθρωποι είναι πλέον άστεγοι και 50.000 οικογένειες βρίσκονται στη λίστα αναμονής για αόριστο χρονικό διάστημα για την απόκτηση κοινωνικής στέγασης. Στο μεταξύ, χιλιάδες κτίρια είναι άδεια και εγκαταλελειμμένα, τα ενοίκια εκτινάσσονται στα ύψη, η κατάληψη κενών χώρων ποινικοποιείται και οι φτωχοί εκτοπίζονται και

φτωχοί εκτοπίζονται και διασκορπίζονται στα περίχωρα της πόλης. [...] Κάνοντας επίθεση σε μερικά κτηματομεσιτικά γραφεία, θέλαμε να επιτεθούμε στο βασικό σύμβολο της στέγασης ως εμπόρευμα...»

Πηγή: StuuT

1 Απριλίου, Παρίσι, Γαλλία: Περίπου σαράντα ATM βανδαλίστηκαν στα προάστια του Παρισιού με κόλλα και διογκωτικό αφρό. Σε κάποια από αυτά γράφτηκαν τα συνθήματα "H.S." και "Όχι στους Ολυμπιακούς".

Πηγή: Indymedia Lille

3 Απριλίου, Τουρ, Γαλλία: Η μπρασερί "Saint-Germain" δέχεται επίθεση με πέτρες από άγνωστους/ες προκαλώντας ζημιές στην πρόσοψη του κτηρίου. Αιτία της επίθεσης ήταν το γεγονός πως η μπρασερί φιλοξένησε μία εκδήλωση της ακροδεξιάς ομάδας *Des Turcs et des Lys* στις 15 Μαρτίου.

Πηγή: Attaque

4 Απριλίου, Μασσαλία, Γαλλία: Άγνωστοι/ες επιτέθηκαν με βόμβες μολότοφ στο αστυνομικό τμήμα του Félix-Pyat. Δύο περιπολικά καταστράφηκαν ολοσχερώς από τις φλόγες.

Πηγή: Sans Nom

4 Απριλίου, Μόναχο, Γερμανία: Εμπρησμός ενός εκσκαφέα, δύο φορτωτών και ενός Υπινόγ (off-road φορτηγάκι της Mercedes) στην περιοχή Meillerweg με τις ζημιές να ανέρχονται σε εξαψήφιο αριθμό χρημάτων. Το μέρος αυτό, εκτός του ότι βρίσκεται σε απόσταση αναπνοής από το Παλάτι Νύμφων, η θερινή κατοικία των πρώην ηγεμόνων του Βασιλείου της Βαυαρίας, είναι επίσης το εργοτάξιο του S-Bahn, της δεύτερης κύριας γραμμής του μετρό της πόλης.

Τα «φαντάσματα του Μονάχου», όπως τους αποκαλούν οι δημοσιογράφοι και οι μπάτσοι, είναι υπεύθυνα για περίπου τριάντα καταστροφικές επιθέσεις από το 2019 μέχρι σήμερα, υπεύθυνες για ζημιές που κοστίζουν τουλάχιστον 20 εκατομμύρια ευρώ.

«...Πυρπόλησαν ηλεκτροφόρα καλώδια και κατασκευαστικό εξοπλισμό, κεραίες τηλεπικοινωνιών και ηλεκτρικά αυτοκίνητα, οι σιδηρόδρομοι είναι επίσης στόχος των επιθέσεών τους, όπως και οι γεωθερμικοί αγωγοί. Η ταυτότητα και η προέλευσή τους παραμένουν εντελώς μυστήρια. Όπως τα φαντάσματα, δεν αφήνουν κανένα χρησιμοποίησιμο ίχνος ή ανάληψη ευθύνης...»

Πηγή: Sans Nom

4 Απριλίου, Λε Λαμαντέν, Μαρτινίκη, Καραϊβική: Άγνωστος αριθμός ατόμων έσπασε τις τζαμαρίες κτηρίου του France Travail και βανδάλισε τα γραφεία του. Το France Travail είναι Γαλλική κρατική υπηρεσία υπεύθυνη για τους άνεργους. Η υπηρεσία έχει δεχθεί συχνές επιθέσεις τον τελευταίο καιρό, όπως λιθοβολισμοί, γκράφιτι και ανώνυμα γράμματα που περιέχουν σφαίρες.

Πηγή: Sans Nom

4 Απριλίου, Αθήνα, Ελλάδα: Ομάδα ανώνυμων αναρχικών επιτέθηκε με βαριοπούλες στο Mediterranean College και στο ΙΕΚ ΑΚΜΗ, δύο από τις πιο γνωστές ιδιωτικές σχολές στο κέντρο της Αθήνας. Σπάστηκαν οι προσόψεις και των δύο κτηρίων, και στο ΙΕΚ ΑΚΜΗ σπάστηκαν επίσης και υπολογιστές και οθόνες στο εσωτερικό του.

«...Το σύνταγμα είναι κάτι που συντάσσεται από λίγους και εκλεκτούς για αυτούς τους ίδιους και δημιουργεί μια ψευδαίσθηση ελευθερίας και ασφάλειας στον σύγχρονο κόσμο για όλους τους υπόλοιπους. Εδώ αναγνωρίζεται μια ανάγκη του κεφαλαίου (ιδιωτικά ΑΕΙ) και το κράτος σπεύδει να παραμερίσει όποια θεσμική αντίσταση, βρίσκοντας νομικά τερτίπια και τελικά περνάει το νομοσχέδιο κάνοντας έκδηλη τη διάθεση που έχει εδώ και καιρό για μια νέα αναθεώρηση του συντάγματος την οποία πασχίζει να δρομολογήσει εδώ και χρόνια για να συμβαδίσει με τις σύγχρονες επιταγές του κεφαλαίου. Για αυτό λοιπόν η θέση μας δεν εγκλωβίζεται στο ρόλο του θεματοφύλακα του συντάγματος, αλλά επιτίθεται στα θεμέλια αυτού του καταστατικού χάρτη των δημοκρατιών και όχι μόνο.

Πάνω στο προηγούμενο σκέλος τον ρόλο του θεματοφύλακα του συντάγματος τον

Λύκειο 7 (24 - 25 Μαΐου)

Εθνικό Ινστιτούτο (24 - 25 Μαΐου)

Λύκειο Manuel Barros Borgoño (23 - 24 Μαΐου)

Πανεπιστήμιο του Σαντιάγο (28 Μαΐου)

Στην μνήμη του Mauricio Morales και της Francisca Sandoval

Ο Mauricio Morales στον χάρτη της διεθνούς αναρχικής επίθεσης

Από το *Informativo Anarquista*, ένα εγχείρημα αντιπληροφόρησης, γράφουμε αυτά τα λόγια 15 χρόνια μετά τον θάνατο του συντρόφου Mauricio Morales, Punki Mauri.

Ο θάνατος είναι ένα γεγονός που μας απομακρύνει αναπόφευκτα από το σώμα εκείνου που έχει πάψει να ζει. Αλλά όσο γρήγορα μαραίνεται το σώμα, η κοινή φαντασία στρέφεται προς την αυγή και ξεδιπλώνει το συσσωρευόμενο γεγονός του θανάτου προς εκατοντάδες, αν όχι χιλιάδες, αναμνήσεις, μαρτυρίες και πράξεις που σφουρηλατούν στο δέρμα μια ζωτικότητα ικανή να οδηγήσει σε μια καρδιά που πάλλεται προς όλες τις κατευθύνσεις.

Η μνήμη δεν είναι άσκηση ομοφωνίας ή ομοιογενούς πληρότητας. Δεν έχει πάντα τα ίδια σημεία αναφοράς ή τις ίδιες εξηγήσεις. Είναι όμως συλλογική, ενώ ενσωματώνει λεπτές διαφορές και ιδιαιτερότητες που ανταποκρίνονται σε ιδιαίτερα μέρη, σε μοναχικές ή μεμονωμένες φωνές, που συγκλίνουν και βρίσκονται σε ορισμένες περιπτώσεις μεταξύ τους. Με αυτή την έννοια, η αναρχική μνήμη έχει υπάρξει ένα σημείο σύνδεσης, ένα σημείο συνάντησης που δίνει το δρόμο για την αναζήτηση και την προσέγγιση συγγενιών με τις αποφάσεις και τους δρόμους που έχτισε στη ζωή κάποιος/α σύντροφος/ισσα

Ο Mauricio Morales αντικατοπτρίζει, εν μέρει, αυτό που θέλουμε να πούμε, για το πώς, μπορεί να χτυπήσει δυνατά η καρδιά ενός συντρόφου που έφυγε. Ότι, παρά τον πόνο και τη θλίψη, τις διώξεις και τις φυλακίσεις που οδήγησε [όλο αυτό], στήθηκαν δίκτυα, ενισχύθηκαν συνέργειες και συνεχίστηκε η αναρχική του μνήμη μέχρι σήμερα. Συμφωνούμε με το εκλιπόν εγχείρημα αντιπληροφόρησης «Ολική Απελευθέρωση» (2011), ότι «ο θάνατος είναι ένα ανυπέβλητο εμπόδιο, αντίθετα, η λήθη και η παθητικότητα είναι τοίχοι που γνωρίζουμε πώς να σπάσουμε. Όχι μόνο σε σχέση με τον σύντροφο Mauri αλλά με κάθε εξεγερσιακό πνεύμα που ζει τις σκληρότερες συνθήκες του δρόμου που επέλεξε στη ζωή.»

Εξασκώντας τη μνήμη του, οι σελίδες αντιπληροφόρησης ξεπέρασαν τα επικοινωνιακά σύνορα και πρόσφεραν μια αποτελεσματική μηχανή διάχυσης μέσω της οποίας σύντροφοι/ισσες από όλο τον κόσμο έμαθαν για το θάνατο του Mauri. Οι δημοσιεύσεις που γράφτηκαν από κατελιγμένα κοινωνικά κέντρα, φίλους, εκδότες, φυλακισμένους, ομάδες δράσης και από τον ίδιο τον Mauri, κατέστησαν δυνατή τη μετάφραση σε διάφορες γλώσσες και την εξωτερική-κευση μιας επιθετικής μνήμης σε μια διεθνή συγγένεια.

Ανατρέχοντας σε ένα υπόμνημα του βιβλίου της Μαύρης Διεθνούς *Χαρτογραφώντας την φωτιά* (2012), διαβάζουμε, ότι οι σελίδες αντιπληροφόρησης «είναι οι αγγελιοφόροι της απόφασής μας να βγούμε από το τρένο των δεσμεύσεων και να ξεκινήσουμε ένα παγκόσμιο ταξίδι της αναρχίας άνευ επιστροφής.»

Η διάχυση των ιδεών, των σκέψεων και των αντιφάσεων του Mauricio Morales ήταν και είναι ακριβώς το σημείο ενός περάσματος χωρίς επιστροφή, κυρίως επειδή ο σύντροφος δήλωσε ότι δεν αρκούσαν οι ιδέες που έβγαιναν από τα στόματά μας, παρά μόνο εκείνες που κυριαρχούσαν στα χέρια που ενεργούν. Έτσι, το Ιταλικό εγχείρημα αντιπληροφόρησης Culmine αντιλαμβάνεται ότι «(...) η συγγένεια που αισθανόμαστε για τον Mauri δεν περιορίζεται μόνο στην μηδενιστική αισθητική των σκέψεών του, όχι! Γνωρίζουμε ότι έχουμε μπροστά μας έναν σύντροφο της δράσης, κάποιον που πάντα αντιμετώπιζε την εξουσία μέχρι τις τελευταίες της συνέπειες.»

Με αυτό το πνεύμα, το ίδιο έτος 2009, σε μια ανάληψη ευθύνης βομβιστικής επίθεσης ενάντια στην Χιλιανή πρεσβεία στην Ελλάδα, η *Συνωμοσία των Πυρήνων της Φωτιάς* έγραψε ότι υπάρχουν «άνθρωποι που δεν έχουμε συναντήσει ποτέ, αλλά γνωρίζουμε ότι πάντα βλέπουμε τα πράγματα από την ίδια οπτική γωνία.» Και ένα χρόνο αργότερα, και πάλι αναφερόμενος στον Mauri, ο Marco Camenisch εκφράστηκε από μια φυλακή στην Ελβετία ότι «κάθε θάνατός μας, κάθε αποτυχία μας, γίνεται μια νίκη στο 'στρατηγικό πεδίο' της επίθεσης.»

Ως ένα εξέχον στοιχείο της μαύρης μνήμης, αρνούμαστε την ανέγερση μαρτύρων, ηρώων ή ανέγγιχτων φιγούρων, συνδεόμαστε με τους/ες νεκρούς/ές συντρόφους/ισσές μας σαν ένα ζωντανό σύνολο που ταξιδεύει σε φουρτουνιασμένα νερά.

15 χρόνια μετά από την απόπειρα επίθεσης στην φωλιά των δεσμοφυλάκων, οι τοιχογραφίες, τα βιβλία, οι δραστηριότητες, τα εγχειρήματα αντιπληροφόρησης, τα φλεγόμενα λάστιχα, τα μπουκάλια που πετούνται στον άνεμο, οι σφαίρες που σφουρίζουν, οι εμπρηστικοί μηχανισμοί, συνεχίζουν να φέρνουν το όνομα του Punki Mauri στους δρόμους, διασχίζοντας γλώσσες, χιλιόμετρα και γενιές.

Τίποτα δεν έχει τελειώσει, όλα συνεχίζονται

Ένας θάνατος εν ώρα δράσης είναι ένα αιώνιο κάλεσμα για αγώνα

Μαζί μπορούμε να βεβαιώσουμε ότι η αναρχία θα συνεχίσει να ζει

Informativo Anarquista

Μάιος 2024

Κολομβία: Ταραχές στην μνήμη του Mauricio Morales

Στις 22 Μαΐου, κουκουλοφόροι φοιτητές έστησαν οδοφράγματα και συγκρούστηκαν με την Μονάδα Διαλόγου και Διατήρησης της Τάξης (UNDMO) χρησιμοποιώντας βόμβες μολότοφ έξω από το Εθνικό Παιδαγωγικό Πανεπιστήμιο, προς τιμήν της Ημέρας του Χάους και του αναρχικού συντρόφου Mauricio Morales. Σύμφωνα με έναν φωτορεπόρτερ, η δράση έγινε επίσης και ενάντια στην Εθνική Κυβέρνηση. Εν μέσω των συγκρούσεων, οι κουκουλοφόροι πάκταραν ένα λεωφορείο στην είσοδο του πανεπιστημίου για να αποτρέψουν την είσοδο, μια κατάσταση στην οποία το UNDMO ανταποκρίθηκε με πυροβολισμούς, τραυματίζοντας αρκετούς φοιτητές.

Ο αγώνας στην Abya Yala και η εγγύτητά του με την εκστρατεία “Switch Off!”

Αναρχικές σκέψεις σχετικά με τον αναγκαίο αγώνα για την Γη

Αντιμέτωποι με την καταστροφή: σαμποτάζ και πόλεμος! Όπως το εκλαμβάνουν οι σύντροφοι που δημιούργησαν και συμμετέχουν στην εκστρατεία “Switch Off! The system of destruction”, η εκστρατεία αυτή συνίσταται στην «επίθεση κατά των επιχειρήσεων και των υποδομών που τροφοδοτούν την οικολογική καταστροφή σε όλο τον κόσμο». Και εδώ, στην Abya Yala (προγονικό όνομα για την περιοχή που είναι γνωστή ως Αμερική), έχουν αναπτυχθεί πολλοί αγώνες για την υπεράσπιση της γης, από τους προαποικιακούς λαούς που συνεχίζουν να αγωνίζονται, έως τις νέες αναρχικές προοπτικές που στρέφονται όλο και περισσότερο στον αγώνα για τη γη. Ενώ δεν μπορούσαμε να σταματήσουμε εντελώς την οικολογική καταστροφή, μπορούμε να βρούμε συγκεκριμένα παραδείγματα χωρικών νικών που κατάφεραν να σταματήσουν, να εκδιώξουν ή τουλάχιστον να καθυστερήσουν σημαντικά την υλοποίηση των εξορυκτικών έργων, όπως η αντίσταση και η ένοπλη επίθεση διαφόρων οργανώσεων των Μαπούτσε στο Wallmapu. Οι αγώνες σε διαφορετικά γεωγραφικά πλάτη δεν είναι ξεχωριστοί μεταξύ τους και στοχεύουν τους ίδιους εχθρούς. Αυτός είναι ο λόγος που πιστεύουμε ότι είναι ευνοϊκό να κάνουμε την εκστρατεία “Switch Off!” δική μας, προικίζοντάς την με τις δικές μας χωρικές συνθήκες για να αποφευχθεί η παράβλεψη των ιδιαιτεροτήτων μας. Η ιστορία της Abya Yala έχει χαρακτηριστεί από λεηλασίες και επιθέσεις από διάφορες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και ισχυρές οικονομικές ομάδες, τόσο τοπικές όσο και διεθνείς, που ανήκουν στον ίδιο μηχανισμό εκμετάλλευσης και κλοπής. Σήμερα συνεχίζουμε να είμαστε ο ακρογωνιαίος λίθος του καπιταλισμού και της νέας του στρωφής, του «πράσινου καπιταλισμού», της υποτιθέμενης «βιώσιμης» εκδοχής του, βρίσκοντας τον εαυτό μας με νέα συμφέροντα που διαιωνίζουν την οικοκτονία. Το ένα από αυτά είναι η εξόρυξη του λιθίου, η οποία σήμερα διαδραματίζει θεμελιώδη ρόλο για την αναδιάρθρωση του συστήματος λεηλασίας, όπως συνέβη κάποτε με το πετρέλαιο, τις καταστροφικές συνέπειες του οποίου γνωρίζουμε ήδη πολύ καλά. Έτσι συνεχίζονται οι παρασιτικές λογικές πάνω στα εδάφη που ονομάζονται «υπό ανάπτυξη» ή «τρίτος κόσμος», που με το

κόστος της καταστροφής καθιστούν δυνατό και διατηρήσιμο το καθεστώς και την ποιότητα ζωής του «πρώτου κόσμου». Αλλά μπροστά στις πολλαπλές μορφές εκμετάλλευσης, οι εκφράσεις του αγώνα και της αντίστασης που πραγματοποιούνται σε διαφορετικά εδάφη είναι επίσης πολλαπλές. Αυτό αποδεικνύεται από τις κοινότητες που κατοικούν στη ζούγκλα του Αμαζονίου που αντιμετωπίζουν την αποψίλωση των δασών, τον εκτοπισμό και την καταστροφική οικοσυστημάτων, μια κατάσταση που επαναλαμβάνεται σε όλη την ήπειρο. Επίσης, οι διάφοροι περιβαλλοντικοί αγώνες, που διώκονται κυρίως από την κρατική μυστική υπηρεσία, την ένοπλη πτέρυγα της και τους εταιρικούς εκτελεστές, δείχνουν την δυσφορία και την ενόχληση που δημιουργούν αυτές οι συγκρούσεις στην εξουσία, ακόμη και όταν δεν είναι ολοκληρωμένες ή ακόμη και όταν αντιμετωπίζονται μόνο με νομικά μέσα. Παρομοίως, είναι και η αναρχική επίθεση που αποτελεί μέρος αυτών των συγκρούσεων, όπως στο βόρειο τμήμα της ηπείρου όπου οι συντρόφισσες του Συντονισμού αναρχικών γυναικών για την υπεράσπιση των σωμάτων-περιοχών μας σαμποτάρισαν τα έργα του οικοκτονικού “Tren Maya”, ή η αντίσταση στον αμυντικό καταυλισμό στο «Δάσος της Ατλάντα» όπου χτίζεται ένα αστυνομικό κέντρο εκπαίδευσης, και όπου ο αναρχικός σύντροφος Τορτουγκίτα σκοτώθηκε κατά την διάρκεια συγκρούσεων. Από την άλλη πλευρά, η κατάσταση στα νότια της ηπείρου είναι πολύ παρόμοια, στην επικράτεια που κυριαρχείται από το Χιλιανό κράτος, όπου διαχέονται και επεκτείνονται επιθέσεις όπως οι ακόλουθες: στην περιοχή Maule, η Αυτόνομη Επαναστατική Ομάδα του Maule επιτέθηκε σε μηχανήματα ενός εργοστασίου σκυροδέματος και ασφάλτου, στην Μητροπολιτική Περιφέρεια ο Αναρχικός Πυρήνας Μαύρο Δάσος επιτέθηκε σε μια τηλεπικοινωνιακή κεραία που βρίσκεται σε έναν αστικό λόφο, ο Εξεγερσιακός Πυρήνας για το Μαίρο – Νέα Ανατροπή επιτέθηκε σε ένα εργοστάσιο σκυροδέματος, σε ένα εργοστάσιο ψυγείων και σφαγείο, που βρίσκονταν κατά μήκος του ίδιου ποταμού, και οι Νέες Αναρχικές Ανατροπές – Πυρήνας Alex Nuñez – Άτυπη Αναρχική Ομοσπονδία επιτέθηκε στο εργοστάσιο “Oxiquim” με εκρηκτικά, για να αναφέρουμε μερικές από τις δράσεις για τις οποίες έγιναν αναλήψεις

ευθύνης την τελευταία περίοδο. Αυτό δεν σημαίνει ότι αφήνουμε στην άκρη ή υποτιμούμε άλλες επιθέσεις που, χωρίς να είναι ρητά για τη γη, στοχοποιούν και επιτίθενται στην ίδια δύναμη που υποβαθμίζει τον πλανήτη. Λαμβάνοντας υπόψη τις ομοιότητες και τις ιδιαιτερότητές μας, καθώς και τις επείγουσες ανάγκες που μας φέρνουν κοντά, θεωρούμε σκόπιμο να προσχωρήσουμε σε δράσεις ενάντια στην μηχανή της υποβάθμισης σε αυτή την ήπειρο και σε όλο τον κόσμο στα πλαίσια της εκστρατείας “Switch off!”, με στόχο την ενίσχυση των αγώνων μας και την εμβάθυνση της καταπολέμησης του υπάρχοντος και του ιστορικά διεθνιστικού του χαρακτήρα, κάνοντας ορατό σε παγκόσμιο επίπεδο την κρίσιμη αναγκαιότητα της άρνησης αυτής της πραγματικότητας στην πράξη με ό,τι περνάει από το χέρι μας, δείχνοντας μέσω της δράσης ότι είναι δυνατό να αγωνιστούμε, επιστρέφοντας τον πόνο στους υπεύθυνους, τους δημιουργούς αυτών των συνθηκών και ότι είναι δυνατό να αγκαλιάσουμε μια αξιοπρεπή ζωή που σπάει την μιζέρια στην οποία θέλουν να μας πνίξουν και να μας θάξουν.

«Να θυμάσαι ότι οι μηχανισμοί υποταγής και ελέγχου που μας περιβάλλουν, όπου και αν είσαι, δεν χρειάζεται να περιπλανηθείς πολύ μακριά για να βρεις τις φλέβες της βιομηχανίας, πήγαινε και κόψτε».

Στην μνήμη της συντρόφισσας Emilia Bau, που δολοφονήθηκε σε μια σύγκρουση για την υπεράσπιση του νερού στην περιοχή των Μαπούτσε, του συντρόφου Santiago Maldonado που έλαβε μέρος στον αγώνα των Μαπούτσε και που τον εξαφάνισε το κράτος της Αργεντινής κατά την διάρκεια συγκρούσεων με την αστυνομία, και που αργότερα βρέθηκε νεκρός. Επίσης οι weichafe Matías Catrileo και Pablo Marchant, που δολοφονήθηκαν από την αστυνομία στο Wallmapu ενώ εκτελούσαν εδαφικό έλεγχο και σαμποτάζ, αντίστοιχα, κατά των αποικιοκρατών και των υλοτόμων.

Λευτεριά στους αναρχικούς, ανατρεπτικούς και Μαπούτσε κρατούμενους!!

Για την αναρχία, τη γη και τις ζές μας

Εξεγερσιακός Πυρήνας για το Μαίρο – Νέα Ανατροπή

ανέλαβε η εγχώρια αριστερά. Το χρησιμοποιούν ως ένα βέλος της προπαγάνδας τους, ενώ η φαρέτρα τους ήταν άδεια. Είναι γνωστό εξάλλου πως η φοιτητική αριστερά διεξάγει θεσμικό αγώνα, όπως αποφάσεις γενικών συνελεύσεων ποδηγετούμενες από τα συνδικαλιστικά τους οχήματα και κάνοντας παρασκηνακά deals μεταξύ τους οι παρατάξεις προσπαθούν κάθε φορά να κηδεμονεύσουν επί οποιουδήποτε αγώνα ξεπηδά εντός πανεπιστημίων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι “μαζικές” γενικές συνελεύσεις που έπαιρναν αποφάσεις για εβδομαδιαίες καταλήψεις, που σε αυτές συμμετείχαν μόνο οι παρατάξεις με δικό τους ωράριο και κλειδαριές. Η πλήρης απονομηματοδότηση του μέσου πάλης των καταλήψεων, αφού τα μαθήματα και οι εξεταστικές πραγματοποιήθηκαν χωρίς παρεμπόδιση σχεδόν σε όλα τα τμήματα, όχι μόνο υπονόμισαν το εργαλείο αγώνα της κατάληψης, αλλά άφησαν και μια παρακαταθήκη αχρήστευσης αυτού του μέσου. Η φετιχοποίηση του ‘06-’07 και των αγώνων που ευαγγελίζονταν στην 3η σειρά του κάθε κειμένου τους, τους κάνει να φαίνονται ως καχέκτυπα και όχι ως πρωτοπόρους, όπως θέλουν να δείχνουν. Αυτό απορρέει από το βασικό τρόπο δράσης τους, που στοχεύει μόνο στην άντληση πολιτικής υπεραξίας για οφέλη των οργανώσεών τους...»

Πηγή: Athens Indymedia

4 Απριλίου, Πάτρα, Ελλάδα: Σπασιματική καταστήματος MacDonalds σε αλληλεγγύη με τον Παλαιστινιακό λαό. Η ομάδα έπειτα έστησε οδοφράγματα με σκοπό την σύγκρουση με την αστυνομία, η οποία ωστόσο δεν εμφανίστηκε και αντ’ αυτού προέβη σε μαζικούς και αδιάκριτους ελέγχους ατόμων σε άλλο μέρος της πόλης, προσαγώντας και τραμπουκίζοντας άσχετο κόσμο.

Πηγή: Athens Indymedia

4 Απριλίου, Μόντρεαλ, Καναδάς: Αναρχικοί/ές εξοπλισμένοι/ες με διάφορα εργαλεία βανδάλισαν το διοικητικό κτήριο του πανεπιστημίου McGill ως απάντηση στην κίνηση της διοίκησης να καλέσει την αστυνομία για ένα άτομο που ζωγράφιζε γκράφιτι.

Πηγή: Montréal Contre-Information

4 Απριλίου, Κόστα Μπράβα, Καταλονία: Μία ημέρα μετά από διαμαρτυρία αγροτών, άγνωστο άτομο σαμποτάρει και αχρήστευσε τρία ηγνάδια που στο παρελθόν ήταν υπεύθυνα για την αλάτωση του υδροφορέα της περιοχής. Η πρόσφατη επαναλειτουργία τους είχε προκαλέσει έντονες αντιδράσεις.

Πηγή: Indymedia Βαρκελώνης

6 Απριλίου, Αζέν, Νέα Ακουιτανία, Γαλλία: Πυρήνας του GIEC που υπογράφει ως Groupe d’Idéalistes Enrayant le Capitalisme σαμποτάρει εργοτάξιο της NGE προσθέτοντας λειαντικά προϊόντα στις δεξαμενές των μηχανημάτων που βρίσκονταν στην περιοχή.

«Αυτός ο αφοπλισμός έρχεται μετά από μήνες σκληρού αγώνα στο Crem’Arbre ενάντια στην βαρβαρότητα της εξουσίας. Τις τελευταίες ημέρες, ένα από τα τμήματα αυτής της εξουσίας (το Γραφείο Βιοποικιλότητας της Γαλλίας) αναγνώρισε την παρανομία της κοπής δέντρων που καταλαμβάνονται από σκίουρους [...] Το Κράτος χτυπούσε για μήνες. Τώρα, μια όμορφη ανοιξιάτικη μέρα δίνει πέντε μήνες αναστολή – προσωρινή φυσικά. Τίποτα δεν μας εκπλήσσει πλέον με τον παραλογισμό αυτού του συστήματος και για αυτό απαντούμε με λόγια και με πράξεις.»

Πηγή: Sans Nom

6 Απριλίου, Βρέστη, Γαλλία: Η κάμερα παρακολούθησης στην πλατεία της πόλης καλύφθηκε ξανά με μπογιά.

Πηγή: Bourrasque-Info

10 Απριλίου, Αθήνα, Ελλάδα: Ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα του Πρώτου Τομέα της Αντιφασιστικής Πυράς, ο Τομέας Δημοτικής Παράταξης «Αντιφασιστική Αθήνα» επιτίθεται με εμπρηστικό μηχανισμό χαμηλής ισχύος στην είσοδο της κατοικίας του Δημητρούλια Γεώργιου (Φαιδριάδων 2) ο οποίος ήταν υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος με τον Κασιδι-

άρη.

«...Είναι στο χέρι του αντιφασιστικού κινήματος να αποδείξει στα εν λόγω σκουπίδια ότι βγάζοντας τα κοντομάνικα της Χ.Α. και φορώντας κουστούμια θα έχουν την ίδια οδοντηρή κατάληξη που είχαν και στον δρόμο...»

Πηγή: Athens Indymedia

10 Απριλίου, Ρόβνεκ, Θουριγγία: Μία τεράστια κεραία τηλεπικοινωνιών ύψους 70 μέτρων καταστράφηκε από εμπρηστική επίθεση, κόβοντας την επικοινωνία στην περιοχή και προκαλώντας ζημιές 500.000 ευρώ.

Πηγή: Sans Nom

10 Απριλίου, Κονφλάν-Σαντ-Ονορίν, Ιλντε-Φρανς, Γαλλία: Εμπρησμός κουτιού οπτικών ινών. Πρόκειται για την τέταρτη εμπρηστική επίθεση σε οπτικές ίνες μέσα σε δώδεκα μήνες στην Παριζιάνικη περιοχή.

Πηγή: Sans Nom

10 Απριλίου, Αθήνα, Ελλάδα: Σπάσιμο και βάψιμο του γραφείου του πρύτανη του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών από ομάδα αναρχικών ως αντίδραση στην συνεργασία των πρυτανικών αρχών με την αστυνομία για την καταστολή πολιτικών εκδηλώσεων και αυτοοργανωμένων εγχειρημάτων σε πανεπιστημιακούς και όχι μόνο χώρους.

Πηγή: Athens Indymedia

10 Απριλίου, Νέα Υόρκη, ΗΠΑ: Μηχανήματα OMNY, κάμερες παρακολούθησης και συσκευές ανάγνωσης καρτών σαμποταρίστηκαν ως αντίδραση στην αυξανόμενη χρήση τεχνολογιών επιτήρησης στους πολίτες της Νέας Υόρκης και στην αυξανόμενη παρουσία της αστυνομίας και της Εθνικής Φρουράς στα μετρό.

Πηγή: Instagram

11 Απριλίου, Βαλάνς, Ωβέρνη-Ρον-Αλπ, Γαλλία: Κουκουλοφόρος με σκάλα κατέστρεψε την κάμερα παρακολούθησης που ήταν εγκατεστημένη στην κεντρική πλατεία της συνοικίας Valensolles και τράπηκε σε φυγή πριν φτάσει η αστυνομία. Η σκάλα εγκαταλείφθηκε.

Πηγή: Sans Nom

11 Απριλίου, Χιλή: Με σημαντικά μέτρα ασφαλείας, η αναρχική κρατούμενη Mónica Caballero μεταφέρθηκε από την φυλακή San Miguel στο Γυναικείο Κέντρο Κράτησης του San Joaquín.

Η δήλωσή της βρίσκεται στην σελ. 27.

Πηγή: La Zarzamora

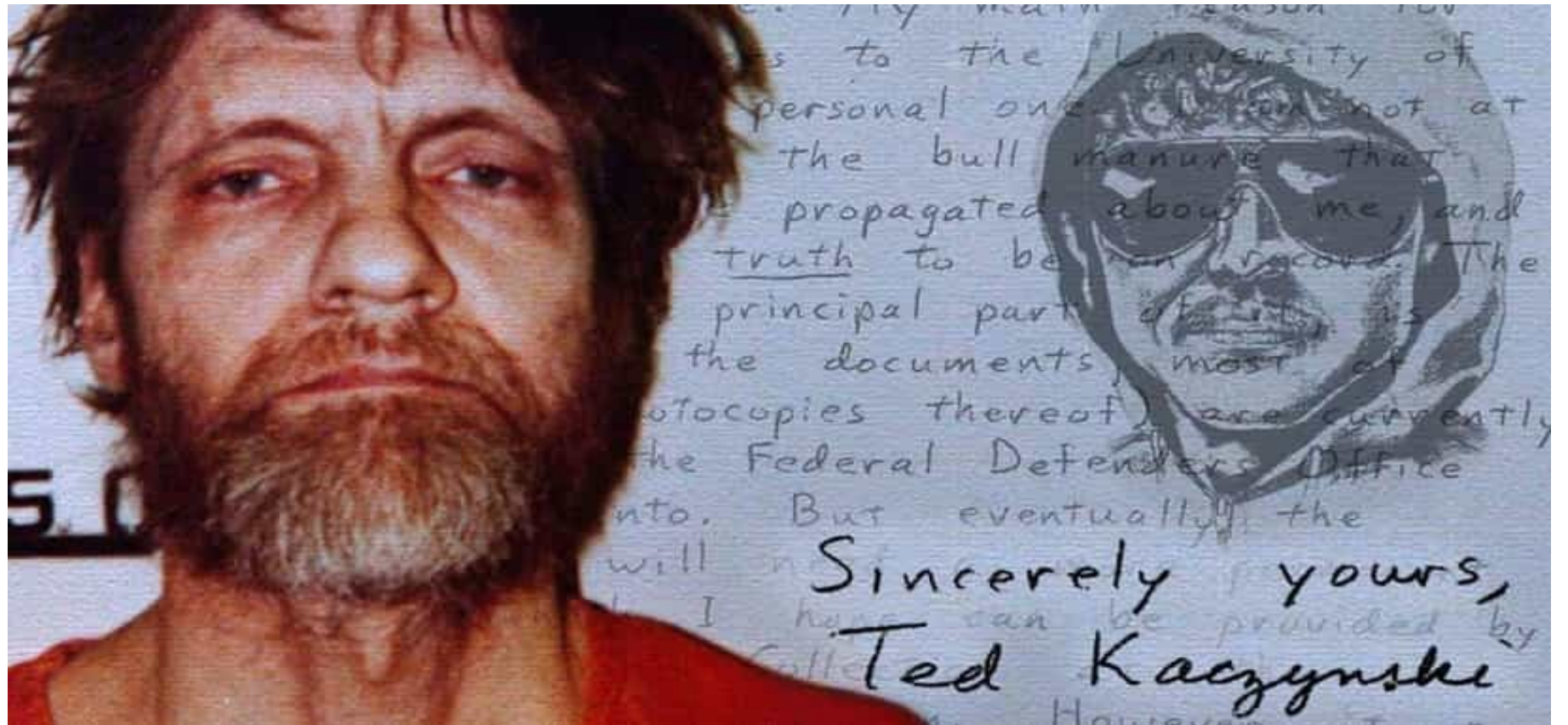
12 Απριλίου, Labège, Οξιτανία, Γαλλία: Εμπρησμός κεραίας 5G.

«...Αποφασίσαμε να κάψουμε μία από τις υποδομές του συνεχιζόμενου πολέμου. Το 5G είναι μία βασική υποδομή για την υποχρεωτική ψηφιοποίηση των ζώων μας, αυτού του νέου κόσμου που μας πουλάνε με τις τεχνολογικές εξελίξεις. Το 5G αποτελεί βασική υποδομή για έναν νέο κόσμο υπό έλεγχο, υπό συνεχή επιτήρηση. Μια υποδομή που μας επιτρέπει να κυριευτούμε από ολοένα και περισσότερα αλληλοσυνδεδεμένα αγαθά για να αγοράσουμε. Μια υποδομή για σύγχρονο, εξ αποστάσεως ελεγχόμενο, έξυπνο και προηγμένο πόλεμο. Μια υποδομή για εκμετάλλευση, εις βάρος των εξασθλιωμένων αυτής της γης και τους πόρους αυτού του πλανήτη. Ενέργεια, κοβάλτιο, λίθιο, και πάει λέγοντας. Στον ολικό πόλεμο που μαίνεται εναντίον μας, ας απαντήσουμε με αντίσταση.

Θα θέλαμε επίσης να αποτίσουμε φόρο τιμής στον εργάτη που πέθανε κατά τα τέλη του χειμώνα σε εργοτάξιο για την τρίτη γραμμή του μετρό, σε απόσταση αναπνοής από την καμένη κεραία.»

Πηγή: Indymedia Lille

12 Απριλίου, Σαντιάγο, Χιλή: Συγκρούσεις μεταξύ κουκουλοφόρων μαθητών/ριών του Instituto Nacional και караμπινιέρων. Η πύλη του λυκείου είχε σφραγιστεί με σκοπό να αποτρέψει την είσοδο των διαδηλωτών/ριών μαθητών/ριών που προσπαθούσαν να διατηρήσουν την συνοχή της διαδήλωσης ενάντια στις χημικές επιθέσεις των караμπινιέρων. Οι μαθητές/ριες κατάφεραν να ανοίξουν προσωρινά την πύλη, αλλά οι υπάλληλοι του σχολείου κατάφεραν να την κλείσουν ξανά. Ένας μαθητής έχασε μέρος ενός από τα δάκτυλά του.

Ένας χρόνος από τον θάνατο του Ted Kaczynski

Στις 10 Ιουνίου 2023 πέθανε στην φυλακή ο Ted Kaczynski, γνωστός για την ριζοσπαστική κριτική του ενάντια στο τεχνοβιομηχανικό σύστημα, την οποία είχε κάνει πράξη μεταξύ των δεκαετιών του 1970 και 1990, στέλνοντας μια σειρά από βόμβες σε διάφορα άτομα και στόχους που σχετιζόνταν με την τεχνολογική ανάπτυξη. Καταδικάστηκε σε οκτώ συνεχόμενες ισόβιες καθείρξεις χωρίς δυνατότητα αναστολής, αφού συνελήφθη χάρη στην βοήθεια του αδερφού του, ο οποίος είχε αναγνωρίσει τον τρόπο γραφής του στο μανιφέστο του: Η βιομηχανική κοινωνία και το μέλλον της.

Ασχέτως αν κάποιος διαφωνεί ή όχι με την στρατηγική των επιθέσεών του ή τις προσεγγίσεις του, ήταν χωρίς αμφιβολία ένα αξιοθαύμαστο επαναστατικό πνεύμα, από την άποψη του ότι, έχοντας αντιληφθεί την καταστροφική πορεία της σύγχρονης κοινωνίας, δεν έμεινε στα λόγια, αλλά αποφάσισε να κάνει κάτι για αυτό με όποιον τρόπο μπορούσε, απηφώνοντας τις ανέσεις και την ασφάλεια μιας φιλήσυχης «κανονικής» ζωής.

Παρακάτω παραθέτουμε μία κριτική ανάλυση κάποιων βασικών σημείων της πολιτικής του θεωρίας που δημοσιεύθηκε ανώνυμα online στο Anarchy Press Gr με αφορμή την επέτειο του θανάτου του, καθώς επίσης και ένα βαθυστόχαστο στρατηγικό άρθρο που είχε γράψει ο ίδιος ο Kaczynski το 2002 για το περιοδικό Green Anarchy. Παρόλο που πέρασαν 22 χρόνια από τότε, τα λόγια του, σχετικά με το ποια είναι τα πραγματικά ευάλωτα σημεία του συστήματος και πως να επιτεθούμε σε αυτά, παραμένουν εξαιρετικά επίκαιρα, ενώ εξακολουθούν να μην γίνονται αρκετές συζητήσεις γύρω από αυτό το σημαντικό θέμα.

Anarchy Press Gr: «Κείμενο που μας στάλθηκε, με αφορμή την συμπλήρωση ενός έτους από τον θάνατο του Τεντ Καζίνσκι»

Angels with needles poked
through our eyes
And let the ugly light of the
world in
We were no longer blind
— M.M.

Τέτοιες μέρες πριν από έναν χρόνο, στις 14¹ Ιουνίου 2023, πέθανε στο κελί του ο Τεντ Καζίνσκι, ευρύτερα γνωστός με το ψευδώνυμο Unabomber. Ο Καζίνσκι πέρασε τα τελευταία 27 χρόνια της ζωής του εγκλειστος στη φυλακή για βομβιστικές ενέργειες υπέρ της διατήρησης του φυσικού περιβάλλοντος που κατά τη διάρκεια του 17ετούς αγώνα του κόστισαν τη ζωή σε τρεις ανθρώπους. Σύμφωνα με την επίσημη εκδοχή, ο Καζίνσκι αυτοκτόνησε ενώ βρισκόταν στο τελικό στάδιο του καρκίνου. Λεπτομέρειες για την αυτοκτονία του δεν έγιναν επισήμως γνωστές, διαρροές ωστόσο λένε ότι κρεμάστηκε. Στο διαδίκτυο ή σε σχετικά ντοκιμαντέρ κάποιος μπορεί να βρει μια πληθώρα πληροφοριών για την πορεία του από παιδί θαύμα που έγινε δεκτό στο Χάρβαρντ στα 15 του για να σπουδάσει Μαθηματικά, για την κατοποίηση που δέχτηκε εκεί, για τις έμφυλες ανησυχίες του που (υποτίθεται ότι) τον διαμόρφωσαν στη μετέπειτα ζωή του και για τα πολύ ενδιαφέροντα νομικά επακόλουθα της σύλληψής του. Εδώ ωστόσο θα αναφερθώ στην πολιτική διάσταση της δράσης του, η οποία είναι μάλλον παραγνωρισμένη.

Ο Καζίνσκι άσκησε μια ιδιόμορφη γοητεία σε ένα πολιτικά ετερόκλητο πλήθος. Από τη μία η κριτική του στην Αριστερά, στο μεγαλύτερο μέρος της δικαιολογημένη, και ο εναγκαλισμός του με τις αξίες της συντήρησης – κάτι καθόλου σπάνιο στους περιβαλλοντικούς κύκλους –, τον έκαναν αγαπητό σε ένα κομμάτι της ακροδεξιάς. Από την άλλη, η αφοσίωσή του στον περιβαλλοντικό αγώνα και ο έμπρακτα οικοκεντρικός τρόπος ζωής του – εγκατέλειψε τη ζωή στον πολιτισμό για να ζήσει σε μια καλύβα μέσα στα άγρια δάση της Μοντάνα – τον κατέστησαν αναπόφευκτα κομμάτι του οικολογικού κινήματος. Παράλληλα, ο αντιβιομηχανικός του προσανατολισμός, όπως αναδείχτηκε στο μανιφέστο του Η βιομηχανική κοινωνία και το μέλλον της και στα μετέπειτα βιβλία και

κείμενά του, σε μεγάλο βαθμό προφητικά για αυτό που ζούμε σήμερα, τον έφεραν πολύ κοντά στον λεγόμενο πράσινο αναρχισμό. Είναι γνωστό ότι, όπως έχουν ήδη τονίσει πολλοί, οι αντιβιομηχανικές θέσεις που ανέπτυξε ο Καζίνσκι δεν ήταν πρωτότυπες, αλλά διακριτικά κλεμμένες από τον Ζακ Ελλύλ. Εγώ θα πρόσθετα ότι συχνά στο έργο του αντηχούν οπτικές που πριν από αυτόν είχε διατυπώσει και ο Μαρκούζε. Εξάλλου τα κοινά χαρακτηριστικά της δράσης του Καζίνσκι με την επαναστατική πρωτοπορία της Νέας Αριστεράς, όπως αυτή είχε εκφραστεί τις δεκαετίες του 1960 και '70, είναι εμφανή (θα επανέλθω σε αυτό).

Είναι μάλλον αυτονόητο ότι από μια ηθική σκοπιά τα τυφλά χτυπήματα του Καζίνσκι που σκότωσαν πολίτες ακυρώνουν εν τη γενέσει τον αγώνα του. Υπάρχουν ωστόσο δύο ενδιαφέροντα σημεία της σκέψης και της δράσης του Καζίνσκι που δεν έχουν υπογραμμιστεί, πιστεύω, όσο θα έπρεπε και τα οποία θα ήθελα να θίξω συνοπτικά. Το πρώτο σημείο είναι η πλήρης απομάγευση της φύσης και του προβιομηχανικού τρόπου ζωής ως ιδανικού ή καλύτερου του σημερινού στον οποίο αναλωνόμαστε όλοι μας, μια άποψη που συναντάται συχνά σε σχετικές συζητήσεις: Όπως είχε εξηγήσει λεπτομερώς και ο ίδιος στις επιστολές που αντάλλαξε κάποτε με τον Ζερζάν και στην Κριτική στον αναρχοπριμιτιβισμό, και αυτός ο ριζοσπαστικός οικοκεντρικός τρόπος ζωής φρικτός είναι. Διαφορετικά φρικτός, αλλά σε κάθε περίπτωση φρικτός — με πολύ πόνο, βία και ανισότητα, τόσο εντός των ανθρώπινων κοινοτήτων όσο και απέναντι στα άλλα ζώα. Ο Καζίνσκι αναφέρει χαρακτηριστικά παραδείγματα από πρωτογενείς πηγές για το μακελευτικό κυνήγι που υπόκειντο τα ζώα en masse από τους Ινδιάνους, για τους εσκεμμένα βασανιστικούς θανάτους που προκαλούν στα ζώα οι Πυγμαίοι, και για την πλήρη απαξίωση και των χλευασμό των ζώων από τους τελευταίους την ώρα που αυτά αφήνουν την τελευταία τους πνοή. Όχι, ο περιβόητος «σεβασμός» προς τα ζώα που δολοφονούνται για την υποτιθέμενη λελογισμένη χρήση τους από ανθρώπους δεν αποτέλεσε κυρίαρχο παράδειγμα σε καμία κοι-

νωνία και δεν είναι παρά ένα κενό ευχολόγιο των καταχραστών των ζώων για να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα της αθλιότητάς τους. Με αντίστοιχα παραδείγματα ο Καζίνσκι αναδεικνύει πώς ο σεξισμός και οι διάφορες ιεραρχίες αναπαράγονται τα μέγιστα στις ανθρώπινες κοινωνίες που έχουν άμεση επαφή με τη φύση.

Εάν λοιπόν ισχύουν τα παραπάνω, εάν δεν μπορεί να υπάρξει μια πραγματική εναρμόνιση με τη φύση και η σχέση μας με αυτή θα παραμείνει σε κάθε περίπτωση ανταγωνιστική και οι κοινωνικές ιεραρχίες οξυμένες, γιατί να επιδιώξει κάποιος να ζήσει μέσα στη φύση και ως μέρος της φύσης; Γιατί, μας λέει ο Καζίνσκι, ζώντας κατ' αυτό τον τρόπο απαλλασσόμαστε από τις θλιβερές ασθένειες του πολιτισμού: Παύουμε να έχουμε κατάρτιση, διατροφικές ή υπνικές διαταραχές, χρόνιο άγχος και ούτω καθεξής, ενώ συγχρόνως παύουν να μας απασχολούν και οι κοινωνικά κατασκευασμένες κενές υλικές επιθυμίες. Εικάζω ότι στα μάτια του περισσότερο κόσμου αυτή η απάντηση μοιάζει υπεραπλουστευτική. Εξάλλου, ακόμα κι αν έχουμε τη διάθεση για μια τέτοια παραίτηση και αλλαγή – πράγμα πάρα πολύ αμφίβολο για τη συντριπτική πλειονότητα εξ ημών –, ίσως είναι αδύνατον για όσους έχουμε μολυνθεί με το μικρόβιο του πολιτισμού να αποβάλλουμε αυτές τις ασθένειες. Η επιχειρηματολογία όμως συνεχίζεται σε ένα πλαίσιο πιο πολιτικό: Ζώντας κατ' αυτό τον τρόπο δεν αναγνωρίζουμε καμία εξουσία ανώτερη από μας, εκτός από μια ύστατη φυσιοκρατική ροή των πραγμάτων. Σε αυτό το σημείο το πρόταγμα του Καζίνσκι παύει να είναι απελευθερωτικό. Το μάταιο και επίπονο στοιχείο της υπάρξής μας συνεχίζει να υπάρχει, το αποδεχόμαστε όμως ως φυσικό γεγονός και όχι ως προϊόν καταπίεσης ή ως κάτι επιβεβλημένο από ένα ανθρωπογενές σύστημα το οποίο δεν εγκρίναμε ποτέ. Δεν μας επιβάλλεται εκ των άνω καμία καταπίεση και καμία επώδυνη συνθήκη: την επιλέγουμε μόνοι μας συνειδητά. Σε αυτό το νέο και ως επί το πλείστον ασκητικό πλαίσιο οι απαντήσεις – και όχι οι λύσεις – δεν βρίσκονται στον κοινωνικό ανταγωνισμό αλλά στον εσωτερικό στοχασμό, ο οποίος διαμορ-

φώνεται άμεσα από το περιβάλλον του.

Το δεύτερο σημείο προκύπτει μέσα από το πρώτο και αφορά το πλαίσιο στο οποίο ο Καζίνσκι έδωσε τον αγώνα του. Στην κλασική πολιτική φιλοσοφία ο Χομπς παραχωρεί την απόλυτη εξουσία στον Λεβιάθαν, δίνοντας ωστόσο στον πολίτη ως αντάλλαγμα την ελευθερία να ιδιωτεύει και να ασχολείται αμέριμνος με την προσωπική του ζωή. Κάτι αντίστοιχο μπορούμε να πούμε ότι ισχύει και στην περίπτωση του αναχωρητισμού που προτάσσει ο Καζίνσκι, καθώς μέσα από αυτή την επιλογή κάποιος αρνείται τις υποχρεώσεις απέναντι στον σύγχρονο πολιτισμό μαζί με τις ευκολίες που αυτός του παρέχει, και επιδιώκει να εξαντλήσει τις ελευθερίες του και να ευρύνει τον εαυτό του μέσα στη φύση. Ο Καζίνσκι το 1971 έστησε τη μικρή του καλύβα στα δάση της Μοντάνα, χωρίς νερό και ρεύμα, και ανέπτυξε με τον καιρό εξαιρετικές ικανότητες επιβίωσης. Σύντομα όμως διαπίστωσε ιδίως όμως ότι η απομόνωση που είχε επιλέξει δεν είναι δυνατή, όταν σε μικρή σχετικά απόσταση από την καλύβα του είδε να γίνονται εργασίες διάνοιξης δρόμων και συνειδητοποίησε την ισχύ και τον επεκτατισμό του βιομηχανικού πολι-

τισμού. Τότε, όπως ανέφερε ο ίδιος σε μια συνέντευξη, προτεραιότητα της ζωής του έγινε να εκδικηθεί το σύστημα.

Κάπου εκεί λοιπόν ο Καζίνσκι κρίνει ότι πρέπει να αναλάβει δράση και τα υπόλοιπα είναι λίγο πολύ γνωστά, αξίζει όμως να μείνουμε λίγο σε αυτό το σημείο. Ο Καζίνσκι αναζητούσε στα δάση της Μοντάνα ένα καταφύγιο που τελικά δεν το βρήκε. Όχι γιατί δεν το έψαξε καλά, αλλά γιατί δεν είχε αντιληφθεί εξαρχής ότι δεν υπάρχει διαφυγή από τον βιομηχανικό πολιτισμό που τόσο μίσησε. Συνειδητοποιώντας ότι είναι αδύνατον να βγει εκτός συστήματος, ο Καζίνσκι αρχίζει τον εκδικητικό αγώνα του. Μπορεί όμως ένα κοινωνικό πρόταγμα να χαρακτηρίζεται από εκδίκηση; Σίγουρα όχι. Τι αγώνας λοιπόν είναι αυτός; Είναι ένας αγώνας που μπορεί να είναι είτε συλλογικός είτε ατομικός, σίγουρα όμως δεν είναι κοινωνικός και δεν είναι δημοκρατικός – και αυτό, πιστεύω, είναι ένα από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που έχει κοινά το περιβαλλοντικό κίνημα με το κίνημα της υπεράσπισης των ζώων –, δεδομένου ότι ακόμα κι αν υπήρχε η δυνατότητα για μια αειφορική διαβίωση 8 δις ανθρώπων (που δεν υπάρχει), η «κοινωνία» σε κάθε ευκαιρία

αποδεικνύει στην πράξη ποιο μέρος παίρνει σε αυτή την αντιπαράθεση και τι προτεραιότητες έχει.

Άραγε δεν τα γνώριζε αυτά ο Καζίνσκι; Φυσικά και τα γνώριζε, γι' αυτό και χαρακτηρίσε τον αγώνα του εκδικητικό. Ακριβώς αυτή του η επίγνωση είναι που τον καθιστά κομμάτι της παράδοσης της επαναστατικής πρωτοπορίας και τον διαχωρίζει από την πλειονότητα του οικολογικού κινήματος, που σπάνια βγαίνει από τα όρια του ακίνδυνου ή/και της γραφικότητας. Αυτή του η επίγνωση, επίσης, είναι που έσπασε τα πολιτικά στεγανά και τον έφερε νοητικά κοντά με ανθρώπους από διαφορετικές αφετηρίες. Το τι θα μπορούσαν να κάνουν αυτοί οι άνθρωποι εάν κάποτε, με κάποιον απροσδιόριστο τρόπο, έρθουν και κυριολεκτικά κοντά, αποτελεί ένα μελαγχολικό ερώτημα.

ΚΑ

Από το *Anarchy Press Gr*, 19/06/24

¹Η ημερομηνία είναι λάθος. Ο θάνατός του ήταν στις 10 Ιουνίου 2023.

Ted Kaczynski: Χτύπα εκεί που πονάει

1. Σκοπός του παρόντος άρθρου

Σκοπός του παρόντος άρθρου είναι να επισημάνει μία πολύ απλή αρχή της ανθρώπινης σύγκρουσης, μία αρχή που οι αντίπαλοι του τεχνοβιομηχανικού συστήματος φαίνεται να παραβλέπουν. Η αρχή αυτή είναι ότι σε κάθε μορφή σύγκρουσης, αν θέλεις να νικήσεις, πρέπει να χτυπήσεις τον αντίπαλό σου εκεί που πονάει.

Πρέπει να εξηγήσω πως όταν μιλάω να «χτυπήσεις εκεί που πονάει» δεν αναφέρομαι απαραίτητα σε σωματικά χτυπήματα ή οποιαδήποτε άλλη μορφή σωματικής βίας. Για παράδειγμα, στην προφορική αντιπαράθεση, «χτύπα εκεί που πονάει» θα σήμαινε να προβάλλεις επιχειρήματα στα οποία η θέση του αντιπάλου σου είναι η πιο ευάλωτη. Σε προεδρικές εκλογές, «χτύπα εκεί που πονάει» θα σήμαινε να κερδίσεις από τον αντίπαλό σου τις πολιτείες που έχουν τις περισσότερες εκλογικές ψήφους. Παρόλα αυτά, συζητώντας για αυτήν την αρχή θα χρησιμοποιήσω την αναλογία της σωματικής μάχης, επειδή είναι παραστατική και ξεκάθαρη.

Αν κάποιος σε χτυπήσει, δεν μπορείς να αμυνθείς χτυπώντας την γροθιά του, επειδή δεν μπορείς να τον πληγώσεις έτσι. Για να κερδίσεις την μάχη, πρέπει να τον χτυπήσεις εκεί που πονάει. Αυτό σημαίνει πως πρέπει να πας πέρα από την γροθιά του και να χτυπήσεις τα ευαίσθητα και ευάλωτα σημεία του σώματός του.

Ας υποθέσουμε ότι μία μπουλντόζα που ανήκει σε μία εταιρεία υλοτομίας καταστρέφει ένα δάσος κοντά στο σπίτι σου και θέλεις να την σταματήσεις. Είναι η λάμα της μπουλντόζας που ξεσκίζει την γη και ρίχνει κάτω τα δέντρα, αλλά θα ήταν χάσιμο χρόνου να

πάρεις μια βαριοπούλα και να αρχίσεις να χτυπάς την λάμα. Αν σπαταλήσεις μία μέγιστη, σκληρή ημέρα χτυπώντας την λάμα με την βαριοπούλα, ίσως καταφέρεις να κάνεις αρκετή ζημιά ώστε η λάμα να γίνει άχρηστη. Αλλά, σε σύγκριση με την υπόλοιπη μπουλντόζα, η λάμα είναι σχετικά φθηνή και αντικαθίσταται εύκολα. Η λάμα είναι μόνο η «γροθιά» με την οποία η μπουλντόζα χτυπάει την γη. Για να νικήσεις το μηχανήμα πρέπει να πας πέρα από την «γροθιά» και να επιτεθείς στα ζωτικά σημεία της μπουλντόζας. Η μηχανή, για παράδειγμα, μπορεί να καταστραφεί με πολύ μικρή δαπάνη χρόνου και ενέργειας με μέσα που είναι πολύ γνωστά σε αρκετούς ριζοσπάστες.

Σε αυτό το σημείο πρέπει να ξεκαθαρίσω ότι δεν συνιστώ σε κανέναν να καταστρέψει μπουλντόζες (εκτός αν είναι ιδιοκτήσιό της). Ούτε θα πρέπει να ερμηνευθεί οτιδήποτε σε αυτό το άρθρο ως σύσταση για οποιαδήποτε παράνομη δραστηριότητα. Είμαι φυλακισμένος, και αν ενθάρρυνα παράνομες δραστηριότητες αυτό το άρθρο δεν θα επιτρεπόταν να βγει από την φυλακή. Χρησιμοποιώ την αναλογία της μπουλντόζας μόνο επειδή είναι παραστατική και θα εκτιμηθεί από τους ριζοσπάστες.

2. Η τεχνολογία είναι ο στόχος

Είναι ευρέως αναγνωρισμένο ότι «η βασική μεταβλητή που καθορίζει την σύγχρονη ιστορική διαδικασία παρέχεται από την τεχνολογική ανάπτυξη» (Celso Furtado). Η τεχνολογία, πάνω απ' όλα, είναι υπεύθυνη για την σημερινή κατάσταση του κόσμου και θα ελέγξει την μελλοντική του εξέλιξη. Έτσι, η «μπουλντόζα» που πρέπει να καταστρέψουμε είναι η ίδια η σύγχρονη τεχνολογία. Πολλοί ριζοσπαστικοί το γνωρίζουν αυτό, και ως εκ τούτου συνειδητοποιούν ότι η αποστολή

τους είναι να εξαλείψουν ολόκληρο το τεχνοβιομηχανικό σύστημα. Αλλά δυστυχώς έχουν δώσει ελάχιστη προσοχή στην ανάγκη να χτυπήσουν το σύστημα εκεί που πονάει.

Το να διαλύσεις ένα McDonald's ή ένα Starbuck's είναι άσκοπο. Όχι ότι δίνω δεκάρα για τα McDonald's ή τα Starbuck's. Δεν με νοιάζει αν κάποιος τα κάνει λαμπόγυαλο ή όχι. Αλλά αυτό δεν είναι μία επαναστατική δραστηριότητα. Ακόμη και αν κάθε αλυσίδα fast-food στον κόσμο εξαφανιζόταν, το τεχνοβιομηχανικό σύστημα θα δεχόταν παρά μόνο ελάχιστη ζημιά ως αποτέλεσμα, αφού θα μπορούσε να επιβιώσει εύκολα χωρίς αλυσίδες fast-food. Όταν επιτίθεσαι σε McDonald's και Starbuck's, δεν χτυπάς εκεί που πονάει.

Πριν από μερικούς μήνες έλαβα ένα γράμμα από έναν νεαρό άνδρα από την Δανία που πίστευε ότι το τεχνοβιομηχανικό σύστημα πρέπει να εξαλειφθεί επειδή, όπως το έθεσε, «Τι θα συμβεί αν συνεχίσουμε έτσι;» Απ' ό,τι φάνηκε, όμως, η μορφή της «επαναστατικής» του δραστηριότητας ήταν έφοδοι σε φάρμες εκτροφής ζώων για την γούνα τους. Ως μέσο αποδυνάμωσης του τεχνοβιομηχανικού συστήματος αυτή η δραστηριότητα είναι εντελώς άχρηστη. Ακόμη και αν οι απελευθερωτές ζώων καταφέρουν να εξαλείψουν την βιομηχανία γούνας τελείως, δεν θα κάνουν καμία απολύτως ζημιά στο σύστημα, επειδή το σύστημα μπορεί να τα βγάλει πέρα άσπογα και χωρίς γούνες.

Συμφωνώ ότι η κράτηση άγριων ζώων σε κελιά είναι απαράδεκτη, και ότι το να μπει ένα τέλος σε τέτοιες πρακτικές είναι ένας ευγενής σκοπός. Υπάρχουν όμως πολλοί άλλοι ευγενείς σκοποί, όπως η πρόληψη τροχαίων ατυχημάτων, η παροχή στέγης σε άστεγους,

...(συνεχίζεται στην επόμενη σελίδα)

Πηγή: *Informativo Anarquista*

13 Απριλίου, Αθήνα, Ελλάδα: Επίθεση αναρχικών σε τζαμαρία κυριλέ μαγαζιού ρούχων επί της οδού Τσοτίσα και Σπύρου Τρικούπη ενάντια στον εξευγενισμό των Εξαρχείων.

«...Το *The People's Trust* ξέρει πολύ καλά πότε, πού και σε ποιούς θα χαρίσει τα λεφτά του με σκοπό τον εκποτισμό των φτωχών και την δημιουργία μιας τρέντυ γειτονιάς, μόνο για πλούσιους καταναλωτές και τουρίστες. Εργαλιοποιώντας τις καταπιέσεις μας. Το κεφάλαιο προσπαθεί να σκοτώσει τον πολιτικό, εξεγερτικό και κοινωνικό χαρακτήρα της γειτονιάς μέσω των AirBnB, των κυριλέ μαγαζιών, της μπατσοκρατίας και της καταστολής. Δεν θα τους περάσει. Ορίστε μερικά ακόμα από τα μαγαζιά χρηματοδοτούμενα από την εταιρία. *Ode to socks* Ζωοδόχου Πηγής 41, *Alex The Fresh Pasta Bar* Μασσαλίας 3, *Κομπράι* στην οδό Διδότου, *Magis Kitchen* στη Θεμιστοκλέους, *Daydreamers* στη Βαλτετσίου και *Μαυρομιχάλη*, *A place to dress Strangers* στη Σπύρου Τρικούπη, *Peru* στην οδό Δεληγιάννη. Τα γραφεία τους βρίσκονται στην Αθήνα στην οδό Ζαλοκώστα 4, *Κωλονάκι* και *Σαλαμίνας 5* Θεσσαλονίκη.»

Πηγή: *Athens Indymedia*

14 Απριλίου, Νέα Υόρκη, ΗΠΑ: Μία αυτόνομη ομάδα αντικαπιταλιστών και αντιιμπεριαλιστών αναρχικών επιτέθηκαν σε πολλαπλά κτήρια της Chase Bank η οποία χρηματοδοτεί την εταιρία στρατιωτικής τεχνολογίας Elbit Systems, και την Σιωνιστική οντότητα εν γένει.

Οι δράστες αλυσόδεσαν τις πόρτες, τις σφράγισαν με αφρό και έβαψαν τις προσόψεις των κτηρίων με συνθήματα υπέρ της Παλαιστίνης.

Πηγή: *Unravel*

15 Απριλίου, Laval-sur-Luzège, Νέα Ακουιτανία, Γαλλία: Άγνωστοι/ες έσπασαν τα παράθυρα δασοκομικού μηχανήματος, έκοψαν τα καλώδια και το γέμισαν με συνθήματα όπως «στοπ», «ντροπή», «τα δέντρα μας βοηθούν να αναπνεύσουμε» και σχέδια ζώων και μανιταριών. Έχουν γίνει και στο παρελθόν παρόμοιες επιθέσεις στην ίδια περιοχή.

Πηγή: *Sans Nom*

15 Απριλίου, Καέν, Νορμανδία, Γαλλία: Ανώνυμοι/ες πραγματοποίησαν εμπρηστική επίθεση στην παροχή διαδικτύου της Αρχής Πυρηνικής Ασφαλείας της Καέν, ενάντια στην πυρηνική ενέργεια.

Πηγή: *Sans Nom*

15 Απριλίου, Αθήνα, Ελλάδα: Μία ομάδα διεθνοισ(ρι)ών και αλληλέγγυων επιτέθηκε με σφυριά και σπρέι σε κατάστημα Starbucks της Γλυφάδας, ενώ ανοίχτηκε πυροσβεστήρας στην κουζίνα με αποτέλεσμα την αναστολή λειτουργίας του καταστήματος. Τα Starbucks στοχοποιούνται λόγω της οικονομικής και ηθικής υποστήριξης που παρέχουν στον IDF. Επιπλέον ρίχτηκαν μπιγιές και βιάπη με σπρέι το *The Met*, ξενοδοχείο Ισραηλινών συμφερόντων.

«...Με τον δυτικό κόσμο να στηρίζει τη γενοκτονία και τη συμμαχία NATO-ΕΕ-ΗΠΑ-ΙΣΡΑΗΛ να συμβάλει στο αιματοκύλισμα το ελάχιστο που μπορούμε να κάνουμε είναι να φέρουμε τον πόλεμο πίσω στις μητροπόλεις της Δύσης...»

16 Απριλίου, Σαντιάγο, Χιλή: Κουκουλοφόροι μαθητές/ριες του Instituto Nacional συγκρούστηκαν και επιτέθηκαν με μολότοφ σε καραμπινιέρους, ως απάντηση στα γεγονότα της 12ης Απριλίου (στήλη αντιπληροφόρησης, σελ. 10).

Πηγή: *Informativo Anarquista*

16 Απριλίου, κομητεία Fayette, Γεωργία, ΗΠΑ: Ανώνυμη εμπρηστική επίθεση σε εκσκαφές εργαζομένου δίπλα από ένα νοσοκομείο του Fayetteville. Ο κατεστραμμένος εξοπλισμός ανήκει στην εταιρία Brasfield & Gorrie, ένας από τους κυριώτερους εργολάβους του Cop City, του επερχόμενου εκπαιδευτικού κέντρου για την αστυνομία της Ατλάντα. Η εταιρία είναι επίσης δωρητής του Atlanta Police Foundation (ATF). Η εταιρία στοχοποιήθηκε ξανά την άνοιξη του 2022 στο Birmingham της Αλαμπάμα.

ΗΠΑ: Ανάλυση ευθύνης για εμπρησμό μηχανημάτων σε εργοτάξιο αυτοκινητόδρομου στο νοτιοδυτικό Πόρτλαντ

Την Τρίτη το πρωί έκαψα τρία μεγάλα μηχανήματα σε ένα εργοτάξιο του Τμήματος Μεταφορών του Oregon (ODOT) στο Πόρτλαντ. Κατέστρεψαν την δασώδη πλαγιά στη νότια πλευρά του ST. Johns Bridge για την προστασία της υποδομής του αυτοκινητόδρομου.

Τα εργοτάξια της ODOT και η κατασκευή των αυτοκινητοδρόμων γενικά, αφήνουν συχνά ακριβούς (και εξαιρετικά εύφλεκτους!) εξειδικευμένους εξοπλισμούς χωρίς επίτηρηση και κάλυψη όλη τη νύχτα, καθιστώντας τους εύκολους στόχους. Η ODOT σχεδιάζει σημαντική επέκταση της εθνικής οδού στην περιοχή του Πόρτλαντ τα επόμενα χρόνια, παρά τις μακρές εκστρατείες της Youth vs ODOT και άλλων περιβαλλοντικών ομάδων. Η δράση μέσω του πολιτικού συστήματος είναι μια μάταιη και ανεπαρκής ανταπόκριση στην τρέχουσα κρίση, καθώς ο καπιταλισμός πρέπει να συνεχίσει την ατελείωτη ανάπτυξή του, ανεξάρτητα από το πόσο άσχημα γίνονται τα πράγματα. Το σύστημα αυτοκινητοδρόμων μπορεί να επεκταθεί μόνο εάν το επιτρέψουμε. Με λίγη δημιουργικότητα, θάρρος και

αποφασιστικότητα, το κεφάλαιο είναι πολύ πιο ευάλωτο από ό, τι θα ήθελαν να πιστεύεις.

Πως κατασκευάστηκε ο εμπρηστικός μηχανισμός:

Χρησιμοποίησα μεγάλα πλαστικά δοχεία γάλακτος γεμάτα με βενζίνη. Μια φωτοβολίδα κολλημένη στην πλευρά του δοχείου (έτσι ώστε να προεξέχει) είναι μια καλή λύση για καθυστέρηση ανάφλεξης, αφού καιί για 5-10 λεπτά προτού φτάσει η φλόγα στο πλαστικό και προκαλέσει την ανάφλεξη της βενζίνης, αφήνοντας αρκετό χρόνο για να ξεφύγεις προτού ξεσπάσει η φωτιά. Μπορείς να κλέψεις φωτοβολίδες από τα περισσότερα μεγάλα καταστήματα σιδηρικών και καταστήματα ανταλλακτικών αυτοκινήτων. Έβαλα κάθε μπετόνι κάτω από τους κινητήρες των μηχανημάτων, όπου η θερμότητα θα έφτανε στα πιο εύφλεκτα και κρίσιμα εξαρτήματα.

Ήταν εύκολο, διασκεδαστικό και νομίζω ότι θα το κάνω ξανά. Κάντε το και εσείς!

Ανώνυμος/η

Σε γενικότερα πλαίσια, έχουν υπάρξει πολλές δεκάδες επιθέσεις στην Ατλάντα και σε άλλες πολιτείες ενάντια σε επιχειρήσεις που δουλεύουν για την Cop City.

Πηγή: *Sans Nom*

17 Απριλίου, Λιέδα, Καταλονία: Μπαράζ εμπρηστικών επιθέσεων σε οπτικές ίνες στην ευρύτερη περιοχή. Παρόμοια επίθεση στην ίδια περιοχή είχε συντελεστεί τον Ιούλιο του 2023. Τα καθεστωτικά δεν ανέφεραν το γεγονός.

«...Τα τελευταία χρόνια τα μέσα ενημέρωσης έχουν σιωπήσει για παρόμοιες δολιοφθορές στην Καταλονία για τις οποίες αναλαμβάνουν την ευθύνη αναρχικοί: κάψιμο κεραίων ρελέ, σιδηροδρομικά καλώδια κ.λπ. Δεν προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι αυτοί που βρίσκονται στην εξουσία αρνούνται να παραδεχτούν την ύπαρξη επιθέσεων κατά της κυριαρχίας, ειδικά αν υποδεικνύουν την ευθραστότητα ορισμένων υποδομών. Η πυρκαγιά της Λιέδα είχε πολύ συγκεκριμένα και ενδιαφέροντα αποτελέσματα. Χωρίς διαδίκτυο, όχι μόνο δεν μπορεί κανείς να πληρώσει με κάρτα, αλλά και οι τράπεζες δεν μπορούν να λειτουργήσουν, έτσι πολλές υπηρεσίες χρειάστηκε να κλείσουν για τουλάχιστον μία ημέρα...»

Πηγή: *Indymedia Βαρκελώνης*

17 Απριλίου, Saix, Οξιτανία, Γαλλία: Γύρω στα τριάντα άτομα πυρήνα του GIEC που υπογράφουν ως **Gang d'insolent.es éclatant le capital** εισβάλλουν στο εργοτάξιο του αυτοκινητόδρομου A69 και καίνε τέσσερα μηχανήματα της NGE καταστρώνοντας τα

Πηγή: *Information Anti-Autoritaire Toulouse et Alentours*

17 Απριλίου, Bassecourt, Ελβετία: Γεώφωνα (αισθητήρες που χρησιμοποιούνται στην γεωθερμική ενέργεια) κλάπηκαν και μετά κάηκαν. Αυτοί οι αισθητήρες χρησιμοποιούνται για γεωφυσικές μετρήσεις και είναι μέρος ενός μεγάλου έργου στην περιοχή για την κατασκευή ενός γεωθερμικού σταθμού, για το οποίο έχουν δημιουργεί μεγάλες αντιδράσεις. Μερικούς μήνες πριν δύο φορτηγάκια που έκαναν γεωφυσικές μετρήσεις είχαν βανδαλιστεί.

Οι κάτοικοι που διαμαρτύρονται εναντιώνονται στο έργο λόγω της περιβαλλοντικής καταστροφής που θα προκαλέσει η υδρορρηγμάτωση που είναι αναγκαία για την κατασκευή του συγκεκριμένου γεωθερμικού σταθμού.

Πηγή: *Sans Nom*

17 Απριλίου, Σαιν-Κλου, Ιλ-ντε-Φρανς, Γαλλία: Βάνδαλοι/ες κατέστρεψαν ένα μεγάλο μέρος της έκτασης του γρασιδιού ενός γηπέδου γκολφ, φύτεψαν πατάτες, προκάλεσαν δολιοφθορές και έγραψαν το σύνθημα «απαλλοτριώση καλλιεργήσιμης γης».

Πηγή: *Attaque*

18 Απριλίου, Κεμπέκ, Καναδάς: Αναρχικοί/ές σαμπόταραν ένα φορτηγό που μετέφερε ένα γεωτρύπανο στο εργοτάξιο επέκτασης του Αυτοκινητόδρομου 20, ενάντια στην περιβαλλοντική καταστροφή που προκαλεί αυτό το έργο.

Πηγή: *Montréal Contre-Information*

19 Απριλίου, Τορίνο, Ιταλία [Επιχείρηση Scintilla]: Ολοκληρώθηκε η έφεση της δίκης της επιχείρησης Scintilla, η οποία τον Φεβρουάριο του 2019 οδήγησε στην εκκένωση του Κατελιημένου Άσουλου, στην σύλληψη επτά συντρόφων και στην κατηγορία 270 bis για άλλους έντεκα.

Η δευτεροβάθμια επιβεβαίωσε όλες τις αθωωτικές αποφάσεις, αλλά παρέμεινε η ποινή 4 ετών και 2 μηνών σε βάρος ενός συντρόφου που κατηγορείται για βομβιστική επίθεση.

Πηγή: *La Nemesi*

21 Απριλίου, Αθήνα, Ελλάδα: Ως συνέχεια της αντιφασιστικής δράσης που πραγματοποιήθηκε στις 10 Απριλίου από την Αντιφασιστική Πυρά, η ίδια ομάδα τοποθέτησε αυτή την φορά εμπρηστικό μηχανισμό στο δικηγорικό γραφείο του Φοίβου Μαργαρίτη (Παπαρηγοπούλου 1), ο οποίος ήταν επίσης υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος του Κασσιδιάρη, όπως ο προηγούμενος στόχος.

Πηγή: *Athens Indymedia*

22 Απριλίου, Ατλάντα, ΗΠΑ: Αναποκρίνοντας στο κάλεσμα αυτόνομων δράσεων

η ανακύκλωση, ή η βοήθεια σε ηλικιωμένους να περάσουν τον δρόμο. Ωστόσο, κανείς δεν είναι τόσο ανόητος ώστε να μπερδέψει αυτές τις πράξεις ως επαναστατικές δραστηριότητες, ή να φανταστεί ότι κάνουν οτιδήποτε που να αποδυναμώνει το σύστημα.

3. Η βιομηχανία ξυλείας είναι ένα δευτερεύον θέμα

Για να πάρουμε άλλο ένα παράδειγμα, κανένας λογικός άνθρωπος δεν πιστεύει πως κάτι σαν την άγρια φύση μπορεί να επιβιώσει για πολύ αν το τεχνοβιομηχανικό σύστημα εξακολουθεί να υπάρχει. Πολλοί περιβαλλοντικοί ριζοσπάστες συμφωνούν ότι ισχύει αυτό και ελπίζουν να καταρρεύσει το σύστημα. Αλλά στην πράξη το μόνο που κάνουν είναι να επιτίθενται στην βιομηχανία ξυλείας.

Εννοείται πως δεν έχω καμία αντίρρηση με τις επιθέσεις τους στην βιομηχανία ξυλείας. Ουσιαστικά, είναι ένα ζήτημα που είναι κοινά στην καρδιά μου και χαίρομαι με κάθε επιτυχία που μπορεί να έχουν οι ριζοσπάστες ενάντια στην βιομηχανία ξυλείας. Επιπλέον, για λόγους που θα χρειαστεί να εξηγήσω εδώ, πιστεύω ότι η αντίσταση στην βιομηχανία ξυλείας θα πρέπει να είναι ένα δομικό στοιχείο των προσπαθειών μας για την ανατροπή του συστήματος.

Αλλά, από μόνη της, η επίθεση στην βιομηχανία ξυλείας δεν είναι ένας αποτελεσματικός τρόπος δράσης ενάντια στο σύστημα, διότι ακόμη και στην απίθανη περίπτωση να κατάφερναν οι ριζοσπάστες να σταματήσουν όλη την υλοτομία παντού στον κόσμο, αυτό δεν θα έριχνε το σύστημα. Αργά ή γρήγορα το πολιτικό κλίμα θα άλλαζε και η υλοτομία θα συνεχιζόταν. Ακόμη κι αν δεν συνεχιζόταν ποτέ η υλοτομία, θα υπήρχαν άλλοι τρόποι μέσω των οποίων θα καταστρεφόταν η άγρια φύση, ή αν δεν καταστρεφόταν, θα τιθασευόταν και θα εξημερωνόταν. Η εξόρυξη και η εξερεύνηση ορυκτών, η όξινη βροχή, οι κλιματικές αλλαγές, και η εξαφάνιση ειδών καταστρέφουν την άγρια φύση: η άγρια φύση τιθασεύεται και εξημερώνεται μέσω της ψυχαγωγίας, της επιστημονικής μελέτης, και της διαχείρισης πόρων, συμπεριλαμβανομένου άλλων πραγμάτων όπως ηλεκτρονική παρακολούθηση ζώων, εμπλουτισμός ρεμάτων με ψάρια που εκτράφηκαν σε εκκολαπτήρια, και φύτευση γενετικά τροποποιημένων δέντρων.

Η άγρια φύση μπορεί να σωθεί μόνιμα μόνο με την εξάλειψη του τεχνοβιομηχανικού συστήματος, και δεν μπορείς να εξαλείψεις το σύστημα επιτίθοντας την βιομηχανία ξυλείας. Το σύστημα θα επιβίωνε εύκολα τον θάνατο της βιομηχανίας ξυλείας επειδή τα προϊόντα ξύλου, αν και χρήσιμα για το σύστημα, μπορούν, αν χρειαστεί, να αντικατασταθούν με άλλα υλικά.

Κατά συνέπεια, όταν επιτίθεσαι στην βιομηχανία ξυλείας, δεν χτυπάς το σύστημα εκεί που πονάει. Η βιομηχανία ξυλείας είναι μόνο η «γροθιά» (ή μία από τις γροθιές) με την οποία το σύστημα καταστρέφει την άγρια φύση, και, όπως και σε έναν τσακωμό με γροθιές, δεν μπορείς να κερδίσεις χτυπώντας την γροθιά. Πρέπει να πας πέρα από την γροθιά και να χτυπήσεις στα πιο ευαίσθητα και ζωτικά όργανα του συστήματος. Με νόμιμα μέσα, φυσικά, όπως π.χ. ειρηνικές διαμαρτυρίες.

4. Γιατί είναι ανθεκτικό το σύστημα

Το τεχνοβιομηχανικό σύστημα είναι εξαιρετικά ανθεκτικό λόγω της λεγόμενης «δημοκρατικής» δομής του και της συνακόλουθης ευελιξίας του. Επειδή τα δικτατορικά συστήματα τείνουν να είναι άκαμπτα, οι κοινωνικές εντάσεις και αντιστάσεις μπορούν να συσσωρευτούν πάνω τους μέχρι να φτάσουν στο σημείο να βλάψουν και να αποδυναμώσουν το σύστημα και αυτό μπορεί να οδηγήσει σε επανάσταση. Αλλά σε ένα «δημοκρατικό» σύστημα, όταν η κοινωνική ένταση και αντίσταση συσσωρεύονται σε επικίνδυνο βαθμό, το σύστημα υποχωρεί αρκετά, συμβιβάζεται αρκετά, ώστε να μειώσει τις εντάσεις σε ασφαλές επίπεδο.

Κατά την δεκαετία του 1960 ο κόσμος άρχισε να συνειδητοποιεί για πρώτη φορά ότι η περιβαλλοντική ρύπανση ήταν ένα σοβαρό πρόβλημα, πιο πολύ επειδή η ορατή και οσμήςμη βρωμιά στον αέρα πάνω από τις μεγάλες μας πόλεις άρχισε να κάνει τον κόσμο να νιώθει σωματικά άβολα. Προκλήθηκε αρκετή διαμαρτυρία ώστε να ιδρυθεί μία Υπηρεσία Περιβαλλοντικής Προστασίας και να ληφθούν άλλα μέτρα για να μετριαστεί το πρόβλημα. Φυσικά, όλοι ξέρουμε ότι τα πρόβλημα ρύπανσης απέχουν πάρα πάρα πολύ από το να επιλυθούν. Αλλά έγιναν αρκετά ώστε τα παράπονα του κόσμου να υποχωρήσουν και η πίεση στο σύστημα μειώθηκε για αρκετά χρόνια.

Επομένως, η επίθεση στο σύστημα είναι σαν να χτυπάς ένα κομμάτι καουτσούκ. Ένα χτύπημα με ένα σφυρί μπορεί να θρυμματίσει χυτοσίδηρο, επειδή ο χυτοσίδηρος είναι άκαμπος και εύθραυστος. Αλλά μπορείς να σφυροκοπήσεις ένα κομμάτι καουτσούκ χωρίς να το κάνεις ζημία επειδή είναι εύκαμπτο· υποχωρεί μπροστά στην διαμαρτυρία, αρκετά ώστε η διαμαρτυρία να χάσει την δύναμη και ορμή της. Τότε το σύστημα ανακάμπτει.

Έτσι, για να χτυπήσεις το σύστημα εκεί που πονάει, πρέπει να επιλέξεις ζητήματα στα οποία το σύστημα δεν θα ανακάμψει, στα οποία θα παλέψει μέχρι τέλους. Γιατί αυτό που χρειάζεσαι δεν είναι συμβιβασμός με το σύστημα αλλά έναν αγώνα ζωής και θανάτου.

5. Είναι άσκοπο να επιτεθείς στο σύστημα με βάση τις δικές του αξίες

Είναι απολύτως απαραίτητο να επιτεθείς στο σύστημα όχι με τους όρους των δικών του τεχνολογικά προσανατολισμένων αξιών, αλλά με όρους αξιών που δεν συνάδουν με τις αξίες του συστήματος. Όσο επιτίθεσαι το σύστημα υπό τους όρους των δικών του αξιών, δεν χτυπάς το σύστημα εκεί που πονάει, και επιτρέπεις το σύστημα να χαλαρώσει τις διαμαρτυρίες κάνοντας υποχωρήσεις.

Για παράδειγμα, εάν επιτεθείς στην βιομηχανία ξυλείας πρωτίστως με βάση το ότι τα δάση είναι απαραίτητα για την διατήρηση των υδάτινων πόρων και ευκαιριών αναψυχής, τότε το σύστημα μπορεί να υποχωρήσει για να αποπλίζει τις διαμαρτυρίες χωρίς να διακυβεύσει τις δικές του αξίες: Οι υδάτινοι πόροι και η αναψυχή συνάδουν πλήρως με τις αξίες του συστήματος, και αν το σύστημα υποχωρήσει, αν περιορίσει την υλοτομία για χάρη των υδάτινων πόρων και της αναψυχής, τότε κάνει μόνο μία τακτική υποχώρηση και δεν υφίσταται μία στρατηγική ήττα για τον κώδικα των αξιών του.

Αν προωθήσεις ζητήματα θυματοποίησης (όπως ο ρατσισμός, ο σεξισμός, η ομοφοβία, ή η φτώχεια) δεν προκαλείς τις αξίες του συστήματος και δεν αναγκάζεις καν το σύστημα να υποχωρήσει ή να συμβιβαστεί. Βοηθάς άμεσα το σύστημα. Όλοι οι σοφότεροι υποστηρικτές του συστήματος αναγνωρίζουν ότι ο ρατσισμός, ο σεξισμός, η ομοφοβία και η φτώχεια είναι επιβλαβή για το σύστημα, και για αυτό το σύστημα δρα για την καταπολέμηση αυτών και παρόμοιων μορφών θυματοποίησης.

Τα “sweatshops” με τους χαμηλούς τους μισθούς και τις άθλιες συνθήκες εργασίας, μπορεί να αποφέρουν κέρδη σε ορισμένες εταιρίες, αλλά οι σοφοί υποστηρικτές του συστήματος γνωρίζουν πολύ καλά ότι το σύστημα ως ολόκληρο λειτουργεί καλύτερα όταν οι εργάτες αντιμετωπίζονται αξιοπρεπώς. Θέτοντας το ζήτημα των sweatshops, βοηθάς το σύστημα, δεν το αποδυναμώνεις.

Πολλοί ριζοσπάστες πέφτουν στον πειρασμό να επικεντρωθούν σε επουσιώδη ζητήματα όπως ο ρατσισμός, ο σεξισμός και τα sweatshops επειδή είναι εύκολο. Διαλέγουν ένα θέμα στο οποίο το σύστημα μπορεί να αντέξει συμβιβασμούς και στο οποίο θα έχουν την υποστήριξη ανθρώπων όπως ο Ralph Nader, η Winona La Duke, τα εργατικά συνδικάτα, και όλοι οι άλλοι ροζ μεταρρυθμιστές. Ίσως το σύστημα, κάτω από πίεση, να υποχωρήσει λίγο, οι ακτιβιστές θα

δουν κάποιο ορατό αποτέλεσμα από τις προσπάθειές τους, και θα έχουν την ικανοποιητική ψευδαίσθηση ότι έχουν καταφέρει κάτι. Αλλά στην πραγματικότητα δεν έχουν καταφέρει απολύτως τίποτα για την εξάλειψη του τεχνοβιομηχανικού συστήματος.

Το ζήτημα της παγκοσμιοποίησης δεν είναι εντελώς άσχετο με το πρόβλημα της τεχνολογίας. Το πακέτο οικονομικών και πολιτικών μέτρων που λέγεται «παγκοσμιοποίηση» προωθεί πράγματι την οικονομική ανάπτυξη και, κατά συνέπεια, την τεχνολογική πρόοδο. Παρόλα αυτά, η παγκοσμιοποίηση είναι ένα ζήτημα περιθωριακής σημασίας και όχι ένας καλά επιλεγμένος στόχος για τους επαναστάτες. Το σύστημα έχει την πολυτέλεια να υποχωρήσει στο ζήτημα της παγκοσμιοποίησης. Χωρίς να εγκαταλείψει την παγκοσμιοποίηση αυτή καθαυτή, το σύστημα μπορεί να λάβει μέτρα για τον μετριασμό των αρνητικών περιβαλλοντικών και οικονομικών συνεπειών της παγκοσμιοποίησης, ώστε να εκτονώσει τις διαμαρτυρίες. Στην ανάγκη, το σύστημα θα μπορούσε ακόμη και να εγκαταλείψει την παγκοσμιοποίηση εντελώς. Η ανάπτυξη και η πρόοδος θα συνεχίζονταν, απλά σε έναν ελαφρώς χαμηλότερο ρυθμό. Και πολεμώντας την παγκοσμιοποίηση δεν επιτίθεσαι στις θεμελιώδεις αξίες του συστήματος. Η εναντίωση στην παγκοσμιοποίηση έχει ως κίνητρο την εξασφάλιση αξιοπρεπών μισθών για τους εργάτες και την προστασία του περιβάλλοντος, τα οποία συνάδουν απόλυτα με τις αξίες του συστήματος. (Το σύστημα, για την δική του επιβίωση, δεν έχει την πολυτέλεια να αφήσει την περιβαλλοντική υποβάθμιση να ξεφύγει πολύ.) Κατά συνέπεια, καταπολεμώντας την παγκοσμιοποίηση δεν χτυπάς το σύστημα εκεί που πονάει. Οι προσπάθειές σου ίσως προωθήσουν την μεταρρύθμιση, αλλά είναι άχρηστες για τον σκοπό της ανατροπής του τεχνοβιομηχανικού συστήματος.

6. Οι ριζοσπάστες πρέπει να επιτεθούν στο σύστημα στα κρίσιμα σημεία

Για να δράσουν αποτελεσματικά υπέρ της εξάλειψης του τεχνοβιομηχανικού συστήματος, οι επαναστάτες πρέπει να επιτεθούν το σύστημα σε σημεία στα οποία δεν έχει την πολυτέλεια να υποχωρήσει. Πρέπει να επιτεθούν στα ζωτικά όργανα του συστήματος. Φυσικά, όταν χρησιμοποιώ την λέξη «επίθεση», δεν αναφέρομαι σε υλική επίθεση αλλά μόνο σε νόμιμες μορφές διαμαρτυρίας και αντίστασης.

Μερικά παραδείγματα ζωτικών οργάνων του συστήματος είναι:

- Η βιομηχανία ηλεκτρικού ρεύματος. Το σύστημα είναι απόλυτα εξαρτημένο από το δίκτυο ηλεκτρικού ρεύματος.
- Η βιομηχανία επικοινωνιών. Χωρίς ταχείες επικοινωνίες, όπως π.χ. μέσω τηλεφώνου, ραδιοφώνου, τηλεόρασης, ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, και πάει λέγοντας, το σύστημα δεν μπορεί να επιβιώσει.
- Η βιομηχανία των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Όλοι γνωρίζουμε πως χωρίς υπολογιστές το σύστημα θα κατέρρεε αμέσως.
- Η βιομηχανία της προπαγάνδας. Η βιομηχανία της προπαγάνδας περιλαμβάνει την βιομηχανία της ψυχαγωγίας, το εκπαιδευτικό σύστημα, την δημοσιογραφία, την διαφήμιση, τις δημόσιες σχέσεις, και ένα μεγάλο μέρος της πολιτικής και της βιομηχανίας της ψυχικής υγείας. Το σύστημα δεν μπορεί να λειτουργήσει αν οι άνθρωποι δεν είναι αρκετά υπάκουοι και συμμορφωμένοι και δεν έχουν τις συμπεριφορές που χρειάζεται το σύστημα να έχουν. Η λειτουργία της βιομηχανίας της προπαγάνδας είναι να διδάσκει στους ανθρώπους αυτό το είδος σκέψης και συμπεριφοράς.
- Η βιομηχανία της βιοτεχνολογίας. Το σύστημα δεν εξαρτάται ακόμη (απ'όσο γνωρίζω) υλικά από την προηγ-

μένη βιοτεχνολογία. Παρόλα αυτά, το σύστημα δεν χει την πολυτέλεια να υποχωρήσει στο θέμα της βιοτεχνολογίας, το οποίο είναι ένα κρίσιμο σημαντικό θέμα για το σύστημα, όπως θα αναλύσω σε λίγο.

Και πάλι: Όταν επιτίθεσαι σε αυτά τα ζωτικά όργανα του συστήματος, είναι σημαντικό να μην επιτίθεσαι σύμφωνα με τις αξίες του συστήματος αλλά σύμφωνα με αξίες που δεν συμβαδίζουν με αυτές του συστήματος. Για παράδειγμα, αν επιτεθείς στην βιομηχανία του ηλεκτρικού ρεύματος στην βάση του ότι ρυπαίνει το περιβάλλον, το σύστημα μπορεί να εκτονώσει τις διαμαρτυρίες αναπτύσσοντας καθαρότερες μεθόδους παραγωγής ηλεκτρισμού. Αν τα πράγματα χειροτερέψουν, το σύστημα θα μπορούσε να στραφεί ακόμη και εξ ολοκλήρου στην αιολική και ηλιακή ενέργεια. Αυτό θα μπορούσε να κάνει πολλά για την μείωση της περιβαλλοντικής καταστροφής, αλλά δεν θα έθετε τέλος στο τεχνοβιομηχανικό σύστημα. Ούτε θα αποτελούσε ήττα για τις θεμελιώδεις αξίες του συστήματος. Για να πετύχεις κάτι ενάντια στο σύστημα πρέπει να επιτεθείς καθολικά στην παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος ως ζήτημα αρχής, με το σκεπτικό ότι η εξάρτηση από την ηλεκτρική ενέργεια καθιστά τους ανθρώπους εξαρτημένους από το σύστημα. Αυτή είναι μία βάση ασυμβίβαστη με τις αξίες του συστήματος.

7. Η βιοτεχνολογία ίσως είναι ο καλύτερος στόχος για πολιτική επίθεση.

Πιθανότατα ο πιο ελπιδοφόρος στόχος για πολιτική επίθεση να είναι η βιομηχανία της βιοτεχνολογίας. Αν και οι επαναστάσεις γενικά πραγματοποιούνται από μειοψηφίες, είναι πολύ χρήσιμο να υπάρχει κάποιος βαθμός υποστήριξης, συμπάθειας, ή έστω συγκατάθεσης από τον γενικό πληθυσμό. Η απόκτηση αυτού του είδους υποστήριξης ή συγκατάθεσης είναι ένας από τους στόχους της πολιτικής δράσης. Αν επικέντρωνες την πολιτική σου επίθεση στην βιομηχανία ηλεκτρικού ρεύματος για παράδειγμα, θα ήταν εξαιρετικά δύσκολο να λάβεις οποιαδήποτε υποστήριξη πέρα από μία ριζοσπαστική μειοψηφία, επειδή ο περισσότερος κόσμος αντιστέκεται στην αλλαγή του τρόπου ζωής του, ιδίως σε οποιαδήποτε αλλαγή τους ξεβολεύει. Για αυτόν τον λόγο, λίγοι θα ήταν πρόθυμοι να εγκαταλείψουν τον ηλεκτρισμό.

Αλλά ο κόσμος δεν αισθάνεται ακόμη ότι εξαρτάται από την προηγμένη βιοτεχνολογία όπως κάνει με τον ηλεκτρισμό. Η εξαλείψιση της βιοτεχνολογίας δεν θα αλλάξει ριζικά τις ζωές τους. Αντίθετα, θα ήταν εφικτό να δείξουμε στους ανθρώπους ότι η συνεχιζόμενη ανάπτυξη της βιοτεχνολογίας θα μεταμορφώσει τον τρόπο ζωής τους και θα εξαλείψει πανάρχαιες ανθρώπινες αξίες. Επομένως, αμφισβητώντας την βιοτεχνολογία, οι ριζοσπάστες θα είναι σε θέση να κινητοποιήσουν υπέρ τους την φυσική ανθρώπινη αντίσταση στην αλλαγή.

Και η βιοτεχνολογία είναι ένα ζήτημα στο οποίο το σύστημα δεν αντέχει να χάσει. Είναι ένα ζήτημα στο οποίο το σύστημα θα πρέπει να παλέψει μέχρι τέλους, και αυτό ακριβώς χρειαζόμαστε. Αλλά – για να επαναλάβω για άλλη μία φορά – είναι απαραίτητο να επιτεθούμε την βιοτεχνολογία όχι σύμφωνα με τις αξίες του συστήματος αλλά με αξίες που δεν συνάδουν με αυτές του συστήματος. Για παράδειγμα, εάν επιτεθείς στην βιοτεχνολογία πρωτίστως στην βάση του ότι μπορεί να βλάψει το περιβάλλον, ή ότι οι γενετικά τροποποιημένες τροφές μπορεί να είναι επιβλαβείς για την υγεία, τότε το σύστημα μπορεί και θα ανακόψει την επίθεσή σου υποχωρώντας ή συμβιβάζοντας – για παράδειγμα, εισάγοντας αυξημένη εποπτεία στις γενετικές έρευνες και αυστηρότερες δοκιμές και ρυθμίσεις για τις γενετικά τροποποιημένες καλλιέργειες. Το άγχος του κόσμου έτσι θα υποχωρήσει και οι διαμαρτυρίες θα πέσουν.

8. Όλη η βιοτεχνολογία πρέπει να προσβληθεί ως ζήτημα αρχής.

Έτσι, αντί να διαμαρτυρηθείς για την μία ή για την άλλη συνέπεια της βιοτεχνολογίας, πρέπει να επιτεθείς σε όλη την σύγχρονη βιο-

τεχνολογία από θέση αρχής, για λόγους όπως (α) ότι αποτελεί προσβολή για όλα τα έμβια όντα, (β) ότι δίνει υπερβολική δύναμη στα χέρια του συστήματος, (γ) ότι θα μεταμορφώσει ριζικά θεμελιώδεις ανθρώπινες αξίες που υπάρχουν εδώ και χιλιάδες χρόνια, και για παρόμοιους λόγους που είναι ασυμβίβαστοι με τις αξίες του συστήματος.

Ανταποκρίνοντας σε αυτό το είδος επίθεσης το σύστημα θα πρέπει να σταθεί και να πολεμήσει. Δεν έχει την πολυτέλεια να αποκόψει την επίθεσή σου υποχωρώντας σε μεγάλο βαθμό, επειδή η βιοτεχνολογία είναι πολύ κεντρική στο όλο εγχείρημα της τεχνολογικής προόδου, και επειδή υποχωρώντας το σύστημα δεν θα έκανε μόνο μία τακτική υποχώρηση, αλλά θα λάμβανε μία μεγάλη στρατηγική ήττα στον κώδικα των αξιών του. Οι αξίες αυτές θα υπονομευούνταν και θα άνοιγε η πόρτα για περαιτέρω πολιτικές επιθέσεις που θα έπλητταν τα θεμέλια του συστήματος.

Τώρα είναι αλήθεια ότι η Βουλή των Αντιπροσώπων των ΗΠΑ ψήφισε πρόσφατα υπέρ της απαγόρευσης της κλωνοποίησης των ανθρώπων, και τουλάχιστον ορισμένοι βουλευτές έδωσαν ακόμη και σωστούς λόγους για να το κάνουν αυτό. Οι λόγοι που διάβασα ήταν διατυπωμένοι με θρησκευτικούς όρους, αλλά ό,τι κι αν πιστεύεις για τους θρησκευτικούς όρους που εμπλέκονται, οι λόγοι αυτοί δεν ήταν τεχνολογικά αποδεκτοί λόγοι. Και αυτό είναι που μετράει.

Έτσι, η ψήφος των βουλευτών για την κλωνοποίηση του ανθρώπου ήταν μία πραγματική ήττα για το σύστημα. Αλλά ήταν μόνο μία πολύ πολύ μικρή ήττα, λόγω του στενού πεδίου εφαρμογής της απαγόρευσης – επηρεάστηκε μόνο ένα μικροσκοπικό τμήμα της βιοτεχνολογίας – και επειδή για το εγγύς μέλλον η κλωνοποίηση ανθρώπων θα είχε ούτως ή άλλως ελάχιστη πρακτική χρησιμότητα για το σύστημα. Όμως η δράση της Βουλής των Αντιπροσώπων υποδηλώνει ότι αυτό μπορεί να είναι ένα σημείο στο οποίο το σύστημα είναι ευάλωτο και ότι μία ευρύτερη επίθεση στο σύνολο της βιοτεχνολογίας θα μπορούσε να προκαλέσει σοβαρή ζημία στο σύστημα και τις αξίες του.

9. Οι ριζοσπάστες ακόμη δεν επιτίθενται αποτελεσματικά στην βιοτεχνολογία

Ορισμένοι ριζοσπάστες επιτίθενται στην βιοτεχνολογία, είτε πολιτικά είτε υλικά, αλλά απ'όσο γνωρίζω εξηγούν την αντίθεσή τους στην βιοτεχνολογία σύμφωνα με τις αξίες του ίδιου του συστήματος. Δηλαδή, τα κύρια παράπονά τους είναι οι κίνδυνοι περιβαλλοντικής καταστροφής και βλάβης της υγείας.

Και δεν χτυπούν την βιομηχανία της βιοτεχνολογίας εκεί που πονάει. Για να χρησιμοποιήσω άλλη μία αναλογία σωματικής μάχης, ως υποθέσουμε ότι έπρεπε να αμυνθείς ενάντια σε ένα γιγάντιο χταπόδι. Δεν θα ήσουν σε θέση να το αντισταθείς αποτελεσματικά κόβοντας τις άκρες των πλοκαμιών του. Πρέπει να χτυπήσεις το κεφάλι του. Απ'ό,τι έχω διαβάσει για τις δραστηριότητές τους, οι ριζοσπάστες που δρουν ενάντια στην βιοτεχνολογία εξακολουθούν να μην κάνουν τίποτα περισσότερο από το να χτυπάνε τις άκρες των πλοκαμιών του χταποδιού. Προσπαθούν να πείσουν τους απλούς αγρότες, μεμονωμένα, να απέχουν από την φύτευση γενετικά τροποποιημένων σπόρων. Αλλά υπάρχουν πολλές χιλιάδες φάρμες στην Αμερική, οπότε το να πείσουν τους αγρότες μεμονωμένα είναι ένας εξαιρετικά αναποτελεσματικός τρόπος για την καταπολέμηση της γενετικής μηχανικής. Θα ήταν πιο αποτελεσματικό να πείσουμε τους ερευνητές επιστήμονες που ασχολούνται με την βιοτεχνολογία, ή στελέχη εταιριών όπως η Monsanto, να παρατήσουν την βιομηχανία της βιοτεχνολογίας. Οι καλοί ερευνητές επιστήμονες είναι άνθρωποι που έχουν ειδικά ταλέντα και εκτεταμένη εκπαίδευση, οπότε είναι δύσκολο να αντικατασταθούν. Το ίδιο ισχύει για τα κορυφαία στελέχη των επιχειρήσεων. Το να πείσουμε μερικούς μόνο από αυτούς τους ανθρώπους να παρατήσουν την βιοτεχνολογία θα έκανε μεγαλύτερη ζημία στην βιομηχανία της βιοτεχνολογίας απ'ό,τι το να πείσουμε χιλιάδες αγρότες να μην φυτεύουν γενετικά

τροποποιημένους σπόρους.

10. Χτύπα εκεί που πονάει

Είναι ανοιχτό θέμα αν έχω δίκιο που πιστεύω ότι η βιοτεχνολογία είναι το καλύτερο ζήτημα για να επιτεθούμε πολιτικά στο σύστημα. Όμως είναι πέρα από κάθε αμφισβήτηση ότι οι ριζοσπάστες σήμερα σπαταλούν μεγάλο μέρος της ενέργειάς τους σε ζητήματα που έχουν ελάχιστη έως καθόλου σχέση με την επιβίωση του τεχνολογικού συστήματος. Και ακόμη και όταν ασχολούνται με τα σωστά ζητήματα, οι ριζοσπάστες δεν χτυπούν εκεί που πονάει. Αντί λοιπόν να τρέχουν στην επόμενη σύνοδο κορυφής για το παγκόσμιο εμπόριο για να ξεσπάσουν για την παγκοσμιοποίηση, οι ριζοσπάστες θα πρέπει να αφιερώσουν λίγο χρόνο να σκεφτούν πως να χτυπήσουν το σύστημα εκεί που πραγματικά πονάει. Με νόμιμα μέσα, φυσικά.

Ρίξε το φταίξιμο εκεί που πρέπει: Η απάντηση της συλλογικότητας του Green Anarchy για το «Χτύπα εκεί που πονάει» του Ted Kaczynski

Αν και η συντακτική συλλογικότητα του Green Anarchy υποστηρίζει ολόψυχα τον Ted Kaczynski ως αναρχικό πολιτικό κρατούμενο, είχαμε σοβαρές επιφυλάξεις σχετικά με την δημοσίευση αυτού του άρθρου λόγω της εχθρότητας του Ted στον φεμινισμό και την περιστασιακή, πρόχειρη απόρριψη άλλων απελευθερωτικών αγώνων που ο ίδιος επιλέγει να μην τι δίνει προτεραιότητα στη δική του ζωή. Ο ρατσισμός, ο σεξισμός, η ομοφοβία και η φτώχεια δεν είναι «επουσιώδη ζητήματα» για εμάς, όπως φαίνεται να είναι για τον Ted· η υποχρεωτική ετεροφυλοφιλία, ο κοινωνικά επιβαλλόμενος σεξουαλικός κομοφορμισμός, ο ρατσισμός, ο μισογυνισμός, και ο ταξικός διαχωρισμός είναι όλα προϊόντα μιας ιεραρχικής, πατριαρχικής εξουσιαστικής δομής, και κανένα από αυτά τα προβλήματα δεν μπορεί να λυθεί πλήρως στο πλαίσιο του πολιτισμού. Δεν είναι «η τεχνολογία, πάνω απ'όλα, η οποία είναι υπεύθυνη για την τρέχουσα κατάσταση του κόσμου», όπως ισχυρίζεται ο Ted – είναι ο πολιτισμός / η πατριαρχία – και αν θέλουμε να ξηλώσουμε την Τεχνολογική Μεγαμηχανή που καταβροχθίζει τώρα τη βιόσφαιρα, τότε πρέπει να καταλάβουμε πως προέκυψε αυτή η μεγαμηχανή, τι οδήγησε στη δημιουργία της και πως εξυπηρετεί τα συμφέροντα των κυβερνήσεων του πολιτισμού.

Τελικά αποφασίσαμε να εκτυπώσουμε αυτό το άρθρο επειδή ο Ted είναι ένας οξύνοους στρατηγικός στοχαστής, και επειδή αισθανόμαστε έντονα ότι χρειάζεται να γίνονται περισσότερες συζητήσεις όπως αυτή στις σελίδες του αναρχικού Τύπου. Ταυτόχρονα, αισθανόμαστε υποχρεωμένοι να πούμε ότι η ανάλυση του Ted για την πατριαρχία και τον πολιτισμό πάσχει από σοβαρές ελλείψεις, και νιώθουμε προσβεβλημένοι με την υποτιμητική χρήση που κάνει για τον κούρη προσδιορισμό «ροζ», κάτι που θυμίζει την αρκετά εμφανή ομοφοβία που έχουμε δει σε προηγούμενα γραπτά του Ted, όπως το *Ένα Πλοίο Ηλιθίων*. Απλώς και μόνο η αφαίρεση της τεχνολογίας ως ολική απελευθερωτική απάντηση είναι μία περιορισμένη και μηχανιστική προσέγγιση. Αντιμετωπίζουμε μια ολόκληρη κυριαρχία η οποία καταπιέζει όλη τη ζωή και πρέπει να προσπαθήσουμε να δούμε ολόκληρη την εικόνα. Για τον αντι-εξουσιαστικό μετασχηματισμό, πολλοί αγώνες είναι απαραίτητοι και πρέπει να γίνονται σεβαστοί μαζί με την επίγνωση της υποκείμενης σύνδεσης.

Φυσικά, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η τεχνολογία είναι ένας σημαντικός κρίκος στην αλυσίδα της καταπίεσης και είναι σημαντικό οι αναρχικοί / αντι-εξουσιαστές να απαλλάχθουν από την φιλελεύθερη πίστη ότι η τεχνολογία είναι «ουδέτερη». Υπάρχουν πέντε βιβλία που μπορούμε να προτείνουμε στους/ις αναγνώστες/ριές μας που θα τους/ις βοή-

ενάντια στην Cop City την Ημέρα της Γης, μία ομάδα ανώνυμων ατόμων κατέστρεψε πέντε κάμερες Flock και μία κάμερα APD. Οι κάμερες αυτές βασίζονται στην τεχνητή νοημοσύνη και καταγράφουν μία αξιοσημείωτη πληθώρα πληροφοριών, όπως το χρώμα ενός οχήματος, το μοντέλο, αυτοκόλλητα κολλημένα πάνω σε κάποιο όχημα, όπως επίσης και πληροφορίες για την διαδρομή ενός οχήματος.

Πηγή: *Scenes from the Atlanta Forest*

22 Απριλίου, Χιλή: Μετά την επικύρωση της ποινής των 86 ετών σε βάρος του αναρχικού συντρόφου Francisco Solar, η χωροφυλακή έκανε έναν νέο ελιγμό στην εχθροσφρονιστική κατάσταση του συντρόφου. Αφού παρέμεινε στην Μονάδα Υψίστης Ασφαλείας 2 της φυλακής Rancagua, αυτό που θα άρμοζε θα ήταν η μεταφορά του στην Μονάδα Υψηλής Ασφάλειας 1 ως κατάδικος μαζί με τους υπόλοιπους αναρχικούς και ανατρεπτικούς συντρόφους του. Αλλά αυτή τη φορά, επιδιώκοντας να εμβάθουνουν τη νομική εκδίκηση, ο σύντροφος οδηγείται σε έναν όροφο στην ίδια Μονάδα Υψίστης Ασφαλείας 2 για να εκτίσει την ποινή του σε ένα εξαιρετικό καθεστώς τιμωρίας και απομόνωσης.

Πηγή: *Informativo Anarquista*

23 Απριλίου, Βερολίνο, Γερμανία: Εμπρησμός δύο αυτοκινήτων Tesla.

Πηγή: *Sans Nom*

24 Απριλίου, Καλιφόρνια, ΗΠΑ: Πραγματοποιήθηκε σαμποτάζ σε είκοσι σταθμούς πληρωμής στάθμευσης του City of Berkeley και του UC Berkeley γεμίζοντάς τα με διογκωτικό αφρό.

«Αυτή είναι η πιο πρόσφατη συνεισφορά μας στην μνήμη του αναρχικού μάρτυρα Rosebud Abigail Denovo και την υπεράσπιση του People's Park.

Αν η City of Berkeley και η UCB θέλουν να πάρουν το People's Park, θα τους κάνουμε να πληρώσουν.

Η δράση μας είναι εμπνευσμένη από μία παρόμοια δράση που έγινε νωρίτερα αυτόν τον μήνα σε αλληλεγγύη με τον Παλαισινιακό λαό. Εξεγερσιακά χαιρετίσματα σε όλους όσους αντεπιτίθενται στον αποικιοκρατικό εφιάλτη.»

Πηγή: *Indybay*

24 Απριλίου, Χανιά, Ελλάδα: Η αναρχική ομάδα Στο Σφυρί επιτέθηκε με σφυριά στο ισραηλινό συμφερόντων ξενοδοχείο Ambasador.

Πηγή: *Athens Indymedia*

24 Απριλίου, Ιταλία [Επιχείρηση Scripta Manent]: Το Ακυρωτικό Δικαστήριο επικυρώνει τις ποινές των 23 ετών και των 17 ετών και 9 μηνών για τους Alfredo Cospito και Anna Beniamino.

Αξίζει να σημειωθεί ότι τις πρωινές ώρες της 22ας Απριλίου, οι αστυνομικές δυνάμεις DIGOS του Τορίνου επέβαλαν 19 προληπτικά μέτρα σε συντρόφους που συμμετείχαν στα επεισόδια της πορείας της 4ης Μαρτίου 2023 σε αλληλεγγύη με τον Alfredo Cospito, ως μέρος μιας σειράς κατασταλτικού εκφοβισμού ενάντια σε όσους κινητοποιούνται για να υποστηρίξουν τον σύντροφο.

Πηγή: *La Nemesi*

24 Απριλίου, Ρώμη, Ιταλία: Φλεγόμενα οδοφράγματα και επίθεση σε ένα ταχυδρομείο και ένα ΑΤΜ. Επίσης, στην πρόσοψη του ταχυδρομείου γράφτηκε το σύνθημα «Λευτεριά στην Anna και τον Alfredo».

Πηγή: *La Nemesi*

25 Απριλίου, Κεμπέκ, Καναδάς: Αναρχικοί/ές ανέλαβαν την ευθύνη για τον βανδαλισμό ενοικιαζόμενων Airbnb, εν όψει της Ημέρας των Ενοικιαστών.

«...Γιατί έχουμε βαρεθεί να περνάμε μπροστά από καταλύματα που, αντί να στεγάζουν τους γείτονές μας, χρησιμεύουν πάνω από όλα στον εμπλουτισμό των ιδιοκτητών. Δεν θα κλείσουμε ποτέ ξανά το μάτι σε αυτές τις νέες οικοδομές που χρησιμοποιούνται μόνο για βραχυχρόνιες ενοικιάσεις, ενώ αγωνιζόμαστε να βρούμε στέγη πάνω από το κεφάλι μας...»

Πηγή: *Montréal Contre-Information-*

26 Απριλίου, Κονσεσιόν, Χιλή: Φλεγόμενα οδοφράγματα σε αλληλεγγύη με τα συντρόφια που αρπάζονται και κλείνονται στις

φυλακές του Χιλιανού κράτους.
«Δικαιώνουμε κάθε έναν από τους αγώνες τους ενάντια σε αυτό το σύστημα θανάτου που το μόνο που αναζητά είναι η εκμετάλλευση για οικονομικά συμφέροντα, καταστροφείς της γης και της ζωής.»

Πηγή: *La Zarzamora*

26 Απριλίου, Νέα Υόρκη, ΗΠΑ: Ομάδα ανώνυμων ατόμων ενεργοποίησαν τον συναγερμό πυρκαγιάς του ξενοδοχείου Brooklyn Marriott και απελευθέρωσαν 300 γρύλους, διακόπτοντας μία εκδήλωση πρόσληψης του APD (Αστυνομική Υπηρεσία της Ατλάντα).

Πηγή: *Scenes from the Atlanta Forest*

27 Απριλίου, Θεσσαλονίκη, Ελλάδα: Αναρχικοί/ές αναλαμβάνουν την ευθύνη για την απαλλοτρίωση σούπερ μάρκετ Bazaar που είχε γίνει στις 22 Φεβρουαρίου 2024, κατά την διάρκεια πανεκπαιδευτικής φοιτητικής πορείας. Τα προϊόντα μοιράστηκαν στα άτομα της πορείας.

«...Ανάμεσα στα άλλα η πράξη αυτή είναι και μια μικρή επίθεση στην κυρίαρχη φοιτητική ταυτότητα, όπως αυτή πολλές φορές χτίζεται από ΜΜΕ, κράτος αλλά και μεγάλο τμήμα της αριστεράς. Μια φοιτητική ταυτότητα που συνδέεται με τη νομιμοφροσύνη και στην οποία, ακόμα και αν αγωνίζεσαι ως φοιτητό, αυτό σφείλεις να το κάνεις στα όρια του νόμου, αλλά και του συντηγιακού συνδικαλισμού. Εμείς από την πλευρά μας υπενθυμίζουμε ότι τα φοιτητά μπορούν να είναι κοκκολοφόρα και το αντίστροφο. Την ίδια στιγμή ήταν ένας τρόπος να κάνουμε πράξη μερικά από τα συνθήματά μας.

Γιατί όσο η ζωή μας θα γίνεται ιδιοκτησία των εμπόρων και η ανάσα μας θα μετριέται σε λεφτά, η απαλλοτριώσεις μεταξύ άλλων θα αποτελούν διεκδίκηση και επίθεση...»

Πηγή: *Athens Indymedia*

27 Απριλίου, Αθήνα, Ελλάδα: Επίθεση με βαριοπούλες στις τζαμαρίες του ξενοδοχείου Alter Athens ενάντια στον εξευγενισμό των Εξαρχείων.

«Εμείς λοιπόν τις σουίτες με διαμονή 100 ευρώ θα σας τις κάνουμε πούπουλο και φτερό. Δε θέλουμε κανένα ξενοδοχείο, κανένα Airbnb, κανένα μαγαζί να μείνει όρθιο. Θέλουμε μόνο καταλήψεις και εστίες ανομίας ώστε να κάνουμε τις σκέψεις μας πνοές ελευθερίας. Αναγνωρίζουμε πως στον ασφυκτικό αυτό κόσμο που ζούμε η μόνη επιλογή είναι η συστηματική και συνεπής επίθεση και προκρίνουμε την κλιμάκωσή της.»

Πηγή: *Athens Indymedia*

29 Απριλίου, Κεμπέκ, Καναδάς: Αναρχικοί/ές πραγματοποίησαν εμπρηστική επίθεση σε σιδηροδρομικές γραμμές στο St. Henri με σκοπό την προσωρινή διακοπή κυκλοφορίας των τρένων σε αλληλεγγύη με την Παλαιστίνη και την αντικαπιταλιστική Πρωτομαγιά.

Πηγή: *Montréal Contre-Information*

29 Απριλίου, Νέα Υόρκη, ΗΠΑ: Ανώνυμοι/ες ανέλαβαν την ευθύνη για την καταστροφή τριών συσκευών ανάγνωσης OMNY και μηχανημάτων MetroCard στην μνήμη του ιθαγενούς συντρόφου Tortugueta που δολοφονήθηκε από το κράτος και στα πλαίσια της αύξησης της αστυνόμευσης στους αστέγους, τους μαύρους και τους διαδηλωτές υπέρ της Παλαιστίνης, όπως επίσης και ενάντια στις τεχνολογίες επιτήρησης.

Πηγή: *Scenes from the Atlanta Forest*

29 Απριλίου, Νέα Υόρκη, ΗΠΑ: Ακόμη μία εκδήλωση πρόσληψης του APD σαμποταρίστηκε από αναρχικούς/ές, αυτήν την φορά βουλώνοντας τις τουαλέτες του ξενοδοχείου Brooklyn Marriott με τσιμέντο.

Πηγή: *Scenes from the Atlanta Forest*

30 Απριλίου, Μαδρίτη, Ισπανία: Μπαράζ επιθέσεων από αναρχικούς/ές. Πυρπόλησαν ένα φορτηγάκι της Amazon και ένα άλλο της Secur με αναπτήρα και βενζίνη. Επιτέθηκαν με σφυριά στις τζαμαρίες κτηρίου της τράπεζας Caixabank, όπως επίσης και σε τζαμαρία κτηρίου της ασφαλιστικής εταιρίας Fremar. Επιπλέον σφραγίστηκαν οι κλειδαριές διάφορων εταιρειών προσωρινής απασχόλησης.

θήσουν να ξεκινήσουν την διαδικασία αποδόμησης της πίστης και της υποταγής τους στην τεχνολογία. Αυτ είναι τα εξής:

• **Η Τεχνολογική Κοινωνία** του *Jacques Ellul*

• **Technics and Human Development: The Myth Of The Machine** (Τόμος πρώτος του **Technics and Civilization** του *Lewis Mumford*)

• **My name is Chellis & I'm In Recovery From Civilization** του *Chellis Glending*

• **Four Arguments For The Elimination of Television** του Jerry Mander, το οποίο επικεντρώνεται στο καταστροφικό αντίκτυπο μιας πολύ συγκεκριμένης τεχνολογίας αλλά προσφέρει επίσης μια εξαιρετικά δυνατή κριτική της τεχνολογικής μεσολάβησης – κάτι που έχει πιο ευρεία εφαρμοσιμότητα.

Green Anarchy #8, Ανοιξη 2002

Αναπτύσσοντας ικανότητες για δράση

Σημείωση από την «Ευλογημένη Η Φλόγα»: Τα προτεινόμενα αναγνώσματα αυτού του άρθρου είναι όλα στα αγγλικά. Ένα μεγάλο μέρος των θεμάτων που καλύπτουν σπανίζει από το ελληνικό υλικό. Πολλά από αυτά όμως θα τα μεταφράσουμε και θα τα δημοσιεύσουμε στο μέλλον στα ελληνικά. Βλ. σελ. 18 για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το εγχείρημα *No Trace*.

«Δεν είμαστε ειδικοί. Οι δεξιότητές μας δεν είναι υπερβολικά τεχνικές ή προχωρημένες και τα εργαλεία μας είναι απλά για να αποκτηθούν. Εάν διαβάσεις αυτό [το κείμενο], είσαι σε θέση να κάνεις αυτό που κάνουμε εμείς.»

– Από ανάληψη ευθύνης για εμπρησμό περιπολικού του APD στο Lakewood των ΗΠΑ

Ενώ συμφωνώ με αυτό το συναίσθημα, ο/η αναγνώστης/ρια μένει με πολλές ερωτήσεις σχετικά με το πώς να αναπτύξει μια τέτοια ικανότητα δράσης, ακόμη και αν έχει κίνητρα. Τι ακριβώς χρειάζεται για να μην πιαστεί κατά την διάρκεια βαριών ενεργειών όπως ένας εμπρησμός; Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό μακροπρόθεσμα. Το να μην σε πιάσουν για ένα μεμονωμένο εμπρησμό είναι ένα πράγμα, αλλά η δυνατότητα να συνεχίσεις να εκτελείς επιθέσεις ενάντια στην αυξημένη κατασταλτική προσοχή είναι άλλο πράγμα, πολύ διαφορετικό.

Για όποιον/α θέλει να εκτελέσει τέτοιες ενέργειες, αλλά δεν το κάνει ακόμα, έχω σκιαγραφήσει ένα περίγραμμα των βημάτων που νομίζω ότι είναι απαραίτητα για τη διαίωση σκληρών επιθέσεων στην κυρίαρχία (περιορίζεται στο θέμα των «επιχειρησιακών» ζητημάτων, δηλαδή, στην απόκτηση δεξιοτήτων). Αυτό το σύντομο περίγραμμα προορίζεται να σε προσανατολίσει και να σε δώσει μια «πορεία εκμάθησης» – σε κάθε βήμα υπάρχουν προτεινόμενα αναγνώσματα που εκτείνονται στο κατάλληλο βάθος για το κάθε θέμα. Χρησιμοποίησε το λειτουργικό σύστημα Tails για να επισκεφθείς αυτούς τους συνδέσμους, το οποίο τρέχει από φλασάκι USB και δεν αφήνει κανένα ίχνος στον υπολογιστή σου. Ό, τι έγγραφο εδώ δεν είναι καθόλου οριστικό και ελπίζω να προκαλέσω διάλογο για τυχόν επιχειρησιακές πτυχές που μπορεί να έχω παραμελήσει, καθώς και οτιδήποτε εκτός αυτού του πεδίου που είναι σημαντικό για τη διατήρηση και την εντατικοποίηση της ικανότητας για δράση.

Εμβαθύνοντας δεσμούς

Για όποιον/α δεν έχει ήδη μια ομάδα δράσης, αποφασίζοντας με ποιον/α να ενεργήσει είναι το πρώτο εμπόδιο που πρέπει να ξεπεραστεί. Εγώ προτιμώ να ενεργώ σε ομάδες δύο ή τριών ατόμων. Είναι ευκολότερο να διατηρήσεις ένα υψηλό επίπεδο εμπιστοσύνης και ευελιξίας με μια μικρή χούφτα ανθρώπων. Οι περισσότερες ενέργειες δεν απαιτούν περισσότερους από τρεις συμμετέχοντες και όταν αυτό χρειάζεται, οι ομάδες δράσης μπορούν να συνεργαστούν μεταξύ τους. Προτιμώ να μην ενεργώ μόνος/η επειδή ορισμένες πτυχές των ενεργειών είναι λιγότερο επικίνδυνες όταν υπάρχουν τουλάχιστον δύο άτομα (για παράδειγμα, έχοντας κάποιον/α να κρατά επιφυλακή).

Για να αποφασίσουμε με ποιον να ενεργήσουμε, υπάρχει μια ένταση μεταξύ ευελιξίας και συνέπειας. Δρώντας με πολλές διαφορετικές μορφές επιτρέπεται την ανάπτυξη εμπιστοσύνης και εμπειρίας με περισσότερους ανθρώπους, γεγονός που σας κάνει πιο ανθεκτικούς εν όψει συλλήψεων, εξάντλησης ή διαπροσωπικών χωρισμών. Από την άλλη πλευρά, η δράση με μια πιο συνεπή μορφή μπορεί να διευκολύνει την ανάπτυξη υψηλότερης ικανότητας δράσης σε μικρότερο χρονικό διάστημα.

Οι ομάδες δράσης σχηματίζονται μόνο επειδή κάποιος/α παίρνει την πρωτοβουλία να τις προτείνει σε έναν/μία σύντροφο/ισσα με τον/ην οποίο/α θέλουν να εμβαθύνουν τη συγγένεια και την εμπιστοσύνη τους.

Συγγένεια

Το να αποφασίσεις ποιον/α να προσεγγίσεις στο δίκτυό σου θα πρέπει να βασίζεται σε μια αίσθηση συγγένειας μεταξύ σας, καθώς αυτό θα καθορίσει σε τι αποφασίζει να επικεντρωθεί η ομάδα δράσης. Συγγένεια σημαίνει ότι έχετε κοινές αναλύσεις, κάτι που ανακαλύπτεται μέσω της γνωριμίας μεταξύ σας, κάτι που οδηγεί σε προοπτικές δράσης. Σημαίνει να γνωρίζεις ότι μοιράζεστε στόχους και θέλετε να ενεργήσετε με παρόμοιους τρόπους για να τους ακολουθήσετε.

Η μακροπρόθεσμη εξερεύνηση και η εμβάθυνση της συγγένειας σε ένα δίκτυο, πέρα από μια συγκεκριμένη ομάδα δράσης, ανοίγει πολλές περισσότερες δυνατότητες για τη διαμόρφωση των ομάδων δράσης να προσαρμοστούν με την πάροδο του χρόνου, καθώς και για τη συνεργασία μεταξύ τους. Έχω επιλέξει να χρησιμοποιήσω τον όρο «ομάδα δράσης» και όχι «ομάδα συγγένειας» για να τονίσω ότι η συγγένεια υπάρχει σε πολλούς διαφορετικούς σχηματισμούς, καθε-

μία με το δικό της δυναμικό.

Προτεινόμενο αναγνώσμα:

• Archipelago: Affinity, Informal Organization & Insurrectional Projects

<https://sproutdistro.com/catalog/zines/history/nothing-is-finished/>

Εμπιστοσύνη

Η εμπιστοσύνη εξαρτάται από τα συμφραζόμενα – μπορείς να εμπιστευτείς κάποιον/α να είναι καλός/ή φίλος/η, αλλά αυτό είναι διαφορετικό από το να τον/ην εμπιστευτείς με την ελευθερία σου. Το να αποφασίσεις ποιον/α να προσεγγίσεις στο δίκτυό σου θα πρέπει να βασίζεται στην εμπιστοσύνη ότι μπορούν να ζήσουν με τις πιθανές συνέπειες των ενεργειών τους χωρίς να προδίδουν τους/ις συντρόφους/ισσές τους, ακόμη και αν αυτό σημαίνει μακρά ποινή φυλάκισης. Η εμπιστοσύνη είναι ποιοτική με τρόπο που δεν μπορεί να μειωθεί σε μια απλοϊκή φόρμουλα. Βασίζεται σε μια οικεία γνώση που μπορεί να προέρχεται μόνο από μοναδικές εμπειρίες μέσα σε μια σχέση. Ωστόσο, υπάρχουν καθιερωμένες πρακτικές για την εμβάθυνση της εμπιστοσύνης που εξακολουθούν να παραμένουν αξιόλογες.

Προτεινόμενα αναγνώσματα:

• Confidence, Courage, Connection, Trust: A proposal for security culture <https://www.notrace.how/resources/#confidence-courage-connection-trust>

• Stop Hunting Sheep: A Guide to Creating Safer Networks <https://www.notrace.how/resources/#stop-hunting-sheep>

Θέτοντας τις βάσεις

Όταν βρεθείτε δύο ή τρία άτομα που θέλετε να πειραματιστείτε δρώντας μαζί, συνιστώ να ξεκινήσετε με ενέργειες που δεν έχουν ιδιαίτερα σοβαρές συνέπειες εάν σας πιάσουν, όπως το σπάσιμο παραθύρων. Αυτό σας επιτρέπει να αξιολογήσετε εάν η μορφή που επιλέξατε σας ταιριάζει, σας επιτρέπει επίσης να εξασκηθείτε σε οποιοδήποτε δεξιότητες σας είναι καινούργιες, να δημιουργήσετε επιχειρησιακές προσεγγίσεις και μια καλή «ροή εργασίας» για τα εμπλεκόμενα καθήκοντα και να αναπτύξετε μια διαπροσωπική δυναμική που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες όλων, όλα σε ένα περιβάλλον σχετικά χαμηλού ρίσκου. Η προοδευτική αύξηση της έντασης της δράσης σας δίνει επίσης την ευκαιρία να ξεπεράσετε τον φόβο, έτσι ώστε η λήψη αποφάσεων, η επικοινωνία και η εκτέλεση σε καταστάσεις υψηλής πίεσης να παραμείνουν ανεμπόδιστες.

Επιχειρησιακή ασφάλεια

«Επιχειρησιακή ασφάλεια» είναι οι πρακτικές που σας επιτρέπουν να την γλιτώσετε όταν κάνετε εγκλήματα. Συνιστώ η ομάδα δράσης σας να κάνει συζήτηση για κάθε έναν από τους επισημασμένους πόρους που βρίσκονται στο Εγχείρημα No Trace (<https://www.notrace.how/resources/#highlighted-only>) προτού προχωρήσει στην δράση, σε μια εξωτερική τοποθεσία που να μην υπάρχουν συσκευές όπως τηλέφωνα τριγύρω. Πολλές από αυτές τις συζητήσεις είναι κατάλληλες για μεγαλύτερους σχηματισμούς συγγένειας από την ομάδα δράσης σας. Αυτό θα χρειαστεί πολύς χρόνος, αλλά μια εις βάθος συζήτηση για αυτά τα θέματα θα παράσχει ένα απαραίτητο θεμέλιο. Μην κάνετε το λάθος να υποθέσετε ότι όλοι βρίσκονται στο ίδιο μήκος κύματος. Αυτές οι συνομιλίες θα είναι επίσης μια ευκαιρία για να συζητήσετε πώς θα προετοιμαστείτε για οποιαδήποτε καταστολή που μπορεί να προκύψει από τις ενέργειές σας.

Προγραμματισμός δράσης

Έχοντας θέσει αυτά τα θεμέλια, είστε τώρα σε μια καλή θέση για να ξεκινήσετε τον προγραμματισμό της δράσης. Καθώς παίρνετε εμπειρία, η οργάνωση και η εκτέλεση ενεργειών θα γίνει πολύ πιο φυσική. Ό, τι σας είχαν φανεί αρχικά ότι είναι πολλά για να τα μάθετε, θα γίνουν τελικά η δεύτερη φύση σας. Αυτός είναι ένας άλλος λόγος για τον οποίο είναι καλή ιδέα να ξεκινήσετε με ενέργειες που δεν είναι ιδιαίτερα επικίνδυνες.

Προτεινόμενα αναγνώσματα:

• How To Have A Fun Night To Forget <https://www.notrace.how/resources/#how-to-have-a-fun-night-to-forget>

Αυτό θα σας δώσει μια γρήγορη σύνοψη σχετικά με τα βήματα που χρειάζονται για την ανάληψη δράσης.

• Threat Library <https://www.notrace.how/threat-library/zine.html>

Αυτό θα σας δώσει ένα πλαίσιο για τον σχεδιασμό επιχειρησιακών μέτρων ασφαλείας για μία συγκεκριμένη δράση (για παράδειγμα, τι μέτρα εντοπισμού παρακολούθησης θα λάβετε προτού συναντηθείτε).

• Resources: Direct action topic <https://www.notrace.how/resources/#topic=direct-action>

Υλοποιώντας τα όνειρά σας

Πριν η ομάδα δράσης σας συμμετέχει σε ενέργειες που θα ερευνηθούν πιο διεξοδικά, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να γίνετε ικανοί σε δύο πρακτικές επιχειρησιακής ασφάλειας:

Πρωτόκολλα ελαχιστοποίησης DNA

Τα πρωτόκολλα ελαχιστοποίησης του DNA (<https://www.notrace.how/threat-library/mitigations/dna-minimization-protocols.html>) είναι απαραίτητα για να μην αφήσετε αποδεικτικά στοιχεία σε μια σκηνή εγκλήματος. Ωστόσο, αυτές οι προφυλάξεις δεν είναι τέλειες, οπότε η δράση πρέπει να διεξαχθεί με τέτοιο τρόπο ώστε να μην μείνει τίποτα πίσω που θα μπορούσε να έχει ίχνη DNA πάνω του. Σας προτείνω να μάθετε και να εξασκείτε αυτή την ικανότητα πολύ πριν χρειαστεί πραγματικά να την χρησιμοποιήσετε για ενέργειες υψηλού κινδύνου.

Προτεινόμενο ανάγνωσμα:

- Resources: DNA topic <https://www.notrace.how/resources/#topic=dna>

Εντοπισμός παρακολούθησης

Εάν δεν υπάρχουν αποδείξεις σε σκηνές εγκλήματος και αν έχετε δημιουργήσει πρακτικές που εμποδίζουν τη στοχοποιημένη ψηφιακή παρακολούθηση να δώσει στοιχεία, οι ερευνητές θα αναγκαστούν να χρησιμοποιήσουν φυσική παρακολούθηση για να προσπαθήσουν να σε ενοχοποιήσουν. Ο κύριος στόχος της φυσικής παρακολούθησης είναι να παρακολουθηθεί ο/η ύποπτος/η κατά τη διάρκεια μιας δράσης (όπως έκαναν για τον Jeff Luers [<https://www.notrace.how/threat-library/repressive-operations/case-against-jeff-luers.html>]), και αν αυτό δεν λειτουργεί, για να παρακολουθηθεί ο/η ύποπτος/η ενώ προετοιμάζεται για μια δράση (αγορά υλικών, κάνοντας αναγνωριστική έρευνα κ.λπ.), ενώ ταυτόχρονα χαρτογραφείται το δίκτυο του/ης υπόπτου για να βρεθούν κι άλλοι/ες ύποπτοι/ες..

Ο εντοπισμός φυσικής παρακολούθησης (<https://www.notrace.how/threat-library/mitigations/surveillance-detection.html>) είναι μια δεξιότητα που παίρνει πολλή πρακτική, γι' αυτό συνιστώ να αρχίσεις να τη μαθαίνεις πολύ πριν χρειαστεί για ενέργειες υψηλού κινδύνου. Εάν γίνεις ποτέ στόχος μιας έρευνας, αυτό είναι το μόνο πράγμα που θα εμποδίσει την αστυνομία να σε ακολουθήσει σε μια ενέργεια ή σε προετοιμασία ενέργειας.

Προτεινόμενο ανάγνωσμα:

- Resources: Physical surveillance topic <https://www.notrace.how/resources/#topic=physical-surveillance>

Τεχνικές δράσης

Φυσικά, οι δεξιότητες που σχετίζονται με τις τεχνικές δράσης είναι επίσης σημαντικές. Για παράδειγμα, υπάρχουν πολλοί τρόποι για να ξεκινήσεις μια φωτιά. Μερικοί είναι καλύτεροι από τους άλλους όσον αφορά την αξιοπιστία και την αποτελεσματικότητα, αλλά η προσέγγισή σας πρέπει πάντα να προσαρμοστεί στο συγκεκριμένο σενάριο (στόχος, σχέδιο εξόδου, αναμενόμενοι χρόνοι απόκρισης κ.λπ.). Όποιες και αν είναι οι τεχνικές που καταλήγετε να χρησιμοποιείτε, είναι σημαντικό να παραμείνετε ανοιχτοί στην καινοτομία αντί να περιοριστείτε στο να ακολουθήσετε κάποιον οδηγό.

Η τεχνική δράση σχετίζεται επίσης με την επιχειρησιακή ασφάλεια: για παράδειγμα, εάν αποφασίσετε ότι οι εμπρηστικοί μηχανισμοί χρειάζονται καθυστέρηση, είναι κρίσιμο να είστε πολύ σίγουροι ότι

η καθυστέρηση δεν θα αποτύχει, καθώς αυτό θα αφήσει στοιχεία για τους ερευνητές από τα οποία μπορούν να λάβουν δείγματα. Δοκίμαστε διεξοδικά την αξιοπιστία της υπό τις ίδιες συνθήκες και δημιουργήστε πλεονασμό χρησιμοποιώντας πολλαπλές καθυστερήσεις σε κάθε μηχανισμό. Ανάλογα με τις περιστάσεις και το έδαφος, ίσως θελήσετε να δημιουργήσετε ένα σχέδιο σε περίπτωση που παρατηρήσετε ότι δεν ξεσπάει καμία φωτιά, όπως η επιλογή μιας διαδρομής εξόδου που παρέχει μια οπτική επαφή και που μπορείτε να σταματήσετε μέχρι να δείτε το φως των φλογών.

Προτεινόμενα αναγνώσματα:

- A Recipe for Leaving No Trace <https://scenes.noblogs.org/post/2023/09/09/a-recipe-for-leaving-no-trace/>
- The Simplest Way to Burn a Vehicle <https://scenes.noblogs.org/post/2023/08/21/the-simplest-way-to-burn-a-vehicle/>
- Warrior Up <https://warriorup.noblogs.org/>

Σύνδεση σχηματισμών

Το επόμενο βήμα στην ανάπτυξη της ικανότητας δράσης είναι να ανεβείτε πάνω από το επίπεδο της ομάδας σας. Εδώ είναι που τα πράγματα γίνονται πραγματικά ενδιαφέροντα: ο συντονισμός μεταξύ των αυτόνομων ομάδων τις επιτρέπει να κάνουν πολύ περισσότερα πράγματα από ό, τι μπορούσαν μόνες τους, ενώ η αυτονομία τους τις προφυλάσσει από την ιεραρχία και τον συγκεντρωτισμό (<https://dimanche.pm/english.html>). Φυσικά, η συνωμοσία με περισσότερους ανθρώπους συνεπάγεται κίνδυνο και πρέπει να είναι ισορροπημένη με την ανάγκη διαμερισματοποίησης – η αρχή του να γνωρίζεις μόνο ό, τι είναι απαραίτητο (<https://www.notrace.how/threat-library/mitigations/need-to-know-principle.html>) μπορεί να βοηθήσει εδώ.

Η συγγένεια είναι το ισχυρότερο θεμέλιο για ένα κοινό εγχείρημα μεταξύ αυτών των ομάδων – ενώ η συγγένεια μέσα σε μια ομάδα δράσης βασίζεται σε διαπροσωπική εμπειρία, η συγγένεια μεταξύ των ομάδων δράσης βασίζεται περισσότερο στη συγγένεια με το εγχείρημα παρά μεταξύ τους. Η μακροπρόθεσμη αναζήτηση για συγγένεια πέρα από την ομάδα δράσης σας είναι αυτό που κάνει αυτό το θεμέλιο δυνατό. Η άτυπη οργάνωση μπορεί στη συνέχεια να αναπτυχθεί μεταξύ ομάδων δράσης, ένα μοντέλο που πειραματίζεται από τη δεκαετία του '70 (<https://www.elephantedititions.net/library/toward-a-generalised-attack#toc30>). Η άτυπη οργάνωση γεννιέται και διαμορφώνεται από την επιδίωξη συγκεκριμένων στόχων, όπως η αποτροπή κατασκευής της Cop City μέσω του διάχυτου σαμποτάζ. «Δεν έχει όνομα για να υπερασπιστεί ή να διεκδικήσει, μόνο να επιφέρει ένα εγχείρημα» (<https://theanarchistlibrary.org/library/avis-de-tempest-to-start-over>).

Αυτό το σκιαγράφημα αγγίζει αυτό που νομίζω ότι είναι τα ελάχιστα βήματα που απαιτούνται για την ανάπτυξη μιας ικανότητας για σκληρή δράση, που περιορίζεται στο θέμα της απόκτησης δεξιοτήτων. Απαιτούνται πολλά περισσότερα – η εκμάθηση άλλων δεξιοτήτων πέρα από αυτή την βασική γραμμή, ο πειραματισμός με την άτυπη οργάνωση, με την πλοήγηση στις προκλήσεις της, την ανάπτυξη αναλύσεων για την κατανόηση του μεταβαλλόμενου εδάφους, τη μελέτη των τρωτών σημείων της κυριαρχίας και την εστίαση σε όλες τις άλλες πτυχές που συμβάλλουν στη διαίωνηση και την εντατικοποίηση της δράσης.

Από το *Scenes from the Atlanta Forest*, 22 Φεβρουαρίου 2024

Βερολίνο: Ανάλυση ευθύνης για εμπρηστική επίθεση σε 16 φορτηγά Amazon

Γεια Τζεφ, τα σύννεφα καπνού τα βλέπεις; Τη νύχτα μεταξύ 30/04/2024 και 21/04/2024¹, με 6 εμπρηστικές συσκευές, απενεργοποιήσαμε μόνιμα τουλάχιστον 16 φορτηγά της Amazon σε ένα χώρο στάθμευσης της εταιρείας στο Βερολίνο/Thyssenstraße. Όπως είναι γνωστό, η 1η Μαΐου είναι η διεθνής ημέρα πάλης της εργατικής τάξης. Το βενζινο-μπάρμπεκκιού μας έχει ως στόχο να υποκινήσει τον αγώνα ενάντια στην καταπίεση των ανθρώπων και τη φύση και να τροφοδοτήσει την αναπόφευκτη σύγκρουση μεταξύ εκμεταλλευμένων και ηγεμόνων.

Ralf Kleber, πρώην επικεφαλής της Amazon στη Γερμανία:

«Πιο πολύ τρέμουμε τον μαύρο πάγο παρά κάποιο κάλεσμα για εργατικό αγώνα από το ver.di²»

Η αποδυνάμωση ή ακόμα και η κοινωνικοποίηση των μεγάλων εταιρειών τεχνολογίας και των παγκόσμιων παικτών όπως η Amazon, η Tesla, η Apple, το Facebook ή η Google είναι αδιανόητη και δεν μπορεί να αποτελεί προοπτική για τους εκμεταλλευμένους. Πιστεύουμε ότι η μεταρρύθμιση αυτών των εταιρειών ή ένας «πο κοινωνικά συμβατός» σχεδιασμός αυτών των εταιρειών, είναι μάταιη επειδή η εξουσία τους είναι υπερβολικά μεγάλη και οι ιδέες και οι έννοιες περί ανθρωπότητας που είναι εγγενείς σε αυτές είναι διαμετρικά αντίθετες με την ιδέα που έχουμε εμείς για την ελευθερία. Πιστεύουμε ότι η επιθυμία περιεργασίας και ελέγχου κάθε ανθρώπινης σκέψης, κάθε κοινωνικής σχέσης και ακόμη και το μικρότερο βήμα στις εργασιακές διαδικασίες αποτελεί απειλή για την ίδια τη ζωή. Εάν λοιπόν ακόμη και αυτές οι μικροσκοπικές διαστάσεις πρέπει να ελεγχθούν και να προσαρμοστούν σε μια προκαθορισμένη εικόνα, τότε μιλάμε για βίαιη κυριαρχία στην καθαρότερη μορφή της! Συχνά είναι οι μεγαλομανείς λευκοί άνδρες αυτοί που επιδιώκουν να διαμορφώσουν και να εκμεταλλευτούν ολόκληρη τη γη σύμφωνα με τις πατριарχικές ιδέες τους. Όλα αυτά ομαρζονται πρόοδος, αν και στην πραγματικότητα αυτοί οι πατριάρχες προσπαθούν μόνο να κατευθύνουν την κοινωνία με έναν παντοδύναμο τρόπο προς τα αισχρά αυταρχικά οράματά τους για το

μέλλον! Jeff, Elon, Mark, Bill και λοιποί συγγενείς, να είστε σίγουροι ότι δεν θα ησυχάσετε!

Αυτές οι μεγάλες εταιρείες σχεδιάζουν την εντατικοποίηση της κυριαρχίας, επιτήρησης και εκμετάλλευσης των ανθρώπων. Τα ψηφιακά δίκτυα, οι αλγόριθμοι και οι τεχνολογίες τους έχουν καταστεί απαραίτητα και διαπερνούν όλες τις πτυχές της ζωής μας. Επηρεάζουν την ύπαρξή μας, την καθημερινή μας ζωή, τα συναισθήματά μας, τη σκέψη μας, την επικοινωνία μας και τις κοινωνικές μας σχέσεις. Έτσι, η τεχνολογική επίθεση στοχεύει επίσης ενάντια σε όλα όσα έχουν αντισταθεί μέχρι στιγμής την καπιταλιστική εκμετάλλευση. Μια δυστοπία που τείνει προς την εκπλήρωσή της: Ατελείωτοι όγκοι δεδομένων συλλέγονται, επιλέγονται, αξιολογούνται και αναλύονται έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η συνεχής και σε πραγματικό χρόνο ανάλυση των κοινωνικών και σχεσιακών διαδικασιών. Πρέπει να παρακολουθούνται προκειμένου να προβλέψουν τις εξελίξεις και τις (αντι)κανονικότητες. Μικρές αλλαγές και πλήγματα στην εύθραυστη οικονομική αγορά μπορούν να επηρεάσουν την υπεροχή στον αγώνα για μεγιστοποίησης των κερδών.

Η Amazon Web Services (AWS) αντιπροσωπεύει το σύμβολο της

«...Επειδή ποτέ δεν θα εγκαταλείψουμε την επίθεση. Επειδή υπάρχουν πάντα χίλιοι λόγοι για να επιτελούμε στα γρανάζια της μισθωτής εκμετάλλευσης...»

Πηγή: *Indymedia Βαρκελώνης*

30 Απριλίου, Βόλβικ, Ωβέρνη, Γαλλία: Δύο άτομα εισέβαλλαν στο εργοστάσιο της Εταιρείας Ύδρευσης της Βόλβικ και πυρπόλησαν ένα τεχνικό δωμάτιο στον χώρο άντλησης, καταστρέφοντας τον εξοπλισμό και τις εγκαταστάσεις του εσωτερικού του. Η λειτουργία του εργοστασίου διακόπηκε για τις επόμενες ημέρες.

Επίσης γράφτηκε ένα σύνθημα με ροζ μπογιά: «Εξορμητισμός νερού; Όχι, αλλά τι γίνεται με το νερό;»

Πηγή: *Sans Nom*

1 Μαΐου, Βερολίνο, Γερμανία: Τουλάχιστον δεκαέξι φορτηγάκια της Amazon καταστράφηκαν με την χρήση έξι εμπρηστικών μηχανισμών. Η ανάληψη ευθύνης βρίσκεται στην σελ. 15.

Πηγή: *Γερμανικό Indymedia*

1 Μαΐου, Σαντιάγο, Χιλή: Ταραχές και επεισόδια σημειώθηκαν από το πρωί έως το απόγευμα, στα πλαίσια της εργατικής Πρωτομαγιάς. Οι καραμπινιέροι εμφανίστηκαν με αύρες. Κουκουλοφόροι αναρχικοί εξοπλισμένοι με διάφορα εργαλεία και βόμβες μολότοφ συγκρούστηκαν με την αστυνομία, έστησαν οδοφράγματα, κατέστρεψαν διάφορους εμπορικούς χώρους και πέταξαν εμπρηστικούς μηχανικούς στον Κεντρικό Σταθμό. Οι καραμπινιέροι συνέλαβαν δεκαέξι άτομα, συμπεριλαμβανομένου πέντε που κρατούσαν εμπρηστικές βόμβες.

Πηγή: *Abolition Media*

1 Μαΐου, Πόρτλαντ, ΗΠΑ: Δεκάδες κτήρια τραπεζών, Louis Vuitton, Gucci, Starbucks και Verizon δέχθηκαν επίθεση κατά την διάρκεια διαδηλώσεων, ενώ έπειτα οι διαδηλωτές επιτέθηκαν με πέτρες σε αστυνομικό τμήμα προκαλώντας ζημιές. Επιπλέον την ίδια μέρα, μία αυτόνομη ομάδα επιτέθηκε σε μία σειρά καταλυμάτων AirBnb

Πηγές: *Rose City Counter-Info* και *Pugent Sound Anarchists*

1 Μαΐου, Φιλαδέλφεια, ΗΠΑ: Αναρχικοί του μαύρου μπλοκ επιτέθηκαν σε καταλύματα AirBnb κατά την διάρκεια διαδηλώσεων προκαλώντας διάφορες ζημιές.

Πηγή: *Philly Anti-Capitalist*

1 Μαΐου, Γαλλία: Στην Τουλούζη, την Λυών, την Νάντη και το Παρίσι σημειώθηκαν επεισόδια κατά την διάρκεια των διαδηλώσεων για την Πρωτομαγιά, που οδήγησαν στον τραυματισμό δεκάδων αστυνομικών, σε συλλήψεις και σε υλικές καταστροφές. Στο Νανσί, μετά την λήξη των διαδηλώσεων, κουκουλοφόροι αναρχικοί επιτίθενται στο βιβλιοπωλείο Les Deux Cités, το οποίο αποτελεί ακροδεξιά εστία στην περιοχή, καταστρέφοντας την τζαμαρία και την πόρτα και βάφοντας την πρόσοψη με αναρχικά και αντιφασιστικά συνθήματα.

Πηγές: *Attaque* και *Sans Nom*

2 Μαΐου, Νέα Υόρκη, ΗΠΑ: Αναρχικοί επιτέθηκαν σε διάφορα βαρέα μηχανήματα της Caterpillar, για την συνεργασία της βιομηχανίας αυτής με το Σιωνιστικό καθεστώς.

«...Η Caterpillar είναι ξεκάθαρα ένας πράκτορας και σύμβολο τρόμου. Χτυπάμε σήμερα εναντίον της για να δείξουμε αλληλεγγύη με όσους έχασαν την ζωή τους από την ενοπλη μπουλντόζα Caterpillar D9. Εφόσον η Caterpillar συμμετέχει στον πόλεμο, μπορεί να δέχεται επιθέσεις σε οποιαδήποτε περιοχή. Χτυπάμε σήμερα την Caterpillar για να δείξουμε αλληλεγγύη και εκτίμηση με τους Παλαιστίνιους μαχητές που δίνουν έμπνευση για όλους τους μαχητές της ελευθερίας ανά τον κόσμο...»

Πηγή: *Abolition Media*

3 Μαΐου, Σαντιάγο, Χιλή: Εμπρηστική αγκιτάτσια στην μνήμη του συντρόφου Mauricio Morales.

Πηγή: *Informative Anarquista*

4 Μαΐου, Βρένη, Ελβετία: Η περιοχή γύρω από το κοινωνικό κέντρο Reitschule μετατράπηκε σε πεδίο μάχης. Στήθηκαν οδοφράγματα και έγιναν συγκρούσεις με την αστυνομία. Πολλά άτομα που βρισκόντουσαν στο Reitschule συνέβαλλαν στην δράση.

«...Η αστυνομία παρενοχλεί και τρομοκρατεί κόσμο μέσα και γύρω από το Reitschule σχεδόν καθημερινά. Τους κυνηγάει, τους ρίχνει στο έδαφος, τους εξευτελίζει, τους συλλαμβάνει, τους κλείνει μέσα. Το Reitschule κάποτε ήταν ένας αυτόνομος χώρος που φυλασσόταν από επιθέσεις μπάτσων. Ένα μέρος όπου τα προβλήματα λύνονταν συλλογικά και χωρίς την ανάμειξη του κράτους, και ίσως να μπορεί ακόμη να γίνει κάτι τέτοιο...»

Πηγή: Γερμανικό Indymedia

4 Μαΐου, Ιταλία: Ο αναρχικός κρατούμενος Luca Dolce, γνωστός ως Stecco, προχώρησε σε ξυλοδαρμό με υπαλλήλους της φυλακής ως ένδειξη αλληλεγγύης σε οκτώ συντρόφια που συνελήφθησαν στην Γένοβα την ίδια ημέρα και φυλακίστηκαν στις φυλακές Magassi και Pontedecimo.

«...Η φυλακή δεν είναι το τέλος του αγώνα και της αλληλεγγύης, αλλά η ενδυνάμωση και η συνέχισή του...»

Οι συλλήψεις έγιναν επειδή τα συντρόφια μάλωσαν με κάποιους αστυνομικούς οι οποίοι παραλίγο να χτυπήσουν έναν σκύλο με το αυτοκίνητο. Τελικά αφέθηκαν ελεύθεροι με περιοριστικούς όρους.

Πηγή: Il Rovescio

4 Μαΐου, Βαρκελώνη, Καταλονία: Βανδαλισμός δύο ATM της CaixaBank στην Avinguda del Paral·lel.

Από τον Απρίλιο, έχουν γίνει κι άλλες ανώνυμες δράσεις ενάντια στην CaixaBank στην Βαρκελώνη. Οι ακριβείς ημερομηνίες είναι άγνωστες.

Οι δράσεις αυτές γίνονται ως απάντηση στο κάλεσμα της αναρχικής συλλογικότητας Sobrenotius για επιθετικές δράσεις ενάντια στην συγκεκριμένη τράπεζα μέχρι αυτή να αποσυρθεί από την δίκη πέντε συντρόφων οι οποίοι κατηγορούνται για δολιοφθορές εναντίον ιδιοκτησιών της τράπεζας κατά την διάρκεια των ταραχών στην διαδήλωση της Πρωτομαγιάς του 2022 στην Βαρκελώνη. Συγκεκριμένα, οι σύντροφοι κατηγορούνται για οργανωμένο έγκλημα βίαιου εξτρεμισμού, ενώ οι ίδιοι δεν γνωρίζονταν καν μεταξύ τους πριν τις συλλήψεις τους.

Πηγές: Indymedia Βαρκελώνης

5 Μαΐου, Ταρν, Οξιτανία, Γαλλία: Εμπρησμός ενός κατασκευαστικού μηχανήματος στο εργοτάξιο του αυτοκινητόδρομου A69 στο Ruy-laurens. Το μηχανήμα ανήκε στην εταιρεία EHTP, θυγατρική της NGE.

Πηγή: Attaque

5 Μαΐου, Κεμπέκ, Καναδάς: Αναρχικοί/ές τοποθέτησαν πέντε εμπρηστικούς μηχανισμούς στο εργοτάξιο του εργοστασίου μπαταριών ηλεκτρικών αυτοκινήτων της Northvolt αλλά απέτυχαν να ενεργοποιηθούν λόγω υγρασίας.

Πηγή: Montréal Contre-Information

6 Μαΐου, Βερολίνο, Γερμανία: Δύο γεωτρήματα της εταιρείας Bauer καταστράφηκαν με την χρήση εμπρηστικών μηχανισμών, βενζίνης και ελαστικών που τοποθετήθηκαν στα καλώδιά τους.

Η δράση τους έγινε σε αλληλεγγύη με τον αγώνα των ιθαγενών Wet'suwet'en του Καναδά, οι οποίοι για χρόνια μάχονται ενάντια στα οικοκτονικά έργα κατασκευής αγωγού φυσικού αερίου στα εδάφη τους. Η Bauer συμμετέχει στα εν λόγω έργα προμηθεύοντας τον εξοπλισμό της.

Πηγή: Γερμανικό Indymedia

10 Μαΐου, Σαντιάγο, Χιλή: Εμπρηστική αγκιάτσια στην μνήμη του συντρόφου Mauricio Morales.

Πηγή: Contra Info

11 Μαΐου, Βερολίνο, Γερμανία: Επίθεση με πέτρες, βουτυρικό οξύ και μπογιές στις οργανώσεις Bundeswehnerverband και Zukunft-Umwelt-Gesellschaft, δύο ινστιτούτα που σχετίζονται με τον милитарισμό, τον πόλεμο και τις ψεύτικες υποσχέσεις του πράσινου καπιταλισμού.

Πηγή: Γερμανικό Indymedia

13 Μαΐου, Νέα Καληδονία, Ειρηνικός Ωκεανός: Ξεκινάει η εξέγερση των ιθαγενών Κανάκ κατά της Γαλλικής αποικιοκρατίας.

13 Μαΐου, Λευσία, Γερμανία: Ένας αριθμός αυτοκινήτων Tesla καταστράφηκε από εμπρησμό, ωστόσο οι περισσότεροι εμπρηστικοί μηχανισμοί απέτυχαν να ενεργοποιη-

σχές μεταξύ των καταπιεστικών οργάνων του κράτους και του κεφαλαίου. Δεν αποτελεί έκπληξη το γεγονός ότι η AWS έχει επίσης εξειδικευτεί και στον οπλισμό. Για παράδειγμα, η AWS θα προσφέρει ένα νέο είδος κέντρου δεδομένων που θα παρέχει στρατιωτικό πλεονέκτημα οπουδήποτε στον κόσμο: το λεγόμενο κέντρο δεδομένων AWS-Modular Data Centre (AWS-MDC), το οποίο είναι βασικά ένα μοναδιαίο σύστημα βάσης δεδομένων τοποθετημένο σε ένα κοντέινερ. Παρέχει πρόσβαση σε πολλές από τις υπηρεσίες της Amazon που βασίζονται στο cloud και μπορούν εύκολα να επεκταθούν με πρόσθετες μονάδες (κοντέινερ). Μπορεί να μεταφορτωθεί οπουδήποτε, το οποίο είναι ένα σαφές στρατιωτικό πλεονέκτημα: φυσικά, η Amazon περιορίζει τη διαθεσιμότητα AWS - MDC στους πελάτες της κυβέρνησης των ΗΠΑ οι οποίοι είναι οι μόνοι δικαιούχοι του συμβολαίου "Joint Warfighting Cloud Computing" (JWCC). Σε αυτή την περίπτωση, είναι το Υπουργείο Άμυνας των ΗΠΑ που θα είναι σε θέση να αποκτήσει δυνατότητες και υπηρεσίες cloud computing απευθείας από εμπορικούς παρόχους τέτοιων υπηρεσιών (συμπεριλαμβανομένων των Microsoft, Google, Oracle κ.λπ.) στην επιθυμητή ταχύτητα και σε όλα τα επίπεδα ταξινόμησης, από τα πυρηνικά έως τα τακτικά.

Ο αγώνας ενάντια στην εκμετάλλευση των ανθρώπων και της φύσης είναι ένας αγώνας ενάντια στους πολέμους των ηγεμόνων, του στρατού τους, της βιομηχανίας οπλισμού τους! Για την κοινωνική επανάσταση!

Υπάρχουν ατελείωτα επιχειρήματα και δυνατότητες επίθεσης εταιρειών όπως η Amazon και η Tesla. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο προσβλέπουμε σε μια συναρπαστική εβδομάδα δράσης εναντίον της Tesla.

Γεια Jeff! Πιστεύεις ότι το εγώ σου είναι τόσο μεγάλο όσο ο πύργος της Amazon; Μπορείς να δεις τα σύννεφα καπνού από εκεί ψηλά;

Κάνοντας τις δράσεις μας να μετρούν

Σημείωση από την «Ευλογημένη Η Φλόγα»: Παρόλο που το παρόν άρθρο χρησιμοποιεί ως παράδειγμα την επίθεση στην στρατιωτική βιομηχανία των ΗΠΑ, η ίδια λογική ισχύει και για κάθε άλλο τομέα του τεχνοβιομηχανικού συγκροτήματος, τόσο στις ΗΠΑ όπως και σε κάθε άλλη καπιταλιστική χώρα. Η ανάπτυξη μιας στρατηγικής για επίθεση απαιτεί καλή γνώση της οικονομικής λειτουργίας της οποιασδήποτε βιομηχανίας ή εταιρείας πρόκειται να στοχοποιηθεί.»

Ένα πρόσφατο κείμενο που περιγράφει μια πορεία για την ανάπτυξη ικανοτήτων για δράση (σελ. 14-15) καταλήγει στο συμπέρασμα ότι χρειάζεται επίσης προσοχή «η μελέτη των τρωτών σημείων της κυριαρχίας». Εάν υπάρχει η ικανότητα για καταστροφή, τότε τίθεται το ερώτημα φυσικά για το πώς αυτή να κατευθυνθεί έτσι ώστε να χτυπήσει εκεί που πονάει. Ας φανταστούμε τι μπορεί να συνεπάγεται μια τέτοια προσέγγιση στρέφοντας την προσοχή μας σε έναν κεντρικό πυλώνα της παγκόσμιας εξουσίας και αντεξέγερσης: την «αμυντική βιομηχανία» των ΗΠΑ.

Οι αναρχικοί/ές και άλλοι αγωνιστές/ριες που εδρεύουν στις Η.Π.Α. βρίσκονται σε μια καλή θέση για να χτυπήσουν στη μηχανή πόλεμου – η δεκαετία του '60 είδε μια παρατεταμένη κοινωνική αναταραχή που οδηγήθηκε κυρίως από αυτόν τον στόχο και τα πολλά χρόνια που ακολούθησαν από τότε, οι αναρχικοί εδώ έχουν κινητοποιηθεί περιστασιακά για της επίθεσή της και όχι απλά για την εναντίωση σε αυτή. Η τρέχουσα γενοκτονία στην Παλαιστίνη έχει αυξήσει τις κοινωνικές εντάσεις εναντίον του милитарισμού των ΗΠΑ, αν και οι ενέργειες των αναρχικών αυτή τη στιγμή είχαν ως επί το πλείστον ελάχιστο αντίκτυπο στους στόχους τους και δεν συνέβαλαν πολύ στο λαϊκό φανασιακό για το πώς μπορεί να δεχθεί επίθεση ο милитарισμός. Τι θα μπορούσε να εξοπλίσει τους αναρχικούς για να πραγματοποιήσουν πιο σημαντικές επιθέσεις και για να βελτιστοποιήσουν την ποιότητα δράσης που ξεπερνά το συμβολικό; Για το σκοπό αυτό, η πρόταση που προέκυψε από το «Αποσπάσματα για έναν εξεγερτικό αγώνα ενάντια στον милитарισμό και τον κόσμο που τον χρειάζεται»¹ αξίζει συζήτηση: η επικέντρωση σε καλά σχεδιασμένες επιθέσεις που στοχεύουν τα τρωτά σημεία της παραγωγής και των υποδομών του πολέμου.

Σπάζοντας τους κρίκους της αλυσίδας

Η παραγωγή του πολέμου ξεκινά εδώ: οι ΗΠΑ είναι μακράν ο μεγαλύτερος εξαγωγέας

Ελον, το γιγάντιο εγώ σου δεν θα είναι σε θέση να προστατεύσει τα ηλεκτρικά σου καροτσάκια!

Στέλνουμε τους χαιρετισμούς μας σε όσους βγήκαν στους δρόμους χθες το βράδυ στο πλαίσιο της διαδήλωσης "Take Back the Night", σε όλους τους αναρχικούς και τις αναρχικές στη φυλακή, στους συντρόφους και τις συντρόφισσες των διαδικασιών "Wir haben eine Verabredung" και σε όλους εκείνους που βρίσκονται επί του παρόντος στο τρέξιμο.

Σημειώσεις της σελίδας αντιληροφόρησης La Nemesi:

¹Υπάρχει πιθανό σφάλμα στην ημερομηνία. Από ό, τι μπορέσαμε να μάθουμε από τα γερμανικά μέσα ενημέρωσης, η δράση ολοκληρώθηκε τη νύχτα της 30ης Απριλίου – 1 Μαΐου 2024.

²Γερμανική συνδικαλιστική οργάνωση, μία από τις μεγαλύτερες σε όλη τη Γερμανία.

³Πρόκειται για μία εκστρατεία αλληλεγγύης με δύο αναρχικούς που, τον Φεβρουάριο του 2023, εντοπίστηκαν από ένα ελικόπτερο της Γερμανικής ομοσπονδιακής αστυνομίας (το οποίο απ' ό,τι φαίνεται πετούσε σε μια αναγνωριστική αποστολή ρουτίνας) σε μια σιδηροδρομική σήραγγα του Βερολίνου. Οι αστυνομικοί που έφτασαν σε μεγάλους αριθμούς στον τόπο του εγκλήματος ισχυρίζονται ότι βρήκαν κοντά στη σήραγγα, σε έναν αγωγό καλωδίων, ένα σακίδιο που περιείχε εμπρηστικό υλικό, καθώς και άλλα αντικείμενα που παρουσιάζουν μεγάλο ενδιαφέρον για την έρευνά τους (γάντια, ασύρματοι, μια λίστα με πινακίδες κυκλοφορίας πολιτικών αστυνομικών οχημάτων, αναπτήρες...). Οι δύο σύντροφοι συνελήφθησαν και αφέθηκαν ελεύθεροι μετά από 40 ώρες. Επί του παρόντος υπόκεινται σε προληπτικά μέτρα (υποχρέωση υπογραφής), αναμένοντας τη δίκη για «συνωμοσία για τη διάπραξη εγκλημάτων (εμπρησμός) σε συνωμοσία με άγνωστα πρόσωπα.» Η δίκη θα ξεκινήσει στις 27 Μαΐου 2024. Αυτός είναι ο ιστότοπος της εκστρατείας αλληλεγγύης: <https://verabredet.noblogs.org>

όπλων στον κόσμο. Από τις «κορυφαίες 100 εταιρείες παραγωγής όπλων και στρατιωτικών υπηρεσιών» της SIPRI, 42 βασίζονται στις ΗΠΑ, αντιπροσωπεύοντας το 51% των συνολικών παγκόσμιων εσόδων. Τα πιο ορατά είναι τα εργοστάσια που παράγουν μαζικά τα όπλα, τα πυρομαχικά και τον υπόλοιπο πολεμικό εξοπλισμό. Λιγότερο ορατές είναι οι αλυσίδες εφοδιασμού που μετασχηματίζουν τις πρώτες ύλες στα εξαρτήματα που χρειάζονται τα εργοστάσια (αλυσίδες εφοδιασμού σταδίου παραγωγής) ή μεταφέρουν το τελικό προϊόν στα χέρια των κρατών (αλυσίδες εφοδιασμού διανομής). Το «Αποσπάσματα για έναν εξεγερτικό αγώνα...» προτείνει να επικεντρωθεί η καταστροφική προσοχή στα σημεία συμφόρησης των προμηθευτών των προηγούμενων σταδίων παραγωγής που είναι εγγενή στην παραγωγή υψηλής τεχνολογίας, μια βιομηχανία που «εξαρτάται από πολλούς δαπανηρούς και δύσκολα αποκτήσιμους πόρους» και όχι από τις καλά ασφαλισμένες βιομηχανικές εγκαταστάσεις συναρμολόγησης :

«Οι εμπρηστικές επιθέσεις στις εταιρείες όπλων και στους προμηθευτές τους, καθώς και στα οχήματα των εφοδιαστικών εταιρειών που μεταφέρουν το πολεμικό τους υλικό κ.λπ., καθώς και μια ίσως ακόμη μεγαλύτερη σειρά επιθέσεων με βογιές στις έδρες αυτών των εταιρειών πρόσφεραν, και εξακολουθούν να προσφέρουν, μια μαχητική προοπτική της παρέμβασης στην πολεμική παραγωγή. Και όμως: θα είχα ξαφνιαστεί αν άκουγα ότι οι προμήθειες στα μέτωπα του πολέμου ακινητοποιήθηκαν. Η διατάραξη της παραγωγής ήταν πολύ μικρή, το σαμποτάζ της επιμελητείας ήταν πολύ ασήμαντο. Τίποτα που δεν θα μπορούσε να διορθωθεί από μια επιπλέον νυχτερινή βάρδια. Και οι οικονομικές ζημιές; Ας πούμε ότι η διοίκηση αυτών των εταιριών κάνει υπολογισμούς σε άλλες διαστάσεις.

Σε καμία περίπτωση δεν έχω πρόθεση να υποβαθμίσω τις προσπάθειες παρέμβασης, να αποθαρρύνω τους ανθρώπους να επιτεθούν ακόμη και όταν ο εχθρός φαίνεται συντριπτικός και ο χώρος ελιγμού κάποιου/ας φαίνεται συγκριτικά πολύ μικρότερος, ούτε ότι η αντίσταση του ατόμου είναι υπερβολικά ασήμαντη. Κανένα από αυ-

τά δεν είναι λόγος για μένα να αποφύγω την επίθεση. Αντίθετα, νομίζω ότι αξίζει τον κόπο να επανεξετάσουμε τις καθιερωμένες στρατηγικές από καιρό σε καιρό και, εάν είναι απαραίτητο, να τις αναθεωρήσουμε όταν γίνεται φανερό ότι οι ενέργειες κάποιου/ας καθεαυτές είναι σε μεγάλο βαθμό αναποτελεσματικές ή γίνονται προβλέψιμες.»

Ο μεγαλύτερος αμυντικός εργολάβος στον κόσμο, η Lockheed Martin, είδε τα ετήσια έσοδά του να πέφτουν κατά 8,9% μεταξύ του 2021 και του 2022 λόγω περιορισμών στην αλυσίδα εφοδιασμού (με άλλα λόγια, δεν μπορούσε να παράγει όπλα αξίας 6 δισεκατομμυρίων δολαρίων). Από τις 41 άλλες αμερικανικές εταιρείες στο "Top 100", οι 31 είδαν επίσης τα ετήσια έσοδά τους να μειώνονται για τον ίδιο λόγο. Με τον προσδιορισμό των ειδικών σημείων συμφόρησης της αλυσίδας εφοδιασμού που παρεμποδίζουν ήδη αυτές τις λεβιαθανικές οντότητες, καθίσταται δυνατό να επιδεινωθούν οι ελλείψεις με τρόπο που να επηρεάζει πραγματικά την παραγωγή όπλων.

Οι αλυσίδες εφοδιασμού αποτελούνται από «βαθμίδες» και μοιάζουν περισσότερο με δίκτυο παρά με γραμμική «αλυσίδα». Οι προμηθευτές πρώτης βαθμίδας προμηθεύουν απευθείας μια εταιρεία όπως η Lockheed Martin, οι προμηθευτές δεύτερης βαθμίδας προμηθεύουν την πρώτη βαθμίδα και ούτω καθεξής. Η μέση αμερικανική αεροδιαστημική εταιρεία βασίζεται σε περίπου 200 προμηθευτές πρώτης βαθμίδας και η δεύτερη και η τρίτη βαθμίδα περιλαμβάνουν πάνω από 12.000 εταιρείες. Οι αναντικατάστατοι προμηθευτές ονομάζονται προμηθευτές «μοναδικής πηγής» και συχνά υπάρχουν σε όλες τις βαθμίδες. Όπως προειδοποίησε πρόσφατα ένας μηχανικός στον εμπορικό Τύπο, «η Dassault έχει πέντε χιλιάδες προμηθευτές για το Rafale του και το μόνο που χρειάζεται για να μπλοκάρει τα πάντα είναι να κολλήσει ένας από αυτούς».

Εκτός από την παροχή εξαρτημάτων για προϊόντα, οι αλυσίδες εφοδιασμού πρέπει επίσης να παρέχουν εξειδικευμένα εργοστασιακά μηχανήματα. Για παράδειγμα, η παραγωγή των μηχανημάτων που απαιτούνται για τη μικροηλεκτρονική (ημιαγωγοί) που χρησιμοποιούνται σε σχεδόν όλη τη στρατιωτική τεχνολογία είναι μια σοβαρή συμφόρηση που προκαλεί ελλείψεις στον τομέα αυτό. Τον Φεβρουάριο του 2022, το Υπουργείο Άμυνας (DoD) δημοσίευσε ένα σχέδιο δράσης για την «εξασφάλιση αλυσίδων εφοδιασμού που είναι κρίσιμες για την άμυνα», το οποίο προειδοποιεί ότι «η εταιρεία υψηλής τεχνολογίας ASML (Ολλανδία) είναι επί του παρόντος η μοναδική πηγή για εργαλεία ακραίας υπεριώδους (EUV) λιθογραφίας που απαιτούνται για τη μαζική παραγωγή πλακιδίων ημιαγωγών σε τεχνολογικούς κόμβους κάτω από 7 νανομέτρα². Αυτή η παγίωση αυξάνει τον κίνδυνο μοναδικής πηγής στην παγκόσμια αλυσίδα εφοδιασμού της μικροηλεκτρονικής.» Η ASML παράγει μόνο περίπου 40 μηχανήματα ετησίως (που το καθένα παίρνει 12-18 μήνες και περιλαμβάνει περισσότερους από 1.000 προμηθευτές πρώτης βαθμίδας). Έχουν ένα απόθεμα ύψους 50 δισεκατομμυρίων δολαρίων και οι πλησιέστεροι ανταγωνιστές τους είναι μια δεκαετία πίσω από την τεχνολογία EUV³.

Όλες οι αλυσίδες εφοδιασμού έχουν συμφόρηση, και οι περισσότερες έχουν «μεμονωμένα σημεία αποτυχίας», είναι απλώς θέμα εντοπισμού τους. Τα εργαλεία για την απόκτηση αυτής της ορατότητας περιλαμβάνονται στον τομέα της «διαχείρισης κινδύνου εφοδιαστικής αλυσίδας» – οι εχθροί μας δημοσιεύουν μεγάλο μέρος αυτής της έρευνας. Το ίδιο σχέδιο δράσης του DoD περιγράφει «επίμονες ευπάθειες στις αλυσίδες εφοδιασμού των υποβαθμίδων⁴, από πρώτες ύλες και χημικές ελλείψεις μέχρι κρίσιμα υπο-εξαρτήματα που παράγονται από εύθραυστους προμηθευτές». Συνεχίζει παρέχοντας μια επισκόπηση υψηλού επιπέδου των προβλημάτων της αλυσίδας εφοδιασμού για «τομείς στους οποίους οι κρίσιμες ευπάθειες αποτελούν την πιο πιεστική απειλή»: **πυραύλους, μπαταρίες, χυτά, μικροηλεκτρονική και κρίσιμα ορυκτά.**

Πιο πρόσφατα, για πρώτη φορά στην ιστορία του, το DoD κυκλοφόρησε μια «εθνική αμυντική βιομηχανική στρατηγική» για να παρέχει έναν χάρτη πορείας για την «ανάπτυξη πιο ανθεκτικών και καινοτόμων αλυσίδων εφοδιασμού». Τα σχέδιά τους δεν είναι αλάθητα – ένας σύμβουλος περιγράφει το έγγραφο ότι στερείται «εστίασης σε μακροπρόθεσμες λύσεις για ζητήματα εφοδιαστικής αλυσίδας που έχουν ταλαιπωρήσει την αμυντική βιομηχανία». Εξίσου ενδιαφέρουσες είναι οι δημοσιεύσεις του Τμήματος Ερευνητικής Εθνικής Ασφάλειας της RAND, ειδικά εκείνων του Ινστιτούτου Εθνικής Ασφάλειας.

Οι υποδομές της ειρήνης είναι οι υποδομές του πολέμου

Εφοδιαστική⁵ είναι η κίνηση και η αποθήκευση αγαθών μεταξύ διαφορετικών σημείων στην αλυσίδα εφοδιασμού (π.χ. από τα εργοστάσια παραγωγής έως τα εργοστάσια συναρμολόγησης έως τα κέντρα διανομής). Η εφοδιαστική λειτουργεί μέσω των υποδομών. Δεν περιλαμβάνουν όλα τα προβλήματα αλυσίδας εφοδιασμού την εφοδιαστική – για παράδειγμα, το αν το εργοστάσιο του προμηθευτή έχει καεί δεν έχει σχέση με το αν το εξάρτημα μπορεί να μετακινηθεί αποτελεσματικά, αλλά με το αν μπορεί να παραχθεί.

Οι γωνίες προσβολής μπορούν να προσαρμοστούν ανάλογα με το πλαίσιο: η ευπάθεια της προσφοράς εξαρτάται από τα σημεία συμφόρησης των προμηθευτών και η ευπάθεια της εφοδιαστικής εξαρτάται από τα σημεία συμφόρησης των υποδομών. Για παράδειγμα, ένα εργοστάσιο όπλων μπορεί να βρίσκεται σε μια περιοχή με άφθονο πλεονασμό υποδομών που θα καθιστούσε δύσκολο το σμποτάζ της εφοδιαστικής, αλλά ίσως έχει έναν προμηθευτή μοναδικής πηγής. Αντίθετα, το εργοστάσιο μπορεί να έχει επενδύσει στην οικοδόμηση μιας αλυσίδας εφοδιασμού με σημαντικό πλεονασμό, αλλά

το προϊόν του αποστέλλεται στην αγορά μέσω λιμένων με περιορισμένες σιδηροδρομικές συνδέσεις.

Ανεξάρτητα από τις ροές τροφοδοσίας και εφοδιαστικής (οι οποίες, πρέπει να τονιστεί, είναι γενικά γεμάτες με σοβαρά σημεία συμφόρησης), ένα εργοστάσιο πρέπει να συνδεθεί σε ένα λειτουργικό ηλεκτρικό δίκτυο για να λειτουργήσει και συχνά πρέπει να συνδεθεί με το Διαδίκτυο μέσω καλωδίων οπτικών ινών. Τα τρωτά σημεία της ενέργειας και των τηλεπικοινωνιών εκτείνονται πολύ πέρα από την καλά ασφαλισμένη περίμετρο ενός εργοστασίου, αποκεντρωμένη σε τέτοιο βαθμό ώστε ακόμη και μια στρατιωτική αστυνομική δύναμη δεν είναι ικανή να τα προστατεύει.

Για να επιστρέψουμε στην πρόταση του «Αποσπάσματα για έναν εξεγερτικό αγώνα...» προτείνεται ότι μια αντιμilitarιστική πρακτική θα μπορούσε να σαμποτάρει «ολόκληρο το υλικοτεχνικό σύστημα στο οποίο τα όπλα αυτά αποστέλλονται, φορτώνονται, μεταφέρονται με αμαξοστοιχίες ή φορτηγά, αντί να περιορίζεται σε επιθέσεις σε εφοδιαστικές εταιρίες», καθώς και επικεντρώνοντας στις «συχνές σιδηροδρομικές συνδέσεις των τοποθεσιών παραγωγής των εταιριών όπλων».

Οι υποδομές «διπλής χρήσης» που εξυπηρετούν την εφοδιαστική γίνεται γρήγορα οι υποδομή του πολέμου όταν το κράτος πηγαίνει στον πόλεμο ή πρέπει να στραφεί εναντίον του πληθυσμού του σε ένα σενάριο εξέγερσης. Το κείμενο «Ο πόλεμος ξεκινά εδώ: Ας γονατίσουμε τις υποδομές του όπου μπορούμε»⁷ ασκεί κριτική στο “Αποσπάσματα για έναν εξεγερτικό αγώνα...” ότι αφήνει έξω την πιο σημαντική πρώτη ύλη του πολέμου: το πετρέλαιο και γενικά την ενέργεια. Ειδικά στην αρχή ενός πολέμου, η ποσότητα ενέργειας που απαιτείται για τη μετακίνηση των στρατευμάτων είναι γιγαντιαία, αλλά καθ’ όλη τη διάρκεια του πολέμου, τα καύσιμα πρέπει να μεταφέρονται από κάποιο απόθεμα ή/και διυλιστήριο στο μέτωπο, όπου χρειάζεται να τροφοδοτήσουν τους κινητήρες των πολεμικών μηχανών. Και ειδικά όταν ένας πόλεμος δεν λαμβάνει χώρα απευθείας στην επικράτειά τους, αλλά η εφοδιαστική της παροχής των στρατευμάτων με ενέργεια περνούν από αυτό το έδαφος, ίσως αξίζει να εξετάσουμε προσεκτικά αυτή την υποδομή⁸.

Σε μια πολύ πρόσφατη πρωτοβουλία που δίνει έμπνευση, κάποιον/ες σύντροφοι/ισσες έκαναν ακριβώς αυτό⁶ στο πλαίσιο των υποδομών πολέμου της ΕΕ. Τα λόγια τους είναι πολύ σχετικά με την παρούσα συζήτηση:

«Ενθαρρύνουμε τον κόσμο να κάνει τις δικές του αναλύσεις για το στρατιωτικο-βιομηχανικό συγκρότημα, τις πρώτες ύλες και την επιμελητεία του, έχοντας κατά νου τίποτα άλλο πέρα από το αποτελεσματικό του σμποτάζ. Αισθανόμαστε την έλλειψη μιας τέτοιας ανάλυσης ακόμη πιο έντονα γιατί πιστεύουμε ότι η ικανότητά μας να πολεμάμε την κυριαρχία (και τους πολέμους της) εξαρτάται αμετάκλητα από τη γνώση των υποδομών της, την κατανόηση των μηχανισμών που τους κάνουν να λειτουργούν και, κυρίως, την καθιέρωση των απαραίτητων δεξιοτήτων και μια συγκεκριμένη ρουτίνα για επίθεση σε ταυτοποιημένα τρωτά σημεία.»

Ένας εξεγερτικός αγώνας ενάντια στον μιλιταρισμό

Ο εντοπισμός των τρωτών σημείων είναι σίγουρα ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση. Η χαρτογράφηση της «αμυντικής βιομηχανικής βάσης» με προσοχή στα τρωτά σημεία της είναι ένα τεράστιο και μακροπρόθεσμο έργο που οι αναρχικοί στις ΗΠΑ μόλις και μετά βίας έχουν ξεκινήσει.⁸ Μια πρωτοβουλία στο γερμανικό πλαίσιο θα μπορούσε να αποτελέσει έμπνευση: «Επίθεση στη βιομηχανία όπλων».⁹ Συγκεντρώνει εταιρείες και ιδρύματα σε κατηγορίες παραγωγών, προμηθευτών, εφοδιαστικής, έρευνας, χρηματο-

δότησης, και νομιμοποίησης. Έχουν γράψει έναν οδηγό μοιράζοντας την προσέγγισή τους με τίτλο «Μια εισαγωγή στη χαρτογράφηση της τοπικής βιομηχανίας όπλων και των ευάλωτων σημείων της»¹⁰. Όπως και στη δεκαετία του '60, οι απογοητευμένοι στρατιώτες και οι βετεράνοι είναι σε θέση να υπονομεύσουν τον στρατό με την πρόσβασή τους σε εμπιστευτικές πληροφορίες, και αυτές οι πληροφορίες θα ήταν ευκολότερο για αυτούς να μοιραστούν ανώνυμα εάν υπήρχε ένα αντίστοιχο εγχείρημα στο πλαίσιο των ΗΠΑ. Η μελέτη του εχθρού για τον εντοπισμό των τρωτών σημείων δίνει ποιότητα στην δράση, αλλά η εφαρμογή αυτής της γνώσης στην πράξη είναι αυτό που την καθιστά πραγματικά σημαντική. Ποια είναι τα σημερινά εμπόδια για να αναπτύξουν οι αναρχικοί μια ικανότητα δράσης σε σημαντική κλίμακα, οργανωμένη σε μικρές αυτόνομες ομάδες που μπορούν να συντονιστούν γύρω από μια συγκεκριμένη εστίαση; Με άλλα λόγια, τι πρέπει να συμβεί για να αποκτήσουν περισσότεροι αναρχικοί τις απαραίτητες δεξιότητες και μια συγκεκριμένη ρουτίνα για να επιτεθούν σε εντοπισμένα τρωτά σημεία; Μόνο με την ενθάρρυνση μιας ξεκάθαρης ποιότητας δράσης μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα ακινητοποιηθούν τα εργοστάσια του θανάτου, θα διαταραχθούν οι υποδομές του πολέμου και, γενικότερα, θα συνεισφέρουμε ουσιαστικά στις κοινωνικές αναταραχές στον ορίζοντα. Αυτό το έργο δεν είναι απλό, αλλά αυτό δεν το καθιστά λιγότερο απαραίτητο.

Από το *Scenes from the Atlanta Forest*, 02/03/2024

¹<https://actforfree.noblogs.org/2022/04/10/publication-war-against-war/>

²Τα προϊόντα μικροηλεκτρονικής που αποτελούνται από τσιπ πλακιδίων (die) σιλικονίου τυπικά περιγράφονται ότι παρασκευάζονται σε έναν συγκεκριμένο τεχνολογικό κόμβο (π.χ., στα 45 νανομέτρα), το οποίο αναφέρεται στις διαστάσεις σε νανομέτρα του μικρότερου στοιχείου ενός τρανζίστορ. Το State-of-the-Art (SOTA) προς το παρόν θεωρείται ότι είναι κάτω από 10 νανομέτρα και χρησιμοποιείται στην προηγμένη πληροφορική (κέντρα δεδομένων, χημητή νοημοσύνη, υπερυπολογιστές, κλπ.). Το State-of-the-Practice (SOTP) είναι μεταξύ 10 και 90 νανομέτρων και είναι αυτό που γενικά χρησιμοποιείται στα συμβατικά όπλα, αν και το σημερινό SOTA θα γίνει SOTP και παλαιού τύπου στο μέλλον. Η βιομηχανία χρειάζεται την τεχνολογία EUV της ASML για να κρατήσει ζωντανό τον Νόμο του Moore («ο αριθμός των τρανζίστορ σε ένα μικροτσίπ διπλασιάζεται κάθε δύο χρόνια»), κάτι που είναι απαραίτητο για την πρόοδο των υπολογιστών. Το σχέδιο δράσης του DoD λέει πως: «αν και τα περισσότερα από τα τρέχοντα συστήματα του DoD εξαρτώνται από State-of-the-Practice (SOTP) και παλαιού τύπου μικροηλεκτρονικά, τα State-of-the-Art (SOTA) μικροηλεκτρονικά είναι αυτά που κάνουν την κύρια διαφορά στο DoD για ασύμμετρη τεχνολογική υπεροχή έναντι πιθανών αντιπάλων.»

³<https://actforfree.noblogs.org/2022/09/02/asml-semiconductor-dependency/>

⁴Υπο-βαθμίδες (μετάφραση του sub-tier) είναι οποιαδήποτε βαθμίδα βρίσκεται κάτω από την πρώτη.

⁵Στα ελληνικά, υπάρχει και ο όρος «επιμελητεία» συγκεκριμένα για την εφοδιαστική του στρατού.

⁶<https://actforfree.noblogs.org/2023/12/19/ten-t-military-logistics-and-availability-using-the-scan-med-corridor-and-its-current-sub-projects-as-an-example/>

⁷<https://actforfree.noblogs.org/2022/04/10/publication-war-against-war/>

⁸Στην Ελλάδα, ένα πρώτο αξιόλογο βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση εντοπίζεται στο κεφάλαιο «Η Πολεμική Βιομηχανία στην Ελλάδα» της προσοούρας «Ενάντια στον Πόλεμο, Ενάντια στην Ειρήνη» (2020), όπου κατηγοριοποιούνται με τις διευθύνσεις τους όλες οι εταιρίες και βιομηχανίες στις πόλεις της Ελλάδας που σχετίζονται με το στρατιωτικο-βιομηχανικό συγκρότημα.

⁹<https://tuestungsindustrie.noblogs.org/>

¹⁰<https://tuestungsindustrie.noblogs.org/eine-einfuehrung-in-die-kartografie-und-lokaler-tuestungsindustrie-und-ihre-sensiblen-punkte/>

θούν λόγω τεχνικών σφαλμάτων, περιορίζοντας την ζημία.

Πηγή: Γερμανικό Indymedia

14 Μαΐου, Καλιφόρνια, ΗΠΑ: Η πρυτανεία του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνιας δέχθηκε επίθεση λόγω της ανάμειξης του πανεπιστημίου με το Ισραηλινό κράτος. Η πρόσωση βάρπη με μογιά με την χρήση ενός πυροσβεστήρα, οι τζαμαρίες σπάζτηκαν, ενώ απελευθερώθηκαν στο κτήριο 500 κατσαρίδες και αδειάστηκε ένας δεύτερος πυροσβεστήρας στο εσωτερικό του γραφείου.

Πηγή: Indymbay

15 Μαΐου, Κονσεπσιόν, Χιλή: Φλεγόμενα οδοφράγματα στην μνήμη του Mauricio Morales.

Πηγή: Informativo Anarquista

15 Μαΐου, Γιουτζίν, Όρεγκον, ΗΠΑ: Σπασματική επίθεση σε Starbucks σε αλληλεγγύη με την Παλαιστίνη.

«...Αν και τα Starbucks δεν παίζουν κεντρικό ρόλο στην γενοκτονία που πραγματοποιεί ο Ισραηλινός στρατός, είναι ένα σύμβολο της αμερικανικής ψυχοσύνθεσης και οικονομίας που τροφοδοτεί τον ιμπεριαλισμό [...] Δεν θα παραμείνουμε άπραγοι, αφήνοντας την αμερικανική οικονομία να συνεχίζει ανενόχλητη όταν πρόκειται για ένα σύστημα που έχει ιδρυθεί και τροφοδοτεί ενεργά την αποικιοκρατία και την γενοκτονία...»

Πηγή: Puget Sound Anarchists

17 Μαΐου, Σαντιάγο, Χιλή: Άλλη μία εμπρηστική αγκιτάλες στην μνήμη του συντρόφου Mauricio Morales.

Πηγή: Contra Info

17 Μαΐου, Μπλούμινγκτον, Ιντιάνα, ΗΠΑ: Άγνωστοι ανέλαβαν την ευθύνη για το κόψιμο των λάστιχων επτά στρατολογικών οχημάτων και επτά οχημάτων μίας επιχείρησης σκεκιούριτι.

«...Αυτοί που επιδιώκουν να διατηρήσουν την ειρήνη σε αυτόν τον παραχώδη καιρό είναι εχθροί της ελευθερίας. Αυτοί που εκτελούν την συνεχιζόμενη πορεία θανάτου είναι οι κύριοι στόχοι μας.»

Πηγή: Unravel

17 Μαΐου, Παρίσι, Γαλλία: Στοχοποιήθηκαν τέσσερις αρχιτεκτονικές επιχειρήσεις για την συμμετοχή τους στην κατασκευή διοικητικών κέντρων κράτησης. Σπάζτηκαν τα τζάμια των κτηρίων τους, τοποθετήθηκε κόλλα στις κλειδαριές τους και βάρπησαν συνθήματα.

Πηγή: Indymedia Lille

17 Μαΐου, Κολωνία, Γερμανία: Πραγματοποιήθηκε επίθεση στην τοπική έδρα της ακροδεξιάς οργάνωσης *Opus Dei* με αφορμή την διεθνή ημέρα ενάντια στην εχθρότητα κατά των κουήρ ατόμων.

Πηγή: Γερμανικό Indymedia

18 Μαΐου, Τουλούζη, Γαλλία: Εμπρησμός γεωτρύπανου της NGE το οποίο λειτουργούσε στην νέα γραμμή μετρό της Τουλούζης με αφορμή τον θάνατο ενός εργάτη που πέθανε στο εργοτάξιο του μετρό στις 4 Μαρτίου.

Πηγή: Communiquer Relayeur Informer Combatte

19 Μαΐου, Αθήνα, Ελλάδα: Αναρχικοί/ές έστησαν ενέδρα στα ΜΑΤ που προστατεύουν το εργοτάξιο του μετρό στην πλατεία Εξαρχείων και άρχισαν να τρέχουν πανικόβλητοι προσπαθώντας να προφυλαχτούν από τις φωτιές. Η δράση έγινε στην μνήμη του συντρόφου Mauricio Morales και ενάντια στον εξευγενισμό των Εξαρχείων. Η ανάληψη ευθύνης βρίσκεται στην σελ. 7.

Πηγή: Athens Indymedia

19 Μαΐου, Νέα Υόρκη, ΗΠΑ: Εμπρησμός αστυνομικού λεωφορείου στο Brooklyn ως απάντηση στις επιθέσεις και την καταστολή των αστυνομικών ενάντια στον κόσμο που διαδηλώνει κατά της γενοκτονίας των Παλαιστινίων και κατά της Cop City.

«...Οι μπάτσοι του NYPD είναι βίαιοι πνίχτες των φωνών και της θελήσεως του λαού. Είναι τρομοκράτες των αστέγων των δρόμων μας και συνεργάζονται με τον γενοκτονικό IDF, που τους εκπαιδεύουν για να κατακρεουργήσουν καλύτερα την ελευθερία μας.

Τα κάνουν όλα χωρίς συνέπειες στο μέλλον τους και χωρίς φόβο στα πρόσωπά τους – μπορούμε να το αλ-

λάξουμε αυτό με φωτιά...»

Πηγή: *Never Sleep*

21 Μαΐου, Ελικώνας, Βοιωτία, Ελλάδα: Στα πλαίσια του αγώνα ενάντια στην καταστροφή της φύσης και των παραδοσιακών οικονομικών δραστηριοτήτων από τα αιολικά πάρκα, οι *Ελικώνιοι Λύκοι* κατέρριψαν για άλλη μία φορά ανεμολογικό ιστό από την περιοχή όπου πρόκειται να εγκατασταθούν ανεμογεννήτριες.

Πηγή: *Athens Indymedia*

22 Μαΐου, Σαντιάγο, Χιλή: Άλλη μία ημέρα χάους στην πρωτεύουσα της Χιλής, όπου αναρχικοί προκάλεσαν επεισόδια στην μνήμη του συντρόφου Mauricio Morales.

Πηγή: *Contra Info*

22 Μαΐου, Μπογκοτά, Κολομβία: Κουκουλοφόροι φοιτητές/ριες έστησαν οδοφράγματα έξω από το Εθνικό Παιδαγωγικό Πανεπιστήμιο και συγκρούστηκαν με την αστυνομία ρίχνοντας βόμβες μολότοφ. Η αστυνομία άνοιξαν πυρά όταν κάποιος/ες από τους φοιτητές/ριες πάρεκε ένα λεωφορείο στην είσοδο της πανεπιστημιούπολης για να αποτρέψουν την είσοδο, οδηγώντας σε πολλούς τραυματισμούς.

Η δράση έγινε εις μνήμην του Mauricio Morales και ενάντια στην κυβέρνηση.

Πηγή: *Informativo Anarquista*

22 Μαΐου, Λυών, Γαλλία: Ανώνυμοι αγωνιστές/ριες έσπασαν τα τζάμια του DETS, της κρατικής υπηρεσίας που χρηματοδοτεί καταλύματα έκτακτης ανάγκης και είναι υπεύθυνη για την στέγαση των αστέγων.

«Είναι αυτοί που, μαζί με τον νομό, επέλεξαν να αφήσουν 14.000 ανθρώπους στους δρόμους. Στη Λυών, πρέπει να περμιμένεις 5 χρόνια για κοινωνική στέγαση, και 3 χρόνια για διαμονή έκτακτης ανάγκης.»

Πηγή: *Indymedia Lille*

22 Μαΐου, Βαρκελώνη, Καταλωνία: Για ακόμη μία φορά στοχοποιήθηκαν ATM της CaixaBank.

Πηγή: *Indymedia Βαρκελώνης*

23 Μαΐου, Τουλούζη, Γαλλία: Μία κεραία 5G στην Λ'ουινόν, στα βόρεια προάστια της Τουλούζης, καταστράφηκε από εμπρησμό.

«Για να επεκταθεί ο καπιταλισμός χρειάζεται ροές αγαθών, διαχειριστών και εργασίας, ροές ενέργειας και επικοινωνίας. Η τρίτη γραμμή μετρό, ο αυτοκινητόδρομος A69, η γραμμή Τουλούζης-Μπορντώ LGV και η εγκατάσταση 5G είναι όλες καινούργιες υποδομές που εξυπηρετούν την αχαλίνωτη συσσώρευση κεφαλαίου.»

Πηγή: *Indymedia Lille*

24 Μαΐου, Lacanau, Νέα Ακουιτανία, Γαλλία: Μία καινούργια κεραία 5G η οποία σχεδιαζόταν να ανυψωθεί την ίδια μέρα, καταστράφηκε από εμπρηστική επίθεση προτού προλάβει να εγκατασταθεί.

Πηγή: *Sans Nom*

24 Μαΐου, Lacroisille, Οξιτανία, Γαλλία: Πυρήνας του GIEC που υπογράφει ως *Groupement d'Interdiction d'Ecocide Cosmique* κατέστρεψε ένα ανατρεπόμενο φορτηγό και έναν εκσκαφέα με εμπρησμό, κοντά σε εργοτάξιο του αυτοκινητόδρομου A69.

Πηγή: *Sans Nom*

24 Μαΐου, Βαρκελώνη, Καταλωνία: Έγινε ακόμη μία γνωστοποίηση για επίθεση στην CaixaBank. Αυτήν την φορά στοχοποιήθηκε ένα κτήριο και το ATM της τράπεζας στην Santa Coloma de Gramenet.

Πηγή: *Indymedia Βαρκελώνης*

24 και 25 Μαΐου, Σαντιάγο, Χιλή: Μέσα σε διάστημα δύο ημερών, μαθητές από τρία διαφορετικά λύκεια βγήκαν στους δρόμους, έστησαν οδοφράγματα, ανήρτησαν πανό, πέταξαν τρικάκια και συγκρούστηκαν με караμπινιέρους πετώντας βόμβες μολότοφ εις μνήμην του Mauricio Morales..

Πηγή: *Informativo Anarquista*

25 Μαΐου, Βαρκελώνη, Καταλωνία: Δολιοφθορά ATM της CaixaBank στην Rambla de Catalunya.

Πηγή: *Indymedia Βαρκελώνης*

26 Μαΐου, Λειψία, Γερμανία: Μία ημέρα πριν την έναρξη της δίκης δύο συντρόφων που κατηγορούνται για συνωμοσία για διάπραξη εγκλήματος, πραγματοποιήθηκε εμπρηστική επίθεση σε όχημα της ομοσπονδίας

Αθήνα: Ανάλυση ευθύνης από τους Σαμποτέρ υπέρ της Παλαιστίνης για σαμποτάζ σε Ισραηλινό ξενοδοχείο

Ενώ Παλαιστίνιοι πεθαίνουν από τη δίψα, ισραηλινές τουριστικές επιχειρήσεις κάνουν χρυσές δουλειές στην ελληνική επικράτεια, όπως στην Αθήνα, όπου τη θέση των καταλήψεων που προσέφεραν καταφύγιο στους κατατρεγμένους, έχουν πάρει πολυτελή καταλύματα για τουρίστες. Είναι μια άλλη μορφή επικοισμού και αποικιοκρατίας, στην οποία οι ισραηλινόι επιχειρηματίες είναι μαθημένοι. Σαν μια συμβολική κίνηση αλληλεγγύης με τον Παλαιστινιακό λαό, σαμποτάραμε την παροχή νερού σε ένα από αυτά τα αποικιοκρατικά ξενοδοχεία στα Εξάρχεια (Zoia) κόβοντας την παροχή και τσιμεντώντας το ρολόι. Η ισραηλινή επενδυτική ακινήτων Zoia διαχειρίζεται τουλάχιστον 19 κτίρια στην Αθήνα. Ο Sagi Rubin, διοικητικό στέλεχος της επιχειρήσης πλασσάρει την επένδυση σαν μία από τις μεγαλύτερες στην ελληνική αγορά.

Το Ισραήλ, στα πλαίσια του γενοκτονικού πολέμου που εξαπολύει

στη Λωρίδα της Γάζας ελέγχει τη ροή του νερού. Είναι προφανές πώς αυτός ο έλεγχος συνιστά απόλυτη εξουσία πάνω στη ζωή και το θάνατο των Παλαιστίνιων σε αυτό το κομμάτι γης. Εκτός της ροής μπορεί να ελέγχει και την ποιότητα του νερού, που είναι μολυσμένο. Οι πηγές του πόσιμου νερού στη Γάζα ήταν και πριν το νέο ξέσπασμα της γενοκτονίας ήδη περιορισμένες. Γεωτρήσεις από γειτονικά κράτη, όπως το Ισραήλ έχουν σχεδόν στραγγίξει τον υδροφόρο ορίζοντα. Μετά τις 7 Οκτώβρη το Ισραήλ έκοψε τη παροχή νερού και ηλεκτρικού που ελέγχει. Μέσα στους 5 μήνες της γενοκτονίας το Ισραήλ έχει ισοπεδώσει όλες τις υποδομές απαραίτητες για την επιβίωση. Τώρα κάθε μέρα, εκτός από τις βόμβες και τις σφαίρες, σκοτώνουν και η πείνα και η δίψα. Πρόκειται για ένα σαδιστικό βασανιστικό όπλο που φέρνει αργό θάνατο. Τουλάχιστον 25 άνθρωποι έχουν πεθάνει από αφυδάτωση και πείνα, σύμφωνα με τις Παλαιστινιακές αρχές στον Βορρά της Γάζας τις τελευταίες μέρες.

Για αυτό το έγκλημα σίγουρα δεν αρκεί να διψάσουν μερικοί τουρίστες ή να μείνουν άπλυτοι για μερικές μέρες.

Αυτό το έγκλημα ζητά ΕΚΔΙΚΗΣΗ

Να σαμποτάρουμε τη κερδοφορία του ισραηλινού κεφαλαίου παντού

Να μπλοκάρουμε την ισραηλινο-ελληνική συμμαχία

Λευτεριά στην Παλαιστίνη

Για όποια/ον/ο προτίθεται να αναλάβει δράση σε αυτήν την κατεύθυνση, ανάμεσα σε πάμπολλους στόχους βρίσκονται και τα εξής ισραηλινά συμφερόντων τουριστικά καταλύματα της Zoia: Μετσόβου 25, Ασκληπιού 102, Σαρανταπήχου και Κοσμά Μελωδού και γραφεία στην Ομήρου 18.

Σαμποτέρ υπέρ της Παλαιστίνης

Final Straw Radio: Συνέντευξη με μέλος του αναρχικού εγχειρήματος No Trace

Στις 10 Μαρτίου, η αναρχική ραδιοφωνική εκπομπή *The Final Straw Radio (TFSR)*, με έδρα τις Ηνωμένες Πολιτείες, δημοσίευσε μια συνέντευξη με ένα μέλος του *Εγχειρήματος No Trace*. Συζητήσανε για τους στόχους του εγχειρήματος, την μοντελοποίηση απειλών, την κρατική καταστολή, τη φυσική επιτήρηση, τις συσκευές κρυφής παρακολούθησης και πολλά άλλα.

TFSR: Θα ήθελες να μας συστηθείς; Ένα ψευδώνυμο και μια ανωνυμία ίσως, σε ποιο μέρος του κόσμου κατοικείς και ίσως πως άρχισες να ενδιαφέρεσαι για την τεχνική πλευρά του αγώνα;

Aster: Μπορείτε να με αποκαλείτε Aster, η προτιμώμενη ανωνυμία μου [στα αγγλικά] είναι το they του ενικού. Είμαι από την Ευρώπη και ασχολούμαι με το Εγχείρημα No Trace από την αρχή του, πριν από περίπου τρία χρόνια.

Αν με τον όρο «τεχνική πλευρά» εννοείς τη συλλογή κειμένων και τη διαχείριση ενός ιστότοπου, νομίζω ότι πάντα μου άρεσε αυτό το είδος εργασίας. Είναι ήρεμη και τακτοποιημένη δουλειά. Νομίζω ότι σε μια άλλη ζωή μπορεί να ήμουν βιβλιοθηκάριος.

Αν με τον όρο «τεχνική πλευρά» εννοείς να εργάζομαι σε θέματα επιτήρησης και ασφάλειας; νομίζω ότι ξεκίνησε για πρώτη φορά πριν από μερικά χρόνια, όταν ένιωσα απογοητευμένος για το πώς οι σύντροφοι γύρω μου προσέγγισαν αυτά τα θέματα.

Ένιωθα ότι ξόδευαν πολύ χρόνο σκεπτόμενοι πώς να πολεμήσουν τους μπάτσους στους δρόμους, αυτούς που συναντάς κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων και ταραχών, και ότι δεν ήταν αρκετός για το πώς να πολεμήσουν τους μπάτσους στα γραφεία. Και οι μπάτσοι στα γραφεία είναι οι ανακριτές, οι αναλυτές πληροφοριών, αυτοί που συχνά ευθύνονται για την αποστολή των συντρόφων μας στη φυλακή με μεγάλες ποινές και που διαταράσσουν τα δίκτυά μας. Έτσι, ένιωσα ότι υπήρχε ανάγκη να αφιερώσω περισσότερο χρόνο στην αντιμετώπιση αυτής της πτυχής της καταστολής, της επιτήρησης, των ερευνών.

Επίσης, ένιωθα ότι πολλές παραδοσιακές αριστερές οργανώσεις ασχολούντουσαν με το θέμα της μαζικής παρακολούθησης, της «άδικης» παρακολούθησης των νομοταγών πολιτών. Οι αποκαλύψεις που έκανε ο Snowden το 2013 για τις πρακτικές μαζικής παρακολούθησης της NSA βοήθησαν φυσικά να εστιάσουμε σε αυτό. Αλλά ένιωσα ότι δεν ασχολιόταν αρκετός κόσμος για το θέμα της στοχευμένης παρακολούθησης, για το τι κάνει το κράτος όταν στοχεύει συγκεκριμένα άτομα. Ορισμένοι σύντροφοι σε όλο τον κόσμο είχαν φυσικά αναπτύξει σκέψεις για αυτό, αλλά ένιωσα ότι αυτές οι σκέψεις ήταν διάσπαρτες στο Διαδίκτυο και ήταν δύσκολο να βρεθούν. Έτσι ξεκίνησε το Εγχείρημα No Trace: ως ένα κεντρικό μέρος για τη συγκέντρωση περιοδικών και άρθρων από συντρόφους για στοχευμένη παρακολούθηση, για να γίνουν πιο προσιτά.

TFSR: Ευχαριστούμε πολύ που μιλάς μαζί μας. Θα ήθελες να μιλήσεις για το Εγχείρημα No Trace και πώς αναπτύχθηκε; Αναπτύχθηκε από κάποια συγκεκριμένη επιτήρηση που έρχεται στο φως που θα ήθελες να αναφέρεις;

Aster: Δεν νομίζω ότι προέκυψε από κάποιο συγκεκριμένο πράγμα, αλλά σίγουρα επηρεάστηκε από την επιτήρηση που συνέβαινε γύρω μου. Κάποιοι

Κάλεσμα ενίσχυσης του εγχειρήματος No Trace

Το εγχείρημα No Trace είναι μια συλλογή εργαλείων για την βοήθεια των αναρχικών και άλλων αγωνιστικών υποκειμένων να καταλάβουν τις ικανότητες των εχθρών τους, να υπονομεύουν προσπάθειες παρακολούθησης εναντίον τους, και ουσιαστικά να δρουν χωρίς να πιαστούν.

Στον ιστότοπό τους (notrace.how¹) συλλέγονται κείμενα, προσούρες και άλλα μέσα που ασχολούνται με την παρακολούθηση, την επιχειρησιακή ασφάλεια, τις κατασταλτικές μεθόδους που χρησιμοποιεί ο εχθρός και τι μέτρα μπορούμε να πάρουμε εναντίον τους, καθώς επίσης παρέχεται και μία βάση δεδομένων με συσκευές παρακολούθησης που έχουν εντοπιστεί.

Καλούμε τους αναγνώστες μας να ενισχύσουν αυτό το σημαντικό εγχείρημα στέλνοντάς τους κείμενα που σχετίζονται με αυτά τα θέματα, μεταφράζοντας στα ελληνικά ή σε άλλες γλώσσες τα κείμενα που υπάρχουν ήδη στην ιστοσελίδα, και στέλνοντας πληροφορίες και φωτογραφίες για κάθε συσκευή παρακολούθησης, όπως κοριούς, κάμερες, κλπ., που μπορεί να έχετε εντοπίσει.

Η διεύθυνση email του εγχειρήματος είναι: **notrace@autistici.org**

Μπορείτε επίσης να τα στέλνετε και στην δική μας διεύθυνση email, **blessedistheflame@riseup.net**, ώστε να τα συμπεριλάβουμε στις έντυπες εκδόσεις μας, όπως π.χ. στην παρούσα εφημερίδα.

Ήδη έχουμε μεταφράσει και εκδώσει μία προσούρα («Ποιός το έγραψε αυτό;») σχετικά με σύγχρονες μεθόδους εγκληματολογικής γλωσσολογίας που χρησιμοποιούνται για την ταυτοποίηση του συγγραφέα ενός ανώνυμου κειμένου, όπως επίσης και δύο άρθρα σχετικά με την ελαχιστοποίηση ιχνών DNA τα οποία συμπεριλάβαμε στο πρώτο τεύχος της εφημερίδας, αν και καταλάθος αναφέραμε το παλιό όνομα του εγχειρήματος, «Κέντρο Πηγών Αντιπαρακολούθησης».

¹Υπάρχει και διεύθυνση οπίου για αυτόν τον ιστότοπο. Προτείνουμε να μπειτε στον ιστότοπο χρησιμοποιώντας Tor και, ιδανικότερα, μέσω του λειτουργικού συστήματος Tails. Προτείνουμε επίσης η επικοινωνία να γίνεται με κρυπτογράφηση PGP.

στενοί φίλοι αντιμετώπιζαν έντονη αστυνομική επιτήρηση και παρενόχληση και, κατά τη γνώμη μου, δεν το αντιμετώπισαμε σωστά, κάτι που οδήγησε σε μεγάλη αναστάτωση στο δίκτυό μας και κάποιους την πάτησαν. Ένας μακρινός φίλος συνελήφθη αφού βρέθηκε το DNA τους σε άθικτο εμπρηστικό μηχανισμό. Ήμουν ιδιαίτερα απογοητευμένος με το DNA γενικά, επειδή τόσο πολλοί αναρχικοί σε όλο τον κόσμο συνελήφθησαν, και συλλαμβάνονται ακόμα, λόγω των ιχνών DNA. Και ορισμένες από αυτές τις συλλήψεις φαίνεται ότι θα μπορούσαν να αποφευχθούν εάν ο κόσμος ήταν καλύτερα ενημερωμένος.

Έτσι, ούτως ή άλλως, το Εγχείρημα No Trace ξεκίνησε το 2021 ως ένας ιστότοπος που συγκέντρωνε πόρους, περιοδικά, άρθρα, σχετικά με την επιτήρηση. Ο σχεδιασμός της ιστοσελίδας ήταν πολύ κακός εκείνη την εποχή, τώρα είναι λίγο καλύτερος. Συγκεντρώνουμε πράγματα αλλά δεν γράφαμε το δικό μας περιεχόμενο.

Αργότερα, αρχίσαμε να νιώθουμε έμπνευση για να γράψουμε το δικό μας περιεχόμενο και αποφασίσαμε να αντιμετωπίσουμε το ζήτημα της **μοντελοποίησης απειλών**. Η μοντελοποίηση απειλών είναι μια τυπική άσκηση όπου προσδιορίζεις τις απειλές που αντιμετωπίζεις σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο και τι μπορείς να κάνεις για αυτές. Έτσι, για παράδειγμα, στο πλαίσιο μιας δράσης, προσδιορίζεις τις τεχνικές που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει η αστυνομία εναντίον σου και πώς μπορείς να προστατευτείς από αυτές τις τεχνικές. Το αποτέλεσμα της άσκησης, η λίστα των απειλών, είναι το **μοντέλο απειλής** σου.

Σε ορισμένους αναρχικούς κύκλους, υπάρχει αυτή η επαναλαμβανόμενη κατάσταση όπου κάποιος ρωτά ποια μέτρα ασφαλείας πρέπει να λάβουν σε ένα τέτοιο πλαίσιο, για παράδειγμα εάν μπορούν να έχουν τον τηλεφώνό τους σε μια διαδήλωση ή ποιον πάροχο email πρέπει να χρησιμοποιήσουν, και ο κόσμος απαντά «εξαρτάται από το μοντέλο απειλής σου». Πώς όμως μπορεί κανείς να προσδιορίσει ποιο είναι το μοντέλο απειλής του; Ποιες τεχνικές παρακολούθησης είναι διαθέσιμες στην αστυνομία και σε ποια πλαίσια; Και πώς μπορούμε να προστατευτούμε από αυτά; Το 2023 προσθέσαμε μια νέα ενότητα στον ιστότοπό μας, τη «Βιβλιοθήκη Απειλών», για να προσπαθήσουμε να απαντήσουμε σε αυτές τις ερωτήσεις. Είναι ένα έργο σε εξέλιξη, προσθέτουμε περιεχόμενο τακτικά, μη διστάσετε να το ελέγξετε.

Αργότερα το 2023 ήρθαμε σε επαφή με ένα άλλο έργο που ονομάζεται «Αυτιά και Μάτια», μια μεγάλη βάση δεδομένων κρυφών συσκευών παρακολούθησης που χρησιμοποιούνται κατά των αναρχικών: κοριοί, κρυφές κάμερες, ιχνηλάτες GPS σε οχήματα. Συμφωνήσαμε ότι θα ήταν καλό να μεταφέρουμε το έργο τους στον ιστότοπό μας, οπότε το κάναμε.

Και νομίζω ότι αυτό είναι όλο για τις τρέχουσες εξελίξεις.

TFSR: Ποιοι είναι μερικοί από τους βραχυπρόθεσμους και πιο μακροπρόθεσμους στόχους του εγχειρήματος;

Aster: Όσον αφορά τους βραχυπρόθεσμους στόχους, θα έλεγα να διατηρήσουμε τον ιστότοπό μας ενημερωμένο, προσθέτοντας νέους πόρους, νέο περιεχόμενο στη βιβλιοθήκη απειλών μας, νέα περιστατικά στο Ears and Eyes. Έχουμε αρκετές πρωτότυπες εκδόσεις που θα κυκλοφορήσουν σύντομα, συμπεριλαμβανομένου ενός πρωτότυπου ζιν για τη φυσική παρακολούθηση και μιας αγγλικής μετάφρασης ενός Γαλλικού ζιν για το DNA. Η Βιβλιοθήκη Απειλών μας αυτή τη στιγμή απαρτίζεται περίπου είκοσι κατασταλτικές επιχειρήσεις που έχουν στοχεύσει αναρχικούς σε όλο τον κόσμο και θα ήθελα να προσθέσω κι άλλες, για να φτάσω ίσως σε σαράντα ή πενήντα επιχειρήσεις. Ασχολούμαστε επίσης με διάφορες μεταφράσεις με τη βοήθεια εξωτερικών μεταφραστών, ελπίζω να μεταφραστεί η Βιβλιοθήκη Απειλών στα Γαλλικά τους επόμενους μήνες και πιθανώς κάποια στιγμή στα Βραζιλιάνικα Πορτογαλικά. Ίσως και Γερμανικά. Όσον αφορά τους μακροπρόθεσμους στόχους, υποθέτω ότι στοχεύουμε να γίνου-

με μια καλή πηγή παρακολούθησης και ασφάλειας για τους αναρχικούς σε όλο τον κόσμο. Δεν είμαι ακόμα σίγουρος τι θα συμβαίνει αυτό, το ανακαλύπτουμε όσο προχωράμε. Ένα είδος οράματος που έχω είναι να ενθαρρύνω τη δημιουργία μικρών, αποκεντρωμένων ομάδων που εργάζονται σε θέματα που σχετίζονται με την επιτήρηση και την ασφάλεια και στη συνέχεια να μοιράζονται το έργο τους με το ευρύτερο αναρχικό κίνημα. Λίγο σαν ομάδες δράσης συγγένειας, αλλά για τεχνική έρευνα. Φανταστείτε μια ομάδα σε μια χώρα να ερευνά φτηνούς τρόπους για να χακάρει ή να καταρρίψει αστυνομικά drones, καλά πρωτόκολλα κατά των ιχνών DNA ή μια ανάλυση θερμικής απεικόνισης που χρησιμοποιείται από ελικόπτερα της αστυνομίας και στη συνέχεια να μοιράζεται την έρευνά της δημόσια ώστε να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ή να επεκταθεί από άλλες ομάδες σε άλλες χώρες. Στην ιδανική περίπτωση, θα ήθελα το εγχείρημά μας να το ενθαρρύνει.

TFSR: Βάλαμε το χέρι μας σε αυτό το έργο πριν από χρόνια προσπαθώντας να μιλήσουμε για ορισμένα ζητήματα τεχνολογικής επιτήρησης και τρόπους με τους οποίους ο κόσμος μιλούσε για την αποφυγή τους με βάση ένα μοντέλο των ΗΠΑ, όπως η εύκολη πρόσβαση σε μη καταχωρημένες κάρτες sim και η εγκατάσταση ψευδώνυμων τηλεφώνων, μια προσπάθεια κανονικοποίησης της άνεσης γύρω από την αναγνώριση των μεθόδων που καταλάβαμε ότι χρησιμοποιήσει το κράτος. Οι τεχνικές γνώσεις και δεξιότητες είναι ένας τομέας για τον οποίο πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι δεν έχουν κλίση και έτσι καταλήγει να γίνει κάτι εξειδικευμένο, αλλά εγώ το θεωρώ περισσότερο σαν μια σειρά μυών που δυναμώνουν όσο τους χρησιμοποιείς σε αντίθεση με κάτι έμφυτο και εγγενές. Υπάρχει κάποιο στοιχείο του NoTrace σχετικά με το πώς να ελπίζετε να προσεγγίσετε ένα ευρύτερο κοινό που μπορεί να βρίσκεται στο κάτω φλι της αύξησης των δεξιοτήτων του ή απευθύνεται κυρίως σε αυτές τις ομάδες συγγένειας τεχνικής έρευνας;

Aster: Α, ναι, αυτή είναι μια καλή ερώτηση. Νομίζω ότι όσον αφορά το **περιεχόμενο**, θέλουμε να εστιάζουμε σε ένα είδος άριστων πρακτικών ασφαλείας, που σχετίζονται με άτομα που κινδυνεύουν να στοχοποιηθούν από το κράτος, άτομα που κινδυνεύουν με χρόνια ή δεκαετίες φυλάκισης. Θέλουμε όμως να ενθαρρύνουμε όλους να ακολουθήσουν αυτές τις πρακτικές ασφαλείας, ή τουλάχιστον ορισμένες από αυτές, και θέλουμε να τις κάνουμε όσο το δυνατόν πιο προσίτες. Θέλουμε να ενθαρρύνουμε όλους να έχουν καλή ασφάλεια γιατί, ακόμα κι αν κάποιος δεν κάνει κάτι πολύ επικίνδυνο, μπορεί ο φίλος του να το κάνει ή ο φίλος του φίλου του. Η ατομική ασφάλεια ενισχύει τη συλλογική ασφάλεια. Και, για να είμαστε ξεκάθαροι, αυτό δεν αφορά μόνο την τεχνολογική ασφάλεια, η πλειοψηφία του περιεχομένου μας δεν αφορά την τεχνολογία. Και ενώ ορισμένες μη τεχνολογικές πρακτικές ασφαλείας απαιτούν την ανάπτυξη ενός συγκεκριμένου συνόλου δεξιοτήτων, για παράδειγμα το να μπορείς να ανιχνεύεις αν σε ακολουθούν αστυνομικοί, κάποιες άλλες απαιτούν απλώς καλές δεξιότητες επικοινωνίας, για παράδειγμα την αρχή της απαραίτητης γνώσης, η οποία δηλώνει απλώς ότι οι ευαίσθητες πληροφορίες θα πρέπει να μοιράζονται μόνο όταν είναι απαραίτητο, και στον βαθμό που είναι απαραίτητο. Επομένως, υπάρχει το ερώτημα πώς να κάνουμε το εγχείρημά μας προσβάσιμο σε διάφορους ανθρώπους, πώς να το κάνουμε ένα καλό μέρος για μάθηση. Προσπαθούμε να γράψουμε το αρχικό μας περιεχόμενο με σαφή τρόπο που δεν προϋποθέτει υπερβολική προηγούμενη γνώση από τους αναγνώστες μας. Όλο το πρωτότυπο περιεχόμενό μας είναι διαθέσιμο ως εκτυπώσιμα ζιν, ώστε να μπορεί να διαβαστεί και να μοιραστεί μακριά από υπολογιστές. Και, φυσικά, θέλουμε να κάνουμε μεταφράσεις, πολλές μεταφράσεις.

Ένα πράγμα για το οποίο δεν έχω μιλήσει ακόμα, που σχετίζεται κάπως με αυτό το θέμα, είναι ένας άλλος λόγος που ασχολήθηκα με το Εγχείρημα No Trace: Ήθελα να κω-

δικοποιήσω τη γνώση που συχνά μεταδίδεται μόνο ανεπίσημα στους αναρχικούς κύκλους. Τουλάχιστον στους κύκλους όπου δραστηριοποιήθηκα, πολλές πρακτικές ασφαλείας δεν κωδικοποιήθηκαν, δεν κοινοποιήθηκαν σε συναντήσεις ή καταγράφηκαν σε περιοδικά. Για παράδειγμα, μου πήρε χρόνια να καταλάβω τους κινδύνους του DNA γιατί δεν ήταν ένα θέμα που συζητήθηκε ανοιχτά. Οι πρακτικές ασφαλείας διαδίδονταν ανεπίσημα, σίγουρα, αλλά αυτό δεν είναι φιλικό στους νεότερους ή πιο απομονωμένους συντρόφους που μπορεί να μην είναι μέρος των ανεπίσημων συζητήσεων. Θα ήθελα το εγχείρημά μας να είναι ευπρόσδεκτο και από αυτούς τους συντρόφους.

TFSR: Ναι, αυτό φαίνεται να είναι ένα σημαντικό σημείο, η κωδικοποίηση όπως το θέτεις, ή τουλάχιστον η ευαισθητοποίηση αυτών των πρακτικών σε περισσότερους ανθρώπους.

Φαίνεται επίσης ότι εδώ υπάρχει μια ευκαιρία για τη διάδοση περιπτώσεων παρακολούθησης κινήσεων και παρέμβασης, οργάνωσης κατά της καταστολής και πιθανώς χαρτογράφησης κρατικών και παρακρατικών στρατηγικών και μεθόδων, ώστε να οικοδομηθεί μια πιο ανθεκτική αντίσταση. Μπορείς να μιλήσεις για αυτό καθώς επίσης και για πιθανή καταστολή ή αλλαγές στη μεθοδολογία του αντιπάλου που θα μπορούσατε να περιμένετε ως απάντηση στη δημόσια έκθεση αυτών των μεθόδων και εργαλείων επιτήρησης; Για παράδειγμα, θα μπορούσε κάποιος να αντιμετωπίσει κατηγορίες για τη δημοσιοποίηση πληροφοριών σχετικά με αυτήν την κρατική καταστολή;

Aster: Πράγματι, θα ήθελα το εγχείρημά μας να βοηθήσει στη διάδοση των ειδήσεων για συγκεκριμένες περιπτώσεις καταστολής. Σχετικά με τις περιπτώσεις καταστολής, πολλές αναρχικές ομάδες επικεντρώνονται στην αλληλεγγύη και την υποστήριξη των κρατούμενων, και ενώ πιστεύω ότι αυτή η εστίαση είναι εξαιρετικά σημαντική, νιώθω ότι μερικές φορές οι πιο πραγματολογικές, τεχνικές πτυχές της καταστολής παραμελούνται. Σε σχέση λοιπόν με τις περιπτώσεις καταστολής, θα ήθελα να επικεντρωθεί το εγχείρημά μας σε πράγματα όπως: «Τι συνέβη; Τι συνέβη για να καταλήξουν αυτοί οι σύντροφοι στη φυλακή ή να εξαφανιστεί αυτό το πολλά υποσχόμενο κίνημα; Αν μπορούν να μας πουν, μπορούμε να μάθουμε από τις εμπειρίες τους;» Και υποθέτω ότι το να δείξουμε στους συντρόφους ότι παίρνουμε τις εμπειρίες τους στα σοβαρά και ότι είμαστε αφοσιωμένοι να μαθαίνουμε από αυτές μπορεί επίσης να είναι μια μορφή αλληλεγγύης.

Σχετικά με το ερώτημα αν θα προσαρμοστεί το Κράτος επειδή αποκαλύπτουμε τις στρατηγικές τους; Νομίζω ότι σε τοπικό επίπεδο, μπορούν να προσαρμοστούν. Για παράδειγμα, αν παρατηρήσεις αστυνομικούς να σε ακολουθούν στους δρόμους, είναι γενικά προς όφελός σου να μην τους δείξεις ότι τους πρόσεξες, διαφορετικά θα προσαρμοστούν και θα είναι πιο διακριτικοί. Αλλά σε παγκόσμιο επίπεδο, δεν νομίζω ότι το Κράτος προσαρμόζεται καλά, και όταν προσαρμόζεται νομίζω ότι είναι πιο πιθανό να οφείλεται στις νέες τεχνολογικές εξελίξεις, για παράδειγμα. Σε παγκόσμιο επίπεδο, νομίζω ότι είναι πάντα προς όφελός μας να αποκαλύπτουμε τις στρατηγικές τους.

Στο ερώτημα εάν κάποιος θα μπορούσε να δεχθεί κατηγορίες για την αποκάλυψη των στρατηγικών του κράτους; Ναι, σίγουρα, έχει χρεωθεί κόσμος για αυτό στο παρελθόν. Όπως πάντα, το αν κάποιος θα κατηγορηθεί για κάτι έχει να κάνει πολύ με το πολιτικό κίνητρο του Κράτους να το χρεώσει, κάτι που μπορεί να είναι δύσκολο να προβλεφθεί. Και φυσικά, μπορούμε να προσπαθήσουμε να παραμεινουμε ανώνυμοι όταν αποκαλύπτουμε κρατικές στρατηγικές, για να κάνουμε την καταστολή λιγότερο πιθανή.

TFSR: Πολλά από αυτά τα παραδείγματα φυσικής επιτήρησης προέρχονται από την Ευρώπη, από όπου ανέφερες ότι είσαι. Νιώθω ότι αυτό είναι ένα πράγμα που είδαμε στις ΗΠΑ πριν από 15 χρόνια, αλλά δεν φαίνεται να είναι τόσο συνηθισμένο στις μέρες μας. Γνωρίζω ότι η ΕΕ έχει πολύ αυστηρότερους

ακής αστυνομίας από ανώνυμη ομάδα ως ένδειξη αλληλεγγύης.

Πηγή: *knack[punkt]*

27 Μαΐου, Σαν Φρανσίσκο, ΗΠΑ: Σπασματική σε τράπεζα της Chase Bank σε αλληλεγγύη με την Παλαιστίνη.

Πηγή: *Indybay*

27 Μαΐου, Πόρτλαντ, ΗΠΑ: Άγνωστο άτομο πυροβόλησε αρκετές κάμερες παρακολούθησης σε διάφορες περιοχές της πόλης, καταστρέφοντάς τις και προκαλώντας ζημιές εκατοντάδων χιλιάδων δολαρίων.

Πηγή: *Unravel*

27 Μαΐου, Σαντιάγο, Χιλή: Εμπρησμός λεωφορείου εις μνήμην του αναρχικού συντρόφου Mauricio Morales.

Την ευθύνη ανέλαβε ο Εμπρηστικός Πυρήνας για Ατομική Δράση “Severino Di Giovanni” της Μαύρης Εκδίκησης / Ατυχη Αναρχική Ομοσπονδία (FAI-IRF). Η ανάληψη ευθύνης βρίσκεται στην σελ. 7.

Πηγή: *Informativo Anarquista*

27-28 Μαΐου, Saix, Οξτανία, Γαλλία: Περίπου δέκα άτομα επιτέθηκαν κατά τα μεσάνυχτα σε εργοτάξιο του αυτοκινητοδρόμου A69 με πέτρες και ολμοβόλα. Η χωροφυλακή εμφανίστηκε μετά από λίγο και συγκρούστηκε μαζί τους.

Πηγή: *Attaque*

28 Μαΐου, Αθήνα, Ελλάδα: Οι «Κολλημένοι» ανέλαβαν την ευθύνη για μαζικό σαμποτάζ σε πάνω από 215 λουκέτα κλειδιών AirBnb στα Εξάρχεια που είχε πραγματοποιηθεί την προηγούμενη εβδομάδα, κολλώντας τα με κόλλα.

«...Δεν θα επιτρέψουμε τον εκποτισμό μας από τις γειτονιές κάνοντας απλές δράσεις όπως η παραπάνω αλλά και με όλα τα κινηματικά μέσα. Μένουμε εδώ, μένουμε στις γειτονιές του κέντρου της Αθήνας δημιουργώντας σχέσεις αλληλεγγύης και συλλογικά αντιτασσόμαστε στα σχέδια κράτους και κεφαλαίου, αφού τις ανάγκες των γειτονιών μας γνωρίζουμε εμείς και όχι οι επενδυτές.»

Πηγή: *Athens Indymedia*

31 Μαΐου, Teulant, Οξτανία, Γαλλία: Πυρήνας του GIEC που υπογράφει ως *Gauchistes Ingénieur.es en Eviction de Catastrophes* πυρπόλησε έναν οδοστρωτήρα σε εργοτάξιο του αυτοκινητόδρομου A69.

Πηγή: *Attaque*

31 Μαΐου, Πριβά, Ωβέρνη-ρον-Αλπ, Γαλλία: Μεγάλη διακοπή ίντερνετ στους γύρω δήμους ύστερα από μια πράξη βανδαλισμού στα καλώδια του δικτύου Orange που επηρέασε το ADSL και τις οπτικές ίνες.

Πηγή: *Sans Nom*

31 Μαΐου, Νέα Υόρκη, ΗΠΑ: Διαδηλωτές υπέρ της Παλαιστίνης εισέβαλαν στο Μουσείο Brooklyn και το κατέλαβαν, καταλήγοντας σε συγκρούσεις με την αστυνομία.

Πηγή: *Never Sleep*

1 Ιουνίου, Καλιφόρνια, ΗΠΑ: Εμπρησμός αστυνομικού οχήματος σε αλληλεγγύη με την Παλαιστινιακή αντίσταση και με τους φοιτητές που επιτίθενται από την αστυνομία και τους φιλοσιωνιστές επειδή διαδηλώνουν υπέρ της Παλαιστίνης.

Πηγή: *Abolition Media*

1 Ιουνίου, Λε Βερνέ, Οξτανία, Γαλλία: Άγνωστοι εισέβαλλαν σε λατομείο που ανήκει στον όμιλο Lafarge και προκάλεσαν δολιοφθορές στα κτήρια και τα οχήματα που βρίσκονταν εκεί.

Πηγή: *Attaque*

2 Ιουνίου, Πίζα, Ιταλία: Εμπρησμός κουτιού οπτικών ινών με κουρέλια και καύσιμο στην περιοχή Fontina της Πίζας.

«...Επιλέξαμε αυτό το μέρος επειδή βρίσκεται σε μια βιομηχανική περιοχή κοντά σε μια υπεραγορά Carrefour, ένα εργαστήριο ρομποτικής του Ινστιτούτου Sant' Anna και στο Banco di Pisa. Κάθε μέρα η πραγματικότητα μας δείχνει πως η κυριαρχία και ο πόλεμος σχετίζονται άμεσα με την ανάπτυξη αυτών των τεχνολογιών, όπως μας διδάσκει η σφαγή του πληθυσμού της Γάζας. Αν και τα μέσα ενημέρωσης υποτίμησαν την ζημιά αποδίδοντάς την σε κάποιο ελάττωμα, αναγκάστηκαν να παραδεχτούν ότι οι επισκευές θα πάρουν πολύ χρόνο. Ελπίζουμε να έχουμε χαλάσει τα έργα των προαναφερθέντων ινστιτούτων και τους

πανηγυρισμούς αυτής της υποκριτικής δημοκρατίας...»

Πηγή: La Nemesi

3 Ιουνίου, Νέα Υόρκη, ΗΠΑ: Ανώνυμη ομάδα ανέλαβε την ευθύνη για δολιοφθορά στα λάστιχα οχημάτων που ανήκαν στην πανεπιστημιακή ασφάλεια, η οποία είχε συνεργαστεί με το NYPD για την παρενόχληση, σύλληψη και αποβολή φοιτητών λόγω της συμμετοχής τους στον αγώνα κατά της Παλαιστινιακής γενοκτονίας.

Πηγή: Twitter

3 Ιουνίου, Ιλλινόις, ΗΠΑ: Ανώνυμη ομάδα ανέλαβε την ευθύνη για σπασιματική στην Hudson Technologies η οποία διατηρεί συμβόλαιο 250 εκατομμυρίων με το Υπουργείο Αμύνης.

«...Αν και αξίζουν χειρότερη τιμωρία, δεν μπορούσαμε να τους αφήσουμε να συνεχίσουν τα εγκλήματά τους με άνεση...»

Πηγή: Scenes from the Atlanta Forest

3 Ιουνίου, Μεξικό: Επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης επτά ετών και έξι μηνών στον αναρχικό κρατούμενο Jorge "Yorch" Esquivel.

«...Μέχρι τώρα όλα τα αποδεικτικά στοιχεία που παρουσιάστηκαν, τόσο από την υπεράσπισή του όσο και από την δίωξη, έδειξαν ότι δεν υπάρχει απολύτως καμία απόδειξη για τις κατασκευασμένες και εντελώς ψευδείς κατηγορίες εναντίον του. Ωστόσο, είναι ξεκάθαρο για εμάς για άλλη μια φορά ότι υπάρχει μια συντονισμένη προσπάθεια να κρατήσει τον σύντροφό μας κλειδωμένο όσο το δυνατόν περισσότερο, δεδομένου ότι αυτό αποτελεί βασικό μέρος της εκστρατείας του UNAM να δυσφημιστεί η κατάληψη Okurache για να δικαιολογήσουν μία ενδεχόμενη εκκένωση του αυτόνομου και αυτοδιαχειριζόμενου εγχειρήματος που υπάρχει και αντιστέκεται για σχεδόν ένα τέταρτο του αιώνα τώρα.

Κοινοποιούμε ένα έκτακτο διεθνές κάλεσμα για οργάνωση ταραχών και αλληλεγγύης με τον Yorch για την κατάργηση της ποινής του και για την άμεση απελευθέρωσή του...»

Πηγή: It's Going Down

3 Ιουνίου, Χιλή: Απελευθερώνεται από την φυλακή η αναρχική συντρόφισσα Paty Rodriguez με ποινή επιβλεπόμενης απελευθέρωσης, αφού πέρασε 10 μήνες φυλάκισης επειδή επιτέθηκε στην χωροφυλακή τον Δεκέμβριο του 2021.

Πηγή: La Zarzamora

4 Ιουνίου, Πόρτλαντ, ΗΠΑ: Εμπρησμός των γραφείων της Parker-Hannfin, ένας από τους κύριους προμηθευτές των μαχητικών αεροσκαφών F-35, τα οποία θεωρούνται η ραχοκοκαλιά της Ισραηλινής αεροπορίας.

«...Το κράτος του Ισραήλ βασίζεται σε μεγάλο βαθμό σε όπλα και υλικά που αποστέλλονται από τη Δύση για να εφαρμόσει τις γενοκτονικές πολιτικές της στη Γάζα. Ως εξεγερσιακοί που ζούν στις λεγόμενες Ηνωμένες Πολιτείες είμαστε σε μια μοναδική θέση να διαταράξουμε τις αλυσίδες εφοδιασμού και τις υποδομές που καθιστούν αυτή τη γενοκτονία δυνατή...»

Πηγή: Rose City Counter-Info

5 Ιουνίου, Καλιφόρνια, ΗΠΑ: Η «Δίποδη Αγέλη Λύκων» ανέλαβε την ευθύνη για την παρεμπόδιση έργων αποψίλωσης στον Εθνικό Δρυμό Plumas, χτίζοντας φράγματα και σκάβοντας χαρακώματα εμποδίζοντας την επέλαση δασοκομικών μηχανημάτων.

Πηγή: Indybay

6 Ιουνίου, Αθήνα, Ελλάδα: Απαλλοτριώση σούπερ-μάρκετ του ΑΒ Βασιλόπουλου στην Καισαριανή.

«...Δεν αρκούμαστε στο άσκοπο κνηγί της επιβίωσης, δεν εναρμονιζόμαστε με το αδιέξοδο της παραίτησης, εχθρευόμαστε τον συμβιβασμό. Χτυπάμε τα κέρδη των πολυεθνικών που εγκαθιδρύουν και συντηρούν αυτή την κοινωνία του θεάματος που απεχθανόμαστε. Παράλληλα στην κοινωνία που παραμένει αμέτοχη και σκύβει το κεφάλι στην τυραννία των αφεντικών, λυγίζοντας από το βάρος της ακρίβειας, εμείς αντιπροτείνουμε την συλλογικοποίηση των αναγκών μας, την αυτοορ-

νόμους περί προσωπικών δεδομένων σε σχέση με τις ΗΠΑ όσον αφορά το τι μπορούν να παρακολουθούν οι εταιρείες τεχνολογίας δεδομένων. Αναρωτιέμαι αν αυτό το είδος φυσικής επιτήρησης είναι πιο συνηθισμένο στην ΕΕ επειδή είναι πιο απαραίτητο. Στις ΗΠΑ, οι αστυνομικοί μπορούν απλώς να πάνε στο Meta/AT&T/κ.λπ. Επίσης, με την άνοδο του Amazon Ring, τοποθετούμε εμείς τις κάμερες για αυτούς (παρά το γεγονός ότι η Amazon δήλωσε πρόσφατα ότι θα απαιτεί εντάλματα για την πρόσβαση των αρχών επιβολής του νόμου στα πλάνα της κάμερας). Θα μπορούσε να μιλήσεις για το πώς αυτές οι υλικές συνθήκες (στην ΕΕ σε σχέση με την Ρωσία ή τις ΗΠΑ ή το Ηνωμένο Βασίλειο) επηρεάζουν την προσέγγιση που μπορεί να ακολουθηθεί κανείς;

Aster: Πριν απαντήσω, θέλω να γνωστοποιήσω ότι στο Εγχείρημα No Trace, η εμπειρία μας αφορά κυρίως τη Δυτική Ευρώπη και τη Βόρεια Αμερική. Είμαι από τη Δυτική Ευρώπη και μερικά από τα μέλη μας είναι από τη Βόρεια Αμερική. Θέλω να μάθω περισσότερα για άλλα μέρη του κόσμου, αλλά δεν νιώθω σίγουρος να μιλήσω για αυτά ακόμα. Επομένως, νομίζω ότι το σκεπτικό που προτείνεις σχετικά με τη σπανιότερη συχνότητα της φυσικής επιτήρησης στις ΗΠΑ είναι εσφαλμένο. Θα προσπαθήσω να εξηγήσω γιατί το σκέφτομαι αυτό. Για να είμαι ξεκάθαρος με τους όρους, αυτό που εννοώ με τον όρο «φυσική επιτήρηση» είναι η άμεση παρατήρηση ενός στόχου. Αυτό σημαίνει ότι μια ομάδα παρακολούθησης βρίσκεται στο πεδίο δράσης για να παρακολουθήσει ή να ακολουθήσει κάποιον, για παράδειγμα έναν ύποπτο σε μια ποινική υπόθεση. Μια ομάδα επιτήρησης αποτελείται συνήθως από τουλάχιστον πέντε αξιωματικούς και πολλά οχήματα. Για τις υπηρεσίες επιβολής του νόμου και τις μυστικές υπηρεσίες, η φυσική επιτήρηση είναι μια μέθοδος επιτήρησης που απαιτεί πόρους και ένταση προσωπικού. Επειδή αυτές οι υπηρεσίες έχουν περιορισμένους πόρους και προσωπικό, αυτό σημαίνει ότι η φυσική επιτήρηση δεν είναι η προτιμώμενη μέθοδος τους: εάν μπορούν να επιτύχουν τα αποτελέσματα που θέλουν χωρίς να τη χρησιμοποιήσουν, δεν θα τη χρησιμοποιήσουν. Η φυσική επιτήρηση χρησιμοποιείται όταν συνδυάζονται δύο παράγοντες: πρώτον, το έγκλημα που ερευνάται αποτελεί επαρκή απειλή για το Κράτος, για παράδειγμα εμπρησμός, και δεύτερον, οι ύποπτοι που ερευνώνται πρέπει να παρακολουθούνται, αλλά δεν μπορούν να παρακολουθούνται με πιο προσιτές μεθόδους παρακολούθησης, όπως η τηλεφωνική παρακολούθηση. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι ερευνητές προσπαθούν να παρακολουθήσουν το τηλέφωνο ενός υπόπτου, ή τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης κ.λπ., και όταν αυτό δεν παρέχει τα αποτελέσματα που θέλουν, καταφεύγουν σε φυσική παρακολούθηση. Σε άλλες περιπτώσεις, οι ερευνητές γνωρίζουν από την αρχή ότι δεν θα μπορούν να παρακολουθούν το τηλέφωνο ή τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ενός υπόπτου, για παράδειγμα επειδή ο ύποπτος είναι ένας αναρχικός που είναι γνωστός ότι έχει καλή ασφάλεια, και από την αρχή καταφεύγουν σε φυσική παρακολούθηση. Και το θέμα είναι ότι όλα αυτά ισχύουν τόσο για την Ευρώπη όσο και για τις Ηνωμένες Πολιτείες Λοιπόν, γιατί η φυσική επιτήρηση είναι πιο κοινή στην Ευρώπη από ό,τι στις ΗΠΑ τα τελευταία χρόνια; Πιστεύω ότι συμβαίνει απλώς και μόνο επειδή τα τελευταία χρόνια, οι αναρχικές επιθέσεις που θεωρούνται από το κράτος πιο απειλητικές, όπως οι εμπρηστικές επιθέσεις, είναι συχνότερες στην Ευρώπη, γεγονός που οδήγησε σε μεγαλύτερο αριθμό σοβαρών κατασταλτικών επιχειρήσεων, και οι σοβαρές κατασταλτικές επιχειρήσεις είναι πιο πιθανό να διαθέτουν φυσική επιτήρηση. Χονδρικά, θα έλεγα ότι υπήρξε μια πτώση στις «υψηλής προβολής» αναρχικές επιθέσεις στις ΗΠΑ μεταξύ του τέλους του Πράσινου Τρόμου της δεκαετίας του 2000 και της εξέγερσης του 2020. Αυτό οδήγησε σε λιγότερες σοβαρές επιχειρήσεις καταστολής και, συνεπώς, σε λιγότερες περιπτώσεις φυσικής παρακολούθησης. Είναι ενδιαφέρον ότι η Βιβλιοθήκη Απειλών μας αναφέρει δύο κατασταλτικές επιχειρήσεις

από τις ΗΠΑ που περιελάμβαναν φυσική επιτήρηση, μία από το 2000 και μία από το 2023, αλλά φυσικά αυτό θα μπορούσε να είναι μια προκατάληψη δειγματοληψίας. Έτσι, εν ολίγοις: η φυσική παρακολούθηση χρησιμοποιείται πιθανώς και στις ΗΠΑ, ιδιαίτερα σε μέρη όπου πρόσφατα αναρχικοί έχουν αναλάβει την ευθύνη για εμπρηστικές επιθέσεις. Οι αναρχικοί των ΗΠΑ θα μπορούσαν να προβλέψουν τη χρήση φυσικής παρακολούθησης αναπτύσσοντας ένα κατάλληλο σύνολο δεξιοτήτων. Για να βοηθήσουμε σε αυτό, πρόσφατα μεταφράσαμε στα αγγλικά ένα περιεκτικό Γερμανικό περιοδικό με θέμα «Μέτρα κατά της επιτήρησης», το οποίο μπορείτε να βρείτε στον ιστότοπό μας. Ένα δεύτερο ζήτημα που αναφέρετε είναι ο αντίκτυπος που έχει στις αστυνομικές έρευνες η νομοθεσία της ΕΕ για την προστασία των προσωπικών δεδομένων. Πιστεύω ότι αυτός ο αντίκτυπος είναι ελάχιστος. Οι νόμοι της ΕΕ για την προστασία των προσωπικών δεδομένων ισχύουν κυρίως για τις ιδιωτικές εταιρείες και όχι για την επιβολή του νόμου. Η αστυνομία στην Ευρώπη μπορεί και ζητά τακτικά δεδομένα από μέσα κοινωνικής δικτύωσης, παρόχους email, παρόχους υπηρεσιών Διαδικτύου κ.λπ. Αλλά τότε, το ερώτημα παραμένει: ποιες είναι οι διαφορές στις κρατικές κατασταλτικές τεχνικές μεταξύ των χωρών και πώς μπορούμε να λάβουμε υπόψη αυτές τις διαφορές; Αυτή είναι μια καλή ερώτηση και δεν έχω ολοκληρωμένη απάντηση, αλλά μπορώ να προσπαθήσω να συζητήσω μερικά παραδείγματα. Όπως είπες, τα κουδούνια με κάμερες όπως το Amazon Ring είναι ιδιαίτερα διαδεδομένες στις ΗΠΑ, γεγονός που αυξάνει την ανάγκη να ντυθείς ανώνυμα όταν διασχίζεις κατοικημένες γειτονιές κατά τη διάρκεια μιας δράσης. Σε σύγκριση με τη Δυτική Ευρώπη, νομίζω ότι το σύστημα δικαιοσύνης των ΗΠΑ προσφέρει πιο συχνά ασυλία ή μειωμένες ποινές αν ρουφιανέψεις, κάτι που μάλλον πρέπει να ληφθεί υπόψη, αλλά πώς, δεν ξέρω. Η πρακτική της απόκρυψης μικροφώνων και καμερών σε διαμερίσματα και ιχνηλατών GPS στα αυτοκίνητα φαίνεται πιο διαδεδομένη στην Ιταλία. Η χρήση βασανιστηρίων κατά την κράτηση είναι περισσότερο ρουτίνα στη Λευκορωσία και τη Ρωσία. Υποψιάζομαι ότι το Ηνωμένο Βασίλειο χρησιμοποιεί περισσότερο μακροχρόνιους μυστικούς πράκτορες σε σχέση με άλλες Ευρωπαϊκές χώρες, αλλά αυτό είναι δύσκολο να υπολογιστεί ποσοτικά.

TFSR: Καλά τα λες.

Λαμβάνοντας υπόψη τα εργαλεία και την τεχνολογία που είναι ευρέως διαθέσιμα, στο μυαλό μου εμφανίζεται το ερώτημα από πού προέρχονται οι συσκευές που εμφανίζονται στο No Trace. Πώς μπόρεσαν οι σύντροφοι να προσδιορίσουν τις πηγές των εργαλείων παρακολούθησης που χρησιμοποιούνται εναντίον τους, αν προέρχονται από προσωπικούς/κοινωνικούς εχθρούς, αφεντικά ή μαφία, πολιτικούς εχθρούς όπως αυταρχικούς ή φασίστες ή κρατικούς παράγοντες;

Aster: Α, ναι, μιλάς για το εγχείρημα Αυτιά και Μάτια, που απαριθμεί περιπτώσεις κρυφών συσκευών παρακολούθησης όπως μικρόφωνα και κάμερες σε διαμερίσματα ή ιχνηλάτες GPS σε αυτοκίνητα. Αυτήν τη στιγμή απαριθμούμε περισσότερες από εκατό συσκευές, με τεράστιες διαφορές μεταξύ των χωρών, για παράδειγμα έχουμε 50 περιπτώσεις από την Ιταλία αλλά μόνο 5 από τις ΗΠΑ Για να απαντήσω στην ερώτησή σου, στις περισσότερες περιπτώσεις, όχι, οι σύντροφοι δεν είναι σε θέση να προσδιορίσουν με σιγουριά ποιος εγκατέστησε μία συσκευή. Αυτό συμβαίνει γιατί τις περισσότερες φορές, όταν ανακαλύπτεται μια συσκευή, οι κατάσκοποι δεν προσπαθούν να την ανακτήσουν, ούτε καν να την αναγνωρίσουν και φυσικά δεν αναγράφεται το όνομά τους πάνω της.

Τούτου λεχθέντος, πιστεύω ότι η συντριπτική πλειοψηφία των συσκευών που απαριθμούμε έχουν εγκατασταθεί από κρατικούς φορείς. Για να το προσδιορίσουμε αυτό, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε δύο ενδείξεις. Η πρώτη ένδειξη είναι το κόντεξτ. Εάν μια συσκευή βρεθεί από άτομα που είναι πι-

θανό να βρίσκονται υπό έρευνα και δεν έχουν πολλούς προσωπικούς ή κοινωνικούς εχθρούς, η συσκευή πιθανότατα εγκαταστάθηκε από τις αρχές επιβολής του νόμου. Η δεύτερη ένδειξη είναι η ίδια η συσκευή: τα εξαρτήματά της και πώς συναρμολογείται. Οι μη κρατικοί φορείς τείνουν να χρησιμοποιούν συσκευές που αγοράζονται από το κατάστημα. Οι κρατικοί φορείς τείνουν να χρησιμοποιούν είτε συσκευές που παρέχονται από εξειδικευμένες εταιρείες που συχνά τις εμπορεύονται μόνο στις αρχές επιβολής του νόμου είτε συσκευές που συναρμολογούν οι ίδιοι χειροκίνητα.

TFSR: Παρόμοια με το ερώτημα περί των πηγών της τεχνολογίας, επειδή τα εργαλεία, η τεχνολογία και η γνώση είναι πιο ευρέως διαθέσιμες, φαίνεται ότι το No Trace προσφέρει πολλές ευκαιρίες για αντιπαρακολούθηση μέσω της ανάδρομης τεχνικής έρευνας αυτών των συσκευών. Μπορείς να μας πεις κάτι για αυτό;

Aster: Λοιπόν, από την πλευρά μας, γενικά το μόνο που έχουμε πρόσβαση είναι μια σύντομη περιγραφή των εξαρτημάτων μιας συσκευής, και μερικές φορές φωτογραφίες, κάτι που δεν αρκεί για ανάδρομη τεχνική έρευνα. Αυτό συμβαίνει επειδή καταγράφουμε μόνο όσα δημοσιεύει ο κόσμος στο Διαδίκτυο. Αλλά για τους συντρόφους που ανακαλύπτουν μια συσκευή παρακολούθησης, συμφωνώ ότι υπάρχει μια καλή ευκαιρία για ανάδρομη τεχνική έρευνα, και θα παροτρύνω τους συντρόφους που βρίσκουν μια συσκευή να προσπαθήσουν να την αποσυναρμολογήσουν, να την κατανοήσουν και να δημοσιεύσουν τα ευρήματά τους στο Διαδίκτυο, αν μπορούν να το κάνουν με ασφάλεια. Για παράδειγμα, εάν μια συσκευή διαθέτει κάρτα SD, η ανάλυση των περιεχομένων της, συμπεριλαμβανομένης της προσπάθειας επαναφοράς των διαγραμμένων αρχείων, θα μπορούσε να δώσει στοιχεία για το πότε εγκαταστάθηκε η συσκευή και τον τρόπο λειτουργίας της. Εάν μια συσκευή διαθέτει κάρτα SIM, η ανάλυση του περιεχομένου της με συσκευή ανάγνωσης καρτών SIM θα μπορούσε να δώσει στοιχεία για την ταυτότητα των κατασκόπων. Πρόσφατα, αναλύθηκε η κάρτα SD ενός κοριού που βρέθηκε σε μια αναρχική βιβλιοθήκη στη Γαλλία, η οποία αποκάλυψε μερικές λεπτομέρειες για τη συσκευή.

TFSR: Ναι, αυτό το παράδειγμα είναι πραγματικά ενδιαφέρον. Οι ακροατές μπορούν να βρουν πληροφορίες σχετικά με αυτό αναζητώντας την αναρχική βιβλιοθήκη Libertad στο Παρίσι. Είδα μια ανάρτηση σχετικά με αυτό στο anarchistnews.org πριν από λίγο καιρό που προήλθε από τα Αυτιά και Μάτια. Μου κάνει εντύπωση το γεγονός ότι ο κόσμος πρέπει να δίνει μεγάλη προσοχή στο περιβάλλον τους για να παρατηρήσει ότι υπάρχει μια μικρή κάμερα στραμμένη προς το μέρος τους από τον φεγγίτη ενός κοντινού κτιρίου ή από το πίσω παράθυρο ενός φορτηγού σταθμευμένο για πολλή ώρα στο δρόμο τους. Αυτό δεν λέει τίποτα για την εύρεση ενός μικρόφωνα εγκατεστημένο μέσα στο φωτοτυπικό τους μηχάνημα που τραβάει μικροσκοπικές ποσότητες ηλεκτρισμού, όπως στην περίπτωση της βιβλιοθήκης Libertad στο Παρίσι. Πώς τα βρίσκουν οι άνθρωποι αυτά και τι σημαίνει να έχει κανείς μια βαθιά γνώση του περιβάλλοντός του για να διαλέξει τι είναι παράταιρο; Υπάρχουν τεχνικές ή εργαλεία που προτείνονται για αυτού του είδους την εξερεύνηση;

Aster: Σχετικά με το πώς οι άνθρωποι βρίσκουν αυτές τις συσκευές, μερικές φορές είναι απλώς τυχαία, για παράδειγμα στην περίπτωση της βιβλιοθήκης Libertad στο Παρίσι, οι σύντροφοι απλώς αποσυναρμολογούσαν το φωτοτυπικό μηχάνημα για επισκευή όταν βρήκαν τον κοριό. Και μερικές φορές, κάποιος ψάχνουν συγκεκριμένα για συσκευές παρακολούθησης και βρίσκουν μερικές. Κατά τη γνώμη μου, εάν υποψιάζεσαι ότι ένα μέρος ή ένα όχημα μπορεί να έχει παραβιαστεί και θέλεις να αναζητήσεις συσκευές παρακολούθησης, το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνεις είναι μια χειροκίνητη, οπτική αναζήτηση. Για αυτό, πρέπει να γνωρίζεις πού είναι συνήθως κρυμμένες οι συσκευές,

ο ιστότοπός μας μπορεί να σας βοηθήσει με αυτό.

- Στην περίπτωση ενός κτιρίου, οι συσκευές συχνά κρύβονται δίπλα σε μια πηγή ρεύματος, έτσι ώστε να μπορούν να συνδεθούν σε αυτό αντί να χρειάζονται μπαταρία. Μπορείς να πάρεις ένα καταβίβι και άλλα εργαλεία και να αποσυναρμολογήσεις πρίζες, αντάπτορες πολλαπλών πριζών, φώτα οροφής, ποιοισδήποτε ηλεκτρικές συσκευές, και να αναζητήσεις οτιδήποτε δεν πρέπει κανονικά να υπάρχει. Μπορείς επίσης να κοιτάξεις μέσα στα έπιπλα, βασικά οπουδήποτε χωράει μια συσκευή. Αυτή είναι μια μακρά διαδικασία, μπορεί να διαρκέσει αρκετές ώρες για ένα μονόκλινο δωμάτιο.
- Στην περίπτωση ενός οχήματος, οι συσκευές είτε είναι κρυμμένες έξω από το όχημα, συνήθως κάτω από αυτό, είτε μέσα στο όχημα. Μπορείς να ξεκινήσεις ρίχνοντας μια ματιά κάτω από το όχημα, στους εσωτερικούς τροχούς, στους πίσω προφυλακτήρες, πίσω από τα πλέγματα εξαερισμού, αναζητώντας οτιδήποτε δεν πρέπει να υπάρχει. Στη συνέχεια, μπορείς να πάρεις τα κατάλληλα εργαλεία και να αποσυναρμολογήσεις το εσωτερικό, την οροφή, το ταμπλό, τις κεφαλές των καθισμάτων και ούτω καθεξής. Οι συσκευές μπορούν επίσης να κρυφτούν σε μοτοσυκλέτες ή ποδήλατα, για παράδειγμα μέσα ή κάτω από τα καθίσματα.
- Στην περίπτωση μιας κάμερας που είναι εγκατεστημένη σε παράθυρο ενός κοντινού κτιρίου, μπορείς να την εντοπίσεις με κιάλια, αλλά φυσικά είναι λίγο δύσκολο.
- Στην περίπτωση μιας κάμερας που είναι εγκατεστημένη σε ένα όχημα παρακολούθησης στο δρόμο, εδώ μπορεί να είναι χρήσιμη η οικεία γνώση του περιβάλλοντός σου, όπως είπες. Θα εξηγήσω εν συντομία μια συγκεκριμένη τεχνική για τον εντοπισμό ενός οχήματος παρακολούθησης που έχει κάμερα στραμμένη στο σπίτι σας. Αυτή η τεχνική λειτουργεί μόνο εάν ζεις σε μέρος όπου δεν υπάρχουν πάρα πολλά διαφορετικά οχήματα που σταθμεύουν, επομένως λειτουργεί σε ορισμένες κατοικημένες περιοχές στις πόλεις και στις περισσότερες αγροτικές περιοχές. Βασικά, κάθε φορά που βγαίνεις ή μπαίνεις στο σπίτι σου, σημειώνω όλα τα οχήματα που είναι σταθμευμένα στο δρόμο και έχουν οπτική επαφή με το σπίτι σου. Σημειώνεις το μοντέλο, το χρώμα και την πινακίδα κυκλοφορίας τους, θυμάσαι τις πληροφορίες ή τις

σημειώσεις, ό, τι προτιμάς, αλλά αν είναι δυνατόν προσπάθησε να το κάνεις αυτό χωρίς να φαίνεσαι ύποπτος. Αφού το κάνεις αυτό, θα είσαι εξοικειωμένος με τη «γραμμή βάσης» των οχημάτων που σταθμεύουν στον δρόμο σου, τα οποία θα είναι τα οχήματα των ανθρώπων που μένουν κοντά ή των καλεσμένων τους. Μόλις εξοικειωθείς με τη γραμμή βάσης, μπορείς να εντοπίσεις οχήματα που δεν αποτελούν μέρος αυτής της γραμμής βάσης και να τα ελέγξεις προσεκτικά για να δεις αν είναι οχήματα επιτήρησης.

Υπάρχουν επίσης εξειδικευμένες συσκευές ανίχνευσης, για παράδειγμα ανιχνευτές ραδιοσυχνότητας για την ανίχνευση συσκευών που μεταδίδουν δεδομένα σε ραδιοσυχνότητες ή ανιχνευτές φακών κάμερας. Δεν έχω εμπειρία με αυτές τις συσκευές ανίχνευσης, επομένως δεν αισθάνομαι άνετα να μιλήσω για αυτές, αλλά πιστεύω ότι μπορούν να είναι μια πολύτιμη επιλογή που πρέπει να ερευνηθεί.

Επίσης, ένα πράγμα που πρέπει να θυμάστε είναι ότι, κατά την αναζήτηση κοριών, δεν μπορείς να αποκλείσεις τα ψευδή αρνητικά. Αν δεν βρείτε κάποιον κοριό, μπορεί να υπάρχει κάποιος που δεν είδατε. Και ακόμα κι αν βρείτε κάποιον κοριό, ίσως υπάρχουν και άλλοι που δεν είδατε. Νομίζω ότι το ζητούμενο της αναζήτησης κοριών πρέπει να είναι να εμποδίζουμε το Κράτος να συλλέγει πληροφορίες για εμάς και όχι να θεωρούμε έναν χώρο απαλλαγμένο από συσκευές παρακολούθησης. Για παράδειγμα, πιστεύω ότι οι ευαίσθητες, ενοχοποιητικές συνομιλίες δεν πρέπει να γίνονται ούτε ακόμη και σε κτίρια που έχουν ερευνηθεί για κοριούς και πρέπει να γίνονται πάντα σε εξωτερικούς χώρους και χωρίς την παρουσία ηλεκτρονικών συσκευών.

Ένα τελευταίο πράγμα που θέλω να σημειώσω είναι ότι μια άλλη επιλογή για την αντιμετώπιση αυτής της απειλής είναι να προσπαθήσουμε να αποτρέψουμε την εγκατάσταση συσκευών επιτήρησης εξαρχής. Για να εγκαταστήσεις μια συσκευή σε ένα κτίριο ή όχημα, το Κράτος πρέπει να έχει πρόσβαση σε αυτό το κτίριο ή όχημα. Στην περίπτωση των κτιρίων, συνήθως μπαίνουν κρυφά όταν οι ένοικοι δεν είναι εκεί, είτε παραβιάζοντας την κλειδαριά είτε ζητώντας τα κλειδιά από τον ιδιοκτήτη του κτιρίου: αυτό μπορεί να αντιμετωπιστεί διασφαλίζοντας ότι υπάρχει πάντα κάποιος στο κτίριο ή εγκαθιστώντας το δικό μας σύστημα βιντεοπαρακολούθησης για την εποπτεία του κτιρίου όταν δεν είμαστε εκεί. Στην περίπτωση των οχημάτων, συνήθως εγκαθιστούν συσκευές σε οχήματα που είναι σταθμευμένα σε δημόσιους δρόμους: αυτό θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί αν δεν παρκάρεις ποτέ σε δημόσιους δρόμους, αλλά φυσικά αυτό δεν

είναι πάντα δυνατό.

TFSR: Για να κλείσουμε, έχω δει αγωνιστές όλα αυτά τα χρόνια να μιλούν για την εμπλοκή σε σύγκρουση και τις επιπτώσεις που θα μπορούσαν να βιώσουν από αυτήν με ατομικούς όρους, αγνοώντας τον κοινωνικό αντίκτυπο των κρατικών καταστολών και το αποτέλεσμα της αντεξέγερσης στα δίκτυά μας. Θα ήθελες να πεις λίγα λόγια για την αντιπαρακολούθηση και την κουλτούρα ασφάλειας ως κοινοτική άμυνα;

Aster: Σίγουρα. Η καταστολή μπορεί να διαταράξει τα δίκτυά μας, τόσο σε υλική διάσταση, για παράδειγμα στέλνοντας ανθρώπους στη φυλακή, όσο και σε ψυχολογική διάσταση, για παράδειγμα, διασπείροντας φόβο και δυσπιστία. Έχουμε ήδη μιλήσει για τις διαστάσεις του υλικού στο υπόλοιπο αυτής της συζήτησης. Μπορώ να μιλήσω για δύο πράγματα που νομίζω ότι μπορούμε να κάνουμε για να αντιμετωπίσουμε τις ψυχολογικές διαστάσεις.

Το πρώτο πράγμα είναι να βρούμε τη σωστή ισορροπία στον τρόπο με τον οποίο προσεγγίζουμε νοητικά την κρατική καταστολή. Συγκεκριμένα, νομίζω ότι πρέπει να αποφύγουμε να σκεφτόμαστε και ότι είμαστε **ανίσχυροι απέναντι στην καταστολή** και ότι **η καταστολή δεν θα χτυπήσει ποτέ**. Δεν είμαστε ανίσχυροι γιατί μπορούμε να οργανωθούμε, μπορούμε να πάρουμε μέτρα κατά της επιτήρησης, μπορούμε να αποφύγουμε την καταστολή, έχουμε δυνατότητα να ενεργήσουμε. Αλλά είναι εξίσου λάθος να πιστεύουμε ότι η καταστολή δεν θα χτυπήσει ποτέ, γιατί δεν μπορούμε να είμαστε σίγουροι γι' αυτό, ακόμα κι αν λάβουμε πολλές προφυλάξεις, πάντα υπάρχουν πιθανότητες και πράγματα που δεν μπορούμε να προβλέψουμε. Νομίζω ότι αν καταφέρουμε να βρούμε αυτή την ισορροπία, τότε αν πιστεί κάποιος σύντροφος ή αν πιστούμε εμείς οι ίδιοι θα ξέρουμε ότι κάναμε ό,τι μπορούσαμε για να μην συμβεί αυτό, αλλά επίσης δεν θα εκπλαγούμε.

Το δεύτερο πράγμα είναι ότι **μπορούμε** να προετοιμαστούμε για την καταστολή. Μπορούμε να συζητήσουμε με τους φίλους μας για τους φόβους μας να συλληφθούν. Μπορούμε να βεβαιωθούμε ότι οι άνθρωποι που συλλαμβάνονται έχουν δικηγόρους. Μπορούμε να στηρίξουμε τους κρατούμενους μας και να φροντίσουμε να τους συμπεριλάβουμε στους αγώνες μας. Αν προετοιμαστούμε για την καταστολή, θα εκπλαγούμε λιγότερο αν χτυπήσει.

TFSR: Aster, ευχαριστώ πολύ για τον χρόνο που αφιέρωσες για αυτήν τη συζήτηση και για το έργο που κάνετε όλοι. Αλληλεγγύη και εκτίμηση!

Aster: Ευχαριστώ για τη συνέντευξη! Ήταν μια καλή ευκαιρία για μένα να αναλογιστώ το έργο μας, ήταν πραγματικά χρήσιμη.

γάνωση την άμεση δράση και την επίθεση....»

Πηγή: Athens Indymedia

7 Ιουνίου, Βερολίνο, Γερμανία: Εμπρησμός του γραφείου του Ronald Gläser, εκλεγμένου εκπρόσωπου του ακροδεξιού AfD.

Πηγή: Sans Nom

8 Ιουνίου, Καστανέ-Τολοζάν, Οξιτανία, Γαλλία: Εμπρησμός δύο φορτηγών θυγατρικής της Vinci.

«...Η τρέχουσα πολεμική οικονομία μας καταδικάζει σε όλο και πιο βίαιη λιτότητα. Στη Γαλλία, ο εσωτερικός και εξωτερικός πόλεμος βασίζονται στην εδαφική κατάκτηση των οποίων οι στρατιωτικές και μη υποδομές, ο έλεγχος και η κυκλοφορία, καταστρέφουν τους ζωτικούς μας χώρους.

Η κατασκευαστική βιομηχανία και η Vinci επωφελούνται σε μεγάλο βαθμό από αυτόν τον μόνιμο πόλεμο, τόσο στο αστικό δίκτυο, στους αυτοκινητόδρομους που ρημάζουν την ύπαιθρο, όσο και στα επόμενα ανακατασκευαστικά έργα, κάνοντας τα γλυκά μάτια στις διεθνείς αγορές όπου λαμβάνουν χώρα οι αποικιοκρατικές καταστροφές.

Θέλουμε να συμμετέχουμε σε όσες προσπάθειες βλέπουν αυτήν την οικονομική λογική...»

Πηγή: Indymedia Lille

8 Ιουνίου, Ταρν, Οξιτανία, Γαλλία: Μεγάλες ταραχές στο Ruy-laurens ενάντια στην κατασκευή του αυτοκινητόδρομου A69, με παρουσία χιλιάδων διαδηλωτών. Έγιναν συγκρούσεις με την αστυνομία, με ρίψεις πετρών και μολότοφ και χρήση ολμοβόλων από την μεριά των διαδηλωτών και δακρυγόνων και κρότου-λάμψης από την μεριά των αστυνομικών.

Τα πιο αποφασιστικά τμήματα της πορείας επιχείρησαν να εισβάλλουν στα εργοτάξια του A69, αλλά η ισχυρή παρουσία της αστυνομίας τους απέτρεψε και αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν αφήνοντας πίσω τους φλεγόμενες αχυρόμπαλες.

Πηγή: Attaque

9 Ιουνίου, άγνωστη τοποθεσία, ΗΠΑ: Ο Αναρχικός Πυρήνας Ελευθερίας της Άιτωπης Αναρχικής Ομοσπονδίας / Διεθνούς Επαναστατικού Μετώπου βανδάλισε κτήρια που κτίστηκαν ως μέρος του εξευγενισμού.

Πηγή: Act for freedom now!

9 Ιουνίου, Βερολίνο, Γερμανία: Εμπρησμός ενός φορτηγού του AfD που περιείχε φυλλάδια και αφίσες για την εκλογική εκστρατεία των Ευρωεκλογών.

Πηγή: Sans Nom

9 Ιουνίου, Πειραιάς, Ελλάδα: Οι Αυτόνομες Συντεχνίες Δρόμου πυρπόλησαν εκλογικά περίπτερα ανεξαρτήτου κομματικής επιλογής με αφορμή την ευρωεκλογική διαδικασία.

Πηγή: Athens Indymedia

10 Ιουνίου, Μπορντώ, Γαλλία: Μεγάλες ταραχές προκλήθηκαν κατά την διάρκεια διαδήλωσης ενάντια στην άνοδο της ακροδεξιάς.

Κάδοι πυρπολήθηκαν και στήθηκαν φλεγόμενα οδοφράγματα, έγιναν συγκρούσεις με την αστυνομία με ρίψεις μολότοφ και προκλήθηκαν πολλές καταστροφές σε εστιατόρια φαστ φουντ, ATM, τράπεζες, κάμερες παρακολούθησης, καταστήματα Carrefour, και ακροδεξιές εστίες.

Διαδηλώσεις έγιναν και σε πολλά άλλα μέρη της Γαλλίας την ίδια μέρα, αλλά καμία δεν είχε την ένταση που υπήρχε στην Μπορντώ.

Πηγή: Attaque

11 Ιουνίου, Oakland, Καλιφόρνια, ΗΠΑ: Σπασματική και βομβιστική επίθεση στο Ομοσπονδιακό Κτίριο στο κέντρο του Oakland, ως απάντηση στην βίαιη πολιορκία των αστυνομικών στην κατασκήνωση που στήθηκε στο Ομοσπονδιακό Κτίριο του Σαν Φρανσίσκο σε διαμαρτυρία κατά της γενοκτονίας των Παλαιστινίων.

Πηγή: Indybay

12 Ιουνίου, Λυόν, Γαλλία: Ταραχές ενάντια στην άνοδο της ακροδεξιάς. Κατά την διάρκεια των διαδηλώσεων βανδαλίστηκαν πολλά μαγαζιά, τράπεζες και ένα αστυνομικό τμήμα, ενώ τα δακρυγόνα δεν μπόρεσαν να σταματήσουν την οργή του κόσμου.

Πηγή: Attaque

13 Ιουνίου, Καλιφόρνια, ΗΠΑ: Βομβιστική

Ενημέρωση από την υπόθεση για επίθεση με σφυριά στον AB Βασιλόπουλο στο Ίλιον της Αθήνας

Τα ξημερώματα της Πέμπτης 28/3, μπάτσοι μας συλλαμβάνουν έπειτα από μια επίθεση με σφυριά στην πρόσοψη του supermarket AB Βασιλόπουλος στο Ίλιον. Με τον παρόν κείμενο θέλουμε να αναφερθούμε σε δύο σημεία, τα οποία θεωρούμε ότι είναι χρήσιμο να γνωστοποιηθούν: Αρχικά, η ταχύτητα με την οποία απέκτησαν πρόσβαση οι μπάτσοι στο βιντεοληπτικό υλικό του καταστήματος, με αποτέλεσμα να έχουν εικόνα σωματότυπου και λεπτομερειών στην ένδυση. Εικόνα που κάνει πιο εύκολο τον έλεγχο, το "σταμάτημα" και την ταυτοποίηση σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα. Και στη συνέχεια, η προσπάθεια αναβάθμισης της δικογραφίας μας. Πρώτα μας οδήγησαν στο ΑΤ Ίλιου και έπειτα με "εντολές άνωθεν", μας πήγαν στη ΓΑΔΑ. Οι μπάτσοι, ενώ για ώρες δε μας ενημέρωναν για τις κατηγορίες και δε μας άφηναν να επικοινωνήσουμε με δικηγόρο ή με συντροφικά μας άτομα, επιχείρησαν να μας "χρεώσουν" παρόμοιου τύπου δράσεις που έχουν γίνει τον τελευταίο καιρό, με προτροπή να ομολογήσουμε για το τι έχουμε κάνει για να διευκολύνουμε τη θέση μας. Όταν κατάλαβαν ότι δε θα πάρουν καμία απάντηση από εμάς αλλά και ότι αυτό το σενάριο δεν τους βγαίνει, ακολούθησε η απόπειρα σύνδεσής μας, στην αρχή με μία και μετά και με μία δεύτερη κλοπή που πραγματοποιήθηκαν σε καταστήματα της ευρύτερης περιοχής σε κοντινό χρονικό διάστημα, πράγμα το οποίο μας ειπώθηκε εφτά ώρες μετά τη σύλληψη μας και ενώ αυτές οι κλοπές, όπως φάνη-

κε, τους ήταν ήδη γνωστές από την αρχή. Απο τη δική μας μεριά, δε θέλουμε να κρίνουμε είτε πολιτικά ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο την πράξης της κλοπής εναντίων μικρών ή μεγάλων αφεντικών, αναγνωρίζουμε όμως ότι σε αυτή τη περίπτωση στόχος των μπάτσων με την αναβάθμιση της δικογραφίας, ήταν η τρομοκράτηση και η γενικότερη καταστολή συγκεκριμένου τύπου δράσεων καθώς και η αποπολιτικοποίησή τους. Όταν ούτε αυτό κατέστη δυνατόν, καθυστέρησαν όσο μπορούσαν τις διαδικασίες για να μην περάσουμε αυτόφωρο την ίδια μέρα και να κρατηθούμε άλλο ένα βράδυ στη ΓΑΔΑ.

Όλες αυτές οι πρακτικές μόνο συναισθήματα φόβου και τρομοκρατίας δε μας δημιουργούν. Αντίθετα, νοηματοδοτούν ακόμα περισσότερο τη συλλογική και ολική δράση του αναρχικού κινήματος, ενδυναμώνουν τις συντροφικές μας σχέσεις και μας κινητοποιούν να συνεχίσουμε.

Μη έχοντας καμία εμπιστοσύνη στο κράτος, το οποίο θέλει να διαφαινεται ως κοινωνικό κράτος δικαίου, και τους μηχανισμούς του αλλά και χωρίς να έχουμε και καμία διάθεση αυτοθυματοποίησης, σκοπός του κειμένου αυτού είναι η ενημέρωση σχετικά με μέτρα ασφάλειας καθώς και η σχετική εγρήγορση σε ότι αφορά τα τεχνάσματα του κράτους.

H/O συλληφθείσα/συλληφθέντας

επίθεση στην πανεπιστημιούπολη του UCB ως απάντηση στην επίθεση εναντίον φοιτητών του UCLA που διαμαρτύρονταν για την γενοκτονία των Παλαιστινίων.

Πηγή: *Indybay*

14 Ιουνίου, Πίτσμπουργκ, Πενσυλβάνια, ΗΠΑ: Βανδαλισμός του κτηρίου της Σχολής Καλών Τεχνών σε αλληλεγγύη με την Παλαιστίνη.

Πηγή: *Unravel*

15 Ιουνίου, Richmond, Καλιφόρνια, ΗΠΑ: Βανδαλισμός του κεντρικού γραφείου της Onetta, εργολάβος για την κατασκευή του Cop Campus, ενός αστυνομικού εκπαιδευτικού κέντρου.

Πηγή: *Indybay*

15 Ιουνίου, Ηνωμένο Βασίλειο: Ταυτόχρονα σπασματικές επιθέσεις σε διάφορα υποκαταστήματα της τράπεζας Barclays στην Αγγλία και την Σκωτία, για τις σχέσεις της με το γενοκτονικό Ισραηλινό κράτος.

Πηγή: *Act for freedom now!*

16 Ιουνίου, Χερβούργη, Νορμανδία, Γαλλία: Εμπρησμός αυτοκινήτων, κάδων απορριμμάτων και ενός πρακτορείου του France Travail στην γειτονιά όπου μερικές ημέρες πριν σκοτώθηκε ο δεκαεννιάχρονος Sullivan από έναν αστυνομικό.

Πηγή: *Attaque*

16 Ιουνίου, Καλιφόρνια, ΗΠΑ: Η ομάδα δράσης *Marilyn's Daughters* επιτέθηκε με μία σειρά εμπρηστικών, βομβιστικών και ληστρικών επιθέσεων σε ένα εργοτάξιο στην πανεπιστημιούπολη του UCB, σε αλληλεγγύη με τον Παλαιστινιακό λαό και ως απάντηση στις βίαιες επιθέσεις της αστυνομίας στους φοιτητές που διαδηλώνουν υπέρ της Παλαιστίνης

Πηγή: *Indybay*

17 Ιουνίου, Πόρτλαντ, ΗΠΑ: Ανώνυμοι αναρχικοί αναλαμβάνουν την ευθύνη για δύο ταυτόχρονες επιθέσεις που έγιναν μέσα στο σαββατοκύριακο σε εργοτάξια κατασκευής αγωγού πετρελαίου. Στο ένα εργοτάξιο αχρηστεύτηκε ένας εκσκαφέας και διάφοροι άλλοι εξοπλισμοί και έγιναν διάφοροι βανδαλισμοί, σπαστήκαν σωλήνες και κόπηκαν καλώδια με την βοήθεια εργαλείων που βρέθηκαν στον χώρο. Στο άλλο εργοτάξιο, τοποθετήθηκαν καρφιά και βίδες στα εναπομείναντα δέντρα ενάντια στην υλοτόμησή τους, και καταστράφηκε μέρος του εξοπλισμού.

«...Οι αρτηρίες της βιομηχανίας είναι παντού. Με λίγη φαντασία και προσπάθεια, ο καθένας μπορεί να τις επιθεθεί.

Ο Λεβιάθαν πάντα είναι ευάλωτος. Χτύπα τώρα...»

Πηγή: *Rose City Counter-Info*

17 Ιουνίου, Κασί, Προβηγκία, Γαλλία: Σαμποτάζ στις σιδηροδρομικές μεταφορές της γραμμής Μασσαλίας-Τουλόν-Νίκαιας. Συγκεκριμένα κόπηκε ένα υπαίθριο καλώδιο, οδήγησε σε σφάλμα σηματοδότησης, προκαλώντας σοβαρές καθυστερήσεις.

Πηγή: *Sans Nom*

17 Ιουνίου, Βερολίνο, Γερμανία: Εμπρησμός αυτοκινήτου Tesla.

Πηγή: *Γερμανικό Indymedia*

17 Ιουνίου, Saix, Οξίτανια, Γαλλία: Γύρω στα δέκα κουκουλοφόρα άτομα επιτέθηκαν με μολότοφ σε φορτηγό εργοταξίου του αυτοκινητοδρόμου A69. Υπήρξε μία σύλληψη.

Πηγή: *Attaque*

17 Ιουνίου, Ναντέρ, Ιλ-ντε-Φρανς, Γαλλία: Σπασματική στο κτήριο της νεοσύστατης Obvious Technologies. Με υποκαταστήματα στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και το Κατάρ, αυτή η εταιρεία αναπτύσσει τεχνικές ασφαλείας για την ένοπλη πτέρυγα του Κράτους και επιτήρησης σε τρισδιάστατη μοντελοποίηση του περιβάλλοντος, ενισχυμένη με τεχνητή νοημοσύνη.

«...Ενεργήσαμε με τα μέσα που μας φάνηκαν επαρκή, έχουμε πολλά να φανταστούμε, και πολλά να παρατήσουμε, όπως, προφανώς, η ψήφος στις εκλογές. Συνθήματα για τον Ναέλ εξακολουθούν να γράφονται στην περιοχή, ένα χρόνο μετά την δολοφονία του από τους ένστολους δολοφόνους. **Η δημοκρατία τους δεν χρειάζεται να περιμένει μέχρι να έρθει στην εξουσία η ακροδεξιά για να καταστρέψει ζωές ανθρώπων...**»

Πως η τεχνητή νοημοσύνη βοήθησε στη σύλληψη της πρώην μαχήτριας της RAF, Daniela Klette

Έπεσαν στην αντίληψή μας από πληροφορίες που μας διαβιβάστηκαν από συντρόφια στη Γερμανία ότι το πρώην μέλος της Φράξιας Κόκκινος Στρατός, Daniela Klette, πιθανότατα εντοπίστηκε χρησιμοποιώντας ένα νέο κατασταλτικό όπλο «αντίστροφης αναζήτησης εικόνων με Τεχνητή Νοημοσύνη (AI)». Το εν λόγω πρόγραμμα ονομάζεται «PrimEyes», και χρησιμοποιήθηκε από έναν «ερευνητικό» πολίτη-μπάτσο δημοσιογράφο της ρουφιάνικης «ερευνητικής» ιστοσελίδας Bellingcat, ο οποίος ανήρτησε στην AI μηχανή αναζήτησης φωτογραφία της Klette, που είχε δημοσιεύσει η αστυνομία την δεκαετία του 1990 για τον εντοπισμό της. Το PrimEyes είναι ένας ιστότοπος αναζήτησης που χρησιμοποιεί τεχνολογία αναγνώρισης προσώπου και επιτρέπει στους χρήστες να ταυτοποιήσουν όλες τις εικόνες στο Διαδίκτυο στις οποίες συμπεριλαμβάνεται το ίδιο πρόσωπο που υπάρχει σε μία δεδομένη φωτογραφία-δείγμα. Είναι συγκρίσιμο με την εταιρεία αναγνώρισης προσώπων Clearview, η οποία είναι διαθέσιμη για την παροχή λογισμικού σε αρχές επιβολής του νόμου, σε κυβερνητικές υπηρεσίες και σε άλλους οργανισμούς. Ο αλγόριθμος της εταιρείας αντιστοιχίζει πρόσωπα σε μια βάση δεδομένων με περισσότερες από 20 δισεκατομμύρια εικόνες που συλλέγονται από το Διαδίκτυο, συμπεριλαμβανομένων των εφαρμογών κοινωνικής δικτύωσης. Αρκετοί χρήστες του Twitter δήλωσαν ότι το χρησιμοποιήσαν σε μια προσπάθεια να εντοπίσουν τους ταραξίες στο Καπιτώλιο των ΗΠΑ, για παράδειγμα.

Για αρκετά χρόνια, η Klette συμμετείχε σε ένα Βραζιλιάνικο πολιτιστικό κέντρο στην περιοχή Kreuzberg, όπου εξασκούσε την καποέιρα, μία Αφρο-βραζιλιάνικη πολεμική τέχνη που συνδυάζει την μάχη με τον χορό. Πιστεύεται ότι η ανακάλυψη φωτογραφιών της με την ομάδα καποέιρα στην οποία συμμετείχε στο ετήσιο καρναβάλι του Βερολίνου οδήγησε στην ταυτοποίηση και σύλληψή της. Οι μπάτσοι δεν έχουν επιβιώσει ακόμη την σχέση μεταξύ της σύλληψής της και ενός podcast από το 2023.

Η χρήση της Τεχνητής Νοημοσύνης και του λογισμικού αναγνώρισης προσώπου δεν είναι επικίνδυνη μόνο στα χέρια των αρχών αλλά και στην ευρεία χρήση του από πολίτες-μπάτσους και όσους προσπαθούν να γί-

νουν ήρωες. Με την αύξηση των τεχνολογιών επιτήρησης που διαπερνούν όλη την κοινωνία, από την κάμερα του smartphone έως την κάμερα του κουδουνιού. Όλα αυτά παρουσιάζονται ως αναγκαία για την προσωπική μας ασφάλεια και προφύλαξη, αλλά στην πραγματικότητα οδηγούν στην αυτοεπιτήρηση ολόκληρου του περιβάλλοντός μας. Στο παρελθόν, η πληροφορική προωθήθηκε στην Γερμανία ως απάντηση στις επιθέσεις της Φράξιας Κόκκινος Στρατός. Η ψηφιοποίηση των φόρων, των συμβολαίων ενοικίασης, των μισθών, κλ.π. μπόρεσε να χρησιμοποιηθεί για να διακρίνουν ποι οι είναι αυτοί που οι Γερμανικές δυνάμεις ασφαλείας ονόμασαν «υποστηρικτές», μία μειοψηφική ομάδα ανθρώπων που μπορούσαν να θέσουν υπό επιτήρηση, οι οποίοι δεν χρησιμοποιούσαν το ηλεκτρονικό τους σύστημα, και τους οποίους θεωρούσαν ότι το αποφεύγουν, ειδικά αν πλήρωναν με μετρητά.

Οι ίδιες τακτικές που έμαθαν τις δεκαετίες του '70 και του '80 αναβαθμίζονται τώρα όχι μόνο χρησιμοποιώντας προηγμένες τεχνολογίες, αλλά ζητώντας ακόμη περισσότερο από τον «υπεύθυνο πολίτη» να γίνει ένα δεύτερο ζευγάρι μάτια σε γωνίες της κοινωνίας που οι ίδιοι δεν μπορούν να φτάσουν. Η επέκταση οντοτήτων του στυλ «ιδιωτικοί ντετέκτιβ» που πολεμούν το έγκλημα στο Διαδίκτυο, όπως στα μπλογκ και τα podcast που αναφέρθηκαν ήδη προηγουμένως καθιστούν αναγκαία ακόμη περισσότερο την ενεργό συμμετοχή στην αυξανόμενη κουλτούρα ασφαλείας ενάντια όχι μόνο στις ιδιωτικές εταιρείες αλλά και σε κάθε πολίτη που νιώθει την ανάγκη να γεμίσει το κενό στην ζωή του γίνοντας Dick Tracey ή Αστυνομός Σαϊνς για μια μέρα.

Αυτό το άρθρο γράφτηκε μόνο για να επισημάνει για άλλη μια φορά τον κίνδυνο της τεχνολογίας ως όπλο επιτήρησης αυτών που τολμούν να αντισταθούν, όπως η Φράξια Κόκκινος Στρατός, το οποίο γίνεται ένα όπλο που χρησιμοποιείται εύκολα από την κοινωνία για να επιτηρήσει τον εαυτό της βοηθώντας τις αρχές και τους μπάτσους.

Για το αντάρτικο πόλης, ενάντια στις νέες τεχνολογίες επιτήρησης και σε όλους τους πολίτες-μπάτσους.

Οι Απολίτιστοι

Από το *Dark Nights*, 03/03/24

Ενάντια στην κρατική τρομοκρατία! Επίθεση σε αστυνομικό τμήμα στην Βρέμη της Γερμανίας

Μετά τη σύλληψη της Daniela Klette, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία βρίσκεται σε κατάσταση καταδίωξης της RAF. Θα μπορούσε να σκεφτεί κανείς ότι έχουμε ταξιδέψει πίσω στο χρόνο. Οι μπάτσοι του SEK κατακλύζουν το ένα διαμέρισμα μετά το άλλο στο Βερολίνο με την ελπίδα να πιάσουν τους υπόλοιπους καταζητούμενους μαχητές. Ευχόμαστε στους Burkhard και Volker καλή τύχη με την διαφυγή τους! Δεν είναι σε καμία περίπτωση οι μόνοι μαχητές που κρύβονται με επιτυχία παρά το ανοικτό ένταλμα σύλληψης και την υψηλή πίεση του ανθρωποκυνηγού. Οι κατηγορούμενοι αντιφασιστές στη δίκη της Βουδαπέστης διώκονται επίσης με έναν εξαιρετικά δημόσιο τρόπο. Το αυταρχικό θέαμα προορίζεται στο να μας τρομάξει όλους. Όποιος δεν επιτρέπει στον εαυτό του να εκφοβιστεί και παραμένει μαχητικά ενεργός θα πρέπει να περιμένει να καταλήξει στη φυλακή ή να κρυφτεί.

Και εδώ στη Βρέμη, το γραφείο του εισαγγελέα και οι μπάτσοι διεξάγουν επανειλημμένα έρευνες σε σπίτια ριζοσπαστών αριστερών. Έρχονται στα σπίτια μας, απειλούν τα καταφύγια μας και κλέβουν τα πράγματα μας.

Ας μην αφήσουμε αυτές τις επιθέσεις αναπάντητες!

Σε αυτόνομη αλληλεγγύη με τους διωγμένους, επισκεφθήκαμε το αστυνομικό τμήμα στο Neustadt χθες το βράδυ. Προκαλέσαμε ζημιές στα παράθυρα ασφαλείας με πέτρες και φέραμε μια ανάσα καθαρού αέρα στην τουαλέτα της αστυνομίας.

**Λευτεριά στην Daniela!
Αιώνιο μίσος κατά της αστυνομίας!**

Ανώνυμοι/ες

Σχετικά με την Daniela Klette

Η Klette είχε εμπλακεί με αριστερές επαναστατικές οργανώσεις από το 1975. Ασχολήθηκε κυρίως με το αντινατοϊκό κίνημα της Γερμανίας πριν συνδεθεί με το δίκτυο υποστηρικτών της RAF και τελικά εντάχθηκε στην εν λόγω οργάνωση.

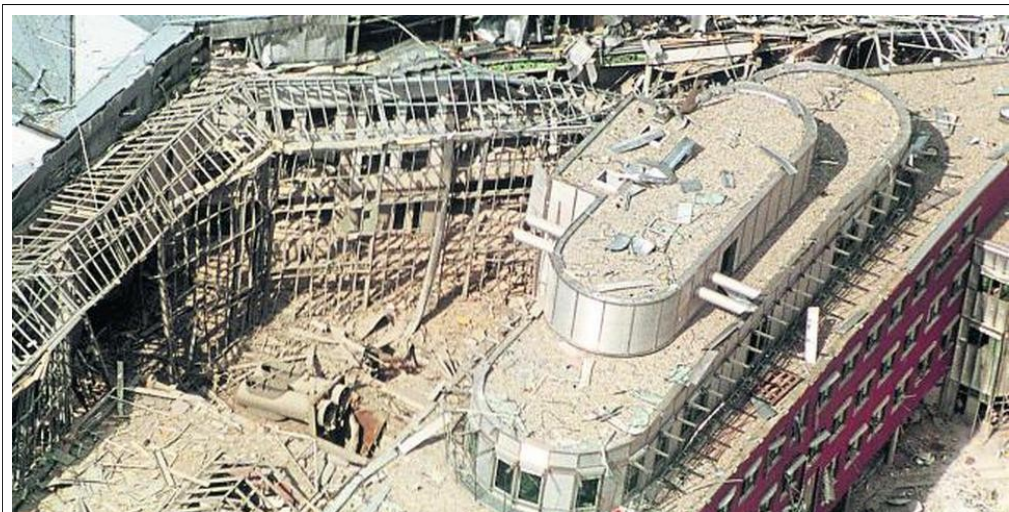
Η RAF πραγματοποιούσε επιθέσεις ενάντια σε ιμπεριαλιστικούς, καπιταλιστικούς και κρατικούς στόχους. Η επαναστατική οργάνωση ιδρύθηκε το 1970 και διαλύθηκε το 1998. Ήταν ιδιαίτερα δραστήρια κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '70 και του '80.

Στη δεκαετία του 1980, μαζί με τους Ernst-Volker Staub και Burkhard Garweg, φαίνεται να διαμόρφωσαν τα κομάντο της τρίτης γενιάς της RAF. Η τρίτη γενιά συντονίστηκε με άλλους Ευρωπαϊκούς αντάρτικους αγώνες όπως οι Ιταλικές Ερυθρές Ταξιαρχίες, και επικέντρωσε τις επιθέσεις της ενάντια σε στόχους των ΗΠΑ και του NATO, όπως ο βομβαρδισμός του αρχηγείου της Πολεμικής Αεροπορίας των ΗΠΑ στο Ramstein.

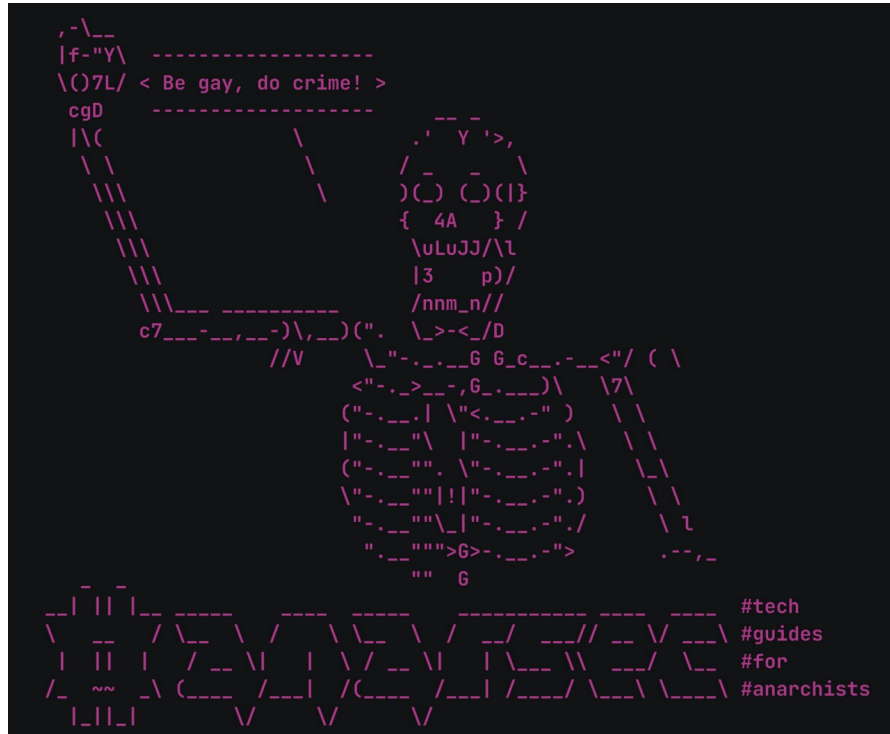
Το αστικό κράτος ισχυρίζεται ότι η Klette συμμετείχε επίσης στην τελευταία δράση της RAF, η οποία ήταν μία τεράστια έκρηξη κατά της φυλακής του Weiterstadt το 1993. Η επίθεση θεωρείται ότι είναι η πιο τεχνικά τελειοποιημένη επίθεση, ασύγκριτη με προηγούμενες επιθέσεις της RAF σχετικά με το μέγεθος της ζημίας.

Η Klette κατάφερε να διαφύγει από τη σύλληψη για πάνω από 30 χρόνια, μέχρι που τελικά συνελήφθη στις 28 Φεβρουαρίου 2024, σε ηλικία 66 ετών.

Η Γερμανική αστυνομία περιορίστηκε στο να δηλώσει ότι την ανακάλυψαν χάρη σε μία καταγγελία που έκανε ένας πολίτης. Πιθανότατα αυτός ο πολίτης να είναι ο Michael Colborne του Bellingcat, που στα τέλη του 2023 του ζητήθηκε σε ένα podcast βοήθεια από έναν άλλο δημοσιογράφο για τον εντοπισμό της Klette. Ο Colborne είναι αυτός που βρήκε την πρόσφατη φωτογραφία της πρώην μαχήτριας μέσω του PrimEyes.

Στις 27 Μαρτίου 1993, τα κομάντο «Katharina Hammerschmidt» της Φράξιας Κόκκινος Στρατός βομβάρδισαν και κατέστρεψαν μία νεοσύστατη φυλακή στο Weiterstadt, κοντά στη Φρανκφούρτη, στη Γερμανία. Ήταν η τελευταία σημαντική δράση της RAF πριν διαλυθεί. Τουλάχιστον τρεις ένοπλοι κουκουλοφόροι άνδρες και μια γυναίκα σκαρφάλωσαν έναν ψηλό τοίχο και μπήκαν στο φυλάκιο γύρω στις 1 π.μ. Οι δράστες έδεσαν δέκα φρουρούς και τους κλείδωσαν σε ένα φορτηγάκι κοντά σε μια χωματερή. Στη συνέχεια έφεραν πέντε φορτία με εκρηκτικά βάρους 200 κιλών. Στις 5:12 π.μ., τα εκρηκτικά πυροδοτήθηκαν. Τα κομάντο «Katharina Hammerschmidt» προειδοποίησε τον πληθυσμό με πινακίδες ότι η φυλακή επρόκειτο να ανατιναχθεί και ζήτησε από τον κόσμο να καταφύγει στην ασφάλεια. Η φυλακή του Weiterstadt πήρε οκτώ χρόνια για να κτιστεί και κόστισε 250 εκατομμύρια μάρκα (100 εκατομμύρια ευρώ). Σχεδιάστηκε για να είναι πολλαπλών χρήσεων και υψηλής τεχνολογίας. Η έκρηξη κατάφερε να καταστρέψει το κτήριο της διοίκησης και μεγάλο μέρος του συστήματος ασφαλείας. Εκείνη την περίοδο η φυλακή δεν είχε ακόμα κρατούμενους – αναμενόταν να φτάσουν τον Μάιο. Προκλήθηκαν ζημιές που κόστισαν πάνω από 85 εκατομμύρια ευρώ. Η φυλακή έπρεπε να ξαναχτιστεί, κάτι που πήρε άλλα τέσσερα χρόνια, οπότε και άνοιξε λαμβάνοντας κρατούμενους τον Μάιο του 1997

AnarSec: Τεχνολογικοί οδηγοί για αναρχικούς

Το AnarSec είναι ένα νέο βοήθημα που έχει σχεδιαστεί για να βοηθήσει τους αναρχικούς να πλοηγηθούν στο εχθρικό έδαφος της τεχνολογίας – αμυντικοί οδηγοί για ψηφιακή ασφάλεια και ανωνυμία, καθώς και επιθετικοί οδηγοί για χάκινγκ. Όλοι οι οδηγοί διατίθενται σε μορφή booklet για εκτύπωση και θα ενημερώνονται.

Ως αναρχικοί, πρέπει να υπερασπιστούμε τους εαυτούς μας ενάντια στην αστυνομία και τις μυστικές υπηρεσίες που διεξάγουν στοχευμένη ψηφιακή παρακολούθηση¹ για σκοπούς ενοχοποίησης² και χαρτογράφησης δικτύου³. Με την **αμυντική** σειρά οδηγιών, ο στόχος μας είναι να αποκρύψουμε την ορατότητα που έχει το Κράτος στις ζωές μας και στα εγχειρήματά μας. Οι προτάσεις⁴ μας απευθύνονται σε όλους τους αναρχικούς, και συνοδεύονται από οδηγούς για το πώς να εφαρμοστούν οι συμβουλές στην πράξη.

Με την επερχόμενη **επιθετική** σειρά, ελπίζουμε να συμβάλουμε στην πρακτική του χάκινγκ ενάντια στο Κράτος και το κεφάλαιο⁵. Οι οξυδερκείς αναγνώστες/ριες μπορεί να παρατηρήσουν ότι η καλλιτεχνική επιμέλεια της αρχικής μας σελίδας και των προσούρων είναι από τα ανακινωθέντα που περιγράφουν λεπτομερώς πώς κάποιος/ες αναρχικοί/ές λήστεψαν μια τράπεζα (Phineas Fisher⁶) και κατέστρεψαν αστυνομικούς σέρβερ (AntiSec⁷) χρησιμοποιώντας μόνο ένα πληκτρολόγιο.

Η αμυντική σειρά προς το παρόν περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

Tails

- Tails για αναρχικούς (<https://www.anarsec.guide/posts/tails/>)
- Βέλτιστες πρακτικές Tails (<https://www.anarsec.guide/posts/tails-best/>)

Qube OS

- Qube OS για αναρχικούς (<https://www.anarsec.guide/posts/qubes/>)

Τηλέφωνα

- Σκότωσε τον μπάτσο στην τσέπη σου (<https://www.anarsec.guide/posts/nophones/>)
- GrapheneOS για αναρχικούς (<https://www.anarsec.guide/posts/grapheneos/>)

Γενικά

- Τα βασικά του Linux (<https://www.anarsec.guide/posts/linux/>)
- Αφαίρεση ταυτοποίησης μεταδεδομένων από αρχεία (<https://www.anarsec.guide/posts/metadata/>)
- Κρυπτογραφημένη επικοινωνία για αναρχικούς (<https://www.anarsec.guide/posts/e2ee/>)
- Κάνε τις ηλεκτρονικές σου συσκευές να φαίνεται πότε έχουν παραβιαστεί (<https://www.anarsec.guide/posts/tamper/>)

¹<https://www.notrace.how/threat-library/techniques/targeted-digital-surveillance.html>

²<https://www.notrace.how/threat-library/tactics/incrimination.html>

³<https://www.notrace.how/threat-library/techniques/network-mapping.html>

⁴<https://www.anarsec.guide/recommendations/>

⁵https://enlacehacktivista.org/index.php?title=Hacker_History

⁶<https://theanarchistlibrary.org/library/subcowmandante-marcos-hack-back#toc6>

⁷<https://enlacehacktivista.org/images/d/d6/5L17pg4D.txt>

Toby Shone: Ο ανατρεπτικός γραπτός λόγος

Τηλεφωνική παρέμβαση του αναρχικού συντρόφου Toby Shone από την φυλακή Garth του Ηνωμένου Βασιλείου, για την συζήτηση «Σκέψη και πράξη» (“Pensiero e Azione”) – Κατασταλτικές επιθέσεις στον αναρχικό γραπτό λόγο» που διοργανώθηκε για το *Tatto Circus* στην κατάληψη El Paso, στο Τορίνο της Ιταλίας, 9-10 Μαρτίου 2024.

★★★

Αγαπητοί/ές σύντροφοι/ισσες,

Είμαι ο Toby Shone, ένας αναρχικός που φυλακίστηκε κατά την επιχείρηση Adream, η οποία ήταν μια αντιτρομοκρατική έρευνα κατά του εγχειρήματος αντιπληροφόρησης “325”. Καλώ από μία φυλακή στη βορειοδυτική Αγγλία, μια φυλακή υψηλής ασφαλείας για μακροχρόνιες ποινές, και το γεγονός ότι μπορούμε να εκμεταλλευτούμε αυτές τις στιγμές είναι πολύ σημαντικό.

Όπως ίσως γνωρίζετε ήδη, η επιχείρηση Adream ήταν μια κατασταλτική επίθεση από το κράτος του Ηνωμένου Βασιλείου, όπου 3 συλλογικά στεγαστικά εγχειρήματα, ένα οικογενειακό σπίτι και ένας αποθηκευτικός χώρος δέχθηκαν έφοδο από μπάτσους. Κατηγορήθηκα ότι είμαι διαχειριστής του

325.nostate, για το οποίο έλαβα 4 τρομοκρατικές κατηγορίες: Παράγραφος 2 (διανομή τρομοκρατικών εκδόσεων), Παράγραφος 15 (χρηματοδότηση τρομοκρατίας) και δύο κατηγορίες της παραγράφου 58 (κατοχή πληροφοριών που είναι πιθανό να είναι χρήσιμες για τρομοκρατικούς σκοπούς). Κατηγορήθηκα επίσης για διάφορες άμεσες δράσεις και συμμετοχή στην FAI, ELF και ALF. Εκατοντάδες αστυνομικοί συμμετείχαν στις ταυτόχρονες εφόδους και παρά το γεγονός αυτό, μόνο ένα από τα συντρόφια κρατήθηκε εν συντομία και στη συνέχεια απελευθερώθηκε λόγω έλλειψης αποδεικτικών στοιχείων. Είναι σαφές από τις συνθήκες φυλάκισης στις οποίες βρίσκομαι και από την συνεχή εποπτεία, ότι συνεχίζεται μια ενεργή έρευνα με παρακολούθησεις και επιτηρήσεις συντρόφων που βρίσκονται εκτός φυλακής όπως επίσης και με παρακολουθήσεις αναρχικών κοινωνικών χώρων.

Γιατί συμβαίνει αυτό; Επειδή ο αναρχισμός αποτελεί απειλή για την υπάρχουσα τεχνοκρατική τάξη, οι ομάδες άμεσης δράσης έχουν μια αισθητή ύπαρξη, με τον οποιοδήποτε πενιχρό τρόπο σε σχέση με ό,

τι πρέπει κανονικά να γίνει, και ο χώρος αντι-πληροφόρησης συνεχίζει να λάμπει στις σκοτεινές νύχτες και να γίνεται ευκολότερος στην χρήση και πλοήγηση. Οι αναρχικές δημοσιεύσεις θεωρούνται ως ανεπίτρεπτες προσπάθειες από την αστυνομία και τις μυστικές υπηρεσίες. Η αναφορά αναρχικών άμεσων δράσεων, κοινωνικών αγώνων, και εξεγέρσεων, επειδή διαμορφώνει ένα αφήγημα ανατροπής, στοχοποιείται αναμφισβήτητα με τόσο μεγάλη καταστολή όσο η καταστολή που επιδεικνύεται ενάντια σε όσους εκτελούν τις πράξεις οι οποίες αναφέρονται. Είναι μια στρατηγική που υπάρχει εδώ και πολύ καιρό. Στην περίπτωση της επιχείρησης Adream, η αστυνομία φοβήθηκε την ρητά αναρχο-εξεγερσιακή και αντι-πολιτισμική ρητορική σε συνδυασμό με τη διανομή ηλεκτρονικών και έντυπων δημοσιεύσεων. Κατά τη διάρκεια των ανακρίσεων, μια ιδιαίτερη ανησυχία των ντετέκτιβ ήταν ο σκοπός των έντυπων αναρχικών δημοσιεύσεων. Όλα τα ηλεκτρονικά έγγραφα διαθέτουν μία ψηφιακή εγκληματολογική υπογραφή γνωστή ως τιμή κατακερματισμού (hash value) που μπορεί να εντοπιστεί διά μέσου του διαδικτύου και των συσκευών, ακόμη

Πηγή: Lille Indymedia

18 Ιουνίου, Αππαλάτσια Όρη, ΗΠΑ: Ανώνυμη ανάληψη ευθύνης για σαμποτάζ των μηχανημάτων σε ένα εργοτάξιο ενός αγωγού.

Πηγή: Unravel

18 Ιουνίου, Trémentines, Λίγηρας, Γαλλία: Η συλλογικότητα FNSEA («Μεγάλο πλήθος σε αλληλεγγύη με τα ζημιωμένα οικοσυστήματα») έσπασε τον φράχτη ενός αποθέματος νερού που σχεδιαζόταν για αγροτική χρήση και το αχρήστευσε σαμποτάροντάς το.

Πηγή: Attaque

18 Ιουνίου, Λουάρ-Ατλαντίκ, Γαλλία: Πυρήνας του GIEC που υπογράφει ως *Générateur d'images et expériences combustibles* κατέστρεψε με εμπρηστική επίθεση ένα κατασκευαστικό μηχάνημα της NGE υπεύθυνο για την απόθεση 600 τόνων οπλισμένου σκυροδέματος κοντά σε δύο περιοχές Natura 2000 Της ΧΙΜΝΗΣ Grand Lieu.

Πηγή: Information Anti-Autoritaire Toulouse et Alentours

19 Ιουνίου, Λυών, Γαλλία: Ταραχές και συγκρούσεις διαδηλωτών με την αστυνομία ενάντια στην άνοδο της ακροδεξιάς. Υπήρξαν τραυματισμοί και τρεις συλλήψεις.

Πηγή: Attaque

20 Ιουνίου, Ρεν, Βρετανία, Γαλλία: Διαδηλωτές κατά της ακροδεξιάς συγκρούστηκαν με την αστυνομία πετώντας πυροτεχνήματα, με τους αστυνομικούς να ανταποκρίνονται με δακρυγόνα.

Πηγή: Attaque

22 Ιουνίου, Πόρτλαντ, ΗΠΑ: Ανώνυμη ανάληψη ευθύνης για σαμποτάζ σε πυλώνα που είχε πραγματοποιηθεί μέσα στην ίδια εβδομάδα στα πλαίσια της εκστρατείας *Switch Off! The system of destruction*.

«...Ο ηλεκτρισμός υπάρχει σήμερα ως ένα κρίσιμο στοιχείο της κρατικής εξουσίας, του κεφαλαίου, και της οικολογικής καταστροφής. Όσο μικρή και αν είναι αυτή η δράση, το μυστικό είναι το ξεκίνημα...»

Πηγή: Rose City Counter-Info

22 Ιουνίου, Νέα Υόρκη, ΗΠΑ: Μια αυτόνομη ομάδα επιτέθηκε στο κεντρικό κατάστημα Puma ρίχνοντας τσιμέντο στις τουαλέτες, καταστρέφοντας τα προϊόντα με χλωρίνη και απελευθερώνοντας στον χώρο πάνω από 1000 γρύλους. Η εταιρεία στοχοποιήθηκε λόγω του υποστηρικτικού της ρόλου στο σιωνιστικό καθεστώς.

Πηγή: Palestine Action US

25 Ιουνίου, Noyarey, Ιζέρ, Γαλλία: Ανώνυμη εμπρηστική επίθεση σε καλώδια 20000 βολτ.

Πηγή: Sans Nom

27 Ιουνίου, Αθήνα, Ελλάδα: Η *Πρωτοβουλία ανακαινίσεων/κατεδαφίσεων* ανέλαβε την ευθύνη για σπασιματικές επιθέσεις στα Ισραηλινών συμφερόντων ξενοδοχεία Ζοία στις οδούς Μετσόβου 25 και Κοσμά Μελωδού 30 σε αλληλεγγύη με τον Παλαιστινιακό λαό.

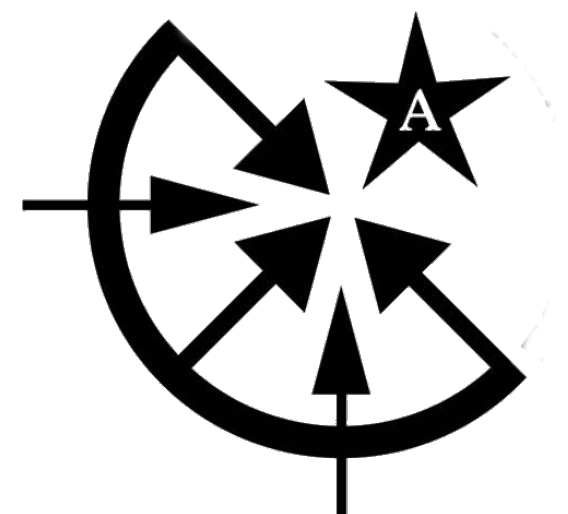
Πηγή: Athens Indymedia

30 Ιουνίου, Αριέζ, Γαλλία: Διάφορα εκλογικά κέντρα της περιοχής σαμποταρίστηκαν τοποθετώντας κόλλα στις κλειδαριές των εισόδων των κτηρίων. Γράφτηκαν επίσης διάφορα αναρχικά συνθήματα στους τοίχους.

Πηγή: Sans Nom

30 Ιουνίου, Λυών, Γαλλία: Άλλη μία νύχτα άγριων διαδηλώσεων κατά της ανόδου της ακροδεξιάς, όπου οι διαδηλωτές επιτέθηκαν στην αστυνομία με μπουκάλια, πέτρες, ομβόλα, πυροτεχνήματα και άλλα βλήματα, στήθηκαν φλεγόμενα οδοφράγματα και βανδαλίστηκαν διάφορες επιχειρήσεις.

Πηγή: Attaque

και αν διαγραφούν από αυτές τις συσκευές. Η διανομή των έντυπων δημοσιεύσεων από την άλλη πλευρά δεν μπορεί να εντοπιστεί – μια έρευνα σχετικά με αυτές απαιτεί υλική εγκληματολογία και παραδοσιακή αστυνομική έρευνα: αυτό χρειάζεται περισσότερους πόρους, χρήματα και προσωπικό και ιδιαίτερα για τις underground εκδοτικές πρωτοβουλίες που μπορεί να έχουν ακανόνιστο πρόγραμμα δημοσιεύσεων και «άτυπες» μεθόδους διανομής.

Αυτό μας φέρνει πίσω στον σκοπό των αναρχικών δημοσιεύσεων: τα έντυπα αντίτυπα υπάρχουν και λόγω του ότι μοιράζονται χέρι με χέρι έχουν μία επιδραστική υλική ύπαρξη. Και αυτά συσσωρεύουν εγκληματολογικά ίχνη, τα βιβλία, τα περιοδικά, και τα φυλλάδια για τα οποία μιλάμε, επικίνδυνες ιδέες, που μπορούν να εμπνεύσουν τις ζωές μας. Η χρονική τους διάρκεια είναι διαφορετική από αυτή των ψηφιακών, και μπορούμε να το δούμε ανάλογα. Με τις δημοσιεύσεις μας, ακόμη και αν είναι καταδικασμένες να βρίσκονται σε πανεπιστημιακές βιβλιοθήκες, mainstream βιβλιοπωλεία, ή χειρότερα, σε μουσεία και γκαλερί τέχνης, παραμένουν πάντα αμφιλεγόμενες και σε ορισμένες περιπτώσεις ακόμη και παράνομες. Ο σκοπός τους είναι ο κοινωνικός πόλεμος και η καταστροφή του Κράτους. Στα αρχεία έρευνας της επιχείρησης Adream, αναφέρθηκαν δεκάδες αναρχικές δημοσιεύσεις πολλές από τις οποίες μπορεί να θεωρούμε δεδομένες, και που είναι ελεύθερα διαθέσιμες σε αναρχικά φεστιβάλ βιβλίου, καταλήψεις, κοινωνικά κέντρα και πάγκους εκδηλώσεων. Ωστόσο, στην αστυνομία, στην ειδική μονάδα και στους εισαγγελέες αυτές οι δημοσιεύσεις αποτελούν μέρος μιας άμορφης συνωμοσίας που αποσκοπεί στην ανατροπή του κατεστημένου, το οποίο ισχύει, αλλά όχι ακριβώς με τον διεστραμμένο τρόπο που επιθυμούν να την ερμηνεύσουν. Για να εξηγήσω τι εννοώ, συχνά αντιμετωπίζομαστε από εκείνο το καταπιεστικό μοντέλο που έχει μια ειδική λειτουργία η οποία αποδίδεται στους θεωρητικούς και τους συγγραφείς, αυτό της «ηγεσίας». Κατηγορούνται ότι δίνουν εντολές ή στελέχη εκτελούν αυτές τις διαταγές. Δεν χρειάζεται να πω ότι αυτό είναι μία προσβολή για την αναρχική πρακτική, παρόλα αυτά ήταν μια σαφής γραμμή ανάκρισης που μου τέθηκε από το αντιτρομοκρατικό τμήμα. Υποδεικνύει η κατοχή του περιοδικού 325 ένταξη σε οργάνωση; Εκτελεί δράσεις αυτή η οργάνωση; Και είναι αυτή η οργάνωση μέρος μιας ευρύτερης τρομοκρατικής υποδομής; Τέτοιας μορφής ήταν οι ερωτήσεις που έκαναν. Με αυτό το σχέδιο, σχηματίζονται μαριονέτες καταστολής, που διοργανώνονται σε ιεραρχικές δομές οι

οποίες αντικατοπτρίζουν τα άρρωστα μυαλά τους. Έτσι, σε εκείνες τις ανακρίσεις οι ανακριτές επικεντρώθηκαν σε ορισμένα σημεία για να με ανακρίνουν σχετικά με τις διοικητικές λειτουργίες, την ροή των λήψεων αποφάσεων, στατιστικά γραφήματα, δημογραφικοί στόχοι, έρευνα και γλωσσολογία, ή με τις μεταφράσεις. Για το τελευταίο οι μπάτσοι ήθελαν να μάθουν ποιος είναι υπεύθυνος για τις μεταφράσεις, πως οργανώνονται, και ποιος αποφάσιζε τι θα πρέπει να μεταφραστεί.

Σε ποιο επίπεδο ισοδυναμεί το επίπεδο καταστολής με αυτό των δράσεών μας; Για μένα, η απάντηση είναι ξεκάθαρη. Το επίπεδο καταστολής είναι επί του παρόντος πολύ μεγαλύτερο από αυτό της αναρχικής άμεσης δράσης. Είναι η φύση της καταστολής του κράτους να στοχεύει να είναι συντριπτική και ο αγώνας μας εξακολουθεί να είναι μόνο μία ενεργή μειονότητα. Στο Ηνωμένο Βασίλειο η σιωπή και η έλλειψη δράσης επισημαίνει τον θάνατο της κοινωνικής ζωής. Αλλά δεν ήταν πάντα έτσι. Και το μέλλον παραμένει άγνωστο. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η διεύθυνση της αστυνομίας θα συνεχίσει να προσπαθεί να αποτρέψει τις ρήξεις και τις μεμονωμένες επιθέσεις. Είναι αδύνατο να διαχωριστεί η επιχείρηση Adream από τις συνέπειες της υπερδουλεμένης αναρχικής άμεσης δράσης και των κοινωνικών ταραχών στο Μπρίστολ. Αν και αυτά τα πράγματα είναι σε χαμηλή ύφεση επί του παρόντος, αυτό δεν σημαίνει ότι θα παραμείνει έτσι. Ο αναρχισμός παραμένει μέρος του ιστού αυτής της Νοτιοδυτικής περιοχής. Και εκεί που οι αναφορές, οι αναλήψεις ευθύνης και οι αναλύσεις δημοσιεύονται, θα παραμείνουν ψηλά στην λίστα στόχων για το Κράτος. Οι εκατοντάδες, αν όχι χιλιάδες, εκδόσεις σε όλο τον κόσμο, μέρος μιας συνδεσιμότητας του σύγχρονου αναρχικού, συνεισφέρουν στην ικανότητά μας να παραμείνουμε επίκαιροι και επεκτάσιμοι.

Στην κοινωνία λαμβάνουν χώρα τεράστιες αλλαγές, και η μαζική δυσαρέσκεια έχει τη δυνατότητα να διαμορφωθεί σε μια αναγκαία ζωτική αντίσταση. Η νέα αναρχική κριτική της υψηλής τεχνολογίας αναφέρεται από διάφορες μυστικές υπηρεσίες, και κρατικές και ιδιωτικές, ως έχουσα την απειλητική ικανότητα να μολύνει τον πληθυσμό με έντονη οργή κατά του ψηφιακού μέλλοντος. Αυτό το μέλλον που σχεδιάζεται από τα αφεντικά είναι μια τεράστια κατάσταση επιτήρησης που αποτελεί μέρος του κυβερνητικού (cybernetic) πλέγματος, όπου οι μηχανές παίρνουν τη θέση των ανθρώπων και η τεχνητή νοημοσύνη έχει εισαχθεί σε κάθε τόπο που μπορεί να τοποθετηθεί. Ομοίως, μπορούμε να δούμε ότι τα ανθρώπινα όντα γίνονται όλο και περισσότερο σαν τις μηχανές, και το περιβάλλον τους υποβαθμίζεται και

Για αυτούς που προσπαθούν να κοπάσουν τις θύελλες

Χθες (7 Μαρτίου) στη Ρώμη, δύο σύντροφοι σταματήθηκαν από μπάτσους αφού πρώτα είχαν πάρει κάποια αντίτυπα της “La Tempesta” («Θύελλα»), μιας εφημερίδας αντιπολεμικών ειδήσεων. Οι σύντροφοι, σταματημένοι με αυτοκίνητο με παράξενο τρόπο με το πρόσχημα γνωστοποίησης, μεταφέρθηκαν έπειτα στο αστυνομικό τμήμα. Μετά από αρκετές ώρες απελευθερώθηκαν ύστερα από μήνυση για παράνομη εκτύπωση και κατασχέθηκαν τα 300 αντίτυπα της εφημερίδας. Ο ισχυρισμός είναι ότι η εφημερίδα δεν είναι εγγεγραμμένη και ως εκ τούτου πρόκειται για «παράνομα φυλλάδια».

Οι τελευταίες έρευνες (όπως η Sibilla και η Scripta Scelera) και επεισόδια αυτού του είδους – που είναι επίσης εντελώς ασυνήθιστα σε πρόσφατους καιρούς – επιβεβαιώνουν ότι βρίσκεται σε εξέλιξη μια πραγματική επίθεση στον αναρχικό τύπο. Καθώς οι διεθνείς εντάσεις αυξάνονται εξαιτίας των συνεχιζόμενων πολέμων, τα κράτη στο εσωτερικό τους ετοιμάζονται να καταστείλουν όποιον επιμένει στη διάδοση συγκρουσιακών και επαναστατικών ιδεών και πρακτικών. Μερικές φορές το κράτος ενεργεί ακόμη και προληπτικά. Το χθεσινό γεγονός πρέπει να διαβαστεί με αυτή την έννοια, καθώς η εν λόγω εφημερίδα είναι μια νέα έκδοση που δεν έχει ακόμη διανεμηθεί.

Το να απαντήσουμε σ’ αυτή την επίθεση, το να αρνηθούμε να αποσιωπηθούμε, φαίνεται να είναι κάτι επείγον και απαραίτητο για εμάς.

Από την La Nemesi, 10/03/24

μολύνεται. Όλο και περισσότερο μπορούμε να μιλάμε για το γεγονός ότι πολλές παταγώδεις αποτυχίες λαμβάνουν χώρα σε διάφορα κοινωνικά συστήματα, λόγω της οικολογικής κατάρρευσης και του οικονομικού και μεταβιομηχανικού μετασχηματισμού. Τεράστιες περιοχές αλλάζουν γρήγορα από πλημμύρες, πυρκαγιές, ξηρασίες και έντονες καταιγίδες. Πρωτοφανείς προκλήσεις έρχονται πολύ γρήγορα με σκληρές επιπτώσεις σε κρίσιμα σημεία που αφορούν τη γεωργία, τη μετανάστευση, τον καταμερισμό της εργασίας, τις γεωπολιτικές συγκρούσεις και ούτω καθεξής. Οι εκδόσεις μας και τα δίκτυα αντιπληροφόρησης είναι ένας άμεσος τρόπος με τον οποίο μπορούμε να επικοινωνήσουμε τις αναλύσεις μας και μεθόδους οργάνωσης. Η καταστολή αναγνωρίζει τον κίνδυνο μετάδοσης αυτού του μηνύματος, και του αφηγήματος που διαθέτουμε. Στο βαθμό που θέτουν παράνομες τις δημοσιεύσεις μας και προσπαθούν να επιβάλουν υποδειγματικές ποινές, είναι μόνο ένα μέσο επίτευξης στόχου για αυτούς. Και αυτό είναι που πάντα αντιμετωπίζαμε. Εάν είμαστε αποτελεσματικοί, συναντάμε την καταστολή, τη φυλακή, το θάνατο. Αυτό αντιμετωπίζουν πολλοί σύντροφοι σε όλο τον κόσμο αυτή τη στιγμή. Ουσιαστικά ορισμένοι από εμάς ζούμε υπό επιτήρηση και έρευνα για τόσο πολύ καιρό, που ό, τι και να κάνουμε θα μπορούσε να θεωρηθεί ως έγκλημα, απλά το να υπάρχουμε θα μπορούσε να θεωρηθεί έγκλημα. Αυτό αξίζει να το γράψουμε και όταν διαβάζουμε και μαθαίνουμε περισσότερα για το τι αντιμετωπίζουν οι άλλοι και πως το αντιμετωπίζουν, μπορούμε να πάρουμε δύναμη.

Τέλος, θέλω να μιλήσω για τη λογοκρισία που αντιμετωπίζω εδώ. Δεδομένου ότι ήταν

ένα συνεπές χαρακτηριστικό της φυλάκισής μου και αποτελεί επίσης μέρος του θέματος που συζητάμε. Πολλά συντρόφια αντιμετωπίζουν προβλήματα με την αλληλογραφία τους και με την παραλαβή δημοσιεύσεων. Αυτό δεν είναι ασυνήθιστο. Αλλά αξίζει να πούμε εδώ ότι έχω στερηθεί την πρόσβαση στην πλειοψηφία της αλληλογραφίας μου και των βιβλίων που μου στέλνουν. Αυτή είναι η δύναμη των εφημερίδων μας, των βιβλίων μας, των επιστολών μας σε συντρόφους, που κάνουν τον εχθρό να φοβάται. Στην περίπτωσή μου, δεν μπορώ να λάβω επίσης σοσιαλιστικά, αυτόνομα-μαρξιστικά και κομμουνιστικά έργα και βιβλία, τα οποία μου έχουν σταλεί από αλληλέγγυους της ριζοσπαστικής αριστεράς, καθώς και βιβλία για την ιστορία των μαύρων, τη μετασχηματιστική δικαιοσύνη και την κατάργηση των φυλακών. Τα πολύ λίγα αναρχικά βιβλία που κατάφερα να λάβω τα κρατάω κοντά στην καρδιά μου, εδώ στο κελί μου. Η ελευθερία είναι γραμμένη με μελάνι και με το αίμα μας, όπως πάντα ήταν και όπως πάντα θα είναι. Να έχετε σε εκτίμηση τα βιβλία σας, τις εφημερίδες σας, τις επιστολές σας που αποστέλλονται και λαμβάνονται, η μαχητική μνήμη παραμένει και τη μεταφέρουμε σε κάθε νέα γενιά χωρίς απλώς να προσπαθούμε.

Θα τελειώσω εδώ και έτσι σας ευχαριστώ για την ενέργειά σας και την προσοχή σας, και μια σφιχτή αγκαλιά σε όλους, και ειδικά σε εκείνους που βρίσκονται υπό καταστολή για τον γραπτό λόγο. Γιατί από τον λόγο έρχονται οι πράξεις, και αυτό είναι το θέμα που έχουμε αντιμετωπίσει σήμερα. Αγάπη και οργή, ευχαριστώ.

Toby,

Φυλακή Garth, 4 Μαρτίου 2024

Ενημέρωση για την κατάσταση του Toby Shone: Η υποστήριξη κρατούμενων θεωρείται τώρα απειλή για την εθνική ασφάλεια

Στις 19 Ιουνίου εκδόθηκε στον Toby μία διοικητική κύρωση ως άμεσο αποτέλεσμα της «κακής συμπεριφοράς» του και της μεταβίβασης ανοικτών επιστολών και τηλεφωνικών παρεμβάσεων που έκανε. Αυτή η κύρωση επιβλήθηκε αφού πρώτα αφαιρέθηκαν αρκετοί/ές αναρχικοί/ές σύντροφοι/ισσες από την λίστα επιτρεπόμενων επαφών του με τον λόγο ότι είναι «απειλή για την εθνική ασφάλεια». Αυτή η κύρωση μειώνει τον αριθμό επισκέψεων που μπορεί να λάβει καθώς και το ποσό των χρημάτων που μπορεί να ξοδέψει σε τηλεφωνήματα και ψώνια. Ο Toby μπόρεσε και έλαβε μερικά γράμματα και καρτ ποστάλ πρόσφατα, αλλά εξακολουθεί να αντιμετωπίζει αυξημένη λογοκρισία στην αλληλογραφία και τα γράμματά του. Ο Toby θέλει να πει ότι είναι καλά και ότι στέλνει μια αγκαλιά φωτιάς σε όλους/ες τους/ις φυλακισμένους/ες συντρόφους/ισσες και στις ομάδες δράσης.

Όλα αυτά είναι μέρος μιας συνεχιζόμενης εκστρατείας απομόνωσης του Toby, κόβοντας τις επαφές του με το δίκτυο υποστήριξής του και τον ευρύτερο έξω κόσμο. Πέραν των ατόμων που έχουν αφαιρεθεί αυθαίρετα από την λίστα επαφών του, το μεγαλύτερο μέρος της αλληλογραφίας του λογοκρίνεται ή απλά παρακρατείται ως εκδικητικά αντίποινα από τις υπηρεσίες ασφαλείας για την αδυναμία τους να εξασφαλίσουν την καταδίκη του Toby στις κατασκευασμένες κατηγορίες τρομοκρατίας που αποσύρθηκαν εσπευσμένα από την εισαγγελία λίγες μέρες πριν δικαστεί στις 6 Οκτωβρίου 2021.

Συνεχίζει να διώκεται ως άμεσο αποτέλεσμα των πολιτικών του απόψεων και κατά την επικείμενη ακρόαση της αναστολής του, το κράτος θα κάνει νέες προσπάθειες για τον περιορισμό των πολιτικών του δραστηριοτήτων μετά την αποφυλάκισή του, επιβάλλοντας εξαιρετικά απαγορευτικές προϋποθέσεις άδειας, παρά το γεγονός ότι δεν έχει καταδικαστεί για καμία από τις πολιτικές κατηγορίες για τις οποίες είχε κατηγορηθεί αρχικά.

Γράψτε στον Toby στην εξής διεύθυνση:

Toby Shone A7645EP

HMP Garth

Ulnes Walton

Leyland

Preston

PR26 8NE

UK

Συνιστάται να στέλνετε συστημένη αλληλογραφία ώστε να χετέ απόδειξη ότι έγινε η παραλαβή στο Garth σε περίπτωση που με κάποιο τρόπο «χαθεί» το γράμμα μυστηριωδώς.

Αν του έχετε στείλει γράμματα στο παρελθόν και δεν έχετε λάβει απάντηση – ο Toby πάντα απαντά σε κάθε γράμμα που λαμβάνει – είναι πιθανό ότι και αυτά τα γράμματα παρακρατήθηκαν. Αν ισχύει αυτό, επικοινωνήστε με την νομική του ομάδα στέλνοντας στην διεύθυνση j.bicket@bimbergpeirce.co.uk.

Όλα τα νέα για τον Toby γίνονται γνωστά μέσω του Αναρχικού Μαύρου Σταυρού του Brighton: brightonabc.org.uk

Αλληλέγγυοι/ες με τον αναρχικό κρατούμενο Toby Shone. Από διαδήλωση κατά των φυλακών στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Ιούνιος 2024.

Αθήνα: Ανάλυση ευθύνης των Πυρήνων Άμεσης Δράσης για την εμπρηστική επίθεση στο σπίτι του μπάτσου συνδικαλιστή Θεόδωρου Φούκα

Οι Πυρήνες Άμεσης Δράσης αναλαμβάνουν την ευθύνη για την εμπρηστική επίθεση στο σπίτι του μπάτσου συνδικαλιστή, Θεόδωρου Φούκα, στην περιοχή του Βύρωνα τα ξημερώματα της 1/3. Τρία χρόνια τώρα η ομάδα μας μέσω της στρατηγικής της προσώπων στοχοποίησης εκπροσώπων της εξουσίας προσπαθεί να κάνει πράξη το σύνθημα “ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ Ο ΦΟΒΟΣ”. Οι επισκέψεις μας στα σπίτια όλων αυτών διατηρεί σε μικρογραφία μία σύρραξη χαμηλής έντασης, έναν ψυχολογικό πόλεμο μέσω του φόβου προς τον εκάστοτε φυσικό στόχο και απαντάει σε μια ελάχιστη κλίμακα στην πραγματική τρομοκρατία που έχει τις γιάφκες της στα τηλεοπτικά στούντιο, στα δικαστικά μέγαρα, στα αστυνομικά τμήματα, στα βουλευτικά γραφεία.

Οι επιθέσεις μας αποτελούν στιγμιότυπα της εξέγερσης ενάντια στους γδάρτες των ονείρων μας. Έναν συλλογικό βηματισμό ενάντια στις διαταγές της εξουσίας και τα σκυμμένα κεφάλια που τις συνοδεύουν και που στοχεύει εκτός των άλλων στην διατήρηση μιας πολεμικής λογικής. Της οργανωμένης πολιτικής βίας που τοποθετεί την πολιτική στρατηγική σε ένα πλαίσιο συνολικό. Εκεί όπου ο κοινωνικός ανταγωνισμός ξεφεύγει από τις προκαθορισμένες νόρμες και στημένα ραντεβού και γίνεται απρόβλεπτος, τολμηρός, ριζοσπαστικός, επικίνδυνος.

Η επίσκεψή μας στο σπίτι του Φούκα αποτελεί μια πράξη διεθνιστικής αλληλεγγύης με τους πολιτικούς κρατούμενους που βρίσκονται στις φυλακές ανά τον κόσμο. Στην Χιλή, στο Ηνωμένο Βασίλειο, στην Ιταλία, στην Γερμανία, στην Ελλάδα. Σε μια περίοδο κινηματικής ύφεσης η επαναφορά της διεθνούς αλληλεγγύης δεν αποτελεί ένα απλό καθήκον των αναρχικών της πράξης. Αποτελεί αδιαπραγμάτευτη ηθική υποχρέωση ώστε οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες μας που βρίσκονται έγκλειστοι να μην αποτελέσουν κάποιες ξεχασμένες υποθέσεις μιας ιστορίας που έχει παρέλθει, αλλά αντίθετα ζωντανά παραδείγματα που τροφοδοτούν την θέληση για αγώνα και αποτελούν κίνητρο για δράση.

Για τον Φρανσίσκο Σολάρ, την Μόνικα Καμπαλέρο, τον Αλφρέντο Κόσπινο, τον Νίκο Μαζιώτη, τον Δημήτρη Κουφοντίνα, τον Toby Shone, την Daniela Klette, τους Άλντο και Λούκα Χερνάντεζ, την Άννα Μπενιαμίνο, τον Μαρσέλο Βιγορελ.

Στην μνήμη της Barbara Balzerani.

“Ήταν απαραίτητο να προβλέψουμε τον εχθρό, να είμαστε ένα βήμα μπροστά του, να κατακτήσουμε μια επιθετική νοοτροπία και να αξιοποιήσουμε πλήρως το δυναμικό ενός κινήματος που εξακολουθούσε να μην έχει αποπλιστεί από τους τακτικισμούς, από τις τακτικές γαλιφιές πολιτικών αληθιμών δίχως καμία αξιοπιστία. Στριμωγμένη μέσα σε ένα πλήθος από συντρόφους, αμέσως «μετά», τιμούμε τόση οδύνη μέσα σε εκείνη την συγκινησιακή αφύσικη ατμόσφαιρα των ακραίων στιγμών, εκείνων στη διάρκεια των οποίων όλα μπορούν να συμβούν και τίποτα δεν είναι πλέον στη θέση του. Ένα μείγμα φόβου, θυμού, πόνου, που ανέβαινε στο στόμα, με την πυκνή γεύση των στιγμών μέγιστης συγκινησιακής φόρτισης και εμπλοκής. Άκουγα τις φωνές, τα συνθήματα, τις βρισιές, τις απειλές. Όλοι μια αγκαλιά, συμπαγείς, όλοι μια φωνή εκείνη την στιγμή. Πόσο τυχεροί τέτοιες ώρες να βρισκόμαστε όλοι μαζί, τόσο πολλοί, να παίρνουμε και να δίνουμε κουράγιο.”

– Barbara Balzerani

Πυρήνες Άμεσης Δράσης

Ουρουγουάη: Αγκιτάτσια σε αλληλεγγύη με τους βαρυποινίτες αναρχικούς κρατούμενους

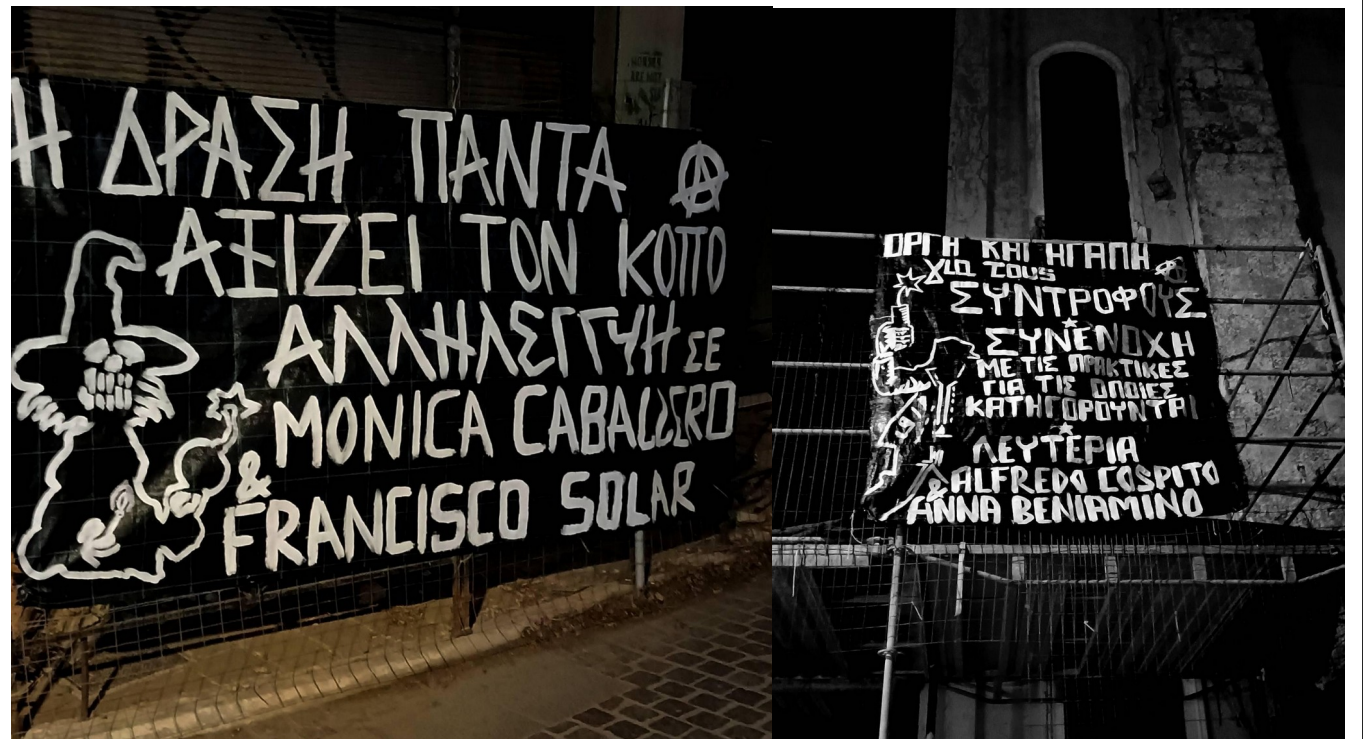
Ανταποκρινόμενοι στο διεθνές κάλεσμα αλληλεγγύης με τους βαρυποινίτες αναρχικούς κρατούμενους, βγήκαμε στους δρόμους του Μοντεβιδέο ως μια ελάχιστη χειρονομία ενάντια στη λήθη και την απομόνωση στην οποία τα κράτη θέλουν να υποβάλουν τους/ις αναρχικούς/ές συντρόφους/ισσες που απήχθησαν στις φυλακές του κόσμου.

Το μήνυμά μας είναι σαφές: τα αδέρφια μας πίσω από τα κάγκελα δεν είναι μόνα! Και θα συνεχίσουμε μαζί τους στον αγώνα ενάντια στην κοινωνία φυλακή και ενάντια σε κάθε εξουσία.

Διεθνιστική και μόνιμη αλληλεγγύη στους αγωνιζόμενους κρατούμενους! Για το τέλος όλων των φυλακών! Λευτεριά στους κρατούμενους! Θάνατος στο κράτος! Ζήτω η αναρχία

Χανιά: Αλληλεγγύη με A. Cospito, A. Beniamino, F. Solar, M. Caballero

Την Τετάρτη 05 Ιουνίου αναρτήσαμε πανό και γράψαμε συνθήματα σε κεντρικούς δρόμους των Χανίων σε αλληλεγγύη με αιχμάλωτα συντρόφια σε Ιταλία και Χιλή.

Το πρώτο πανό τοποθετήθηκε στην πλατεία της Σπλάντζιας, και αφορά τους Ιταλούς αναρχικούς Alfredo Cospito και Anna Beniamino. Τα συντρόφια βρίσκονται έγκλειστα στις φυλακές της Ιταλίας διωκόμενα –μεταξύ άλλων– από την κατασταλτική και δικαστική επιχείρηση scripta manent. Το κατηγορητήριο που στήθηκε έβαλε στο στόχαστρο τα τελευταία 20 χρόνια επαναστατικού αναρχισμού της γειτονικής χώρας. Η Anna και ο Alfredo κατηγορήθηκαν για μια σειρά από επιθέσεις με υποτυπώδη εκρηκτικά που προκάλεσαν υλικές ζημιές σε πολιτικούς στόχους, στις αρχές της δεκαετίας του 2000. Η συμμετοχή τους σε αυτές τις υποθέσεις δεν έχει αποδειχθεί μέχρι και σήμερα. Τα συντρόφια ωστόσο βρέθηκαν αντιμέτωπα ακόμα και με την κατηγορία της «πολιτικής σφαγής», με βάση επιθέσεις που είχαν λάβει χώρα τον Ιούνιο του 2006 στις σχολές Carabinieri σε Fossano και Crocetta (χωρίς θύματα ή τραυματίες για όποιον έχει σημασία).

Στο εφετείο του Torino τον Ιούνιο του 2023 η A. Beniamino θα καταθέσει μεταξύ άλλων πως «οι σφαγές που έχουν διαπραχθεί σε αυτή τη χώρα ήταν ο δηλητηριασμένος καρπός της διαπλοκής της πολιτικής και της οικονομικής εξουσίας, όσο το δυνατόν πιο μακριά από την αντιεξουσιαστική σκέψη και πρακτικές... Οι διάφοροι ανακριτές μπερδεύονται επειδή δεν γνωρίζουν καλά ούτε την ουσία της κατηγορίας, γεμίζουν τα χαρτιά τους με κραυγαλέα ψεύδη και αντιφάσεις, απλά για να εκπληρώσουν τον σκοπό τους. Τίποτα περίεργο εδώ: Είναι η αρρωστημένη ηθική αυτής της εποχής, όπου το δολοφονικό κέρδος καθαγιάζεται, και η φτώχεια ποινικοποιείται».

Τον περασμένο Απρίλιο το ακυρωτικό δικαστήριο θα οριστικοποιήσει ποινή 17 ετών και 9 μηνών για την Anna, ενώ θα καταδικάσει τον Alfredo με 23 επιπλέον έτη φυλάκισης. Ο Alfredo Cospito είναι αιχμάλωτος του ιταλικού κράτους από το 2013, όταν μαζί με τον Nicola Gai θα τραυματίσουν τον Roberto Adinolfi, διευθύνων σύμβουλο εταιρίας πυρηνικών.

Σε μια δεκαετία που τα κράτη έστρωναν τον δρόμο για τις βίαιες κοινωνικές μεταβολές που βιώνουμε σήμερα, και υπαγορεύονται από τις πολεμικές συρράξεις και την κλιματική αλλαγή, τα δυο συντρόφια έστειλαν με τη δράση τους ένα τελεσίγραφο με διαφορετικό παραλήπτη. Σε μια δεκαετία που η πυρηνική ενέργεια από συνώνυμο της καταστροφής έγινε συνώνυμο της στρατηγικής ασφάλειας των κρατών, ο Alfredo και ο Nicola υπενθύμιαν πως... η εκδίκηση είναι μια νύχτα και πως η μνήμη δεν τσαλακώνεται και τόσο εύκολα. Στις 05 Μαΐου του 2022 ο Alfredo θα λάβει ειδοποίηση για μεταφορά του στο καθεστώς “41bis”, ένα καθεστώς απόλυτης απομόνωσης που ως στόχο του έχει τον εξαναγκασμό, τον εκβιασμό και τη μετάνοια. Στέλνουμε δύναμη και αλληλεγγύη στον Alfredo και την Anna. Καμία ετυμηγορία, καταδίκη ή ποινή δεν δύναται να ανακόψει την πορεία της αναρχικής δράσης, και να κάμψει το φρόνημα των ανθρώπων που αγωνίζονται με αξιοπρέπεια.

Το δεύτερο πανό τοποθετήθηκε στους δρόμους του παλιού λιμανιού. Στέλνουμε έτσι ένα μήνυμα αλληλεγγύης στους Χιλιανούς συντρόφους Monica Caballero και Fransisco Solar. Ο Fransisco έχει αναλάβει την ευθύνη για την αποστολή δύο εκρηκτικών δεμάτων τον Ιούλιο του 2014. Το πρώτο είχε ως παραλήπτη τον πρώην υπουργό εσωτερικών της Χιλής, Rodrigo Hinzpeter. Επρόκειτο για τον ενορχηστρωτή μιας σειράς νομοθετήσεων και κατασταλτικών επιχειρήσεων ενάντια σε εξεγερμένους μαθητές και αναρχικούς. Επρόκειτο ακόμη για τον ιδώνων νου της κλιμάκωσης της καταστολής και της στρατιωτικοποίησης των κοινοτήτων αγώνα των Maruche. Οι θάνατοι των Manuel Gutierrez και των 81 κρατούμενων της φυλακής San Miguel τον βαραίνουν ακόμα. Η κορύφωση της καταστολής και οι εικόνες δεκάδων βαριά τραυματισμένων διαδηλωτών σε Aysen και Freirina θα βάλουν στο κάδρο τον παραλήπτη του δεύτερου δέματος εκρηκτικών: Το 54ο τμήμα της αστυνομίας της Χιλής, ένα τμήμα που όσοι το υπηρέτησαν φέρουν στα χέρια τους το αίμα της δολοφονημένης συντρόφισσας Claudia Lopez, αλλά και εκείνο εκατοντάδων διαδηλωτών.

Στις 27 Φεβρουαρίου του 2020 μια μπουρζουάδικη γειτονιά της Χιλής θα σηκωθεί στο πόδι, έπειτα από έκρηξη που θα σημειωθεί στο κτίριο Tanica, όπου στεγάζονται τα γραφεία μεσιτικής εταιρίας. Κατά τη διάρκεια της εξέγερσης που ξέσπασε τον Οκτώβρη του 2019 ξεδιπλώθηκε η άμεση συνεργασία εταιριών μεγαλοαστών και κατασταλτικών οργάνων, με στόχο την επιστροφή στην κανονικότητα. Το αντιεξεγερτικό μέτωπο έθεσε ως προτεραιότητα τη διαφύλαξη των γειτονιών που φωλιάζει η κυρίαρχη τάξη. Το μήνυμα των εξεγερμένων ήταν ξεκάθαρο. Η κανονικότητα των εύπορων και βλαβερών εκπροσώπων της καταστολής θρυμματίζεται μέσα από τις πολύμορφες εξεγερτικές πρακτικές, ακόμη και σε μια στιγμή. Για τη δράση αυτή ο Fransisco Solar θα αναλάβει την ευθύνη, ενώ η Monica Caballero θα βρεθεί κατηγορούμενη από τις δικαστικές αρχές.

Στην πρωτοβάθμια δίκη της 6ης Νοέμβριου ο Fransisco θα σημειώσει «και αν με ρωτάτε αν άξιζε τον κόπο, απαντώ: Όχι μόνο άξιζε τον κόπο, αλλά ότι αξίζει και ότι αναμφισβήτητα θα αξίζει τον κόπο. Το να πάρεις την ατομική απόφαση να επαναστατήσεις, να εκδικηθείς και να λήξεις, έστω και λίγο, την ατιμωρησία των ισχυρών, είναι μία από τις πιο όμορφες στιγμές που μπορείς να βιώσεις... Το να μεταφέρεις ιδέες στη σφαίρα του εφικτού είναι πάντα απαραίτητο και σημαντικό εάν κάποιος αποφασίσει ελεύθερα να αντιμετωπίσει την εξουσία, ακόμα και αν του κοστίσει δεκαετίες εγκλεισμού ή ακόμη και τη ζωή του. Η δράση πάντα αξίζει τον κόπο».

Δύναμη και αλληλεγγύη στα αιχμάλωτα συντρόφια από τη Χιλή και την Ιταλία

Σε έναν κόσμο που δεν μας χωράει, σε έναν κόσμο που μας θέλει όλο και πιο αναλώσιμους, η αντίσταση με κάθε μέσο είναι μονόδρομος

Συνενοχή – Οργή – Αξιοπρέπεια

Δίκτυο Αναρχικών/Αντιεξουσιαστριών

Ποια διεθνής; Μερικές σκόρπιες σκέψεις ξεκινώντας από την ελληνική έκδοση της συνέντευξης του Alfredo Cospito

Στις 16, 18 και 29 Μαΐου 2024, έγιναν κάποιες παρουσιάσεις και συζητήσεις στην Αθήνα, την Θεσσαλονίκη και την Κομοτηνή με αφορμή την πρόσφατη έκδοση της Ελληνικής μετάφρασης της συνέντευξης «Ποια διεθνής;» του Alfredo Cospito, η οποία είχε εκδοθεί αρχικά στα Ιταλικά στο ομώνυμο βιβλίο από τις εκδόσεις Edizioni Monte Bove και επιμελήθηκε από αναρχικούς συντάκτες του «Vetriolo». Η πρώτη έκδοση (Μάρτιος 2021), η οποία εξαντλήθηκε προ πολλού, ακολουθήθηκε από μία δεύτερη έκδοση τον Νοέμβριο του 2022 κατά την διάρκεια της αορίστου διαρκείας απεργίας πείνας του Alfredo ενάντια στο καθεστώς φυλάκισης 41 bis και στην ισόβια κάθειρξη. Η πρόσφατα δημοσιευμένη Ελληνική έκδοση περιλαμβάνει μόνο την συνέντευξη.

Στην Κομοτηνή, όπου τον τελευταίο καιρό το Κράτος προσπαθεί μάταια να εκκενώσει το αναρχικό στέκι Utopia A.D., η εκδήλωση έγινε μαζί με την τρίτη ανακατάληψη του στεκιού. Παρακάτω παραθέτουμε το ανακοινωθέν της Utopia A.D. για την ανακατάληψη και την εκδήλωση, μία παρέμβαση ενός συντάκτη του «Vetriolo» στην εκδήλωση και μία ενημέρωση για τα γεγονότα που ακολούθησαν σχετικά με το Utopia A.D.

Utopia A.D.: Ανακατάληψη και εκδήλωση

Την Τετάρτη 29 Μαΐου ανακαταλάβαμε το Αναρχικό Στέκι Utopia A.D όπου πραγματοποιήσαμε την προγραμματισμένη εκδήλωση με θέμα την βιβλιοπαρουσίαση της συνέντευξης του αναρχικού μηδενιστή Alfredo Cospito στην αναρχική ιταλική εφημερίδα Vetriolo, έγινε τηλεφωνική παρέμβαση και ενημέρωση από Ιταλίδα συντρόφισσα για το καθεστώς 41BIS και τη τρέχουσα κατάσταση στην Ιταλία, ενώ στάλθηκε κείμενο από σύντροφο της εφημερίδας Vetriolo το οποίο μεταφράσαμε στα ελληνικά και διαβάστηκε στην εκδήλωση, ακολούθησε ενημέρωση από συντρόφισσα ως αναφορά το νέο ποινικό κώδικα και η εκδήλωση έκλεισε με συζήτηση, αφού πρώτα προηγήθηκαν κάποιες ερωτήσεις και στην συντρόφισσα από Ιταλία.

Στον χώρο υπήρχαν τραπεζάκια με κείμενα, αυτοκόλλητα, αφίσες, μπροσούρες και βιβλία καθώς και έκθεση αφίσας, ενώ κρεμάστηκε πανό για τις καταλήψεις. Στην εκδήλωση παρακολούθησαν 20 άτομα.

Να σημειωθεί πως όταν προσεγγίσαμε τον χώρο, υπήρχαν περίπου 10 άτομα της τεχνικής υπηρεσίας με σκοπό την αποτροπή της ανακατάληψης και της εκδήλωσης. Φυσικά και δεν τα καταφέρανε. Αυτό που τους ξεκαθάρισαμε είναι πως δεν είναι μόνο ο πρύτανης και οι μπάτσοι εχθροί μας αλλά και όποιοι άλλοι στέκονται απέναντι μας. Το ζήτημα της εκκένωσης του στεκιού είναι ξεκάθαρα πολιτικό και προκλητικό αφού στον χώρο μας τοποθέτησαν του φύλακες. Οι αργάτες της τεχνικής υπηρεσίας δεν έχουν καμία δουλειά να εμπλέκονται σε πολιτικά ζητήματα.

Δεν υπάρχουν δικαιολογίες πως εκτελούν εντολές και φοβούνται μη απολυθούν, ούτε και μας ενδιαφέρει μιας και ούτε κανείς από τους εργάτες της τεχνικής υπηρεσίας μπαίνει στον κόπο να μας καταλάβει τι στιγμή που ζητάν να τους καταλάβουμε. Αν έχουν εργασιακά προβλήματα με τα αφεντιά τους μπορούν να βρουν τρόπους αγώνα της τάξης τους, δεν θα λυπηθούμε κανένα φοβισμένο τσιράκι του εχθρού.

Από δω και στο εξής όποιος μπει απέναντι μας θα αντιμετωπίζετε όπως επέλεξε ο ίδιος να είναι...

Τίποτα Δεν Τελειώσε Όλα Συνεχίζονται

Ακολουθούν η εισήγηση του στεκιού και το κείμενο του συντρόφου από Vetriolo καθώς και κάποιες φωτογραφίες.

Ο Alfredo Cospito βρίσκεται αιχμάλωτος του ιταλικού κράτους από τις 14 Σεπτεμβρίου του 2012. Τον Μάιο του 2012 πυροβολείται στα γόνατα ο διευθυντής της Ansaldo Nucleare

και θυγατρική της Finmeccanica, Roberto Adinolfi, μια ενέργεια της οποίας την ευθύνη αναλαμβάνει μαζί με τον Nikola Gai και για την οποία έχει καταδικαστεί. Την ανάληψη ευθύνης υπέγραψε ο «Πυρήνας Όλγα – FAI/IRF».

Το 2016 όντας ήδη προφυλακισμένος κατηγορήθηκε για βομβιστικές επιθέσεις αναφορικά με την επιχείρηση της Scripta Manent. Το 2020 καταδικάστηκε για 2 βόμβες που στάλθηκαν στα εκπαιδευτήρια των carabinieri στο Fossano, από την FAI/Ανώνυμη Χαστική Ανταρσία. Το 2021 τον Νοέμβριο κατηγορήθηκε για ηθική αυτουργία στα πλαίσια της επιχείρησης «Sibilla», για την οποία αθώωθηκε το Δεκέμβριο του 2021.

Από τις 5 Μαΐου του 2022 και αφού έχει υποστεί για μήνες αυστηρή λογοκρισία στην αλληλογραφία του ο Cospito εν τέλει μεταφέρεται από τις φυλακές Υψίστης Ασφαλείας σε καθεστώς ακραίας απομόνωσης (41BIS) όπου στις 20 Οκτώβριο του ίδιου έτους ξεκίνησε μια πολυήμερη απεργία πείνας.

Ένας από τους λόγους που το ιταλικό κράτος επικαλέστηκε ώστε να στείλει τον Alfredo Cospito στο καθεστώς 41 BIS είναι και η συνέντευξη – συζήτηση με τίτλο «ΠΟΙΑ ΔΙΕΘΝΗΣ» που έκανε ο σύντροφος στην αναρχική εφημερίδα Vetriolo, προσάπτοντας του τις κατηγορίες «συγκρότηση ή συμμετοχή σε ανατρεπτική συνεργασία με σκοπό την τρομοκρατία και την υπονόμευση της δημοκρατικής τάξης» και για ηθική αυτουργία σε «διάπραξη εγκλήματος, με επιβαρυντικό παράγοντα τον σκοπό της τρομοκρατίας».

Τα όσα είπε ο A. Cospito στη συνέντευξη, ενόχλησαν το κράτος τόσο πολύ με αποτέλεσμα να στείλει τον σύντροφο στο πιο ακραίο καθεστώς φυλάκισης, προσπαθώντας να τον φιώσει αλλά και να τον εξοντώσει, μιας και το 41BIS δεν είναι μια σκληρή απομόνωση αλλά ένας παρατεταμένος βασανισμός, πνευματικής και σωματικής εξόντωσης.

Με βάση τα παραπάνω γίνεται απολύτως ξεκάθαρη η σημαντικότητα της συγκεκριμένης μετάφρασης στα ελληνικά και της έκδοσης του βιβλίου «ΠΟΙΑ ΔΙΕΘΝΗΣ;» Από το Αναρχικό εγχείρημα Ragnarok και το Αναρχικό στέκι Ναδίρ.

Η ανάλυση που κάνει ο Alfredo Cospito στη συγκεκριμένη συνέντευξη για την τεχνολογική του παγκόσμιο σύστημα και τον ρόλο του κράτους και του κεφαλαίου είναι εύστοχη και πολύ σημαντική να την κατανοήσουμε, μα ποιο σημαντικά είναι τα όσα αναφέρει για την κατάσταση της αναρχίας στα νέα δεδομένα της καταστολής, του ελέγχου και της επιτήρησης, αλλά κυρίως τα «πρέπει» της αναρχικής πράξης και θεωρίας.

Δεν είναι τυχαίο το ότι η πράξη αναφέρεται πριν τη θεωρία, η κατάσταση η οποία βιώνουμε θα μας δίνει την πολυτέλεια των μακρόσυρτων θεωρητικών τοποθετήσεων σε πολύωρες και ενίοτε βαρετές εκδηλώσεις. Είναι ώρα για πράξεις, πράξεις άμεσης δράσης στο εδώ και στο τώρα αλλά και στήριξη τους και από ομάδες που δραστηριοποιούνται στο δημόσιο χώρο. Να ανοίξει ξανά ένας δίαυλος επικοινωνίας και διάλογου και σε διεθνές επίπεδο μέσω αναλήψεων ευθύνης αλλά και τοποθετήσεων ατομικότητας και συλλογικότητας οι οποίες δεν δρουν στην παρανομία. Όλα αυτά σε διεθνές επίπεδο δημιουργώντας έτσι έναν παγκόσμιο ιστό.

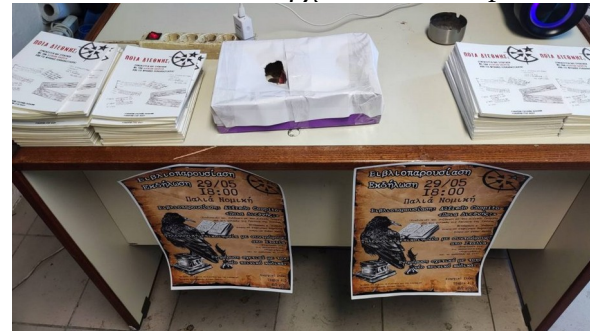
Τα τελευταία χρόνια η κυριαρχία του ρεφορμισμού στα ριζοσπαστικά κινήματα σε συνδυασμό με τον δικαιωματισμό έχουν ως απο-

τέλεσμα την οπισθοχώρηση της αναρχίας, για κάθε ένα βήμα πίσω τα κράτη κάνουν δύο βήματα μπροστά, έτσι πέρασε και το κατά τα άλλα προσωρινό καθεστώς 41BIS στην Ιταλία, έτσι πέρασε και ο νέος ποινικός στην Ελλάδα παρ όλη την αντίδραση που υπήρχε από τους δικηγορικούς συλλόγους και γενικότερα τον νομικό κόσμο.

Όσο γίνονται πίσω βήματα και εναπόθεση της ελπίδας σε θεσμικά όργανα κόμματα κτλ η εξουσία θα επιτίθεται, ότι προσωρινό έρχεται θα ναι δοκιμαστικό για το μόνιμο και όσες θεσμικές και ακίνδυνες αντιδράσεις και να υπάρξουν το αποτέλεσμα θα είναι υπέρ του υπάρχοντος συστήματος, πλέων ούτε τα συντάγματα έχουν σημασία.

Η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση, η θεωρία έχει περισσότερο ενδιαφέρον όταν συζητιέται συνωμοτικά και στα οδοφράγματα.

Αναρχικό Στέκι Utopia A.D.

Η δημοσίευση στα ελληνικά της συνέντευξης «Ποια διεθνής;» είναι μια επιπλέον σημαντική ευκαιρία για την υποστήριξη των αναρχικών προπανανδιστικών πρωτοβουλιών με σκοπό τη διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ των συντρόφων/ισσων, καθώς και μια στιγμή συνέχισης των κινητοποιήσεων αλληλεγγύης κατά το διάστημα 2022-’23 ώστε να σπάσει το καθεστώς απομόνωσης που επιβλήθηκε για πάνω από δύο χρόνια εναντίον του Αλφρέντο Κοσπίτο. Ωστόσο, δεν είναι μόνο αυτό. Δεδομένων των θεμάτων που τίγονται στο κείμενο, θα μπορούσε να είναι μια ευκαιρία με την οποία μας δίνεται η δυνατότητα να κάνουμε βήματα προς τα εμπρός για τη συνέχιση μιας σε βάθος μελέτης υποθέσεων και οργανωτικών εννοιών που διακρίνουν τους αναρχικούς, με σκοπό να εμβαθύνουμε στη συζήτηση που έχει αναπτύξει το διεθνές αναρχικό κίνημα από τις πρώτες κιόλας δεκαετίες του περασμένου αιώνα σχετικά με τη φύση της συγκεκριμένης αναρχικής οργάνωσης, τις λειτουργίες και τις προοπτικές της.

Το κουβάρι των φιλοδοξιών που συνδέονται με αυτήν την συζήτηση εξακολουθεί να αντανακλά μια επείγουσα ανάγκη και μια ελπίδα: αναπτύξτε νέες ενέργειες για μια ανανεωμένη ώθηση στη δράση

Η ανάπτυξη και δημοσίευση της συνέντευξης-διάλογου «Ποια διεθνής;», που έγινε μαζί με τον Αλφρέντο μεταξύ 2018 και 2020 στις σελίδες της αναρχικής εφημερίδας «Vetriolo» (η οποία ακολούθησε εκδόσεις τόμου που δημοσιεύθηκαν το 2021 και το 2022, συνοδευόμενες από ένα σημαντικό παράρτημα, συμπεριλαμβανομένων των πιο πρόσφατων που βγήκαν κατά τη διάρκεια της απεργίας πείνας του Κόσπιτο).

Πριν από έναν αιώνα, οι όροι αντιπαράθεσης μεταξύ των αναρχικών ήταν οι ίδιοι, δηλαδή μεταξύ των «οργανωτικών» και των «αντιοργανωτικών». Ξεκινώντας από τη δεκαετία του 1980 – με την καθοριστική συμβολή των συντρόφων που εμπύχωσαν τον «αναρχισμό» και την «πρόκληση» – τοποθετήθηκαν μεταξύ μιας οργάνωσης σύνθεσης (κρυστάλλωση σε μόνιμες δομές και περιοδικά συνέδρια, με ποσοτική ανάπτυξη μεταξύ των κυρίων σκοπών) και άτυπη οργάνωση (με βάση τις ομάδες συγγένειας και τους συντρόφους που αναγνωρίζουν ο ένας τον άλλον σε μια υπόθεση ή μια περιοχή σχεδιασμού, που έχει τη δράση ως προωθητική πτυχή). Με τον τερματισμό οποιασδήποτε επαναστατικής λαχτάρας ή ριζικής μεταμόρφωσης της κοινωνικής πραγματικότητας από την πλευρά των περισσότερων ή λιγότερο ιστορικών οργανώσεων σύνθεσης, η σημερι-

νή συζήτηση μπορεί να οριστεί ως όρους μιας αναγκαίας σε βάθος μελέτης των αποκλίσεων που έχει λάβει ανεπίσημα τουλάχιστον τα τελευταία χρόνια, επομένως στα διαφορετικά θεωρητικά-πρακτικά μονοπάτια που οι σύντροφοι έκριναν κατάλληλα να αναλάβουν σε αυτόν τον τομέα. Αφενός ο προβληματισμός πάνω σε αυτό το ερώτημα σίγουρα έχει καθορίσει τη βλάστηση αμέτρητων επαναστατικών ορμών. Από την άλλη πλευρά, όσον αφορά, το ιταλόφωνο αναρχικό κίνημα, έχει προκύψει απροθυμία, παρεξηγήσεις και συγκρούσεις που οδήγησαν στην εμπέδωση μιας χρόνιας δυσκολίας στην αντιμετώπιση του ζητήματος. Σε αυτά έχει προστεθεί η ανάγκη να βάλει το κράτος ένα τέλος σε κάθε εις βάθος ανάλυση από άποψη προοπτικής, απομονώνοντας και προσπαθώντας να δώσει μια προειδοποίηση για αυτό, καθώς και να δαιμονοποιήσει την υποστήριξη της επίθεσης κατά του κράτους και του κεφαλαίου (βλ. την επιχείρηση Scripta Manent, Sibilla και Scripta Scelera σχετικά με τις κατηγορίες για υποκίνηση και διάπραξη εγκλήματος με επιδεινωτική περίπτωση τον σκοπό της τρομοκρατίας).

Με την αναρχική εφημερίδα «Vetriolo», στην οποία συμμετείχε και ο Αλφρέντο, την οποία είχαν αποφασιστικότητα να καταστήσουν, έγινε προσπάθεια συνεισφοράς στη συζήτηση σχετικά με τα οργανωτικά μέσα στο αναρχικό κίνημα, καθώς και σε ορισμένες πτυχές της αναρχικής θεωρίας, έχοντας επίγνωση που – όπως αναφέρεται στην εισαγωγή της πρώτης έκδοσης του «Ποια Διεθνής;» – «Η υπογράμμιση της σημασίας της δράσης, του καταστροφικού γεγονότος που κατανοείται γενικά, δεν αρκεί για να μας βγάλει από αυτήν από τα ρηχά της έλλειψης προοπτικής». Ειδικότερα, οι σελίδες της εφημερίδας απευθύνονταν στην αντίληψη των αναρχικών για την ταξική πάλη, πέρα από τις παρεξηγήσεις που συχνά οδηγούν στην πεποίθηση ότι η έννοια της «τάξης» είναι ένα είδος μαρξιστικής χειραγώγησης ή ένα αναχρονιστικό θεωρητικό φούσκωμα και επομένως πρέπει να παραμεριστεί. Το «Vetriolo», παρ’ όλους τους περιορισμούς του, αντιπροσώπευε λοιπόν έναν χώρο όπου εμβαθύνει στις επιπτώσεις των αλλαγών που συνέβησαν στην κοινωνική πραγματικότητα εκείνων των χρόνων και στη διαδικασία της τεχνολογικής προόδου, έχουν καθοριστεί στον αγώνα.

Η μεταγωγή του Alfredo Cospito στο 41 bis (5 Μαΐου 2022) υποκινήθηκε ιδιαίτερα από τα αποτελέσματα της δικής Scripta Manent στο Εφετείο του Τορίνο και από τις ερευνητικές δραστηριότητες που συγχωνεύτηκαν στις διαδικασίες Sibilla, η τελευταία αφορούσε ιδίως τη δημοσίευση του «Vetriolo».

«Ποια διεθνής;». Όσον αφορά τη Scripta Manent, η απόφαση στο Ακυρωτικό Δικαστήριο εναντίον των είκοσι κατηγορουμένων συντρόφων έγινε λίγους μήνες μετά τη μεταφορά του Αλφρέντο στο 41 bis (και αυτή η πρόταση ακολούθησε από μια σειρά ακροάσεων σχετικά με τον ορισμό της έκτασης των ποινών κατά της συντρόφου του Anna Beniamino και κατά του ίδιου του Alfredo), Αυτή η ιστορία χρησιμοποιήθηκε ξεδιάντροπα για να δικαιολογήσει την κράτηση του συντρόφου στο 41 bis και μαζί της, καθώς και μέσω των άλλων διαδικασιών που έχουν ήδη αναφερθεί, οι νέοι ιεροεξεταστές σκόπευαν, μεταξύ άλλων, να διατηρήσουν ότι οι αναρχικοί είναι «υποκινητές».

Θα ήθελα να εστιάσω σε αυτό το σημείο, όχι τόσο λόγω μιας ανύπαρκτης ανάγκης να «αντιπαρεθεθώ», αλλά μάλλον επειδή μου φαίνεται ότι το θέμα αξίζει ακόμα να αναφερθεί. Οι επαναστάτες και οι αναρχικοί δεν έχουμε καμία εμπιστοσύνη στη δικαιοσύνη του Κράτους και δίνουμε ουσία στις δικές μας ιδέες, στο συγκεκριμένο όραμά μας για τον κόσμο, ώστε αυτό να αποτελέσει ερέθισμα για αυτονομία της σκέψης και της δράσης. Υποστηρίζουμε λοιπόν τους λόγους της επίθεσης και δεν «υποκινούμε» ούτε

«κατευθύνουμε» τύποτα. Όπως και επιβεβαιώθηκε σε πολλαπλές πρωτοβουλίες κατά τη διάρκεια της κινητοποίησης αλληλεγγύης προς τον Αλφρέντο και τους άλλους επαναστάτες κρατούμενους, υπό το καθεστώς 41 bis και την ισόβια κάθειρξη, όσοι ενεργούν κατά του Κράτους και του κεφαλαίου έχουν αναπτύξει τέτοια αποφασιστικότητα που δεν χρειάζεται να υποκινηθούν. Είναι επομένως αυτή η αυτονομία της σκέψης και της δράσης που πρέπει να εκφραστούν, όχι η συλλογικότητα και η υποταγή στις εντολές. Οι φυλακισμένοι αναρχικοί είναι επαναστάτες που, όπως πολλοί άλλοι σύντροφοι, βρίσκονται φυλακισμένοι επειδή το κράτος πιστεύει ότι με αυτόν τον τρόπο μπορεί να δώσει μια προειδοποίηση ενάντια στον αγώνα μας, μια προειδοποίηση πάνω από όλα προς τις επαναστατικές διαδρομές και εμπειρίες. Κάθε κατασταλτική επίθεση – μεγάλη ή μικρή – από

το κράτος πρέπει να κατανοηθεί μέσα στη συνεχιζόμενη σύγκρουση, να διαμορφώνεται ανάλογα με την πρόοδό του, και εφαρμόζεται από τον κατασταλτικό μηχανισμό προκειμένου να αποτρέψουν την ανάγκη της δράσης, προσπαθώντας να αποθαρρύνει κάθε ωρίμανση προς αυτή την κατεύθυνση. Είμαστε σε μια στιγμή που καθιστά όλο και πιο σαφές πώς ο πόλεμος είναι η συστατική ουσία του κράτους, όπου το κράτος και οι καπιταλιστικές σφαγές – είναι η ημερήσια πραγματικότητα, όπου οι εκμεταλλεόμενοι σφαγιάζονται στη δουλειά, όπου οι κυβερνήσεις προχωρούν απτόητες στη δική τους σπείρα. Εξ ου και η μεταφορά του Alfredo Cospito στο 41bis ήταν επίσης μια έκφραση πολεμικών πολιτικών και θα έπρεπε να γίνει κατανοητή ως μια πράξη εσωτερικού πολέμου, με όλα όσα την συνοδεύουν. Στο πλαίσιο αυτό, η σημερινή εξέλιξη των συνθηκών εκμετάλλευσης,

παράγουν μια ανθρωπότητα πάντα πιο υποταγμένη στις τεχνικές του κεφαλαίου και στερούμενη από κάθε υπόλειμμα αξιοπρέπειας, καλείται να καθορίσει νέες ανάγκες για σύγκρουση. Η ελπίδα που περιγράφεται στην αρχή αυτής της συνεισφοράς – η ανάπτυξη νέων ενεργειών για μια ανανεωμένη ώθηση στη δράση – φαίνεται απαραίτητη, τόσο άμεσα όσο και στο μέλλον. Πέρα από τις γρήγορες αλλαγές που έχουν συμβεί τα τελευταία χρόνια, ένα κείμενο όπως το «Ποια διεθνής;» παραμένει επίκαιρο και μπορεί να γίνει μια πολύτιμη ευκαιρία για προβληματισμό με αυτή την έννοια. Χαιρετισμούς σε όλους τους παρευρισκόμενους συντρόφους και ιδιαίτερες ευχαριστίες στους συντρόφους που προώθησαν τις πρωτοβουλίες.

Φρανσέσκο Ρότα

Ενημέρωση από τη δίκη του συντρόφου για την ανακατάληψη του Utopia A.D.

Μετά την [τέταρτη] επανακατάληψη του Αναρχικού Στεκιού Utopia A.D. την Παρασκευή 21/06 έγινε συντονισμένη αστυνομική επιχείρηση την Τετάρτη 26/06 και εισβολή της αστυνομίας στο στέκι, με αποτέλεσμα την εκ νέου εκκένωση του στεκιού και την σύλληψη ενός συντρόφου. Η εισβολή έγινε μετά από καταγγελία του φύλακα ο οποίος όμως πήρε εντολή από τον προϊστάμενο της τεχνικής υπηρεσίας μετά από εντολή του πρύτανη Φώτη Μάρη ο οποίος κρύβετε πίσω από τους φύλακες και κρατάει ακόμη τα πράγματα του στεκιού σε ομηρία.

Η ποινή που αποδόθηκε στον σύντροφο για ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ είναι ένας χρόνος φυλάκιση χωρίς αναστολή, δέκα ευρώ για κάθε ημέρα και τα έξοδα της δίκης. Ο σύντροφος έκανε έφεση. Η κατηγορία για αυτοδικία έπεσε αφού αυτή είχε προστεθεί χωρίς να λάβει γνώση ο σύντροφος, μετά την ανάκριση.

Όλα Συνεχίζονται...

Αλληλεγγύη Στις Καταλήψεις

Αναρχικό Στέκι Utopia A.D.

Mónica Caballero: Αυτονομία και επιμονή ενάντια στις φυλακές

Πριν από σχεδόν ένα μήνα μεταφέρθηκα στη φυλακή στην οποία θα πρέπει να εκτίσω την ποινή μου, το CPF του Σαντιάγο. Αυτή η φυλακή έχει μια αρκετά άτυπη δομή σε σύγκριση με άλλες φυλακές σε αυτήν την επικράτεια αφού σε ορισμένους χώρους διατηρούνται τα θεμέλια του παλιού γυναικείου μοναστηριού που εκτελούσε «σωφρονιστικό έργο για κακές γυναίκες». Ξεκινώντας από εκεί έχουν κατασκευαστεί διάφορα τμήματα και τομείς. Μεταξύ των τμημάτων που δημιουργήθηκαν για τον διαχωρισμό συγκεκριμένων ομάδων κρατούμενων είναι: Το Ειδικό Τμήμα Υψηλής Ασφάλειας (SEAS), η Nueva Esperanza και η Custodia Directa.

Το SEAS δημιουργήθηκε κυρίως για να στεγάσει κρατούμενους για εγκλήματα πολιτικής βίας τη δεκαετία του 1990, αυτοί οι κρατούμενοι ανήκαν σε πολιτικές/στρατιωτικές/ανατρεπτικές ομάδες (FPMR, MIR, Maru-Lautaro). Με την αποχώρηση των πολιτικών κρατούμενων, σιγά σιγά, χώροι που είχαν ιστορικό αποδράσεων ή/και ήταν ανυπάκουες στο καθεστώς των φυλακών, αρχηγοί συμμοριών διακίνησης άρχισαν να καταλαμβάνουν το SEAS. Μέχρι το 2010, εμείς οι κρατούμενοι λόγω πολιτικής βίας πατήσαμε ξανά το πόδι μας στη SEAS, η πρώτη «Βομβιστική Υπόθεση» έκανε τους πρώτους αντιεξουσιαστές να πιάσουν το νήμα αγώνα που άφησαν οι πρώτοι πολιτικοί κρατούμενοι. Όσο περνούσαν τα χρόνια, το SEAS συνέχιζε με την ίδια δυναμική, μέχρι πριν λίγα χρόνια όπου το εν λόγω τμήμα χρησιμοποιήθηκε για να κρατά τρόφιμους ενώ δημιουργούνταν ένας άλλος μόνιμος χώρος για αυτά.

Όταν έφτασα σε αυτή τη φυλακή, ενημερώθηκα ότι η SEAS θα ήταν και πάλι το μέρος που ήταν παλιά, οπότε ναι, έπρεπε να βρίσκομαι εκεί. Όλα αυτά δεν κατέληξαν κάπου αφού σήμερα υπάρχει μια ομάδα περίπου 60 γυναικών που μεταφέρθηκαν από τη φυλακή San Miguel, αυτές οι γυναίκες ζουν σε άθλιες συνθήκες.

Ένα άλλο από αυτά τα ειδικά τμήματα είναι η «Nueva Esperanza», η οποία έχει αποκλειστικά γυναίκες για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, όλες αυτές οι κρατούμενες ήταν υπεύθυνες για κάποιες από τις πολλές φρικαλεότητες που συνέβησαν κατά τη διάρκεια της δικτατορίας, αναφέρομαι σε βασανιστήρια, εξαφανίσεις, μόνιμες απαγωγές, ανθρωποκτονίες κ.λπ. Οι περισσότερες από αυτές τις γυναίκες είναι πρώην ένστολες των Ενόπλων Δυνάμεων και των σωμάτων επιβολής του νόμου και ασφαλείας. Αν και δεν γνωρίζω τις συνθήκες διαβίωσης των βασανιστριών, αφού δίνεται ιδιαίτερη προσοχή σε οτιδήποτε τις περιβάλλει, αλλά θα τολμούσα να διαβεβαιώσω ότι ζουν σε ένα μέρος που μοιάζει περισσότερο με γηροκομείο παρά με φυλακή.

Τέλος, υπάρχει το τμήμα στο οποίο βρίσκομαι αυτήν τη στιγμή, η Custodia Directa. Αυτό το τμήμα δημιουργήθηκε λόγω της ανάγκης απομόνωσης των κρατούμενων για βίαια εγκλήματα με μεγάλη σημασία στα μέσα ενημέρωσης. Αυτό το τμήμα έχει

επίσης χρησιμοποιηθεί για τη διατήρηση πολύ συγκεκριμένων περιπτώσεων γυναικών λόγω πολιτικής βίας, μεταξύ αυτών μια πρώην ακτιβίστρια του FPMPR και τώρα εγώ.

Από τότε που μπήκα σε αυτή τη φυλακή, τόσο οι συντρόφισσές μου όσο και εγώ ζητήσαμε εξουσιοδότηση από τα διάφορα γραφειοκρατικά όργανα της χωροφυλακής για να συνεχίσω τις πανεπιστημιακές μου σπουδές που ξεκίνησα το 2022 στη φυλακή San Miguel. Η εξουσιοδότηση δεν έχει δοθεί.

Πριν από λίγο περισσότερο από δύο χρόνια, έγινα η πρώτη τρόφιμος που ξεκίνησε πανεπιστημιακές σπουδές, ενώ βρισκόμουν σε προληπτική κράτηση στο Σαντιάγο. Ένα θέμα που δεν ήταν χωρίς προβλήματα, τα οποία ένα προς ένα επιλύθηκαν χάρη στην ομάδα υποστηρικτικών βουλήσεων που μου επέτρεψαν να σπουδάσω το τρίτο έτος ως φοιτήτρια Νομικής μέχρι σήμερα.

Σε αυτή τη φυλακή δεν μπόρεσα να ξαναρχίσω τις σπουδές μου γιατί σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν από το προσωπικό της χωροφυλακής το μόνο που λείπει είναι η εξουσιοδότηση του Περιφερειακού Διευθυντή, ο οποίος μπορεί να πάρει όσο χρόνο κρίνει σκόπιμο για να διαχειριστεί απλώς τη συνέχεια ενός πράγματος που έχει ήδη συμβεί εδώ και χρόνια.

Φαίνεται απίστευτο ότι δεν παρέχονται εγκαταστάσεις και ότι τίθενται εμπόδια σε κάτι που φαίνεται να είναι τόσο βασικό και ουσιαστικό όσο η μελέτη.

Φοβούνται οι υψηλόβαθμοι διοικητές της χωροφυλακής να επεξεργαστούν την εξουσιοδότηση που δεν μου επιτρέπει να σπουδάσω; Έχουν άμεσες εντολές από το υπουργείο Δικαιοσύνης ή άλλον φορέα; Μήπως ανησυχούν ότι εάν εγκρίνουν την εξουσιοδότηση, ο πληθυσμός των φυλακών θα μάθει ότι δεν υπάρχει νομικό κώλυμα που να μην τους επέτρεπε να έχουν τριτοβάθμια εκπαίδευση όσο βρίσκονται στη φυλακή; Η μήπως εξαντλούν όλους τους τρόπους για να αποτρέψουν από το να έχει νομικές γνώσεις μία τρόφιμος (το οποίο αποκαλούν κοινή πρακτική, αλλά που διατηρείται κάτω από αρκετά «ασυνήθιστα» καθεστώτα); Όποια και αν είναι η ανταπόκρισή μου, απαιτώ να συμμορφωθούν με τους δικούς τους νόμους και να μου επιτρέψουν να διατηρήσω τις πανεπιστημιακές μου σπουδές.

Για αυτό απευθύνω έκκληση σε κάθε μορφή αλληλεγγύης που μπορεί να ασκήσει πίεση στην περιφερειακή και εθνική διεύθυνση χωροφυλακής να εκδώσει τις σχετικές εξουσιοδοτήσεις ώστε να συνεχίσω τις σπουδές μου.

Με όλα αυτά, επαναβεβαιώνω ότι με μεγαλύτερους βαθμούς αυτονομίας, η μόνη επιλογή για όσους από εμάς επιλέγουμε τον δρόμο της άρνησης ενάντια στην κυριαρχία είναι ο επίμονος αγώνας, που θα παρέμενε μέσα σε αυτά τα τείχη αν δεν υπήρχαν τα δεκάδες υποστηρικτικά χέρια.

Mónica Caballero Sepúlveda
Αναρχική κρατούμενη
Μάιος 2024.

ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΑΓΓΛΙΚΑ

- ★ Abolition Media
abolitionmedia.noblogs.org
- ★ Act for freedom now!
actforfree.noblogs.org
- ★ AnarSec
anarsec.guide
- ★ Dark Nights
darknights.noblogs.org
- ★ Indybay
indybay.org
- ★ It's Going Down
itsgoingdown.org
- ★ John Zerzan Anarchist Radio
johnzerzan.net/radio/
- ★ June 11th
june11.noblogs.org
- ★ Never Sleep
neversleep.noblogs.org
- ★ Philly Anti-Capitalist
phlanticap.noblogs.org
- ★ Puget Sound Anarchists
pugetsoundanarchists.org
- ★ Rose City Counter-Info
rosecitycounterinfo.noblogs.org
- ★ Scenes from the Atlanta Forest
scenes.noblogs.org
- ★ Sprout Distro
sproudistro.com
- ★ Unravel
unravel.noblogs.org
- ★ Warrior Up
warriorup.noblogs.org
- ★ Warzone Distro
warzonedistro.noblogs.org
- ★ Winter Oak / Acorn
winteroak.org.uk
- ★ Αναρχική Βιβλιοθήκη Touchpaper
touchpaper.noblogs.org
- ★ Αναρχικός Μαύρος Σταυρός του Brighton
brightonabc.org.uk

ΓΑΛΛΙΚΑ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑ

- ★ Montréal Contre-Information
mtlcontreinfor.org

ΓΑΛΛΙΚΑ

- ★ Attaque
attaque.noblogs.org
- ★ Indymedia Lille
lille.indymedia.org
- ★ Indymedia Nantes
nantes.indymedia.org
- ★ Information Anti-Autoritaire Toulouse et Alentours
iaata.info
- ★ Marseille Infos Autonomes
mars-infos.org
- ★ Sans Nom
sansnom.noblogs.org
- ★ Stuut
stuut.info

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ

- ★ Barrikade
barrikade.info
- ★ knack [pунк] news
knack.news

Προσεχείς εκδόσεις του εγχειρήματος

- ★ Kontrapolis
kontrapolis.info
- ★ Switch off! The system of destruction
switchoff.noblogs.org
- ★ Γερμανικό Indymedia
de.indymedia.org

ΠΟΛΛΑΠΛΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ

- ★ No Trace
notrace.how
- ★ Αναρχικές Βιβλιοθήκες
anarchistlibraries.net/libraries

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

- ★ 1431 AM
1431am.org
- ★ Anarchy Press Gr
anarchypress.wordpress.com
- ★ ANTICOVID 2019 – 2020
anticovid20192020.wordpress.com
- ★ Athens Indymedia
athens.indymedia.org
- ★ Radical Book Academy
radicalbookacademy.noblogs.org
- ★ Ragnarok
ragnarok.squat.gr
- ★ The Blast
the-blast.espivblogs.net
- ★ Αναρχικό Στέκι Utopia A.D.
utopia-ad.org
- ★ Ευλογημένη Η Φλόγα
blessed-is-the-flame.espivblogs.net
- ★ Κινηματοράμα
kinimatorama.net
- ★ Κραυγές απ' τα κελιά
kragygesapotakelia.espivblogs.net

ΙΝΔΟΝΗΣΙΑΚΑ

- ★ Arsonis
arsonis.noblogs.org
- ★ Insendier
insendier.noblogs.org

ΙΡΑΝΙΚΑ, ΑΡΑΒΙΚΑ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑ

- ★ Αναρχική Ομοσπονδία του Αφγανιστάν και του Ιράν
asranarshism.com

ΙΣΠΑΝΙΚΑ

- ★ Contra Info
es-contrainfo.espiv.net
- ★ Enemigo de Toda Sociedad
enemigodetodasociedad.wordpress.com
- ★ Indymedia Βαρκελώνης
barcelona.indymedia.org
- ★ Informativo Anarquista
informativoanarquista.noblogs.org
- ★ La Zarzamora
lazarzamora.cl
- ★ Publicacion Refractario
publicacionrefractario.wordpress.com

ΙΣΠΑΝΙΚΑ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑ

- ★ El Enemigo Común
elenemigocomun.net

ΙΤΑΛΙΚΑ

- ★ Il Rovescio
ilrovescio.info
- ★ La Nemesi
lanemesi.noblogs.org

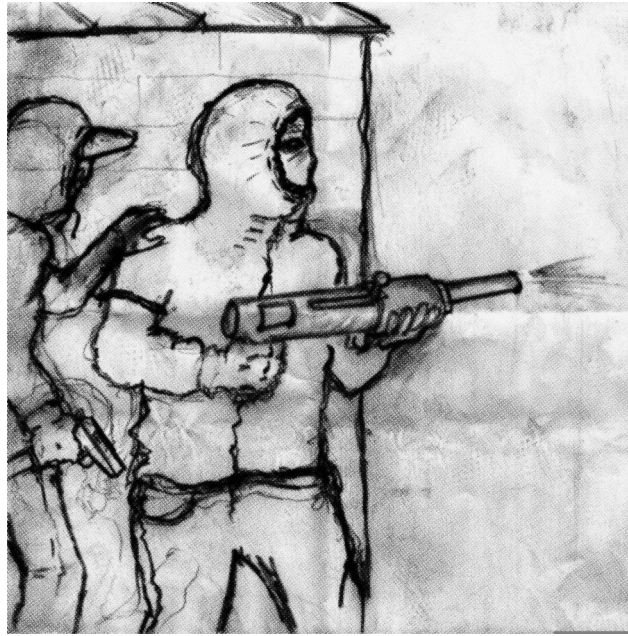
ΟΛΛΑΝΔΙΚΑ

- ★ Rumoer
rumoer.noblogs.org
- ★ Ολλανδικό Indymedia
indymedia.nl

ΠΟΛΩΝΙΚΑ

- ★ Czarna Teoria
czarnateoria.noblogs.org

Είμαστε ένας αρχαίος άνεμος που επιμένει να πνέει

Αυτή η μπροσούρα, η οποία δημοσιεύθηκε αρχικά στο Informativo Anarquista τον Μάρτιο του 2024 στην ισπανική γλώσσα, γράφτηκε από συντρόφους/ισσες της άτυπης αναρχικής οργάνωσης *Νέα Ανατροπή*, που δραστηριοποιείται με αντάρτικες δράσεις στο Χιλιανό έδαφος.

Σκοπός της μπροσούρας είναι να συμβάλει στην συζήτηση σχετικά με τις δυνατότητες και τα στρατηγικά ζητήματα της αναρχικής δράσης, για την ανάπτυξη ενός ανθεκτικού και ανυποχώρητου αντάρτικου πόλης, ανοίγοντας νέα μονοπάτια άρνησης προς την οικοδόμηση της αναρχίας στο εδώ και τώρα.

Καίγοντας τα σύνορα:

Ολική απελευθέρωση & μηδενιστικές, ατομικιστικές οπτικές στην αποικιοκρατούμενη περιοχή γνωστή ως Μεξικό

Αυτό το μπροσουράκι είναι μια συνέντευξη που πήρε το Warzone Distro στον Guta – έναν από τους διοργανωτές της Ετήσιας Διεθνούς Συνάντησης Αναρχικών και Αντι-εξουσιαστικών Πρακτικών Ενάντια στα Σύνορα – η οποία έλαβε χώρα στις 25 με 27 Ιανουαρίου του 2024 στην Τιχουάνα του Μεξικό. Αυτή η εκδήλωση αντικατοπτρίζει μια νέα εμφάνιση αναρχο-ατομικιστικών / αναρχο-μηδενιστικών οπτικών όχι μόνο ως αποτέλεσμα του σημερινού τεχνολογικού κόσμου, αλλά και λόγω των αποτυχιών της αριστεράς που παρατηρείται στο λεγόμενο Μεξικό και όχι μόνο.

«Είμαστε σε πόλεμο» είχε πει ορθά κοφτά ο Μακρόν στις αρχές του 2020, κηρύσσοντας κατάσταση έκτακτης ανάγκης λόγω του κορωνοϊού και ξεμολώντας τα ένστολα τσιράκια του για να βεβαιώσουν ότι δεν θα βγει κανείς απ' το σπίτι του. Τα μαζικά κινήματα που καθόρισαν το πολιτικό τοπίο της Γαλλίας τα προηγούμενα χρόνια ξαφνικά εξαφανίστηκαν, παγιδευμένα μέσα στις απαγορεύσεις, τον αυτοέλεγχο και τον φόβο του ιού. Σύντομα όμως άρχισε να αναδύεται ένα νέο κύμα ριζοσπαστικής αντίστασης. Πρακτικές που μέχρι πρότινος χρησιμοποιούσε μόνο μια χούφτα αναρχικών, άρχισαν να πολλαπλασιάζονται: η άτυπη οργάνωση σε μικρές ομάδες δράσης και το σαμποτάζ διαδόθηκαν με τέτοιο ρυθμό που οι επιθέσεις κατέληξαν να γίνονται σχεδόν καθημερινά, τόσο στην Γαλλία όσο και σε άλλα μέρη της Ευρώπης. Οι τακτικές αυτές ήταν από την φύση τους απρόσβλητες από τις απαγορεύσεις της κυκλοφορίας και των συγκεντρώσεων.

Οι κύριοι στόχοι αυτών των επιθέσεων, οι κεραίες 5G και οι οπτικές ίνες, ήταν μία άμεση απάντηση στην διαδικασία τεχνολογικής αναδιάρθρωσης που εξαπέλυσαν τα Κράτη με αφορμή την κατάσταση έκτακτης ανάγκης: η ανάπτυξη του δικτύου 5G, η ψηφιοποίηση των υπηρεσιών, η υγειονομική επιτήρηση και η σκιαγράφηση πληθυσμών, ο περιορισμός και ο έλεγχος των μετακινήσεων μέσω κωδικών QR, πάσων και εφαρμογών για smartphone.

Ταυτόχρονα ξεκίνησε μία έντονη συζήτηση μεταξύ αναρχικών και ριζοσπαστών περιβαλλοντικών αγωνιστών σχετικά με το ποια είναι η σημασία και η αποτελεσματικότητα αυτών των δράσεων. Πως μπορούμε να υπονομεύσουμε τον τεχνολογικό έλεγχο; Σε τι σενάρια μπορούν να μας οδηγήσουν αυτά τα σαμποτάζ; Πώς πρέπει να ισορροπηθούν τα στρατηγικά με τα ηθικά ζητήματα; Και πολλά άλλα τέτοια ερωτήματα. Αυτή η μπροσούρα είναι μία συλλογή κάποιων από αυτών των κειμένων που συνέβαλλαν σε αυτή την συζήτηση στην Γαλλία.

Τρία χρόνια μετά, ο εγκλεισμός μας φαίνεται σαν μια κακή ανάμνηση. Αλλά η επιτυχία αυτού του κοινωνικού πειράματος σε παγκόσμιο επίπεδο σημαίνει πως τα Κράτη θα μπορούσαν να ακολουθήσουν ξανά τον ίδιο δρόμο όποτε το κρίνουν αναγκαίο. Άλλωστε μέσα σε αυτά τα τρία χρόνια είδαμε να γίνονται νέα άλματα στην αναδιάρθρωση της κοινωνίας με αφορμή νέες κρίσεις, όπως ο πόλεμος στην Ουκρανία, η εντατικοποίηση της κλιματικής αλλαγής και η ενεργειακή κρίση.

Σήμερα μπορεί να έχει εξελιχθεί η κατάσταση, αλλά τα ζητήματα που συζητούνται στην παρούσα μπροσούρα παραμένουν ανοιχτά.

Η παρούσα εφημερίδα είναι η έντυπη μορφή του εγχειρήματος *Ευλογημένη Η Φλόγα* η οποία θα εκδίδεται σε άτακτα χρονικά διαστήματα. Σκοπός του εγχειρήματος είναι τόσο η διάχυση της μαύρης αναρχίας, όσο και γενικότερα η διάχυση της ριζοσπαστικής θεωρίας, πρακτικής και κριτικής που πηγάζει από την ενέργεια της εξεγερσιακής οπλισμένης επιθυμίας, αναγνωρίζοντας ότι η κοινωνική κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε, και που δεν επιλέξαμε, οδηγεί τις ζωές μας στην πτώχευση, στην αποξένωση των Εγώ μας.

Δεν επιχειρούμε να πείσουμε κανέναν, δεν επιθυμούμε να ποντάσουμε στην μαζική κινητοποίηση μιας ρομποτοποιημένης κοινωνίας. Αυτό που επιχειρούμε είναι να συμβάλουμε στο χτίσιμο μιας γέφυρας επικοινωνίας μεταξύ αυτών που επέλεξαν να εξεγερθούν εδώ και τώρα και αυτών που θέλουν να εξεγερθούν. Είμαστε αυτό που είμαστε επειδή πήραμε κουράγιο και έμπνευση από τους εξεγερμένους που μας δείχνουν τι είναι εφικτό. Δεν αναβάλλουμε την εξεγερσιακή και επαναστατική δράση για ένα ακαθόριστο μέλλον γιατί είμαστε απελευθερωμένοι από τα δεσμά της ελπίδας. Μηδενιστές δεν είμαστε επειδή είμαστε απλά απαισιόδοχοι. Όχι, μηδενιστές είμαστε επειδή οι καταστάσεις γύρω μας δεν μας επιστρέφουν να σκεφτόμαστε μελλοντικές ουτοπίες, επειδή δεν περιμένουμε να έρθει η ελευθερία, αλλά φέρνουμε οι ίδιοι την ελευθερία κάθε φορά που δρούμε με απείθεια και χωρίς συμβιβασμούς ενάντια στην κοινωνία, το κράτος, το κεφάλαιο και κάθε άλλη πτυχή του πολιτισμού. Αυτή είναι η πιο άμεση πραγμάτωση της αναρχίας.

**Ζήτω η άμεση, αναρχική και αντάρτικη δράση
Καμία παραίτηση, καμία ανακωχή, καμία ειρήνη
Για την αναρχία, τον μηδενισμό και τον ατομικισμό**

